

THE ACADEMY OF SANSKRIT RESEARCH,
MELKOTE-571431.
(KARNATAKA STATE)

Acen B 58

॥ H. R. Rangaswamy Tyengar. ॥

RARE BOOK

॥ अथ ऐतरेयब्राह्मणप्रांभः ॥

कन्देदीपादश्रृंगः ।

कन्दसंहिता—परिभाषा—सर्वानुक्रम-
छन्दसि—स्वाहाकारहोमनिर्णयप्रयोगा-
दिविविधोपयुक्तविषयसंहिता

मन्त्रकोशयुताच

ऐतरेयब्राह्मणः—भाष्यपाठैस्तत्रतत्रा-

नुवादितम्

शिक्षादिवेदषडंगानि—नाम

मू. ३ रु. ट. ॥

मू. १ रु. ट. ४८

३ छंदः पिंगलनागस्य, ४ निघंटुः, निरुक्तच
यास्कस्य, ५ श्रौतसूत्रं आश्वलायनस्य,

६ अष्टाध्यायीसूत्रपाठः पाणिनीयः मू. १। ट. ४८

शिक्षादिचतुष्टयं—नाम १ शिक्षा, २
ज्योतिषं, ३ छंदः, ४ निघंटुः इति मू. ४८३ ट. ४॥

गृह्यसूत्रं—आश्वलायनीयम्. मू. ४८३ ट. ४॥

ऐतरेयारण्यकं (उपनिषद्) भाष्यपाठैः
संवाद्य शोधितमस्तीदं पुस्तकम्

मू. १० ट. ४॥

ॐ नमः श्रीवेदपुरुषाय ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ अग्निर्वैदेवानामवमोविष्णुः परमस्तदंतरेण सर्वा अन्या देवता आग्नावैष्णवं पु
 रोळाशं निर्वपंति दीक्षणीयमेकादशकपालं सर्वाभ्य एवैनं तद्देवताभ्योऽनंतरायं निर्वपंत्यग्निर्वैसर्वा देवता विष्णुः सर्वा देवता
 एते वै यज्ञस्यांत्येतन्वौ यदग्निश्च विष्णुश्च तद्यदाग्नावैष्णवं पुरोळाशं निर्वपंत्यतत एव तद्देवानृधुवंति तदा हुयं देकादशकपालः
 पुरोळाशौ द्वावग्नाविष्णूकैनयोस्तत्र कृत्स्निः काविभक्तिरित्यष्टाकपाल आग्नेयोऽष्टाक्षरावै गायत्री गायत्रमग्नेश्छंदस्त्रिकपा
 लो वैष्णवस्त्रिहोदं विष्णुर्व्यक्रमतसैनयोस्तत्र कृत्स्निः साविभक्तिर्घृते चरुं निर्वपेत्तयो प्रतिष्ठितो मन्येता स्यां वावसनप्रतिष्ठि
 तियो न प्रतिष्ठितं तद्यद्धृतं तत्स्त्रियै पयोयेतं दुलास्ते पुंसस्तन्मिथुनं मिथुने नैवैनं तत्प्रजया पशुभिः प्रजनयति प्रजात्यै प्रजा
 यते प्रजया पशुभिर्य एवं वेदा रन्ध्रयज्ञो वा एष आरन्ध्रदेवतो यो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजत आमावास्येन वा हविषेष्ट्वा पौर्णमासे
 न वा तस्मिन्नेव हविषितस्मिन्बर्हिषि दीक्षेतैषो एकादीक्षा सप्तदशसामिधेनीरनुब्रूयात्सप्तदशो वै प्रजापतिर्द्वादशमासाः पंच
 र्तवो हेमंतशिशिरयोः समासेन तावान्त्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराध्नोति य एवं वेद ॥ १ ॥
 यज्ञो वै देवेभ्यऽउदक्रामत्तमिष्टिभिः प्रैषमैच्छन् यदिष्टिभिः प्रैषमैच्छंस्तदिष्टीनामिष्टित्वं तमन्वविंदन्ननुवित्तयज्ञो राध्नोति
 य एवं वेदा हूतयो वै नामैता यदा हुतयऽएताभिर्वैदेवान्यजमानो ह्वयति तदा हुतीनामाहूतित्वं मृतयः खलु वै तानामयाभिर्दे
 वा यजमानस्य हवमायंति ये वै पंथानोयाः स्मृतयस्तावा ऊतयस्तऽउ एवैतत्स्वर्गयाणाय जमानस्य भवंति तदा हुयं दन्यो जुहो

ऐ. ब्रा.

॥ १ ॥

त्यथयोनुचाहयजतिचक्रस्मात्तंहोतेत्याचक्षतइतियद्वावसतत्रयथाभाजनंदेवताअमुमावहामुमावहेत्यावाहयतितदेव
होतुर्होतृत्वंहोताभवतिहोतेत्येनमाचक्षतेयएवंवेद ॥ २ ॥ पुनर्वाएतमृत्वजोगर्भकुर्वंतियं दीक्षयंत्यद्भिरभिषिचंतिरे
तोवाआर्पःसरेतसमेवैनंतत्कृत्वादीक्षयंतिनवनीतेनाभ्यंजंत्याज्यंवैदेवानांसुरभिघृतंमनुष्याणामायुतंपितृणानवनीतंग
र्भाणांतद्यन्नवनीतेनाभ्यंजंतिस्वेनैवैनंतद्भागधेयेनसमर्धयंत्यांजत्येनैतेजोवाएतदक्षयोर्यदांजनंसतेजसमेवैनंतत्कृत्वादी
क्षयंत्येकविंशत्यादर्भपिंजूलैःपावयंतिशुद्धमेवैनंतत्पूतं दीक्षयंतिदीक्षितविमितंप्रपादयंतियोनिर्वाऽएषादीक्षितस्ययद्दी
क्षितविमितंयोनिमेवैनंतत्स्वांप्रपादयंतितस्माद्भुवाद्योनेरास्तेचचरतिचंतस्माद्भुवाद्योनेर्गर्भाधीयंतेचंप्रचजायंतैतस्मा
द्दीक्षितनान्यत्रदीक्षितविमितादादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वापिवाभ्याश्रावयेयुर्वाससाप्रोर्णवंत्युल्बंवाएतद्दीक्षित
स्ययद्वासउल्बेनैवैनंतत्प्रोर्णवंतिकृष्णाजिनमुत्तरंभवत्युत्तरंवाउल्बाज्जरायुर्जरायुणैवैनंतत्प्रोर्णवंतिमुष्टीकुरुतेमुष्टीवैकृ
त्वागर्भोन्तःशेतेमुष्टीकृत्वाकुमारोजायतेतद्यन्मुष्टीकुरुतेयज्ञंचैवतत्सर्वाश्चदेवतामुष्ट्योःकुरुतेतदाहुर्नपूर्वदीक्षिणःसंस
वोस्तिपरिगृहीतोवाएतस्ययज्ञःपरिगृहीतादेवतानैतस्यातिरस्त्यपरदीक्षिणएवयथातथेत्युन्मुच्यकृष्णाजिनमवभृथम
भ्यवैतितस्मान्मुक्तागर्भाजरायोर्जायंतैसहैववाससाभ्यवैतितस्मात्सहैवोल्बेनकुमारोजायते ॥ ३ ॥ त्वमग्रेसप्रथाअ

प्र. पं.

अ. १

॥ १ ॥

स्माष्टाहिरण्योत्पिः प्रलेनमन्मना सोमगीर्तिः प्रत्ययः तियः पूर्वमीजानः स्यात्तस्मै प्रहमिति पूर्वकर्माभिवदतितत्तन्नाह
 त्यमग्निर्वृत्राणि जघनन्त्सोऽसि सत्पतिरिति वार्त्रघ्नावेव कुर्याद्वृत्रं वा एष हंति यं जघनन्मति तस्माद्वार्त्रघ्नावेव कर्तव्याव
 ग्निर्मुखं प्रथमो देवतानां ग्निश्च विष्णो तप उत्तमं महत्याग्नावैष्णवस्य हविषो याज्यानुवाक्ये भवत आग्नावैष्णव्यौरूपसमृ
 द्धै एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं नृपसमृद्धं त्वर्षादित्यमाणादृगभिवदत्यग्निश्च हवै विष्णुश्च देवानां दीक्षापालौ तौ दीक्षायार्इशाते तद्य
 दाग्नावैष्णवं हविर्भवति यौ दीक्षायार्इशाते तौ प्रीतौ दीक्षां प्रयच्छतां यौ दीक्षयितारौ तौ दीक्षयेतामिति त्रिष्टुभौ भवतः सेंद्रिय
 त्वाय ॥ ४ ॥ गायत्र्यौ स्विष्टकृतः संयाज्ये कुर्वीत ते जस्कामो ब्रह्मवर्चसकामस्ते जो वै ब्रह्मवर्चसं गायत्री ते जस्वी ब्रह्मवर्च
 सी भवति य एवं विद्वान्गायत्र्यौ कुरुते उष्णिहा वायुष्कामः कुर्वीता युर्वाऽउष्णिक्सर्वमायुरेतिय एवं विद्वानुष्णिहौ कुरुतेऽ
 नुष्टुभौ स्वर्गकामः कुर्वीत द्वयोर्वा अनुष्टुभौश्चतुःषष्टिरक्षराणि त्रयश्म ऊर्ध्वा एकविंशालोका एकविंशत्यैकविंशत्यै वेमाँल्लो
 का न्नो हति स्वर्ग एव लोके चतुःषष्टितमेन प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति य एवं विद्वाननुष्टुभौ कुरुते बृहत्यौ श्रीकामो यशस्कामः कुर्वी
 त श्रीवै यशश्छंदसां बृहती श्रियमेव यश आत्मन्धत्तै य एवं विद्वान्बृहत्यौ कुरुते पंक्तीयज्ञकामः कुर्वीत पांक्तो वै यज्ञ उपैनं यज्ञो
 नमति य एवं विद्वान्पंक्ती कुरुते त्रिष्टुभौ वीर्यकामः कुर्वीतौ जो वा इंद्रियं वीर्यं त्रिष्टुभौ जस्वींद्रियवान्वीर्यवान् भवति य एवं वि
 द्वांस्त्रिष्टुभौ कुरुते जगत्यौ पशुकामः कुर्वीत जागता वै पशवः पशुमान् भवति य एवं विद्वान्जगत्यौ कुरुते विराजा वन्नाद्यकामः

ऐ. ब्रा.

॥ २ ॥

कुर्वीतां नैव विराट् तस्माद्यस्यैव ह भूयिष्ठमन्नं भवति सऽएव भूयिष्ठलोके विराजति तद्विराजो विराट् त्वं विस्वेषुराजति श्रेष्ठः
स्वानां भवति य एवं वेद ॥ ५ ॥ अथोपंचवीर्यं वा एतच्छंदो यद्विराज्यं त्रिपदा तेनोष्णिहा गायत्र्यौ यदस्या एकादशाक्षरा
णि पदानि तेन त्रिष्टुभ्यन्नयस्त्रिंशदक्षरा तेनानुष्टुप् अवा एकेनाक्षरेण च्छंदांसि विर्यंति न द्वाभ्यां यद्विराट् तत्पंचमं सर्वेषां छंदसां
वीर्यमवरुंधे सर्वेषां छंदसां वीर्यमश्रुते सर्वेषां छंदसां सायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्रुतेऽन्नादोन्नपतिर्भवत्यश्रुते प्रजया न्नाद्यं य
एवं विद्वान्विराजौ कुरुते तस्माद्विराजा वेवकर्तव्ये प्रेद्धो अग्रइमो अग्रइत्येते ऋतं वा वदीक्षा सत्यं दीक्षा तस्माद्दीक्षितेन सत्यमे
व वदितव्यमथो खल्वहः कोर्हति मनुष्यः सर्वसत्यं वदितुं सत्यं संहिता वै देवा अनृतं संहिता मनुष्या इति विचक्षणवतीं वाचं व
देच्चक्षुर्वै विचक्षणं विद्येनेन पश्यतीत्येतद्धवै मनुष्येषु सत्यं निहितं यच्चक्षुस्तस्मादाचक्षणमाहुरद्रागिति सयद्यदर्शमित्याहा
थास्य श्रद्धधतियद्युवै स्वयं पश्यति न बहूनां च नान्येषां श्रद्धधाति तस्माद्विचक्षणवती मेव वाचं वदेत्सत्योत्तराहै वास्य वा गुदि
ता भवति भवति ॥ ६ ॥ इति प्रथमपंचिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

स्वर्गं वा एतेन लोकमुपप्रयंति यत्प्रायणीयं स्तत्प्रायणीयस्य प्रायणीयत्वं प्राणो वै प्रायणीय उदान उदयनीयः समानो हो
ता भवति समानौ हि प्राणोदानौ प्राणानां कृष्यै प्राणानां प्रतिप्रज्ञात्यै यज्ञो वै देवेभ्य उदक्रामंते देवान किंचना शक्नुवन्कर्तुं न प्रा
जानंस्ते ब्रुवन्नदिति त्वये मयं ज्ञं प्रजानामेति सा तथेत्यब्रवीत्सा वै वोवरं वृणाऽइति वृणीष्वेति सैतमेव वरमवृणीतमप्रायणाय

प्र. पं.

अ. २

॥ २ ॥

ज्ञाः संतु मदु दयना इति तथेति तस्मादादित्यश्चरुः प्रायणीयो भवत्यदित्यल्लक्ष्मणो एते ह्यस्या अथो एतं वरमवृणीतमयै
वप्राचीं दिशं प्रजानाथाग्निना दक्षिणा सोमेन प्रतीचीं सवित्रो दीचीमिति पथ्यां यजतियत्पथ्यां यजति तस्मादसौ पुर उदेति
पश्चास्तमेति पथ्यां ह्येषो नु संचरत्यग्निं यजतियदग्निं यजति तस्मादक्षिणतो ग्रओषधयः पच्यमाना आयंत्याग्नेय्यो ह्योषधयः
सोमं यजति त्सोमं यजति तस्मात्प्रतीच्योप्यापो बह्वयः स्यंदतं सौम्या ह्यार्षः सवितारं यजतियत्सवितारं यजति तस्मादुत्तर
तः पश्चादयं भूयिष्ठं पवमानः पवतै सवितृ प्रसूतो ह्येष एतत्पवत उत्तमामदितियं जतियदुत्तमामदितियं जति तस्मादसा विमां
वृष्ट्याभ्युनक्त्यभिजिघ्रति पंच देवता यजति पांक्तो यज्ञः सर्वादिशः कल्पं ते कल्पते यज्ञोपितस्यै जनतायै कल्पते यत्रैवं विद्वान्हो
ताभवति ॥ ७ ॥ यस्ते जोब्रह्म वर्चसमिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिः प्राङ्सइयात्ते जो वै ब्रह्म वर्चसं प्राचीं दिक्तेजस्वी ब्रह्म वर्च
र्चसी भवति य एवं विद्वान्प्राडेति योन्नाद्यमिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिर्दक्षिणा सइयाद्नादो वा एषोन्नपतिर्यदग्निरन्नादोन्नपति
र्भवत्यश्रुते प्रजयान्नाद्यं य एवं विद्वान्दक्षिणैति यः पशूनिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिः प्रत्यङ्सइयात्पशवो वा एते यदापः पशुमान् भव
ति य एवं विद्वान्प्रत्यङ्केति यः सोमपीथमिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिरुदङ्सइयादुत्तराहवै सोमो राजा प्रसोमपीथमाप्नोति य एवं वि
द्वानुदङ्केति स्वर्ग्यै वोर्ध्वादिक सर्वासु दिक्षुराप्नोति सम्यं चोवा ऽइमे लोकाः सम्यं चोस्मा ऽइमे लोकाः श्रियै दीद्यतिय एवं वेद प
थ्यां यजतियत्पथ्यां यजति वाचमेव तद्यज्ञमुखे संभरति प्राणापानावग्नीषोमौ प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिः पथ्यामेव

ब्रा.
॥ ३ ॥

यजति यत्पथ्यामेव यजति वाचैव तद्यज्ञं पथामपिनयति चक्षुषी एवाग्नीषोमौ प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिश्चक्षुषा वै दे-
वाय ज्ञं प्राजानंश्चक्षुषा वा एतत्प्रज्ञायते यदप्रज्ञेयं तस्मादपि मुग्धश्चरित्वा यदैवानुष्ठया चक्षुषा प्रजानात्यथ प्रजानाति यद्वै त-
द्देवाय ज्ञं प्राजानन्नस्यां वाव तत्प्राजानन्नस्यां समभरन्नस्यैवैयज्ञस्तायतेऽस्यै क्रियते स्यै संभ्रियते इयं ह्यदितिस्तदुत्तमामदितिं
यजति यदुत्तमामदितिं यजति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै स्वर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै ॥ ८ ॥ देवविशः कल्पयितव्या इत्याहुस्ताः कल्प-
माना अनुमनुष्य विशः कल्पन्त इति सर्वा विशः कल्पन्ते कल्पते यज्ञोपितस्यै जनतायै कल्पते यत्रैवं विद्वान् होता भवति स्वस्तिनः
पथ्या सुधन्वस्वित्यन्वाहस्वस्त्यप्सु वृजने स्वर्वति ॥ स्वस्तिनः पुत्रकृथेषु योनिषु स्वस्तिराये मरुतो दधातनेति मरुतो वै देवा-
नां विशस्ता एवैतद्यज्ञमुखे चीकृपत्सवैश्छंदोभिर्यजेदित्याहुः सवैर्वैश्छंदोभिरिष्ट्वा देवाः स्वर्गलोकमजयंस्तथैवैतद्यजमानः स-
वैश्छंदोभिरिष्ट्वा स्वर्गलोकं जयति स्वस्तिनः पथ्या सुधन्वसु ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपथे श्रेष्ठेति पथ्यायाः स्वस्तेस्त्रिष्टुभावाग्नेन यसु-
पथाराये अस्मान् देवाणां पृथंथामगन्मैत्यग्नेस्त्रिष्टुभौ त्वंसोमप्रचिकितो मनीषायाते धामानि दिव्या पृथिव्यामिति सोम-
स्य त्रिष्टुभावा विश्वदेवं सत्पतिं य इमा विश्वा जाता नीति सवितुर्गायत्र्यौ सुत्रामाणं पृथिवीं धामनेह सैमहीमूषुमातरं सुव्रताना-
मित्यदिते र्जगत्या वेतानि वाव सर्वाणि च्छंदांसि गायत्रं त्रैष्टुभं जागतमन्वन्यान्येतानि हियज्ञैः प्रतमामिव क्रियन्त एतैर्हवा अ-

प्र. पं.
अ. २

॥ ३ ॥

१ भाष्ये त्रावसानाभावः 'धन्वसु स्वस्तिरुद्धि' इति संहितापाठस्तत्र ।

[illegible]

६. ब्रा.

॥ ४ ॥

यस्यामेवस्थाल्याप्रायणीयंनिर्वपेत्तस्यामुदयनीयंनिर्वपेत्तावतैवयज्ञःसंततोव्यवच्छिन्नोभवत्यमुष्मिन्वाएतेनलोकेराधु
वंतिनास्मिन्नित्याहुर्नप्रायणीयमितिप्रायणीयमितिनिर्वपेत्प्रायणीयमितिचरंतिप्रयंत्येवास्मालोकाद्यजमाना इत्यवि
द्ययैवतदाहुर्व्यतिषजेद्याज्यानुवाक्यायाःप्रायणीयस्यपुरोनुवाक्यास्ताउदयनीयस्ययाज्याःकुर्याद्याउदयनीयस्यपुरोनु
वाक्यास्ताःप्रायणीयस्ययाज्याःकुर्यात्तद्व्यतिषजत्युभयोर्लोकयोर्ऋद्ध्याउभयोर्लोकयोःप्रतिष्ठित्याउभयोर्लोकयोर्ऋद्धौ
त्युभयोर्लोकयोःप्रतितिष्ठतिप्रतितिष्ठतियएवंवेदादित्यश्चरुःप्रायणीयोभवत्यादित्यउदयनीयोयज्ञस्यधृत्यैयज्ञस्यवर्सन
ध्यैयज्ञस्याप्रसंसायंतद्यथैवाद्इतिहस्माहतेजन्याउभयतोंतयोरप्रसंसायवसौनह्यत्येवमेवैतद्यज्ञस्योभयतोंतयोरप्रसं
सायवसौनह्यतियदादित्यश्चरुःप्रायणीयोभवत्यादित्यउदयनीयःपथ्ययैवेतस्वस्त्याप्रयंतिपथ्यांस्वस्तिमभ्युद्यंतिस्वस्त्ये
वेतःप्रयंतिस्वस्त्युद्यंतिस्वस्त्युद्यंति ॥ ११ ॥ इतिप्रथमपंचिकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥

प्राच्यांवैदिशिदेवाःसोमंराजानमक्रीणंस्तस्मात्प्राच्यांदिशिक्रीयतेतंत्रयोदशान्मासादक्रीणंस्तस्मात्त्रयोदशोमासो
नानुविद्यतेनवैसोमविक्रय्यनुविद्यतेपापोहिसोमविक्रयीतस्यक्रीतस्यमनुष्यानभ्युपावर्तमानस्यदिशोवीर्याणींद्रियाणि
व्युदसीदंस्तान्येकयर्चावारुत्संततानिनाशकुवंस्तानिद्वाभ्यांतानितिसृभिस्तानिचतसृभिस्तानिपंचभिस्तानिषड्भिस्ता

प्र. पं.

अ. ३

॥ ४ ॥

दत्कामयतेयएवंवेदतस्मादेतेषुकर्मस्वष्टावष्टावनूच्यंतंइंद्रियाणांवीर्याणामवरुद्धै ॥ १२ ॥ सोमायक्रीतायप्रोह्यमाणा
 यानुब्रूहीत्याहाध्वर्युर्भद्रादभिश्चेयःप्रेहीत्यन्वाहायंवावलोकोभद्रस्तस्मादसावेवलोकःश्रेयान्त्स्वर्गमेवतल्लोकंयजमानं
 गमयतिबृहस्पतिःपुरएतातेऽअस्त्वितिब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मैवास्माएतत्पुरोगवमकर्णवैब्रह्मण्वद्रिष्यत्यथेमवस्यवरऽआ
 पृथिव्याऽइतिदेवयजनंवैवरंपृथिव्यैदेवयजनएवैनंतदवसाययत्यारेशन्नूकृणुहिसर्ववीरइतिद्विपंतमेवास्मैतत्पाप्मानं
 भ्रातृव्यमपबाधतैऽधरंपादयतिसोमयास्तेमयोभुवइतितृचंसौम्यंगायत्रमन्वाहसोमेराजनिप्रोह्यमाणैस्वयैवैनंतदेवत
 यास्वेनच्छंदसासमर्धयतिसर्वेनंदंतियशसागतेनेत्यन्वाहयशोवैसोमोराजासर्वोहवाएतेनक्रीयमाणेननंदंतियश्चयज्ञे
 प्स्यमानोभवतियश्चनसभासाहेनसख्यासखायइत्येषवैब्राह्मणानांसभासाहःसखायत्सोमोराजाकिल्बिषस्पृदित्येषउए
 वकिल्बिषस्पृद्योवैभवतियःश्रेष्ठतामश्रुतैसकिल्बिषंभवतितस्मादाहुर्मानुवोचोमाप्रचारीःकिल्बिषंनुमायातयन्नितिपि
 तुषणिरित्यन्नंवैपितुदक्षिणावैपितुतामेनेनसनोत्यन्नसनिमेवैनंतत्करोत्यरंहितोभवतिवाजिनायेतींद्रियंवैवीर्यंवाजिनं
 माजरसंहास्मैवाजिनंनापच्छिद्यतेयएवंवेदागन्देवइत्यन्वाहागतोहिसतर्हिभवत्यृतुभिर्वर्धतुक्षयमित्यृतवोवैसोमस्यरा
 जौराजभ्रातरोयथामनुष्यस्यतैरेवैनंतत्सहागमयतिदधातुनःसवितासुप्रजामिषमित्याशिषमाशास्तैसनःक्षपाभिरहभि
 श्रजिन्वत्वित्यहानिवाअहजिगृह्यःक्षपाअहोरात्रैरेवास्माएतामाशिषमाशास्तैःप्रावृत्तैःपिष्येन्नपिष्यदित्याशिषमे

ऐ. ब्रा.

॥ ५ ॥

वाशास्तेयातेधामानिहविषायजंतीत्यन्वाहतातेविश्वापरिभूरस्तुयज्ञं ॥ गयस्फानःप्रतरणःसुवीरइतिगवानंस्फावयि
ताप्रतारयितैधीत्येवतदाहवीरहाप्रचरासोमदुर्यानितिगृहावैदुर्याविभ्यतिवैसोमाद्राज्ञआयतोयजमानस्यगृहाःसयदे
तामन्वाहंशांत्यैवैनंतच्छमयतिसोस्यशांतोनप्रजानंपशून्निहन्तीमांधियंशिक्षमाणस्यदेवेतिवारुण्यापरिदधातिवरुणदे
वत्योवाएषतावद्यावदुपनद्धोयावत्परिश्रितानिप्रपद्यतेस्वयैवैनंतद्देवतयास्वेनच्छंदसासमर्धयतिशिक्षमाणस्यदेवेतिशि
क्षतेवाएषयोयजतेक्रतुंदक्षंवरुणसंशिशधीतिवीर्यप्रज्ञानंवरुणसंशिशधीत्येवतदाहययातिविश्वादुरितातरेमसुतर्मा
णमधिनावंरुहेमेतियज्ञोवैसुतर्मानौःकृष्णाजिनंवैसुतर्मानौर्वाग्वैसुतर्मानौर्वाचमेवतदारुह्यतयास्वर्गलोकमभिसंतरति
ताएताअष्टावन्वाहरूपसमृद्धाएतद्वैयज्ञस्यसमृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदतितासांत्रिःप्रथमामन्वाहन्नि
रुत्तमांताद्वादशसंपद्यंतैद्वादशवैमासाःसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराघ्नोतियएवंवेदत्रिःप्रथ
मांत्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैवतद्वसौनद्यतिस्थेन्नेबलायाविसंसाय ॥ १३ ॥ अन्यतरोनङ्गान्युक्तःस्यादन्यतरोविमुक्तो
ऽथराजानमुपावहरेयुर्यदुभयोर्विमुक्तयोरुपावहरेयुःपितृदेवत्यंराजानंकुर्युर्यद्युक्तयोरयोगक्षेमःप्रजाविदेत्ताःप्रजाःपरि
प्लवेरन्योनङ्गान्विमुक्तस्तच्छालासदांप्रजानांरूपंयुक्तस्तच्चक्रियाणांतेयेयुक्तेन्येविमुक्तेऽन्यउपावहरंत्युभावेवतेक्षेमयो
गौकल्पयतिदेवास्सरावाएषलोकेषुसमयतंततएतस्यांप्राच्यादिश्ययतंततांस्ततोसराअजयंस्तेदक्षिणस्यांदिश्ययतंततां

प्र. पं.

अ. ३

॥ ५ ॥

स्ततोसुराअजयंस्तेप्रतीच्यांदिश्ययतंततांस्ततोसुराऽअजयंस्तउदीच्यांदिश्ययतंततांस्ततोसुराअजयंस्तउदीच्यांप्राच्यां
 दिश्ययतंततेतोनपराजयंतसैषादिगपराजितातस्मादेतस्यांदिशियतेतवायातयेद्वैश्वरोहानृणाकर्तोस्तेदेवाअब्रुवन्नरा
 जतयावैनोजयंतिराजानंकरवामहाइतितथेतितेसोमंराजानमकुर्वंस्तेसोमेनराज्ञासर्वादिशोजयन्नेषवैसोमराजायोयज
 तैप्राचितिष्ठत्यादधतितेनप्राचींदिशंजयतितंदक्षिणापरिवहंतितेनदक्षिणांदिशंजयतितंप्रत्यंचमावर्तयंतितेनप्रतीचींदि
 शंजयतितमुदीचस्तिष्ठतउपावहरंतितेनोदीचींदिशंजयतिसोमेनराज्ञासर्वादिशोजयतियएवंवेद ॥ १४ ॥ हविराति
 थ्यंतिह्यस्तेसोमेराजन्यागतंसोमोवैराजायजमानस्यगृहानागच्छतितस्माएतद्धविरातिथ्यंनिरुप्यतेतदातिथ्यस्याति
 थ्यत्वनवकपालोभवतिनववैप्राणाःप्राणानांकृद्ध्यैप्राणानांप्रतिप्रज्ञात्यैवैष्णवोभवतिविष्णुर्वैयज्ञःस्वयैवैनंतद्देवतयास्वे
 नच्छंदसासमर्धयतिसर्वाणिवावच्छंदांसिचपृष्ठानिचसोमंराजानंक्रीतमन्वायंतियावंतःखलुवैराजानमनुयंतितेभ्यःस
 वैभ्यऽआतिथ्यंक्रियतेभिर्मथंतिसोमेराजन्यागतंतद्यथैवादोमनुष्यराजऽआगतैन्यस्मिन्वाहृत्युक्षाणवावेहतंवाक्षदंतऽ
 एवमेवास्माऽएतत्क्षदतेयदन्निमंथत्यग्निहोत्रानांपशुः ॥ १५ ॥ अग्नयेमथ्यमानायानुब्रूहीत्याहाध्वर्युरभित्वादेवसवि
 तरितिसावित्रीमन्वाहृतदाहुर्यदग्नयेमथ्यमानायानुवाचाहाथकस्मात्सावित्रीमन्वाहेतिसवितावैप्रसवानामीशैसवितृप्र
 सूताएवैनंतन्मंथंतितस्मात्सावित्रीमन्वाहमहीद्यौःपृथिवीचनइतिद्यावापृथिवीयामन्वाहृतदाहुर्यदग्नयेमथ्यमानायानु

ऐ. ब्रा.

॥ ६ ॥

वाचाहाथकस्माद्वावापृथिवीयामन्वाहेतिद्यावापृथिवीभ्यांवाएतंजातंदेवाःपर्यगृह्णंस्ताभ्यामेवाद्यापिपरिगृहीतस्तस्मा
द्वावापृथिवीयामन्वाहत्वामग्नेपुष्करादधीतितृचमाग्नेयंगायत्रमन्वाहाग्नौमथ्यमानेस्वयैवैनंतद्देवतयास्वेनच्छंदसासम
र्धयत्यथर्वानिरमंथतेतिरूपसमृद्धमेतद्वैयज्ञस्यसमृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदतिसयदिनजायेतयदिचिरं
जायेतराक्षोद्भयोगायत्र्योनूच्याअग्नेहंसिन्यत्रिणमित्येतारक्षसामपहत्यैरक्षांसिवाएनंतर्ह्यालभंतैरहिर्नजायतेयर्हिचिरं
जायतेसयद्येकस्यामेवानूक्तायांजायेतयदिद्वयोरथोतब्रुवंतुजंतवइतिजातायजातवतीमभिरूपामनुब्रूयाद्यद्यज्ञेभिरूपंत
त्समृद्धमायंहस्तेनखादिनमितिहस्ताभ्यांह्येनमंथंतिशिशुंजातमितिशिशुरिववाएषप्रथमजातोयदग्निर्नविभ्रतिविशाम
ग्निस्वध्वरमितियद्वैदेवानानेतितदेषामो ३ मितिप्रदेवंदेववीतयेभरतावसुवित्तममितिप्रह्रियमाणायाभिरूपायद्यज्ञेभि
रूपंतत्समृद्धमास्वेयोनौनिषीदत्वित्येषहवाऽअस्यस्वोयोनिर्यदग्निरग्नेराजातंजातवेदसीतिजातइतरोजातवेदाइतरःप्रि
यंशिशीतातिथिमित्येषहवाअस्यप्रियोतिथिर्यदग्निरग्नेःस्योनआगृहपतिमितिशांत्यामेवैनंतद्धात्यग्निनाग्निःसमिध्यते
कविर्गृहपतिर्युवा ॥ हव्यवाइजुह्वास्यइत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धत्वंह्यग्नेअग्निनाविप्रोविप्रेणसन्सतेतिविप्रइत
रोविप्रइतरःसन्नितरःसन्नितरःसखासख्यासमिध्यसइत्येषहवाअस्यस्वःसखायदग्निरग्नेस्तंमर्जयंतसुकृतुंपुरोयावानमा
जिषु ॥ स्वेषुक्षयेषुवाजिनमित्येषहवाअस्यस्वःक्षयोयदग्निरग्नेर्यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाइत्युत्तमयापरिदधातियज्ञेनवैतद्दे

प्र. पं.

अ. ३

॥ ६ ॥

वायज्ञमयजन्तयदग्निनाग्निमयजन्ततेस्वर्गलोकमायन्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् ॥ तेहनाकंमहिमानःसचन्तयत्रपूर्वेसा
ध्याःसन्तिदेवाइतिच्छंदांसिवैसाध्यादेवास्तेग्नेग्निनाग्निमयजन्ततेस्वर्गलोकमायन्नादित्याश्चैवेहासन्नंगिरसश्चतेग्नेग्निनाग्नि
मयजन्ततेस्वर्गलोकमायन्तसैषास्वर्ग्याहुतिर्यदभ्याहुतिर्यदिहवाअप्यब्राह्मणोक्तोयदिदुरुक्तोक्तोयजतेथहैषाहुतिर्गच्छत्ये
वंदेवान्नपाप्मनासंसृज्यतेगच्छत्यस्याहुतिर्देवान्नास्याहुतिःपाप्मनासंसृज्यतेयएवंवेदताएतास्त्रयोदशान्वाहरूपसमृद्धा
एतद्वैयज्ञस्यसमृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगः। इति। सांत्रिःप्रथमामन्वाहत्रिरुत्तमांताःसप्तदशसंपद्यन्तेसप्तद
शोवैप्रजापतिर्द्वादशमासाःपंचर्तवस्तावान्त्संवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराध्नोतियएवंवेदत्रिः
प्रथमांत्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैतत्तद्वैयज्ञस्यैवेबलायाविस्रंसाय ॥ १६ ॥ समिधाग्निदुवस्यताप्यायस्वसमेतुतइ
त्याज्यभागयोः। रोनुवाक्येभवतआतिथ्यवत्यौरुः। इति। द्वैयज्ञस्यसमृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति
सैषाग्नेय्यतिथिमतीनसौम्यातिथिमत्यस्तियत्सौम्यातिथिमतीस्याच्छश्वत्सा। इति। द्वैयज्ञस्यसमृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति
वाअतिथिपरिवेविषत्यापीनइववैसतर्हिभवति। तयोर्जुषाणेनैवयजतीदंविष्णुर्विचक्रमेतदस्यप्रियमभिपाथोअश्यामिति
वैष्णव्यौत्रिपदामनूच्यचतुष्पदयायजतिसप्तपदानिभवन्ति। शिरोवाएतद्यज्ञस्ययदातिथ्यंसप्तवैशीर्षन्प्राणाःशीर्षन्नेवत
प्राणान्दधातिहोतारंचित्ररथमध्वरस्यप्रप्रायमग्निर्भरतस्यशृण्वइतिस्विष्टकृतःसंयाज्येभवतआतिथ्यवत्यौरुपसमृद्धेए

ऐ. ब्रा.
॥ ७ ॥

तद्वैयज्ञस्य समृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति त्रिष्टुभौ भवतः सेंद्रियत्वायैकांतं भवतीकांतेन वा एतेन देवा अ
राधुवन्यदातिथ्यं तस्मादिळांतमेव कर्तव्यं प्रयाजानेवात्रयजंति नानुयाजान् प्राणा वै प्रयाजानुयाजास्ते य इमेशीर्षन् प्राणास्ते
प्रयाजयेवांचस्ते नुयाजाः स योत्रानुयाजान्यजेद्यथेमान् प्राणानालुप्य शीर्षधित्सेत्तादृक्कदतिरिक्तं तत्समुवा इमे प्राणा विद्रे
ये चेमे ये चेमे तद्यदेवात्र प्रयाजान्यजंति नानुयाजांस्तत्र सकाम उपासो यो नुयाजेषु यो नुयाजेषु ॥ १७ ॥ ॥ इति प्रथमं पं
चिकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

यज्ञो वै देवेभ्य उदकमन्नं वोहमन्नं भविष्यामीति नेति देवा अब्रुवन्नन्नमेवनो भविष्यसीति तं देवा विमेथिरे स हैभ्यो विहृतो
न प्रबभूव ते होचुर्देवानवैन इत्थं विहृतो लं भविष्यति हं ते मयज्ञं संभरामेति तथेति तं संजभ्रुस्तं संभृत्योचुरश्विनाविमं भिषज्य
तमित्यश्विनौ वै देवानां भिषजावश्विनावध्वर्यू तस्मादध्वर्यू धर्मं संभरतस्तं संभृत्या हतुर्ब्रह्मन् प्रवर्ग्येण प्रचरिष्यामो होतरभि
ष्टुहीति ॥ १८ ॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्तादिति प्रतिपद्यते ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनं तद्विषज्यतीयं पित्रे राष्ट्रयेत्यग्र इति
वाग्वै राष्ट्रीवाचमेवास्मिंस्तद्धातिमहान्सही अस्तभाय द्विजात इति ब्राह्मणस्य त्या ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनं तद्विषज्यत्य
मित्यं देवं सवितारमोण्योरिति सावित्री प्राणो वै सवित प्राणमेवास्मिंस्तद्धातिसंसीदस्वमहाँ असीत्येवैनं समसादयन्नं जंति

१ ' ब्रह्म ३ न प्रवर्ग्येण ' इति प्रुतोच्चारणमिष्टमत्र भाष्ये ।

प्र. पं.
अ. ४

॥ ७ ॥

यंप्रथयंतोनविप्राइत्यज्यमानायाभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं पतंगमक्तमसुरस्यमाययायोनः सनुत्यो अभिदासदग्नेभ
 वानोअग्नेसुमनाउपेतावितिद्वेद्वेअभिरूपेयद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं कृणुष्वपाजः प्रसितिंनपृथ्वीमितिपंचराक्षोऽयोरक्षसामप
 हत्यैपरित्वागिर्वणोगिरोधिद्वयोरदधाउक्थ्यंवचः शुक्रंतेअन्यद्यजतंतंतेअन्यदपश्यंगोपामनिपद्यमानमितिचतस्रएकपा
 तिन्यस्ताएकविंशतिर्भवत्येकविंशोयंपुरुषोदशहस्त्याअंगुलयोदशपाद्याऽआत्मैकविंशस्तमिममात्मानमेकविंशंसंस्कुरु
 ते ॥ १९ ॥ स्रक्चेद्रप्सस्यधमतः समस्वरन्नितिनवपावमान्योनववैप्राणाः प्राणानेवास्मिंस्तद्धात्ययंवेनश्चोदयत्पृश्निग
 र्भाइत्ययंवैवेनोस्माद्वाऊर्ध्वाअन्येप्राणावेनंत्यवांचोन्येतस्माद्वेनः प्राणोवाअयंसंनाभेरिति तस्मान्नाभिस्तन्नाभेर्नाभित्वं
 प्राणमेवास्मिंस्तद्धातिपवित्रंतेविततंब्रह्मणस्पतंतपोष्पवित्रंविततंदिवस्पदेवियत्पवित्रंधिषणाअतन्वतेतिपूतवंतः प्रा
 णास्तइमेवांचोरेतस्योमूत्र्यः पुरीष्यइत्येतानेवास्मिंस्तद्धाति ॥ २० ॥ गणानांत्वागणपतिंहवामहइतिब्राह्मणस्यत्यंब्र
 ह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनंतद्भिषज्यतिप्रथश्चयस्यसप्रथश्चनामेतिधर्मतन्वः सतनुमेवैनंतत्सरूपंकरोतिरथंतरमाजभाराव
 सिष्ठः ॥ भरद्वाजोबृहदाचक्रेअग्नेरितिबृहद्रथंतरवंतमेवैनंतत्करोत्यपश्यंत्वामनसाचेकितानमितिप्रजावान्प्राजापत्यः
 प्रजामेवास्मिंस्तद्धातिकाराधद्धोत्राश्विनावामिति नवविच्छंदसस्तदेतद्यज्ञस्यांतस्यंविशुद्रमिववाअंतस्यमणीयइवच

१ यद्यप्यत्रभाष्ये ' पुरीष्या ' इतिदृश्यतेतथापि पुरीषायहितः पुरीष्यइतिव्युत्पत्त्यामूलपाठवणुवचः ।

ऐ. ब्रा.

॥ ८ ॥

स्थवीयइवर्चतस्मादेताविच्छंदसोभवंत्येताभिर्हाश्विनोःकक्षीवान्प्रियं धामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपाश्विनोःप्रियं
धामगच्छतिजयतिपरमंलोकंयएवंवेदाभात्यग्निरुपसामनीकमितिसूक्तंपीपिवांसमश्विनाघर्ममच्छेत्यभिरूपयद्यज्ञेभिरू
पंतत्समृद्धं तदुत्रैष्टुभंवीर्यं वै त्रिष्टुब्वीर्यमेवास्मिंस्तद् धातिग्रावाणेवतदिदर्थजरेथेइतिसूक्तंमक्षीइवकर्णाविवनासेवेत्यंगस
माख्यायमेवास्मिंस्तदिन्द्रियाणिदधातितदुत्रैष्टुभंवीर्यं वै त्रिष्टुब्वीर्यमेवास्मिंस्तद् धातीलेद्यावापृथिवीपूर्वचित्तयइतिसूक्तं
मग्निघर्मसुरुचंयामन्निष्टयइत्यभिरूपयद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं तदुजागतंजागतावैपशर्वःपशूनेवास्मिंस्तद् धातियाभिरमु
मावतंयाभिरमुमावतमित्येतावतोहात्राश्विनौकामान्दहशतुस्तानेवास्मिंस्तद् धातितैरेवैनंतत्समर्धयत्यरुरुचदुषसःपृ
थिरग्रियइतिरुचितवतीरुचमेवास्मिंस्तद् धातिद्युभिरक्तुभिःपरिपातमस्मानित्युत्तमयापरिदधात्यरिष्टेभिरश्विनासौ
भगेभिः ॥ तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीउतद्यौरित्येतैरेवैनंतत्कामैःसमर्धयतीतिनुपूर्वपटलं ॥२१॥
अथोत्तरमुपह्वयेसुदुधांधेनुमेताहिङ्गुण्वतीवसुपत्नीवसूनामभित्वादेवसवितःसमीवत्संनमातृभिःसंवत्सइवमातृभिर्यस्ते
स्तनःशशयोयोमयोभूगौरमीमेदनुवत्संमिषंतैनमसेदुपसीदतंसंजानानाउपसीदन्नभिश्वादशभिर्विवस्वतोदुहंतिससैका
समिद्धोअग्निरश्विनासमिद्धोअग्निर्वृषणारतिदिवंस्तदुप्रयक्षतममस्यकर्मात्मन्वन्नभोदुह्यतेघृतंपयउत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेऽधु
क्षत्पिप्युषीमिषमुपद्रवपयसागोधुगोषमासुतेसिंचतश्रियमानूनमश्विनोर्ऋषिःसमुत्येमहतीरपऽइत्येकविंशतिरभिरूपा

प्र. पं.

अ. ४

॥ ८ ॥

यद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धमुदुष्यदेवः सविताहिरण्ययेत्यनूत्तिष्ठतिप्रैतुब्रह्मणस्यतिरित्यनुप्रैतिगंधर्वइत्थापदमस्यरक्षतीतिख
रमवेक्षतेनाकेसुपर्णमुपयत्पतंतमित्युपविशति तप्तोवांघर्मो नक्षतिस्वहोतोभापिबतमश्विनेतिपूर्वाह्नेयजत्यग्नेवीहीत्यनुव
षट्करोतिस्विष्टकृद्भ्राज नयदुस्त्रियास्वाहुतंघृतं पयोऽस्यपिबतमश्विनेत्यपराह्नेयजत्यग्नेवीहीत्यनुवषट्करोतिस्विष्टकृद्भ्राज
नैत्रयाणां हवैहविषांस्विष्टकृतेन समवद्यंति सोमस्यघर्मस्यवाजिनस्येति सयदनुवषट्करोत्यग्नेरेवस्विष्टकृतो नंतरित्यैविश्वा
आशादक्षिणसादिति ब्रह्माजपतिस्वाहाकृतः शुचिर्देवेषु घर्मः समुद्राच्छिद्य दियति वेनोर्द्रप्सः समुद्रमभियजिगाति ॥
सखे सखायमभ्याववृत्स्वोर्ध्व ऊषुण ऊतय ऊर्ध्वो नः पाह्यं हंसं स्तंघे मित्थानमस्विन इत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं पावक
शोचेतवहि क्षयंपरीति भक्षमाकांक्षते हुतं हविर्मधुहविरिंद्रतमेग्नावश्यामते देवघर्म ॥ मधुमतः पितुमतो वाजवतो गिरस्व
तो नमस्ते अस्तु मामाहिंसीरिति घर्मस्य भक्षयति श्येनो नयोनिं सदनं धिया कृतमायस्मिन्त्सप्तवासवा इति संसाद्यमानाया
न्वाहं हविर्हविष्मोमहिसन्नदैव्यमितियदहरुत्सादयिष्यंतो भवंति रूयवसां गवती हि भूया इत्युत्तमया परिदधाति तदेतद्दे
वमिथुनं यद्धर्मैः सयो घर्मस्तच्छिश्नैर्यौ शफौ तौ शफौ योपयमनी ते श्रोणिकपाले यत्पयस्तद्रेतस्तदिदमग्नौ देवयो न्या प्रजनने रे
तः सिच्यते तन्निवेदेवयोनिः सोग्ने देवयो न्याऽऽहुतिभ्यः संभवत्यृक्षयो यजुर्मयः साममयो वेदमयो ब्रह्ममयो मृतमयः संभूय
देवता अप्येतिय एव वेदयश्चैवं विद्वानेतेन यज्ञक्रतुना यजते ॥ २२ ॥ देवासुरावा एषु लोकेषु समयतं तदेवा असुरा इमाने

वलोकान्पुरोर्कुर्वतयथौजीयांसोवलीयांसएवंतेवाअयस्मयीमेवेमामकुर्वतरजतामंतरिक्षंहरिणींदिवंतेतथेमाँल्लोकान्पुरो
 कुर्वततेदेवाअब्रुवन्पुरोवाइमेसुराइमाँल्लोकानकृतपुरइमाँल्लोकान्प्रतिकरवामहाइतितथेतितेसदएवास्याःप्रत्यकुर्वताग्नी
 ध्रमंतरिक्षाद्धविधनिदिवंस्तेतथेमाँल्लोकान्पुरःप्रत्यकुर्वततेदेवाअब्रुवन्नुपसदउपायामोपसदावैमहापुरंजयंतीतितथेतिते
 यामेवप्रथमामुपसदमुपायंस्तथैवैनानस्माँल्लोकादनुदंतयांद्भितीयांतयांतरिक्षाद्यांतृतीयांतयादिवंस्तांस्तथैभ्योलोकेभ्यो
 नुदंततेवाएभ्योलोकेभ्योनुत्ताअसुराऋतूनश्रयंततेदेवाअब्रुवन्नुपसदएवोपायामेतितथेतितइमास्तिस्त्रःसतीरुपसदोद्भि
 द्विरेकैकामुपायंस्ताःषट्समपद्यंतपट्वाऋतवस्तान्वाऋतुभ्योनुदंततेवाऋतुभ्योनुत्ताअसुरामासानश्रयंततेदेवाअब्रुवन्नुप
 सदएवोपायामेतितथेतितइमाःषट्सतीरुपसदोद्भिद्विरेकैकामुपायंस्ताद्वादशसमपद्यंतद्वादशवैमासांस्तान्वैमासेभ्योनु
 दंततेवैमासेभ्योनुत्ताअसुरार्धमासानश्रयंततेदेवाअब्रुवन्नुपसदएवोपायामेतितथेतितइमाद्वादशसतीरुपसदोद्भिद्विरे
 कैकामुपायंस्ताश्चतुर्विंशतिःसमपद्यंतचतुर्विंशतिर्वार्धमासांस्तान्वार्धमासेभ्योनुदंततेवार्धमासेभ्योनुत्ताअसुराअ
 होरात्रेअश्रयंततेदेवाअब्रुवन्नुपसदावैवोपायामेतितथेतितेत्यामेवपूर्वाह्णउपसदमुपायंस्तथैवैनानहोनुदंतयामपराह्णेतया
 रात्रेस्तांस्तथोभाभ्यामहोरात्राभ्यामंतरायंस्तस्मात्सुपूर्वाह्णएवपूर्वयोपसदाप्रचरितव्यंस्वपराह्णपरयातावंतमेवतद्विषते

लोकंपरिशिनष्टि ॥ २३ ॥ जितयोवैनामैतायदुपसदोऽसपत्नांवाएताभिर्देवाविजितिंव्यजयंततांसपत्नांविजितिंविजय

तेयएवंवेदयान्देवाएषुलोकेषुयामृतुषुयामासेषुयामर्धमासेषुयामहोरात्रयोर्विजितिंव्यजयंततांविजितिंविजयतेयएवंवे
दंतेदेवाअभियुरस्माकंविप्रेमाणमन्विदमसुराआभविष्यंतीतितेव्युत्क्रम्यामंत्रयंतान्निर्वसुभिरुदक्रामादिंद्रोरुद्रैर्वरुण
आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्तेतथाव्युत्क्रम्यामंत्रयंततेब्रुवन्हंतयाएव न इमाः प्रियतमास्तन्वस्ता अस्यवरुणस्यराज्ञोगृहेसं
निदधामहैताभिरेवनःसनसंगच्छातैर्योनएतदतिक्रामाद्यआलुलोभयिषादितितथेतितेवरुणस्यराज्ञोगृहेतनूःसंन्यदध
ततेयद्वरुणस्यराज्ञोगृहेतनूःसंन्यदधततत्तानूनप्त्रमभवत्तत्तानूनप्त्रस्यतानूनप्त्रत्वंतस्मादाहुर्नसतानूनप्त्रिणेंद्रोग्धव्य
मितितस्माद्विदमसुरानान्वाभवन्ति ॥ २४ ॥ शिरोवाएतद्यज्ञस्ययदातिथ्यंग्रीवाउपसदःसमानबर्हिषीभवतःसमानंहि
शिरोग्रीवमिषुंवाएतांदेवाःसमस्कुर्वतयदुपसदस्तस्याअग्निरनीकमासीत्सोमःशल्योविष्णुस्तेजनैवरुणःपर्णानितामाज्य
धन्वानोव्यसृजंस्तयापुरोभिंदन्तआर्यंस्तस्मादेताआज्यहविषोभवन्तिचतुरोग्रेस्तनान्त्रतमुपैत्युपसत्सुचतुःसंधिर्हीषुरनी
कंशल्यस्तेजनैपर्णानित्रीन्स्तनान्त्रतमुपैत्युपसत्सुत्रिषंधिर्हीषुरनीकंशल्यस्तेजनं ॥ द्वौस्तनौत्रतमुपैत्युपसत्सुद्विषंधिर्ही
षुःशल्यश्चहोवतेजनैचैकंस्तनंत्रतमुपैत्युपसत्स्वेकाहोवेषुरित्याख्यायतएकयावीर्यंक्रियतेपरोवरीयांसोवाइमेलोकाअर्वा
गंहीयांसःपरस्तादर्वाचीरुपसदउपैत्येषामेवलोकानामभिजित्याउपसद्यायमीहुषइमांमेअग्नेसमिधमिमाउपसदंवनेरि
तितिस्रस्तिस्त्रःसामिधेन्योरूपसमृद्धाएतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदतिजघ्निवतीर्याज्यानु

ऐ. ब्रा.
॥१०॥

वाक्याः कुर्यादग्निर्वृत्राणि जघनघं उग्र इव शर्यहा त्वंसो मासि सत्पतिर्गयस्फानो अमीव हे दं विष्णुर्विचक्रमेत्रीणि पदाविचक्रम
मइत्येताविपर्यस्ताभिरपराह्वेयजतिघ्नतो वा एताभिर्देवाः पुरोभिदंत आयन्यदुपसदः सच्छंदसः कर्तव्यानविच्छंदसो यद्वि
च्छंदसः कुर्याद्ग्रीवासु तद्गंडं दध्यादीश्वरोग्लावोजनितोस्तस्मात्सच्छंदस एव कर्तव्यानविच्छंदसस्तदुहस्माहोपाविर्जानश्रु
तेय उपसदां किल वै तद्वाह्मणेयस्मादप्यश्लीलस्य श्रोत्रियस्य मुखं व्येवज्ञायते तृप्तमिवरे भतीवेत्याज्यहविषो ह्युपसदो ग्रीवासु
मुखमध्याहितं तस्माद्धस्मत्तदाह ॥ २५ ॥ देववर्मवा एतद्यत्प्रयाजाश्चानुयाजाश्चाप्रयाजमननुयाजं भवतीष्वैसंशित्या
अप्रतिशरायंसकृदतिक्रम्याश्रावयति यज्ञस्याभिक्रान्त्या अनपक्रमाय तदाहुः क्रूरमिव वा एतत्सोमस्य राज्ञोते चरंति यदस्य
घृतेनांते चरंति घृतेन हि वज्रेणेंद्रो वृत्रमहंस्तद्यदंशुरंशुष्टे देवसोमाप्यायतामिंद्रायै कधनविदं आतुभ्यमिंद्रः प्यायतां मात्व
मिंद्राय प्यायस्वाप्याययास्मान्तस्खीन् ॥ सन्यामेधया स्वस्ति ते देवसोमं सुत्यामुहचमशीयेति राजानमाप्याययंति यदेवा
स्य तत्क्रूरमिवांते चरंति ते देवास्यैतेनाप्याययंत्यथो एनं वर्धयंत्येव द्यावापृथिव्योर्वा एष गभो यत्सोमो राजा तद्यदेष्टाराय ए
ष्टावामानि प्रेषे भगाय ॥ ऋतमृतवादिभ्यो नमो दिवेनमः पृथिव्या इति प्रस्तरे निह्वंते द्यावापृथिवीभ्यामेव तन्नमस्कुर्वत्य

प्र. पं.
अ. ४

॥१०॥

१ भाष्ये 'तिहुवते संप्रीणयन्ति' इतिव्युत्पादनात्सएवतदीप्सितःपाठः ।

सोमोवैराजागंधर्वेष्वामीतदेवाश्चक्रुष्यश्चाभ्यध्यायन्कथमयमस्मान्तसोमोराजागच्छेदितिसावागब्रवीत्स्त्रीकामावै
गंधर्वीमयैवस्त्रियाभूतयापणध्वमितिनेतिदेवाअब्रुवन्कथंवयंत्वदृतेस्यामेतिसाब्रवीत्क्रीणीतैर्वयर्हिवाववोमयार्थोभवि
तातर्ह्येववोहंपुनरागंतास्मीतितथेतिंतयामहाणंश्याभूतयासोमंराजानमक्रीणंस्तामनुकृतिमस्कन्नावत्सतरीमाजंतिसोम
क्रयणींतयासोमंराजानंक्रीणंतितांपुनर्निष्क्रीणीयात्पुनर्हिसातानागच्छत्तस्मादुपांशुवाचाचरितव्यंसोमेराजनिक्नीतैंगं
धर्वेषुहितर्हिवाग्भवतिसाग्रावेवप्रणीयमानेपुनरागच्छति ॥ २७ ॥ अग्नयेप्रणीयमानायानुब्रूहीत्याहाध्वर्युःप्रदेवंदे
व्याधियाभरताजातवेदसं ॥ हव्यानोवक्षदानुषगितिगायत्रीब्राह्मणस्यानुब्रूयाद्गायत्रोवैब्राह्मणस्तेजोवैब्रह्मवर्चसंगा
यत्रीतेजसैवैनंतद्ब्रह्मवर्चसोऽहमर्धयतीममहेविदध्यायशूषमितित्रिष्टुभंराजन्यस्यानुब्रूयात्त्रिष्टुभोवैराजन्यंओजोवाइंद्रियं
वीर्यंत्रिष्टुभोजसैवैनंतदिंद्रियेणवीर्येणसमर्धयतिशश्वत्कृत्वईड्यायप्रजभ्रुरितिस्वादादेवैतंतच्छ्रैश्चंगमयतिशृणोतुनोद
म्येभिरनीकैःशृणोत्वग्निर्दिव्यैरजस्रइत्याजरसंहास्मिन्नजस्रोदीदृष्टाएवंदेवादिहप्रथमोधाधिधातृभिरितिजगतीवै
श्यस्यानुब्रूयाज्जागतोवैवैश्योजागताःपशवःपशुभिरेवैनंतत्समर्धयतिवनेषुचित्रंविभ्वंविशेविशइत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरू
पंतत्समृद्धमयमुष्यप्रदेवयुरित्यनुष्टुभिवाचंविसृजतैवाग्वाअनुष्टुब्वाच्येवतद्वाचंविसृजतैऽयमुष्यइतियदाहायमुस्याग

१ 'महानश्या' महतीचासौनग्रीच इतिभाष्येपाठः । नग्री कुमारी ।

ऐ. ब्रा.

॥११॥

मैयापुरागंधर्वेष्ववांसमित्येवतद्वाक्प्रब्रूतेयमग्निरुरुष्यतीत्यंवाअग्निरुरुष्यत्यमृतादिवज्जन्मनइत्यमृतत्वमेवास्मिस्त
दधातिसहसश्चित्सहीयान्देवोजीवातवेकृतइतिदेवोह्येपएतज्जीवातवेकृतोयदग्निरिळायास्त्वापदेवयंनाभापृथिव्याअ
धीत्येतद्वाइळायास्पदयदुत्तरवेदीनाभिर्जातवेदोनिधीमहीतिनिधास्यंतोह्येनंभवंत्यग्नेहव्यायवोह्रुवइतिहव्यंहिवक्ष्यन्भ
वंत्यग्नेविश्वेभिःस्वनीकदेवैरूर्णावंतंप्रथमःसीदयोनिमितिविश्वैरेवैनंतद्देवैःसहासादयतिकुलायिनंघृतवंतंसवित्रइतिकु
लायमिवह्येतद्यज्ञेक्रियतेयत्पैतुदारवाःपरिधयोगुग्गुलूर्णास्तुकाःसुगंधितेजनानीतियज्ञंनययजमानायसाध्वितियज्ञमे
वतदृजुधाप्रतिष्ठापयतिसीदहोतःस्वउलोकेचिकित्वानित्यग्निर्वैदेवानांहोतातस्यैषस्वोलोकोयदुत्तरवेदीनाभिःसादयाय
ज्ञंसुकृतस्ययोनावितियजमानोवैयज्ञोयजमानायैवैतामाशिषमाशास्तेदेवावीर्देवान्हविषायजास्यग्नेबृहद्यजमानेवयो
धाइतिप्राणोवैवयःप्राणमेवतद्यजमानेदधातिनिहोताहोतृषदनेविदानइत्यग्निर्वैदेवानांहोतातस्यैतद्धोतृषदनंयदुत्तरवे
दीनाभिस्त्वेषोदीदिवाँअसदत्सुदक्षइत्यासन्नोहिसतर्हिभवत्यदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठइत्यग्निर्वैदेवानांवसिष्ठःसहस्रंभरःशु
चिजिह्वोअग्निरित्येषाहवाअस्यसहस्रंभरतायदेनमेकंसंतंबह्वधाविहरंतिप्रहवैसाहस्रंपोषमाग्नोतियएवंवेदत्वंदूतस्त्वमुनः

प्र. पं.

अ. ५

१ 'अवात्समित्येव' इति भाष्यपाठः । गंधर्वेषु याहं वागवात्संस्थितास्मि इत्यर्थस्तत्र ।

वानांगोपां अग्निमेव तत्सर्वतोगोक्षारं परिदत्तं आत्मने च यजमानाय च यत्रैवं विद्वानेतया परिदधात्यथो संवत्सरीणामेवैतां
स्वस्तिकुरुते ता एता अष्टावन्वाहरूपसमृद्धा एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति तासां त्रिः प्रथ
मामन्वाहरिरुत्तमां ता द्वादशसंपद्यंतै द्वादशवै मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्याय तनाभिरेवाभीराभ्नो तिय ए
वं वेदत्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैव तद्वसौ न ह्यतिस्थे न्ने बलाया विस्त्रं साय ॥ २८ ॥ हविर्धानाभ्यां प्रोह्यमाणाभ्यां
मनुब्रूहीत्याहाध्वर्युर्युजे वां ब्रह्म पूर्ण्य न मोभिरित्यन्वाह ब्रह्मणा वा एते देवा अयुं जतयद्धविर्धाने ब्रह्मणैवैने एतद्युं क्तेन वै ब्रह्म
ण्वद्रिष्यति प्रेतां यज्ञस्य शंभुवेति तृचं द्यावापृथिवीयमन्वाह तदा हुर्यद्धविर्धानाभ्यां प्रोह्यमाणाभ्यामनुवाचा हाथ कस्मात्तृ
चं द्यावापृथिवीयमन्वाहेति द्यावापृथिवीवै देवानां हविर्धाने आस्तां ते उ एवाद्यापि हविर्धाने ते हीदमंतरेण सर्वहविर्यदिदं किं
च तस्मात्तृचं द्यावापृथिवीयमन्वाहयमेव यतमानेयदैतमितियमेव ह्येते यतमाने प्रबाहुगितः प्रवां भरन्मानुषा देवयंत इ
ति देवयंतो ह्येने मानुषाः प्रभरं त्यासीदतं स्वमुलोकं विदाने ॥ स्वासस्थे भवतमिंदवेन इति सोमो वैराजेंदुः सोमायैवैने एतद्रा
ज्ञ आसदे चीकृपदधिद्वयोरदधा उक्थ्यं वच इति द्वयोर्ह्येतत्तृतीयं छदिरधिनिधीयत उक्थ्यं वच इति यदा हयज्ञियं वै कर्मो
क्थ्यं वचो यज्ञमेवैतेन समर्धयति यतस्तु चामिथुनायासपर्यतः ॥ असंयत्तो ब्रते ते ते क्षेति पुष्यतीति यदेवादः पूर्वयत्तवत्पदमा
ह तदेवैतेन शांत्या शमयति भद्राशक्तिर्यजमानाय सुन्वत इत्याशिषमाशास्ते विश्वारूपाणि प्रतिमुंचते कविरिति विश्वरूपाम

ऐ. ब्रा.

॥१२॥

न्याहसरराध्यामीक्षमाणोनुब्रूयाद्विश्वमिवहिरूपंरराध्याःशुक्लमिवचकृष्णमिवचविश्वंरूपमवरुंधात्मनेचयजमानाय
चयत्रैवंविद्वानेतारराध्यामीक्षमाणोन्वाहपरित्वागिर्वणोगिरइत्युत्तमयापरिदधातिसयदैवहविधानेसंपरिश्रितेमन्येता
थपरिदध्यादनग्रंभावुकाहहोतुश्चयजमानस्यचभार्याभवंतियत्रैवंविद्वानेतयाहविधानयोःसंपरिश्रितयोःपरिदधातिय
जुपावाएतेसंपरिश्रियेतेयद्धविधानेयजुषैवैनेएतत्परिश्रयंतितायदैवाध्वर्युश्चप्रतिप्रस्थाताचोभयतोमेथ्यौनिहन्याताम
थपरिदध्यादत्रहितेसंपरिश्रितेभवतस्ताएताअष्टावन्वाहरूपसमृद्धाएतद्वैयज्ञस्यसमृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृग
भिवदतितासांत्रिःप्रथमामन्वाहत्रिरुत्तमाताद्वादशसंपद्यंतैद्वादशवैमासाःसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायत
नाभिरेवाभीराध्नोतियएवंवेदत्रिःप्रथमांत्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैवतद्वसौनह्यतिस्थेन्नेबलायाविस्त्रंसाय ॥२९॥ अग्नीषो
माभ्यांप्रणीयमानाभ्यामनुब्रूहीत्याहाध्वर्युःसावीर्हिदेवप्रथमायपित्रइतिसावित्रीमन्वाहतदाहुर्यदग्नीषोमाभ्यांप्रणीयमा
नाभ्यामनुवाचाहाथकस्मात्सावित्रीमन्वाहेतिसवितावैप्रसवानामीशेसवितृप्रसूताएवैनौतत्प्रणयंति तस्मात्सावित्रीम
न्वाहप्रैतुब्रह्मणस्यतिरितिब्राह्मणस्यत्यामन्वाहतदाहुर्यदग्नीषोमाभ्यांप्रणीयमानाभ्यामनुवाचाहाथकस्माद्ब्राह्मणस्यत्या
मन्वाहेतिब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मैवाभ्यामेतत्पुरोगवमकर्णवैब्रह्मण्वद्रिष्यतिप्रदेव्येतुसूततेतिससूतृतमेवतद्यज्ञंकरोति तस्मा
द्ब्राह्मणस्यत्यामन्वाहहोतादेवोअमर्त्यइतितचमाग्नेयंगायत्रमन्वाहसोमेराजनिप्रणीयमानेसोमंवैराजानंप्रणीयमानमंत

प्र. पं.

अ. ५

॥१२॥

रेणैवसदोहविधानान्यसुरारक्षास्यजिघांसंस्तमग्निर्माययात्यनयत्पुरस्तादेतिमाययेतिमाययाहिसतमत्यनयत्तस्माद्वस्या
 ग्निपुरस्ताद्धरंत्युपत्वाग्नेदिवेदिवउपप्रियंपनिप्रतमितितिस्रश्चैकांचान्वाहेश्वरौहवाएतौसंयंतौयजमानंहिसितोर्यश्चासौ
 पूर्वउद्धृतोभवतियमुचैनमपरंप्रणयंतितद्यत्तिस्रश्चैकांचान्वाहंसंजानानावेवैनौतत्संगमयतिप्रतिष्ठायामेवैनौतत्प्रतिष्ठा
 पयत्यात्मनश्चयजमानस्यचाहिंसायाअग्नेजुषस्वप्रतिहर्त्यतद्वचइत्याहुत्यांहूयमानायामन्वाहाग्नयएवतज्जुष्टिमाहुतिंगम
 यतिसोमोजिगातिगातुविदितितृचंसौम्यंगायत्रमन्वाहसोमेराजनिप्रणीयमानेस्वयैवैनंतद्देवतयास्वेनच्छंदसासमर्धय
 तिसोमःसधस्थमासददित्यासत्स्यन्हिसताहिंभवतितदतिक्रम्यैवानुब्रूयात्पृष्ठतइवाग्नीध्रंकृत्वातमस्यराजावरुणस्तमश्वि
 नेतिवैष्णवीमन्वाहंक्रतुंसंचंतमारुतस्यवेधसः ॥ दाधारदक्षमुत्तममहर्विदैर्ब्रजंचविष्णुःसखिवाँअपोर्णुतइतिविष्णुर्वैदे
 वानांद्वारपःसएवास्माएतद्वारंवृणोत्यंतश्चप्रागाअदितिर्भवासीतिप्रपाद्यमानेन्वाहश्येनोनयोनिंसदनंधियाकृतमि
 त्यासन्नेहिरण्ययमासदंदेवएषतीतिहिरण्मयमिवहवाएषएतदेवेभ्यच्छदयतियत्कृष्णाजिनंतस्मादेतामन्वाहास्तभ्रा
 ह्मामसुरोविश्ववेदाइतिवारुण्यापरिदधातिवरुणदेवत्योवाएषतावद्यावदुपनद्धोयावत्परिश्रितानिप्रपद्यतेस्वयैवैनंतद्दे
 वतयास्वेनच्छंदसासमर्धयतितंयद्युपवाधावेयुरभयंवेच्छेरेवेवावंदस्वरुणंबृहंतमित्येतयापरिदध्याद्यावद्भ्योहाभयमि

? 'पृष्ठतएवाग्नीध्रंकृत्वा' इतिभाष्यपाठः ।

ए. ब्रा.

॥१३॥

च्छतियावद्भ्योहाभयं ध्यायति तावद्भ्योहाभयं भवति यत्रैवं विद्वानेतया परिदधाति तस्मादेवं विद्वानेतयैव परिदध्यात्ता ए
ताः सप्तदशान्वाहरूपसमृद्धा एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति तासां त्रिः प्रथमामन्वाहत्रिरु
त्तमा ता एकविंशतिः संपद्यन्त एकविंशो वै प्रजापतिर्द्वादशमासाः पंचर्तवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविंश उत्तमा प्रतिष्ठा
तद्वै वंक्षत्रं सा श्रीस्तदाधिपत्यं तद्वध्नस्य विष्टपं तत्प्रजापतेरायतनं तत्स्वाराज्यमृध्नोत्येतमेवैताभिरेकविंशत्यैकविंशत्या ॥३०॥
इति प्रथमपंचिकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ इति प्रथमपंचिकासमाप्ता ॥

प्र. पं.

अ. ५

॥१३॥

॥ अथद्वितीयपंचिकाप्रारंभः ॥

ऐ. ब्रा.
॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ यज्ञेन वै देवा ऊर्ध्वाः स्वर्गलोकमायं स्ते विभयुरिमं नो दृष्ट्वा मनुष्याश्च ऋषयश्चानुप्रज्ञा
स्यंतीति तं वै यूपेनैवा योपयंस्तं यद्यूपेनैवा योपयंस्तद्यूपस्य यूपत्वं तमवाचीनाग्रं निमित्योर्ध्वा उदायंस्ततो वै मनुष्याश्च ऋषयश्च
देवानां यज्ञवास्त्वभ्यायं न्यज्ञस्य किंचिदेषिष्यामः प्रज्ञात्या इति तैव यूपमेवाविदं न्नवाचीनाग्रं निमित्तं ते विदुरनेन वै देवा यज्ञ
मयूयुपन्निति तमुत्खायोर्ध्वं न्यमिन्वंस्ततो वै ते प्रयज्ञमजानन् प्रस्वर्गलोकं तद्यूप ऊर्ध्वो निमीयते यज्ञस्य प्रज्ञात्यै स्वर्गस्य लोक
स्यानुख्यात्यै वज्रोवा एष यद्यूपः सोऽष्टाश्रिः कर्तव्योऽष्टाश्रिर्वै वज्रस्तं तं प्रहरति द्विषते भ्रातृव्यायवधं योस्य स्तृत्य स्तस्मै स्तर्तवै
वज्रो वै यूपः स एष द्विषतो वध उद्यतस्तिष्ठति तस्माद्धाप्येतां हि यो द्वेष्टि तस्याप्रियं भवत्यमुष्यायं यूपो मुष्यायं यूप इति दृष्ट्वा खा
दिरं यूपं कुर्वीत स्वर्गकामः खादिरेण वै यूपेन देवाः स्वर्गलोकमजयंस्तथैवैतद्यजमानः खादिरेण यूपेन स्वर्गलोकं जयति ब्रह्मं यूपं
पंकुर्वीतान्नाद्यकामः पुष्टिकामः समांसमां वै बिल्वो गृभीतस्तदन्नाद्यस्य रूपमा मूलाच्छाखाभिरनुचितस्तत्पुष्टेः पुण्यतिप्रजां
चपशूंश्च य एवं विद्वान्ब्रह्मं यूपं कुरुते यदेव ब्रह्म ३ ॥ ब्रह्मं ज्योतिरिति वा आचक्षते ज्योतिः स्वेषु भवति श्रेष्ठः स्वानां भवति
य एवं वेद पालाशं यूपं कुर्वीत तेजस्कामो ब्रह्मवर्चसकामस्तेजो वै ब्रह्मवर्चसं वनस्पतीनां पलाशस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति य ए
वं विद्वान्पालाशं यूपं कुरुते यदेव पालाशं ३ ॥ सर्वेषां वा एष वनस्पतीनां यो निर्यत्पलाशस्तस्मात्पलाशस्यैव पलाशेनाचक्ष
तेऽमुष्यपलाशममुष्यपलाशमिति सर्वेषां हास्य वनस्पतीनां कामउपाप्तो भवति य एवं वेद ॥ १ ॥ अङ्गुमोयूपमनुब्रूहीत्याहा

द्वि. पं.
अ. १

॥ १४ ॥

ध्वर्युरंजंतित्वामध्वरेदेवयंतइत्यन्वाहाध्वरेह्येनंदेवयंतोंजंतिवनस्पतेमधुनादैव्येनेत्येतद्वैमधुदैव्यंयदाज्यंयदूर्ध्वस्तिष्ठा
 द्रविणेहधत्ताद्यद्वाक्षयोमातुरस्याउपस्थइतियदिचतिष्ठासियदिचशयासैद्रविणमेवास्मासुधत्तादित्येवतदाहोच्छ्रयस्वव
 नस्पतइत्युच्छ्रीयमाणयाभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धैवर्ष्मन्पृथिव्याअधीत्येतद्वैवर्ष्मपृथिव्यैयत्रयूपमुन्मिन्वंतिसुमि
 तीमीयमानोवर्चोधायाज्ञवाहसइत्याशिषमाशास्तेसमिद्धस्यश्रयमाणःपुरस्तादितिसमिद्धस्यह्येषएतत्पुरस्ताच्छ्रयतेब्रह्मव
 न्वानोअजरंसुवीरमित्याशिषमेवाशास्तारेअस्मदमतिबाधमानइत्यशनायावैपाप्मामतिस्तामेवतदारान्मुदतैयज्ञाच्चय
 जमानाच्चोच्छ्रयस्वमहतेसौभगायैत्याशिषमेवाशास्तऊर्ध्वऊषुणऊतयेतिष्ठादेवोनसवितेतियद्वैदेवानानेतितदेषामो ३
 मितितिष्ठदेवइवसवितेत्येवतदाहोर्ध्वोवाजस्यसनितेतिवाजसनमेवैनंतद्धनसांसनोतियदंजिभिर्वाधद्भिर्विह्वयामहइ
 तिच्छंदांसिवाअंजयोवाघतस्तैरेतद्देवान्यजमानाविह्वयंतैममयज्ञमागच्छतममयज्ञमितियदिहवाअपिबहवइवयजंतैऽ
 थहास्यदेवार्यज्ञमैवगच्छंतियत्रैवंविद्वानेतामन्वाहोर्ध्वोनःपाह्यंहसोनिकेतुनाविश्वंसमन्निणंदहेतिरक्षांसिवैपाप्मान्निणो
 रक्षांसिपाप्मानंदहेत्येवतदाहकृधीनऊर्ध्वाचरथायजीवसइतियदाहकृधीनऊर्ध्वाचरणायजीवसइत्येवतदाहयदिहवा
 अपिनीतइवयजमानोभवतिपरिहैवैनंतत्संवत्सरायददार्तिविदादेवेषुनोदुवइत्याशिषमेवाशास्तेजातोजायतेसुदिनत्वे

१ भाष्येनात्रपुतोऽगृहीतः । २ यज्ञमेवइतिभाष्येपाठः ।

ऐ. ब्रा.

॥ २ ॥

अहामिति जातो ह्येष एतज्जायते समर्थ आविदधे वर्धमान इति वर्धयंत्येवैनंतत्पुनंति धीरा अपसो मनीषेति पुनंत्येवैनंतद्देव
या विप्र उदियति वाचमिति देवेभ्य एवैनंतं निवेदयति युवा सुवासाः परिवीत आगादित्युत्तमया परिधाति प्राणो वै युवा सु
वासाः सोयं शरीरैः परिवृतः स उश्रेयान् भवति जायमान इति श्रेयाच्छ्रेयान् ह्येष एतद्भवति जायमानस्तं धीरासः कवय उन्नयंति
स्वाध्यामनसा देवयंत इति ये वा अनूचानास्ते कवयस्त एवैनंतदुन्नयंति ता एताः सप्तान्वाह रूपसमृद्धा एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं य
द्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणं मृगभिवदति तासां त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां ता एकादशसंपद्यंत एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुप् त्रिष्टु
विंद्रस्य वज्र इन्द्राय तनाभिरे वा भीराभो तिय एवं वेद त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमामन्वाह यज्ञस्यैव तद्व सौ न ह्यतिस्थे म्ने बलाया विस्त्रं
साय ॥ २ ॥ तिष्ठेद्युपा ३ः ॥ अनुप्रहरे ३ त इत्याहुस्तिष्ठेत्पशुकामस्य देवेभ्यो वै पशवो न्नाद्यायालं भायनातिष्ठंत ते प
क्रम्य प्रतिवावदतो तिष्ठेन्नास्मानालप्स्यध्वेनास्मानिति ततो वै देवा एतं यूपं वज्रमपश्यंस्तमेभ्य उदश्रयंस्तस्माद्विभ्यत उपाव
र्तंत मेवाद्याप्युपावृत्तास्ततो वै देवेभ्यः पशवो न्नाद्यायालं भायातिष्ठंत तिष्ठंते सै पशवो न्नाद्यायालं भायय एवं वेद यस्य चैवं वि
दुषो यूपस्तिष्ठत्यनुप्रहरेत्स्वर्गकामस्य तमुहस्मै तं पूर्वेन्वेव प्रहरंति यजमानो वै यूपो यजमानः प्रस्तरौ श्रिवेदेव योनिः सोमो देव
योन्या आहुतिभ्यः संभूय हिरण्यशरीर ऊर्ध्वः स्वर्गलोके मेष्यतीत्यथ ये तेभ्यो वर आसंस्त एतं स्वरुमपश्यन् यूपशकलं तं तस्मि
न्कालेनुप्रहरेत्तत्र सकाम उपाप्तो योनुप्रहरेत्तत्र सकाम उपाप्तो यः स्थाने सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्य आत्मानमालभते यो दीक्ष

द्वि. पं.

अ. १

॥ १५ ॥

तेभिः सर्वादेवताः सोमः सर्वादेवताः सयदग्नीषोमीयं पशुमालभते सर्वं भ्यएव तद्देवताभ्यो यजमान आत्मानं निष्क्रीणीत तं
दाहुर्द्विरूपोऽग्नीषोमीयः कर्तव्यो द्विदेवत्यो हीतितत्तन्नादृत्य पीव इव कर्तव्यः पीवोरूपावै पशवः कृशित इव खलु वै यजमानो भ
वति तद्यत्पीवापशुर्भूतिरूपोऽग्नीषोमीयः धेनसमर्धयति तदाहुर्नाग्नीषोमीयस्य पशोरश्रीयात्पुरुषस्य वा एषोश्चातिथो
ग्नीषोमीयस्य पशोरश्रातिथिं यजमानो ह्येतेनात्मानं निष्क्रीणीत इति तत्तन्नादृत्य वार्त्रघ्नं वा एतच्छ्रियं दग्नीषोमीयोऽग्नीषोमाभ्यां
वा इन्द्रो वृत्रमहं स्तावेन मब्रूतामावाभ्यां वै वृत्रमवधीर्वरं ते वृणावहा इति वृणाथामिति तावेतमेव वरमवृणातां श्वः सुत्यायां प
शुंस एनयोरेषोच्युतो वरवृतो ह्येनयोस्तस्मात्तस्याशितव्यं चैव लीप्सितव्यं च ॥ ३ ॥ आप्रीभिराप्रीणातिं तेजो वै ब्रह्मवर्च
समाप्रियस्तेजसैवैनं तद्ब्रह्मवर्चसमर्धयति समिधो यजति प्राणावै समिधः प्राणा हीदं सर्वं समिधं ते यदिदं किंच प्राणानेव
तत्प्रीणातिं प्राणान्यजमाने दधाति तनूनपातं यजति प्राणो वै तनूनपात्सहितन्वः पाति प्राणमेव तत्प्रीणातिं प्राणं यजमाने द
धाति नराशंसं यजति प्रजावैनरो वाक्शंसः प्रजां चैव तद्वाचं च प्रीणातिं प्रजां च वाचं च यजमाने दधाति लोयजत्यन्नं वा इळोन्न
मेव तत्प्रीणातिं त्यन्नं यजमाने दधाति बर्हिर्यजति पशवो वै बर्हिः पशूनेव तत्प्रीणातिं पशून् यजमाने दधाति दुरो यजति वृष्टिर्वै दुरो
वृष्टिमेव तत्प्रीणातिं वृष्टिमन्नाद्यं यजमाने दधात्युपासान् कायजत्यहोरात्रे वा उपसासान् काहोरात्रे एव तत्प्रीणातिं त्यहोरात्रयो
र्यजमानं दधाति दैव्या होतारा यजति प्राणापानौ वै दैव्या होतार प्राणापानावेव तत्प्रीणातिं प्राणापानौ यजमाने दधाति

ए. ब्रा.

॥ ३ ॥

त्रोदेवीर्यजतिप्राणोवाअपानोव्यानस्तिस्त्रोदेव्यस्ताएवतत्प्रीणातितायजमानेदधातिवष्टारयंजतिवाग्वैत्वष्टावाग्धीदं
सर्वताष्टीववाचमेवतत्प्रीणातिवाचंयजमानेदधातिवनसतिंयजतिप्राणोवैवनस्पतिःप्राणमेवतत्प्रीणातिप्राणंयजमानेद
धातिस्वाहाकृतीर्यजतिप्रतिष्ठावैस्वाहाकृतयःप्रतिष्ठायामेवतद्यज्ञमंततःप्रतिष्ठापयतिताभिर्यथऋष्याप्रीणीयाद्यद्यथऋ
ष्याप्रीणातियजमानमेवतद्धुतायानोत्सृजति ॥४॥ पर्यग्नयेक्रियमाणायानुब्रूहीत्याहाध्वर्युरग्निर्होतानोअध्वरइतितृच
माग्नेयंगायत्रमन्वाहपर्यग्निक्रियमाणेस्वयैवैनंतद्देवतयास्वेनच्छंदसासमर्धयतिवाजीसन्परिणीयतइतिवाजिनमिवह्येनं
संतंपरिणयंतिपरित्रिविष्टध्वरंयात्यग्नीरथीरिवेत्येषहिरथीरिवाध्वरंपरियातिपरिवाजपतिःकविरित्येषहिवाजानांपतिर
तउपप्रेष्यहोतर्हव्यादेवेभ्यइत्याहाध्वर्युरजैदग्निरसनद्वाजमितिमैत्रावरुणउपप्रेषंप्रतिपद्यतेतदाहुर्यदध्वर्युर्होतारमुपप्रे
ष्यत्यथकस्मान्मैत्रावरुणउपप्रेषंप्रतिपद्यतइतिमनोवैयज्ञस्यमैत्रावरुणोवाग्यज्ञस्यहोतामनसावाइषितावाग्वदतियांह्य
न्यमनावाचंवदत्यसुर्यावैसावागदेवजुष्टातद्यन्मैत्रावरुणउपप्रेषंप्रतिपद्यतेमनसैवतद्वाचमीरयतितन्मनसेरितयावाचा
देवेभ्योहव्यंसंपादयति ॥५॥ दैव्याःशमितारआरभध्वमुतमनुष्याइत्याहयेचैवदेवानांशमितारोयेचमनुष्याणांतानेव
तत्संशास्त्युपनयतमेध्यादुरआशासानामेधपतिभ्यामेधमितिपशुवैमेधोयजमानोमेधपतिर्यजमानमेवतत्स्वेनमेधेनस
मर्धयत्यथोखल्वाहुर्यस्यैवावकस्यैवदेवतायैपशुरालभ्यतेसैवमेधपतिरितिसयद्येकदेवत्यःपशुःस्यान्मेधपतयइतिब्रूयाद्य

द्वि. पं.

अ. १

॥१६॥

दिद्विदेवत्योमेधपतिभ्यामिति यद्विबहुदेवत्योमेधपतिभ्य इत्येतदेव स्थितं प्रास्मा अग्निं भरतेति पशुवैनीयमानः समृत्युं प्राप
 श्यत्स देवान् नान्व कामयतैतुं तं देवा अब्रुवन् नो हि स्वर्गवै त्वा लोकं गमयिष्याम इति स तथेत्यब्रवीत्तस्य वै मे युष्माकमेकः पुरस्तादै
 त्वितितथेति तस्याग्निः पुरस्तादैत्सोऽग्निमनु प्राच्यवत तस्मादाहुराग्नेयो वाव सर्वः पशुरग्निं हि सोऽनु प्राच्यवतेति तस्माद्वस्याग्निं
 पुरस्ताद्धरंति स्तृणीत बर्हिर्लियोषध्यात्मा वै पशुः पशुमेव तत्सर्वात्मानं करोत्यन्वेन मातामन्यतामनुपितानुभ्रातासगर्भ्यो
 नुसखासयूथ्य इति जनित्रैरेवैनं तत्समनुमतमालभंत उदीचीनां अस्य पदो निधत्तात्सूर्यचक्षुर्गमयतां द्वातं प्राणमन्ववसृजता
 दैतरिक्षमसुं दिशः श्रोत्रं पृथिवीं शरीरमित्येष्वेवैनं तल्लोकेष्वदधात्येकधास्यत्वचमाच्छ्रयतां पुरानाभ्या अपिशसो वपामु
 त्विदतादंतरे वोष्माणं वारयध्वादिति पशुष्वेव तत्प्राणान्दधाति श्येनमस्य वक्षः कृणुतां त्रशसा बाहू शलादोषणीकश्यपे वां
 साच्छिद्रे श्रोणीकवषोरुस्त्रे कपर्णाष्ठीवंतां षड्विंशतिरस्य वक्रयस्ता अनुष्ठोच्यावयतां द्वात्रिंशत्त्रयस्य नूनं कृणुतां दित्यंगान्ये
 वास्य तद्गात्राणि प्रीणात्यूवध्य गोहं पार्थिवं खनतां दित्याहौषधं वा ऊवध्यमियं वा ऽओषधीनां प्रतिष्ठातदेन त्स्वायामेव प्रतिष्ठा
 यामंततः प्रतिष्ठापयति ॥ ६ ॥ अस्त्रारक्षः संसृजतादित्याहुतुषैर्वै फलीकरणैर्देवा हविर्यज्ञेभ्योरक्षांसि निरभजन्नस्त्रामहाय
 ज्ञात्सयदस्त्रारक्षः संसृजतादित्याह रक्षांस्येव तत्स्वेन भागधेयेन यज्ञान्निरवदयते तदा हुर्नयज्ञेरक्षां कीर्तयेत्कानिरक्षांस्युते
 रक्षावै यज्ञ इति तदुवा आहुः कीर्तये देवयो वै भागिनं भागाद्भुदते च यते वै न स यदि वै न च यते ऽथ पुत्रमथ पौत्रं च यते त्वेवैनमि

तिसयदिकीर्तयेदुपांशुकीर्तयेत्तिरइववाएतद्वाचोयदुपांशुतिरइवैतद्यद्रक्षांस्यथयदुच्चैःकीर्तयेदीश्वरोहास्यवाचोरक्षो
भापोजनितोयोंयंराक्षसीवाचंवदतिसयांवैदृष्टोवदतियामुन्मत्तःसावैराक्षसीवाङ्नात्मनादृष्यतिनास्यप्रजायांहसआ
जायतेयएवंवेदवनिष्ठुमस्यमाराविष्टोरूकमन्यमानानेद्वस्तोकेतनयैरवितारवच्छमितारइतियेचैवदेवानांशमितारोयेच
मनुष्याणांतिभ्यएवैनंतत्परिददाल्यधिगोशमीध्वंसुशमिशमीध्वंशमीध्वमधिगा ३ उइतित्रिर्ब्रूयादपापेतिचाधिगुवै
देवानांशमितापापोनिग्रभीतांशमितृभ्यश्चैवैनंतन्निग्रभीतृभ्यश्चसंप्रयच्छतिशमितारोयदत्रसुकृतंकृणवथास्मासुतद्यदु
ष्कृतमन्यत्रतदित्याहान्नैवैदेवानांहोतासीत्सएनंवाचाव्यशाद्वाचावाएनंहोताविशास्तिदद्याग्यत्परःकृतंतितियदुल्बणं
यद्विथुरंक्रियतैशमितृभ्यश्चैवैनंतन्निग्रभीतृभ्यश्चसमनुदिशतिस्वस्त्येवहोतोन्मुच्यतैसर्वायुःसर्वायुत्वार्यसर्वमायुरेतियए
वंवेद ॥ ७ ॥ पुरुषंवैदेवाःपशुमालभंततस्मादालब्धान्मेधउदक्रामत्सोश्वंप्राविशत्तस्मादश्वोमेध्योभवदथैनमुत्क्रांतमे
धमत्यार्जतमधिगुदोभवत्तेश्वमालभंतसोश्वादालब्धादुदक्रामत्सगांप्राविशत्तस्मादग्नौमेध्योभवदथैनमुत्क्रांतमेधमत्या
र्जतसगौरमृगोभवत्तेगामालभंतसगोरालब्धादुदक्रामत्सोविंप्राविशत्तस्मादविमेध्योभवदथैनमुत्क्रांतमेधमत्यार्जतसग
वयोभवत्तेऽविमालभंतसोऽवेरालब्धादुदक्रामत्सोजंप्राविशत्तस्मादजोमेध्योभवदथैनमुत्क्रांतमेधमत्यार्जतसउष्ट्रोभव
त्सोजेज्योक्तमामिवारमततस्मादेषएतेषांपशूनांप्रयुक्तमोयदजस्तेऽजमालभंतसोजादालब्धादुदक्रामत्सइमांप्राविशत्त

स्मादियंमेध्याभवंदथैऽत्कांतमेधमत्यार्जतसशरभोभवंत्तएतउत्कांतमेधाअमेध्याःपशवस्तस्मादेतेषांनाश्रीयात्तमस्याम
 न्वगच्छन्त्सोनुगतोव्रीहिरभवंत्तद्यत्पशौपुरोळाशमनुनिर्वपंतिसमेधेननःपशुनेष्टमसत्केवलेननःपशुनेष्टमसदितिसमेधेन
 हास्यपशुनेष्टभवतिकेवलेनहास्यपशुनेष्टभवतियएवंवेद ॥ ८ ॥ सवाएषपशुरेवालभ्यतेयत्पुरोळाशस्तस्ययानिकिंशा
 रूणितानिरोमाणियेतुषाःसात्वर्ग्येफलीकरणास्तदसृग्यत्पिष्टंकिंक्रसास्तन्मांसंयत्किंचित्कंसारंतदस्थिसर्वेषांवाएषपशूनां
 मेधेनयजतेयःपुरोळाशेनयजतेतस्मादाहुःपुरोळाशसत्रंलोक्यमितियुवमेतानिदिविरोचनान्यग्निश्चसोमसक्रतूअधत्तं॥ यु
 वंसिंधूरभिशक्तेस्वदग्नीषोमावमुंचतंगृभीतानितिवपायैयजतिसर्वाभिर्वाएषदेवताभिरालब्धोभवतियोदीक्षितोभव
 तितस्मादाहुर्नदीक्षितस्याश्रीयादितिसयदग्नीषोमावमुंचतंगृभीतस्मिन्निवपायैयजतिसर्वाभ्यएवतद्देवताभ्योयजमानंप्रमुं
 चतितस्मादाहुरशितव्यंवपायांहुतायांयजमानोहिसतर्हिभवतीत्यान्यदिवोमातरिश्वाजभारेतिपुरोळाशस्ययजत्यमश्नाद
 न्यंपरिश्येनोअद्रेरितीतइवचह्येषइतइवचमेधःसमाहृतोभवतिस्वदस्वहव्यासमिषोदिदीहीतिपुरोळाशःस्विष्टकृतोयज
 तिहविरेवास्माएतत्स्वदयतीषमूर्जमात्मन्धत्तइळामुपह्वयतेपशवोवाइळापशूनेवतदुपह्वयतेपशून्यजमानेदधाति ॥९॥
 मनोतायैहविषोवदीयमानस्यानुब्रूहीत्याहाध्वर्युस्त्वंह्यग्नेप्रथमोमनोतेतिसूक्तमन्वाहृतदाहुर्यदन्यदेवत्यउतपशुर्भवत्यथ
 कस्मादाग्नेयीरेवमनोतायैहविषोऽवदीयमानस्यान्वाहेतितिस्रोवैदेवानांमनोतास्तासुहितेषांमनांस्योतानिवागवैदेवानांम

ब्रा.
॥ ५ ॥

नोतातस्यांहितेषांमनांस्योतानिगौवैदेवानांमनोतातस्यांहितेषांमनांस्योतान्यग्निर्वैदेवानांमनोतातस्मिन्हितेषांमनांस्यो
तान्यग्निःसर्वामनोताअग्नौमनोताःसंगच्छंतैतस्मादाग्नेर्यैरेवमनोतायैहविषोवदीयमानस्यान्वाहाग्नीषोमाहविषःप्रस्थित
स्येतिहविषोयजतिहविषइतिरूपसमृद्धाप्रस्थितस्येतिरूपसमृद्धासर्वाभिर्हास्यसमृद्धिभिःसमृद्धंहव्यंदेवानप्येतियऽएवं
वेदवनस्पतियजतिप्राणोवैवनस्पतिर्जीवंहास्यहव्यंदेवानप्येतियत्रैवंविद्वान्वनस्पतियजतिस्विष्टकृतंयजतिप्रतिष्ठावै
स्विष्टकृत्प्रतिष्ठायामेवतद्यज्ञमंततःप्रतिष्ठापयतीळामुपह्वयतेपशवोवाइळापशूनेवतदुपह्वयतेपशून्यजमानेदधातिदधा
ति ॥ १० ॥ इतिद्वितीयपंचिकायांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥

देवावैयज्ञमतन्वततांस्तन्वानानसुराअभ्यार्यन्यज्ञवेशसमेपांकरिष्यामइतितानाप्रीतेपशौपुरइवपर्यग्नेर्यूपंप्रतिपुरस्ता
दुपायंस्तेदेवाःप्रतिबुध्याग्निमयीःपुरस्त्रिपुरंपर्यास्यंतयज्ञस्यचात्मनश्चगुह्यैताएषामिमाअग्निमय्यःपुरोदीप्यमानाभ्राज
मानाअतिष्ठंस्ताअसुराअनपधृष्यैवापाद्रवंस्तेग्निनैवपुरस्तादसुररक्षांस्यपापघ्नताग्निनापश्चात्तथैवैतद्यजमानायत्पर्यग्निकुर्व
त्यग्निमयीरेवतत्पुरस्त्रिपुरंपर्यास्यंतयज्ञस्यचात्मनश्चगुह्यैतस्मात्पर्यग्निकुर्वंतितस्मात्पर्यग्नयेन्वाहतंवाएतंपशुमाप्रीतंसंतप
र्यग्निकृतमुदंचनयंतितस्योल्मुकंपुरस्ताद्धरंतियजमानोवाएषनिदानेनयत्पशुरनेनज्योतिषायजमानःपुरोज्योतिःस्वर्ग
लोकमेप्यतीतितैनज्योतिषायजमानःपुरोज्योतिःस्वर्गलोकमेतितंयत्रनिहनिष्यंतोभवंतितदध्वर्युर्वहिरधस्तादुपास्यति

द्वि. पं.
अ. २

॥ १८ ॥

यदेवैनमदआप्रीतंसंतर्पणं हि वेदिनयंति बर्हिषदमेवैनंतत्कुर्वन्तितस्योवध्यगोहंखनंत्यौषधंवाऊवध्यमियंवाओष
धीनांप्रतिष्ठातदेनत्स्वायामेवप्रतिष्ठायामंततःप्रतिष्ठापयंतितदाहुयदेशहविरेवयत्पशुरथास्यबह्वपैतिलोमानित्वगसृकुष्ठि
काःशफाविषाणेस्कंदतिपिशितंकेनास्यतदापूर्यतइतियदेवैतत्पशौपुरोळाशमनुनिर्वपंतितेनैवास्यतदापूर्यतेपशुभ्योवैमे
धाउदक्रामैस्तौब्रीहिश्चैवयवश्चभूतावजायेतांतद्यत्पशौपुरोळाशमनुनिर्वपंतिसमेधेननःपशुनेष्टमसत्केवलेननःपशुनेष्टम
सदितिसमेधेनहास्यपशुनेष्टंभवतिकेवलेनहास्यपशुनेष्टंभवतियएवंवेद ॥ ११ ॥ तस्यवपामुत्खिद्याहरंतितामध्वर्युःसु
वेणाभिघारयन्नाहस्तोकेभ्योनुब्रूहीतितद्यत्स्तोकाश्चोतंतिसर्वदेवत्यावैस्तोकांनेन्मइमेनभिप्रीतादेवान्गच्छानितिजुषस्व
सप्रथस्तममित्यन्वाहवचोदेवप्सरस्तमं ॥ हव्याजुह्वानआसनीत्यग्नेरेवैनांस्तदास्येजुहोतीमनोयज्ञममृतेषुधेहीतिसूक्तम
न्वाहैमाहव्याजातवेदोजुषस्वेतिहव्यजुष्टिमाशास्तेस्तोकानामग्नेमेदसोघृतस्येतिमेदसश्चहिघृतस्यचभवंतिहोतःप्राशान
प्रथमोनिषद्येत्यग्निर्वैदेवानांहोताग्नेप्राशानप्रथमोनिषद्येत्येवतदाहघृतवंतःपावकतेस्तोकाश्चोतंतिमेदसइतिमेदसश्चह्येव
हिघृतस्यचभवंतिस्वधर्मदेववीतयेश्रेष्ठनोधेहिवार्यमित्याशिषमाशास्तेतुभ्यंस्तोकाघृतश्रुतौग्नेविप्रायसंत्येतिघृतश्रुतोहि
भवंत्यृषिःश्रेष्ठःसमिध्यसेयज्ञस्यप्राविताभवेतियज्ञसमृद्धिमाशास्तेतुभ्यंश्चोतंत्यग्निगोशचीवःस्तोकासोअग्नेमेदसोघृतस्ये
तिमेदसश्चह्येवहिघृतस्यचभवंतिकविशस्तोबृहताभानुनागाहव्याजुषस्वमेधिरेतिहव्यजुष्टिमेवाशास्तोजिष्ठंतेमध्यतो

मेदश्चतुर्दशप्रतेवयंददामहे ॥ श्रोतंतितेवसोस्तोकाअधित्वचिप्रतितान्देवशोविहीत्यभ्येवैनास्तद्वषट्कारोतियथासोमस्याग्नेवी
 हीतितद्यत्स्तोकाश्रोतंतिसर्वदेवत्यावैस्तोकास्तस्मादियंस्तोकशौवृष्टिर्भिक्तोपाचरति॥१२॥ तदाहुःकास्वाहाकृतीनांपुरो
 नुवाक्याःकःप्रैषःकायाज्येतियाएवैताअन्वाहैताःपुरोनुवाक्यायःप्रैषःसप्रैषोयायाज्यासायाज्यातदाहुःकादेवताःस्वाहा
 कृतयइतिविश्वेदेवाइतिब्रूयात्तस्मात्स्वाहाकृतंहविरदंतुदेवाइतियजंतीतिदेवावैयज्ञेनश्रमेणतपसाहुतिभिःस्वर्गलोकम
 जयंस्तेषांवपायामेवहुतायांस्वर्गलोकःप्राख्यायततेवपामेवहुत्वाऽनादृत्येतराणिकर्माण्यूर्ध्वाःस्वर्गलोकमायंस्ततोवैमनु
 ष्याश्चक्रुष्यश्चदेवानांयज्ञवास्त्वभ्यायन्यज्ञस्यकिंचिदेषिष्यामःप्रज्ञात्याइतितेभितःपरिचरंतऐत्पशुमेवनिरांत्रंशयानंते
 विदुरियान्वावकिलपशुर्यावतीवपेति स एतावानेवपशुर्यावतीवपाथयदेनंतृतीयसवनेश्रपयित्वाजुह्वतिभूयसीभिर्नआहु
 तिभिरिष्टमसत्केवलेननःपशुनेष्टमसदितिभूयसीभिर्हस्याहुतिभिरिष्टंभवतिकेवलेनहास्यपशुनेष्टंभवतियएवंवेद॥१३॥
 सावाएषामृताहुतिरेवयद्वपाहुतिरमृताहुतिरग्न्याहुतिरमृताहुतिराज्याहुतिरमृताहुतिःसोमाहुतिरेतावाअशरीराऽआ
 हुतयोयावैकाश्चाशरीराआहुतयोऽमृतत्वमेवताभिर्यजमानोजयतिसावाऽएषारेतएवयद्वपाप्रेववैरेतोलीयतेप्रेववपाली
 यतेशुक्लवैरेतःशुक्लावपाशरीरंवैरेतोशरीरावपायद्वैलोहितंयन्मांसंतच्छरीरं तस्माद्ब्रूयाद्यावदलोहितंतावत्परिवासयेतिसा
 पंचावत्ताभवतियद्यपिचतुरवत्तीयजमानःस्यादथपंचावत्तैवपाज्यस्योपस्तृणातिहिरण्यशल्कोवपाहिरण्यशल्कआज्य

द्वि. पं.

अ. २

॥१९॥

स्योपरिष्ठादभिधारयति तदाहुर्यद्विरण्यं न विद्येत कथं स्यादिति द्विराज्यस्योपस्तीर्यवपामवदायद्विरुपरिष्ठादभिधारयत्य
मृतं वा आज्यममृतं हिरण्यं तत्र सकाम उपाप्तो य आज्यं तत्र सकाम उपाप्तो यो हिरण्यं तत्पंचसंपद्यते पांक्तो यं पुरुषः पंचधा विहि
तो लोमानित्वङ्मांसमस्थिमज्जासयावानेव पुरुषस्तावन्तं यजमानं संस्कृत्याग्ना देवरोक्ष्यं च ह्येत्यग्निवैदेवयोनिः सोमे देवयो
न्या आहुतिभ्यः संभूर्य हिरण्यशरीर ऊर्ध्वः स्वर्गलोकमेति ॥ १४ ॥ देवेभ्यः प्रातर्यावभ्यो होतरनुब्रूहीत्याहाध्वर्युरेते वा
वदेवाः प्रातर्यावाणो यदग्निरुषा अश्विनौ त एते सप्तभिः सप्तभिश्छंदो भिरागच्छंत्यास्य देवाः प्रातर्यावाणो हवंगच्छंति य एवं
वेदं प्रजापतौ वैस्वयं होतरि प्रातरनुवाकमनुवक्ष्यत्युभये देवा सुरायज्ञमुपावसन्नस्मभ्यमनुवक्ष्यत्यस्मभ्यमिति स वै देवेभ्य ए
वान्वब्रवीत्ततो वै देवा अभवन् परासुरा भवत्यात्मना परास्यद्विषन्पाप्मा भ्रातृव्यो भवतिय एवं वेदं प्रातर्वै सतं देवेभ्यो न्वब्रवी
द्यत्प्रातरन्वब्रवीत्तत्प्रातरनुवाकस्य प्रातरनुवाकत्वं महतिरात्र्या अनूच्यः सर्वस्यैवाचः सर्वस्य ब्रह्मणः परिगृहीत्यै यो वै भव
तियः श्रेष्ठतामश्रुते तस्य वाचं प्रोदितामनुप्रवदंति तस्मान्महतिरात्र्या अनूच्यः पुरावाचः प्रवदितो नूच्यो यद्वाचि प्रोदिता
यामनुब्रूयादन्यस्यैवैनमुदितानुवादिनं कुर्यात्तस्मान्महतिरात्र्या अनूच्यः पुराशकुनिवादादनुब्रूयान्मायज्ञियां वाचं प्रोदितामनुप्रवदिष्मेति तस्मान्महतिरात्र्या अनूच्योऽ
थोखलु यदैवाध्वर्युरुपाकुर्यादथानुब्रूयाद्यदावा अध्वर्युरुपाकरोति वाचैवोपाकरोति वाचा होतान्वाहवाग्धिब्रह्म तत्र सका

ब्रा.
॥ ७ ॥

मउपाप्तोयोवाचिचब्रह्मणिच ॥ १५ ॥ प्रजापतौवैस्वयं होतरि प्रातरनुवाकमनुवक्ष्यति सर्वा देवता आशंसंत मामभिप्र
तिपत्स्यति मामभीतिस प्रजापतिरैक्षतयद्येकां देवतामादिष्टामभिप्रतिपत्स्यामीतरामेकेन देवता उपाप्ता भविष्यंतीति स ए
तामृचमपश्यदापोरेवतीरित्यापोवै सर्वा देवतारेवत्यः सर्वा देवताः स एतयर्चा प्रातरनुवाकं प्रत्यपद्यत ताः सर्वा देवताः प्रामो
दंतं मामभिप्रत्यपादि मामभीतिसर्वा हास्मिन्देवताः प्रातरनुवाकमनुब्रुवति प्रमोदंते सर्वाभिर्हास्य देवताभिः प्रातरनुवाकः
प्रतिपन्नो भवति य एवं वेद ते देवा अबिभयुरादातारो वै न इमं प्रातर्यज्ञमसुरायथौजीयांसो बलीयांस एवमितितान ब्रवीदिन्द्रो
माबिभीतं त्रिषमृद्धमेभ्यो हं प्रातर्वज्रं प्रहर्तास्मीत्येतां वावत ह चमब्रवीद्वज्रस्तेन यदपो न प्त्रीयावज्रस्तेन यत्रिष्टुब्जस्तेन य
द्वाक् तमेभ्यः प्राहरत्ते नैनान हंस्ततो वै देवा अभवन् परासुरा भवत्यात्मना परास्यद्विषन्पाप्मांश्चातृव्यो भवति य एवं वेद तदा
हुः सवैहोता स्याद्य एतस्यामृचिसर्वाणिच्छंदांसि प्रजनयेदित्येषा वावत्रिरनूक्ता सर्वाणिच्छंदांसि भवत्येषा छंदसां प्रजातिः
॥ १६ ॥ शतमनूच्यमायुष्कामस्य शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः शतेंद्रिय आयुष्ये वै नंतद्वीर्यं इन्द्रिये दधाति त्रीणि च शतानि षष्टि
श्चानूच्यानियज्ञकामस्य त्रीणि च वै शतानि षष्टिश्च संवत्सरस्याहानि तावान्त्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञ उपै नं
यज्ञो नं मतिर्यैस्य विद्वांस्त्रीणि च शतानि षष्टिं चान्वाहं सप्त च शतानि विंशतिश्चानूच्यानि प्रजापशुकामस्य सप्त च वै शतानि
विंशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्रास्तावान्त्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिर्यज्ञं प्रजायमानं विश्वं रूपमिदमनु प्रजायते प्रजापतिमेव त

द्वि. पं.
अ. २

॥ २० ॥

त्प्रजायमानं प्रजयापशुः । रनुप्रजायते प्रजात्यै प्रजायते प्रजयां पशुभिर्य एवं वेदाष्टौ शतान्यनूच्यान्यब्राह्मणोक्तस्य यो वादुरु
 क्तोक्तः शमलगृहीतो यजेताष्टाक्षरावै गायत्री गायत्र्या वै देवाः पाप्मानं शमलमपाघ्नत गायत्र्यै वास्यतत्पाप्मानं शमलमपहृत्य
 पपाप्मानं हतेय एवं वेद सहस्रमनूच्यं स्वर्गकामस्य सहस्राश्वीने वा इतः स्वर्गो लोकः स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै संपत्त्यै संगत्या अप
 रिमितमनूच्यमपरिमितो वै प्रजापतिः प्रजापतेर्वा एतदुक्तं यत्प्रातरनुवाकस्तस्मिन् सर्वे कामा अवरुध्यन्ते स यदपरिमितम
 न्वाह सर्वेषां कामानामवरुध्यै सर्वान् कामानवरुधेय एवं वेद तः प्रातः प्रातिष्ठानं न्वाह सप्त वै देव
 लोकाः सर्वेषु देवलोकेषु राध्नोति य एवं वेद सप्तोषस्यानिच्छंदां स्य न्वाह सप्त वै ग्राम्याः पशवोऽवग्राम्यान् पशून् रुधेय एवं वेद सप्ता
 श्विनानिच्छंदां स्य न्वाह सप्त धावै वागवदत्तावद्वै वागवदत्सर्वस्यै वाचः सर्वस्य ब्रह्मणः परिगृहीत्यै तिस्रो देवता अन्वाह त्रयो
 वा इमे त्रिवृतो लोका एषामेवलोकानामभिजित्यै ॥ १७ ॥ तदाहुः कथमनूच्यः प्रातरनुवाक इति यथा छंदसमनूच्यः प्रात
 रनुवाकः प्रजापतेर्वा एतान्यंगानि यच्छंदां स्तेषु एव प्रजापतियो यजते तद्यजमानाय हितं पच्छेन्नूच्यः प्रातरनुवाकश्च तुष्पा
 दा वै पशवः पशूनामवरुध्या अर्धर्चं श एवानूच्यो यथैवैनमेतदन्वाह प्रतिष्ठाया एवं द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषश्च तुष्पादाः पशवो यज
 मानमेव तद्विप्रतिष्ठं च तुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्मादर्थं श एवानूच्यस्तदा हुयं ब्रूहः प्रातरनुवाकः कथमव्यूहो भवती

१ अत्र प्रातरनुवाकशब्दो न भाष्यकारेष्टः किंतु तत्र प्रातरनुवाकक्रममाक्षिप्य समाधत्ते इत्यवतरणं दृश्यते ।

ब्रा.
॥ ७ ॥

मउपाप्तोयोवाचिचब्रह्मणिच ॥ १५ ॥ प्रजापतौवैस्वयंहोतरिप्रातरनुवाकमनुवक्ष्यतिसर्वादेवताआशंसंतमामभिप्र
तिपत्स्यतिमामभीतिसप्रजापतिरैक्षतयद्येकां देवतामादिष्टामभिप्रतिपत्स्यामीतरामेकेन देवताउपाप्ताभविष्यंतीतिसए
तामृचमपश्यदापोरेवतीरित्यापोवैसर्वादेवतारेवत्यः सर्वादेवताः सएतयर्चाप्रातरनुवाकंप्रत्यपद्यतताः सर्वादेवताः प्रामो
दंतमामभिप्रत्यपादिमामभीतिसर्वाहास्मिन्देवताः प्रातरनुवाकमनुब्रुवतिप्रमोदंतेसर्वाभिर्हास्यदेवताभिः प्रातरनुवाकः
प्रतिपन्नोभवतियएवंवेदतेदेवाअबिभयुरादातारोवैनइमंप्रातर्यज्ञमसुरायथौजीयांसोबलीयांसएवमितितानब्रवीदिंद्रो
माबिभीतत्रिषमृद्धमेभ्योहंप्रातर्वज्रं प्रहर्तास्मीत्येतांवावतदृचमब्रवीद्वज्रस्तेनयदपोनप्रीयावज्रस्तेनयत्रिष्टुब्जस्तेनय
द्वाक्तेभ्यः प्राहरत्तेनैनानहंस्ततोवैदेवाअभवन्परासुराभवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृव्योभवतियएवंवेदतदा
हुःसवैहोतास्याद्यएतस्यामृचिसर्वाणिच्छंदांसिप्रजनयेदित्येषावावत्रिरनूक्तासर्वाणिच्छंदांसिभवत्येषाछंदसांप्रजातिः
॥ १६ ॥ शतमनूच्यमायुष्कामस्यशतायुर्वैपुरुषः शतवीर्यः शतेंद्रियं आयुष्येवैनंतद्वीर्यइंद्रियेदधातित्रीणिचशतानिषष्टि
श्चानूच्यानियज्ञकामस्यत्रीणिचवैशतानिषष्टिश्चसंवत्सरस्याहानितावान्त्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञोऽपैनं
यज्ञोऽनंमतिर्यैस्यवविद्वांस्त्रीणिचशतानिषष्टिचान्वाहंसप्तचशतानि विंशतिश्चानूच्यानिप्रजापशुकामस्यसप्तचवैशतानि
विंशतिश्चसंवत्सरस्याहोरात्रास्तावान्त्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिर्यज्ञप्रजायमानं विश्वंरूपमिदमनुप्रजायतेप्रजापतिमेवत

द्वि. पं.
अ. २

॥२०॥

प्रजायमानं प्रजयापशुः । रनुप्रजायते प्रजात्यै प्रजायते प्रजयां पशुभिर्य एवं वेदाष्टौ शतान्यन्यान्यब्राह्मणोक्तस्य यो वादुरु
 कोक्तः शमलगृहीतो यजेताष्टाक्षरावै गायत्री गायत्र्या वै देवाः पाप्मानं शमलमपाघ्नत गायत्र्यै वास्यत त्पाप्मानं शमलमपहृत्य
 पपाप्मानं हतेय एवं वेद सहस्रमनूच्यं स्वर्गकामस्य सहस्राश्वीने वा इतः स्वर्गो लोकः स्वर्गस्य लोकस्य समश्चै संपत्त्यै संगत्या अप
 रिमितमनूच्यमपरिमितो वै प्रजापतिः प्रजापतेर्वा एतदुक्थं यत्प्रातरनुवाकस्तस्मिन् सर्वे कामा अवरुध्यंते स यदपरिमितम
 न्वाह सर्वेषां कामानामवरुध्यै सर्वान् कामानवरुधेय एवं वेद तस्मादपरिमितमेवानूच्यं सप्ताग्नेयानिच्छंदां स्यन्वाह सप्त वै देव
 लोकाः सर्वेषु देवलोकेषु राध्नोति य एवं वेद सप्तोषस्यानिच्छंदां स्यन्वाह सप्त वै ग्राम्याः पशवोऽवग्राम्यान् पशून्नुधेय एवं वेद सप्ता
 श्विनानिच्छंदां स्यन्वाह सप्ताधा वै वागवदत्तावद्वै वागवदत्सर्वस्यै वाचः सर्वस्य ब्रह्मणः परिगृहीत्यै तिस्रो देवता अन्वाह त्रयो
 वा इमे त्रिवृतो लोका एषामेव लोकानामभिजित्यै ॥ १७ ॥ तदाहुः कथमनूच्यः प्रातरनुवाक इति यथा छंदसमनूच्यः प्रात
 रनुवाकः प्रजापतेर्वा एतान्यंगानि यच्छंदां स्थेष उ एव प्रजापतिर्यो यजते तद्यजमानाय हितं पच्छेनूच्यः प्रातरनुवाकश्चतुष्पा
 दा वै पशवः पशूनामवरुध्या अर्धर्चश एवानूच्यो यथैवैनमेतदन्वाह प्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवो यज
 मानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्मादर्धर्चश एवानूच्यस्तदाहुर्यद्व्यूहः प्रातरनुवाकः कथमव्यूहो भवती

१ अत्र प्रातरनुवाकशब्दो न भाष्यकारेष्टः किंतु तत्र प्रातरनुवाकक्रममाक्षिप्य समाधत्ते इत्यवतरणं दृश्यते ।

ए. ब्रा.
॥ ८ ॥

तियदेवास्यबृहतीमध्यान्नैतीतिब्रूयात्तेनैत्याहुतिभागावाअन्यादेवताअन्याःस्तोमभागाश्छंदोभागास्तायाअग्नावाहुतयो
हूयंतंताभिराहुतिभागाःप्रीणात्यथयत्स्तुवंतिचशंसंतिचंतेनस्तोमभागाश्छंदोभागाउभय्योहास्यैतादेवताःप्रीताअभीष्टा
भवंतियएवंवेदत्रयस्त्रिंशद्वैदेवाःसोमपास्त्रयस्त्रिंशदसोमपाअष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादित्याःप्रजापतिश्चवषट्कार
श्चैतेदेवाःसोमपाएकादशप्रयाजाएकादशानुयाजाएकादशोपयाजाएतेसोमपाःपशुभाजनाःसोमेनसोमपान्प्रीणातिपशु
नासोमपानुभय्योहास्यैतादेवताःप्रीताअभीष्टाभवंतियएवंवेदाभूदुषारुशत्पशुरित्युत्तमयापरिदधातितदाहुर्यत्रीन्क्रतू
नन्वाहाग्नेयमुषस्यमाश्विनैकथमस्यैकयर्चापरिदधतःसर्वेत्रयःऋतवःपरिहिताभवंतीत्यभूदुषारुशत्पशुरित्युषसोरूपमा
ग्निरधाय्यृत्वियइत्यग्नेरयोजिवांवृषण्वसूरथोदसावमर्त्योमाध्वीममश्रुतंहवमित्यश्विनोरेवमुहास्यैकयर्चापरिदधतःसर्वे
त्रयःऋतवःपरिहिताभवंतिभवंति ॥ १८ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥

ऋषयोवैसरस्वत्यांसत्रमासततेकवषमैलूपंसोमादनयन्दास्याःपुत्रःकितवोब्राह्मणःकथंनोमध्येदीक्षिष्टेतिंतंबहिर्धन्वो
दवहन्नत्रैनंपिपासाहंतुंसरस्वत्याउदकंमापादितिसबहिर्धन्वोदूहःपिपासयावित्तएतदपोनप्त्रीयमपश्यत्प्रदेवत्राब्रह्मणे
गातुरेत्वितितेनापांप्रियंधामोपागच्छत्तमापोनूदायंस्तंसरस्वतीसमंतंपर्यधावत्तस्माद्धाप्येताहिंपरिसारकमित्याचक्षतैय
देनंसरस्वतीसमंतंपरिसारंतेवाऋषयोब्रुवन्विदुर्वाइमंदेवाउपेमंहयामहाइतितथेतितमुपाह्वयंततमुपहूयैतदपोनप्त्री

द्वि. पं.
अ. ३

॥२१॥

यमकुर्वतप्रदेवत्राब्रह्मणेगातुरेत्वितितेनापांप्रियं धामोपागच्छन्नुपदेवानामुपापांप्रियं धामगच्छत्युपदेवानां जयति परमं
 लोकं य एवं वेद यश्चैव विद्वान्नेतदपो न प्री यंकुरुते तत्संततमनुब्रूयात्संततवर्षी ह प्रजाभ्यः पर्जन्यो भवति यत्रैवं विद्वानेतत्संत
 तमन्वाह्यदवग्राहमनुब्रूयात्जीमूतवर्षी ह प्रजाभ्यः पर्जन्यः सन्निष्ठा सन्निष्ठा सन्निष्ठा सन्निष्ठा सन्निष्ठा तस्य त्रिः प्रथमा संततमन्वाहते नै
 वतत्सर्वसंततमनूक्तं भवति ॥ १९ ॥ ता एतानवानंतरायमन्वाहं हि नो तानोऽध्वरं देवयज्येति दशमी मावर्तत तीरधनु
 द्विधारा इत्यावृत्तास्वेकधनासु प्रतियदापो अदृश्रमायतीरिति प्रतिदृश्यमाना स्वाधेनवः पयसा तूर्ण्यर्था इत्युपायतीषु सम
 न्यायं त्युपयंत्य न्या इति समायतीष्वापो वा अस्पर्धत वयं पूर्वयज्ञं वक्ष्यामो वयमिति याश्चेमाः पूर्वद्युर्वसती वर्यो गृह्यं तैयाश्च प्रा
 तरेकधनास्ताभृगुरपश्यदापो वै स्पर्धत इति ता एतयर्चा समज्ञपयत्समन्यायं त्युपयंत्य न्या इति ताः समजानत संजानाना हा
 स्यापो यज्ञं वंहंतिय एवं वेदापो न देवी रूपयंति होत्रियमिति होतृचमसे समवनीयमानास्वन्वाहवसती वरीष्वेकधनासु चावे
 रपो ध्वर्या उ इति होता ध्वर्युपृच्छत्यापो वै यज्ञो विदो यज्ञा ३म् इत्येव तदा होते मनन्नमुरित्यध्वर्युः प्रत्याहोते माः पश्येत्येव त
 दाहतास्वध्वर्यो इंद्राय सोमं सोतामधुमंतं ॥ वृष्टिवनिंती प्रांतं बहुरमर्ध्यं वसुमते रुद्रवत आदित्यवत ऋभुमते विभुमते वाज
 वते बृहस्पतिवते विश्वदेव्यावते ॥ यस्येंद्रः पीत्वा द्वाणि जघनत्प्रसजन्त्या नितारिषो ३ मिति प्रत्युत्तिष्ठति प्रत्युत्थेया वा

ऐ. ब्रा.
॥ ९ ॥

आपःप्रतिवैश्रेयांसमायंतमुत्तिष्ठंतितस्मात्प्रत्युत्थेया अनुपर्यावृत्या अनुवैश्रेयांसंपर्यावर्ततेतस्मादनुपर्यावृत्या अनुब्रुवतै
वानुप्रपत्तव्यमीश्वरोहयद्यप्यन्योयजेताथहोतारंयशोर्तोस्तस्मादनुब्रुवतैवानुप्रपत्तव्यमंबयोयंत्यध्वभिरित्येतामनुब्रुवन्न
नुप्रपद्येतजामयोअध्वरीयतां ॥ पृंचतीर्मधुनापयइतियोमध्व्योयशोर्तोबुभूषेदमूर्याउपसूर्येयाभिर्वासूर्यःसहेतितेज
स्कामोब्रह्मवर्चसकामोपोदेवीरुपह्वयेयत्रगावःपिबंतिनइतिपशुकामस्ताएताःसर्वाएवानुब्रुवन्ननुप्रपद्येतैतेषांकामानाम
वराध्यएतान्कामानवरुंधेयएवंवेदेमाअग्मन्नेवतीर्जीवधन्याइतिसाद्यमानास्वन्वाहवसतीवरीष्वेकधनासुचाग्मन्नापउ
शतीर्बहिरेदमितिसन्नासुसएतयापरिदधाति ॥ २० ॥ शिरोवाएतद्यज्ञस्ययत्नातरनुवाकःप्राणापानाऽउपांश्वंतर्यामौ
वज्रएववाङ्महुतयोरुपांश्वंतर्यामयोर्होतावाचंसृजेतयदहुतयोरुपांश्वंतर्यामयोर्होतावाचंसृजेतवाचावज्रेणयजमा
नस्यप्राणान्वीयाद्यएनंतत्रब्रूयाद्वाचावज्रेणयजमानस्यप्राणान्व्यग्राणाणएनंहास्यतीतिशश्वत्तथास्यात्तस्मान्नाहुतयोरु
पांश्वंतर्यामयोर्होतावाचंसृजेतप्राणंयच्छस्वाहात्वासुहवसूर्यायेत्युपांशुमनुमंत्रयेततमभिप्राणेत्प्राणप्राणमेयच्छेत्यपा
नंयच्छस्वाहात्वासुहवसूर्यायेत्यंतर्याममनुमंत्रयेततमभ्यपानेदपानापानमेयच्छेत्यव्यानायत्वेत्युपांशुसवनंप्रावाणमभि
मृश्यवाचंसृजेतआत्मावाउपांशुसवनंआत्मन्येवतद्धोताप्राणान्प्रतिधायवाचंसृजेतसर्वायुःसर्वायुत्वायसर्वमायुरे

१ 'यशोर्तोबुभूषेत्' इतिभाष्यपाठः । यशोर्तोःसोमयागनिमित्तांकीर्तितैप्राप्तुंसमर्थइतितत्रार्थः ।

द्वि. पं.
अ. ३

॥२२॥

तिय एवं वेद ॥ २१ ॥ तदाहुः सर्पे ३त् ॥ न सर्पे ३त् इति ॥ सर्पेदिति हैक आहुरुभयेषां वा एष देवमनुष्याणां भक्षो यद्वहि
 ष्ववमानस्तस्मादेनमभिसंगच्छंत इति वदंतस्तत्तन्नाहृत्यैतत्सर्पेदचमेव तत्साम्नो नुवर्तमानं कुर्याद्य एनंतत्र ब्रूयादनुवर्तमान्वा
 अयं होता सामगस्या भूदुद्गातारि यशोधादच्योष्टायतनाच्चोष्यत आयतनादिति शश्वत्तथास्यात्तस्मात्तत्रैवासीनो नुमंत्रयेत
 यो देवानामिह सोमपीथो यज्ञे बर्हिषिवेद्यां ३ ॥ तस्यापि भक्षयामसीत्येवमुहास्यात्मा सोमपीथादनंतरितो भवत्यथो ब्रूया
 न्मुखमसिमुखं भूयासमिति मुखं वा एतद्यज्ञस्य यद्वहिष्ववमानो मुखं स्वेषु भवति श्रेष्ठः स्वानां भवतिय एवं वेदा सुरी वैदीर्घजि
 ह्वी देवानां प्रातः सवनं मवालेदृद्व्यमाद्यं ते देवाः प्राजिज्ञासंतं ते मित्रावरुणा वब्रुवन् युवमिदं निष्कुरुतमिति तौ तथेत्यब्रूतां तौ
 वैवोवरं वृणावहा इति वृणाथामिति तावेतमेव वरमवृणातां प्रातः सवने पयस्यां सैनयोरेषाच्युता वरवृता ह्येनयोस्तद्यदस्यैवि
 मत्तमिव तदस्यैसमृद्धं विमत्तमिव हि तौ तयानिरकुरुतां ॥ २२ ॥ देवानां वै सवनानि नाध्रियंतं त एतान् पुरोळाशान पश्यं
 स्ताननु सवनं निरवपन्त सवनानां धृत्यै ततो वै तानि तेषामध्रियंतं तद्यदनु सवनं पुरोळाशानिरुप्यंतं सवनानामेव धृत्यै तथा हि
 तानि तेषामध्रियंतं पुरोवा एतान् देवा अकृतयत् पुरोळाशास्तत्पुरोळाशानां पुरोळाशत्वं तदाहुरनु सवनं पुरोळाशान्निर्वपेदष्टा
 कपालं प्रातः सवनं एकादशकपालं माध्यंदिने सवने द्वादशकपालं तृतीयसवने तथा हि सवनानां रूपं तथा छंदसामिति तत्तन्ना
 हृत्यमैद्रावा एते सर्वे निरुप्यंतं यदनु सवनं पुरोळाशास्तस्मात्तानेकादशकपालानेव निर्वपेत्तदाहुर्यतो धृतेनानक्तं स्यात्ततः पु

ऐ. ब्रा.

॥१०॥

रोळाशस्यप्राश्नीयात्सोमपीथस्यगुह्यैघृतेनहिवज्रेणेंद्रोवृत्रमहन्नितितत्तन्नाहृत्यैहविर्वाएतद्यदुत्पूतसोमपीथोवाएषयदु
त्पूतैतस्मात्तस्ययतएवकुतश्चप्राश्नीयात्सर्वतोवाएताःस्वधायजमानमुपक्षरंतियदेतानिहवींष्याज्यंधानाःकरंभःपरिवापः
पुरोळाशःपयस्येतिसर्वतएवैनंस्वधाउपक्षरंतियएवंवेद ॥ २३ ॥ योवैयज्ञंहविष्पंक्तिंवेदहविष्पंक्तिनायज्ञेनराधोतिधा
नाःकरंभःपरिवापःपुरोळाशःपयस्येत्येषवैयज्ञोहविष्पंक्तिर्हविष्पंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदयोवैयज्ञमक्षरपंक्तिंवेदाक्ष
रपंक्तिनायज्ञेनराधोतिसुमत्पद्वद्इत्येषवैयज्ञोक्षरपंक्तिरक्षरपंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदयोवैयज्ञंनराशंसंपंक्तिंवेदन
राशंसंपंक्तिनायज्ञेनराधोतिद्विनाराशंसंप्रातःसवनंद्विनाराशंसंमाध्यंदिनंसवनंसकृन्नाराशंसंतृतीयसवनंमेषवैयज्ञेन
राशंसंपंक्तिर्नराशंसंपंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदयोवैयज्ञंसवनपंक्तिंवेदसवनपंक्तिनायज्ञेनराधोतिपशुरुपवसथेत्रीणि
सवनानिपशुरनूबंध्यइत्येषवैयज्ञःसवनपंक्तिःसवनपंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदहरिवाँइंद्रोधानाअत्तुपूषण्वान्करंभैसर
स्वतीवान्भारतीवान्परिवापइंद्रस्यापूपइतिहविष्पंक्त्यायजत्यृक्सामेवाइंद्रस्यहरीपशवःपूषान्नंकरंभःसरस्वतीवान्भा
रतीवानितिवागेवसरस्वतीप्राणोभरतःपरिवापइंद्रस्यापूपइत्यन्नमेवपरिवापइंद्रियमपूपएतासामेवतद्देवतानांयजमानं
सायुज्यंसरूपतांसलोकतांगमयतिगच्छतिश्रेयसःसायुज्यंगच्छतिश्रेष्ठतांयएवंवेदहविरग्नेवीहीत्यनुसवनंपुरोळाशःस्विष्ट
कृतोयजत्यवत्सारोवाएतेनाग्नेःप्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपाग्नेःप्रियंधामगच्छतिजयतिपरमंलोकंयएवंवेद

द्वि. पं.

अ. ३

॥२३॥

यश्चैवं विद्वानेतयाहविष्पत्तयायजतैयजतीतिचयजतीतिच ॥ २४ ॥ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
 देवावैसोमस्यराज्ञोऽग्रपेयेनसमपादयन्नहंप्रथमःपिबेयमहंप्रथमःपिबेयमित्येवाकामयंततेसंपादयंतोब्रुवन्हंताजिम
 यामस्योनउज्जेष्यतिसप्रथमःसोमस्यपास्यतीतितथेतितआजिमयुंस्तेषामाजियतामभिसृष्टानांवायुर्मुखंप्रथमःप्रत्यपद्य
 तार्थेद्रोथमित्रावरुणावथाश्विनौसोवेदिंद्रोवायुमुद्वैजयतीतितमनुपरापतत्सहनावथोज्जयावेतिसनेत्यब्रवीदहमेवोज्जे
 ष्यामीतितृतीयंमेथोज्जयावेतिनेतिहैवाब्रवीदहमेवोज्जेष्यामीतितुरीयंमेथोज्जयावेतितथेतितंतुरीयेत्यार्जतंतत्तुरीयभा
 गिंद्रोभवत्रिभागवायुस्तौसहैवेंद्रवायूउदजयतांसहमित्रावरुणौसहाश्विनौतएषामेतेयथोज्जितंभक्षाइंद्रवाय्वोःप्रथमोथ
 मित्रावरुणयोरथाश्विनौःसएषइंद्रतुरीयोऽग्रहोगृह्यतेयदैंद्रवायवस्तदेतदृषिःपश्यन्नभ्यनूवाचनियुत्वाँइंद्रसारथिरितित
 स्माद्धाप्येताहिंभरताःसत्त्वनांविस्तिप्रयंतितुरीयेहैवसंग्रहीतारोवदंतंमुनैवानूकाशेनयददइंद्रःसारथिरिवभूत्वोदजयत्
 ॥ २५ ॥ तेवाएतेप्राणाएवयद्विदेवत्यावाक्चप्राणश्चैंद्रवायवश्चक्षुश्चमनश्चमैत्रावरुणःश्रोत्रंचात्माचाश्विनस्तस्यहैतस्यै
 द्रवायवस्याप्येकैनुष्टुभौपुरोनुवाक्येकुर्वंतिगायत्र्यौयाज्येवाक्चवाएषप्राणश्चग्रहोयदैंद्रवायवस्तदपिच्छंदोभ्यांयथायथं
 क्लृप्स्येतेइतितप्तन्नादृत्यैव्यृद्धंवाएतद्यज्ञेक्रियतेयत्रपुरोनुवाक्याज्यायसीयाज्यायैयत्रवैयाज्याज्यायसीतत्समृद्धमथोयत्र

१ 'यथायथं क्लृप्स्येते' इति भाष्यपाठः ।

ऐ. ब्रा.

॥११॥

समेयस्योतत्कामायतथाकुर्यात्प्राणस्यचवाचश्चात्रैवतदुपासैवायव्यापूर्वापुरोनुवाक्यैर्द्रवायव्युत्तरैर्व्याज्ययोःसायावा
यव्यातयाप्राणंकल्पयतिवायुर्हिप्राणोऽथयैर्द्रवायवीतस्यैयदैर्द्रपदंतेनवाचंकल्पयतिवाग्यैर्द्रयुपोतंकाममामोतियःप्राणे
चवाचिचनयज्ञेविषमं करोति ॥ २६ ॥ प्राणावैद्विदेवत्याएकपात्रागृह्यतेतस्मात्प्राणाएकनामानोद्विपात्राह्वयंतेतस्मा
त्प्राणाद्वंद्वयैर्नवाध्वर्युर्यजुपाप्रयच्छतितेनहोताप्रतिगृह्णात्येषवसुःपुरुवसुरिहवसुःपुरुवसुर्मयिवसुःपुरुवसुर्वाक्पावा
चंमेपाहीत्यैर्द्रवायवंभक्षयत्युपहृतावाक्सहप्राणेनोपमांवाक्सहप्राणेनह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्त
पोजाउपमामृषयोदैव्यासोह्वयंतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइतिप्राणावाऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजास्तानेवत
दुपह्वयतेएषवसुर्विदद्वसुरिहवसुर्विदद्वसुर्मयिवसुर्विदद्वसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मेपाहीतिमैत्रावरुणंभक्षयत्युपहृतंचक्षुःसहमन
सोपमांचक्षुःसहमनसाह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजाउपमामृषयोदैव्यासोह्वयंतांतनूपावानस्त
न्वस्तपोजाइतिप्राणावाऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजास्तानेवतदुपह्वयतेएषवसुःसंयद्वसुरिहवसुःसंयद्वसुर्मयि
वसुःसंयद्वसुःश्रोत्रपाःश्रोत्रंमेपाहीत्याश्विनंभक्षयत्युपहृतंश्रोत्रंसहात्मनोपमांश्रोत्रंसहात्मनाह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्या
सस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजाउपमामृषयोदैव्यासोह्वयंतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइतिप्राणावाऋषयोदैव्यासस्तनूपावान
स्तन्वस्तपोजास्तानेवतदुपह्वयतेपुरस्तात्प्रत्यंचमैर्द्रवायवंभक्षयतितस्मात्पुरस्तात्प्राणापानौपुरस्तात्प्रत्यंचमैत्रावरुणंभक्षय

द्वि. पं.

अ. ४

॥२४॥

तितस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषीं सर्वतः परिहारमाश्विनं भक्षयति तस्मान्मनुष्याश्च पशवश्च सर्वतो वाचं वदंतीं शृण्वन्ति ॥ २७ ॥ प्रा
 णा वै द्विदेवत्या अनवानं द्विदेवत्या न्यजैः प्राणानां संतत्यै प्राणानामव्यवच्छेदाय प्राणा वै द्विदेवत्या न द्विदेवत्या नामनुवषट्
 कुर्याद्यद्विदेवत्या नामनुवषट् कुर्यादसंस्थितान् प्राणान् संस्थापयेत्संस्थावाऽऽप्यायदनुवषट्कारोऽय एनं तत्र ब्रूयादसंस्थिता
 न् प्राणान् संसमतिष्ठिप्राण एनं हास्यतीति शश्वत्तथास्यात्तस्मान्न द्विदेवत्या नामनुवषट् कुर्यात्तदा हुर्द्विरागूर्यमैत्रावरुणो द्विः
 प्रेष्यति सकृदागूर्य होता द्विर्वषट् करोति का होतुरग्नीमिह प्राणा वै द्विदेवत्याऽऽगूर्वजस्तद्यदत्र होतांतरेणागुरेतागुरावज्रे
 ण यजमानस्य प्राणान्वीयाद्य एनं तत्र ब्रूयादागुरावज्रेण यजमानस्य प्राणान्व्यगात्प्राण एनं हास्यतीति शश्वत्तथास्यात्तस्मा
 त्तत्र होतांतरेण नागुरेताथो मनो वै यज्ञस्य मैत्रावरुणो वाग्यज्ञस्य होता मनसा वा इष्टिावा दतियां ह्यन्यमना वाचं वदत्य
 सुर्या वै सा वागदेव जुष्टा तद्यदेवात्र मैत्रावरुणो द्विरागुरते सैव होतुरागूः ॥ २८ ॥ प्राणा वा ऋतुयाजास्तद्यदृतुयाजैश्चरं
 ति प्राणानेव तद्यजमाने दधति षट्पुनेति यजंति प्राणमेव तद्यजमाने दधति चत्वार ऋतुभिरितियजंत्यपानमेव तद्यजमाने द
 धति द्विर्ऋतुनेत्युपरिष्ठाद्धानमेव तद्यजमाने दधति सवा अयं प्राणस्त्रेधा विहितः प्राणो पानो व्यान इति तद्यदृतुन ऋतुभिर्ऋतु
 नेति यजंति प्राणानां संतत्यै प्राणानामव्यवच्छेदाय प्राणा वा ऋतुयाजा नर्तुयाजानामनुवषट् कुर्यादसंस्थिता वा ऋतव एकैक
 एव यदृतुयाजानामनुवषट् कुर्यादसंस्थितानृतून् संस्थापयेत्संस्थावाऽप्यायदनुवषट्कारोऽय एनं तत्र ब्रूयादसंस्थितानृतून् सं

ऐ. ब्रा.

॥१२॥

मतिष्ठिपद्मुपमंभविष्यतीतिश्वत्तथास्यात्तस्मान्नतुयाजानामनुवपद्कुर्यात् ॥ २९ ॥ प्राणवैद्विदेवत्याःपशवइळा
द्विदेवत्यान्भक्षयित्वेळामुपह्वयतेपशवोवाइळापशूनेवतदुपह्वयतेपशून्यजमानेदधातितदाहुरवांतरेळांपूर्वाप्राश्नीया ३
त् ॥ होतृचमसंभक्षये ३ तइति ॥ अवांतरेळामेवपूर्वाप्राश्नीयादथहोतृचमसंभक्षयेद्यद्वावद्विदेवत्यान्पूर्वान्भक्षयति
तेनास्यसोमपीथःपूर्वोभक्षितोभवतितस्मादवांतरेळामेवपूर्वाप्राश्नीयादथहोतृचमसंभक्षयेत्तदुभयतोन्नाद्यंपरिगृह्णाति
सोमपीथाभ्यामन्नाद्यस्यपरिगृहीत्यैप्राणवैद्विदेवत्याआत्माहोतृचमसोद्विदेवत्यानांसंस्त्वान्होतृचमसेसमवनयत्यात्म
न्येवतद्धोताप्राणान्त्समवनयतेसर्वायुःसर्वायुत्वार्यसर्वमायुरेतियएवंवेद ॥ ३० ॥ देवावैयदेवयज्ञेकुर्वस्तदसुराअकुर्व
स्तेसमावद्वीर्याएवासन्नव्यावर्तततोवैदेवाएतंतूष्णींशंसमपश्यंस्तमेषामसुरानान्ववार्यंस्तूष्णींसारोवाएषयत्तूष्णींशंसो
देवावैयंयमेववज्रमसुरेभ्यउदयच्छंस्तंमेषामसुराःप्रत्यबुध्यंतततोवैदेवाएतंतूष्णींशंसंवज्रमपश्यंस्तमेभ्यउदयच्छंस्तमे
षामसुरानप्रत्यबुध्यंततमेभ्यःप्राहरंस्तेनैनानप्रतिबुद्धेनाघ्नंस्ततोवैदेवाअभवन्पराऽसुराभवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्मा
भ्रातृव्योभवतियएवंवेदतेवैदेवाविजितिनोमन्यमानायज्ञमतन्वततमेषामसुराअभ्यायंन्यज्ञवेशसमेषांकरिष्यामइति
तान्त्समंतमेवोदारान्परियत्तानुदपश्यंस्तेब्रुवन्त्संस्थापयामेमंयज्ञंयज्ञंनोसुरामावधिपुरितितथेतितंतूष्णींशंसंस्थापयं
न्भूरग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निर्गित्याज्यप्रउगेसंस्थापयन्निद्रोज्योतिर्भुवोज्योतिरिन्द्रइतिनिष्केवल्यमरुत्वतीयेसंस्थापयन्त्सू

द्वि. पं.

अ. ४

॥२५॥

ऐ. ब्रा.

॥१३॥

द्विद्विसूक्तंक्षेत्रेणैवैनंतद्व्यर्धयति यं कामयेत विशैनं व्यर्धयानीति मध्य एतस्य सूक्तस्य निविदं शंसे तक्षत्रं वै निविद्विद्विसूक्तं विशैवैनं
तद्व्यर्धयति यमु कामयेत सर्वमेवास्या यथा पूर्वमृजुः सस्यादित्याह्वयेताथ निविदं दध्या दधसूक्तं शंसे तसोऽसर्वस्य कृत्स्निः प्रजाप
तिर्वा इदमेक एवाग्र आस सो कामयेत प्रजायेय भूयान्त्स्यामिति स तपो तप्यत स वाचमयच्छत्स संवत्सरस्य परस्ताद्व्याहरद्वाद
शकृत्वौ द्वादशपदावा एषानि विदेतां वावतां निविदं व्याहरत्तां सर्वाणि भूतान्यन्वसृज्यंत तदेतदृषिः पश्यन्नभ्यनूवाच स पूर्व
यानि विदाकव्यता यौरिमाः प्रजा अजनयन्मनूनामिति तद्यदेतां पुरस्तात्सूक्तस्य निविदं दधाति प्रजा त्यै प्रजायते प्रजया पशु
भिर्य एवं वेद ॥ ३३ ॥ अग्निर्देवेद्भृद्भृतिशंसत्यसौ वा अग्निर्देवेद्भृद्भृतिं हि देवा इंधत एतमेव तदेतस्मिं लोक आयातयत्यग्निर्म
न्विद्भृद्भृतिशंसत्ययं वा अग्निर्मन्विद्भृद्भृतिं हि मनुष्या इंधतेऽग्निमेव तदस्मिं लोक आयातयत्यग्निः सुषमिदिति शंसति वायुर्वा अ
ग्निः सुषमिद्वायुर्हि स्वयमात्मानं समिधे स्वयमिदं सर्वं यदिदं किंच वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति होता देववृत्तऽभृतिशं
सत्यसौ वै होता देववृत्त एष हि सर्वतो देवैर्वृत्त एतमेव तदेतस्मिं लोक आयातयति होता मनुवृत्त इति शंसत्ययं वा अग्निर्होता मनु
वृत्तो यं हि सर्वतो मनुष्यैर्वृत्तोऽग्निमेव तदस्मिं लोक आयातयति प्रणीर्यज्ञानामिति शंसति वायुर्वै प्रणीर्यज्ञानां यदा हि प्राणित्यथ
यज्ञोथाग्निर्होत्रं वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति रथीरध्वराणामिति शंसत्यसौ वै रथीरध्वराणां मेषहियथैतच्चरति रथी
रिवैतमेव तदेतस्मिं लोक आयातयत्यतूर्तो होतेति शंसत्ययं वा अग्निरतूर्तो होते मंहनकश्चनतिर्यंचतरत्यग्निमेव तदस्मिं लोक

द्वि. पं.

अ. ५

॥२६॥

ॐ अथ तयति तूणि ह्य वाळितिशंसति वायुवैतूणि ह्यवाङ्वायुर्हीदंसर्वसद्यस्तरतियदिदं किंच वायुर्देवेभ्यो हव्यं वहति वायु
मेव तदंतरिक्षलोक आयातयत्यादेवो देवान्वक्षदिति शंसत्यसौ वै देवो देवानावहत्येतमेव तदेतस्मिं लोक आयातयति यक्षद
ग्निर्देवो देवानिति शंसत्ययं वा अग्निर्देवो देवान्यजत्यग्निमेव तदस्मिं लोक आयातयति सो अध्वरा करति जातवेदा इति शंसति
वायुर्वै जातवेदा वायुर्हीदंसर्वकरोति यदिदं किंच वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति ॥ ३४ ॥ प्रवो देवायाग्नय इत्यनुष्टु
भः प्रथमे पदे विहरति तस्मात्क्यू विहरति समस्यत्युत्तरे पदे तस्मात्पुमानूरु समस्यति तन्मिथुनै मिथुनमेव तदुक्थमुखे करो
ति प्रजात्यै प्रजायते प्रजयापशुभिर्य एवं वेद प्रवो देवायाग्नय इत्येवानुष्टुभः प्रथमे पदे विहरति वज्रमेव तत्परोवरीयांसं करोति
समस्यत्येवोत्तरे पदे आरंभणतो वै वज्रस्याणिमाथो दंडस्याथो परशोर्वज्रमेव तत्प्रहरति द्विषते भ्रातृव्यायवधं योस्य स्तृत्यस्त
स्मै स्तर्तवै ॥ ३५ ॥ देवासुरावाण्डुलकेषु समयतंतै वै देवाः सद एवायतनमकुर्वत तान्त्सदसो जयंस्त आग्नीध्रं संप्रापद्यंत
ते ततो न पराजयंत तस्मादाग्नीध्र उपवसंति न सदस्याग्नीध्रे ह्यधारयंत यदाग्नीध्रे धारयंत तदाग्नीध्रस्याग्नीध्रत्वं तेषां वै देवानाम
सुराः सदस्यानग्नीन्निर्वापयांचक्रुस्ते देवा आग्नीध्रा देव सदस्यानग्नीन्विहरंत तैरसुररक्षांस्यपाघ्नतं तथैवैतद्यजमाना आग्नीध्रा
देव सदस्यानग्नीन्विहरंत्यसुररक्षांस्येव तदपघ्नतै वै प्रातराज्यैरेवाजयंत आर्यन्यदाज्यैरेवाजयंत आर्यस्तदाज्यानामाज्य
त्वं तासां वै होत्राणां मायतीनामाजयंतीनामच्छावाकीयाहीयतं तस्यामिंद्राग्नी अध्यास्तामिंद्राग्नी वै देवानामोजिष्ठौ बलिष्ठौ

ऐ. ब्रा.
॥१४॥

सहिष्ठौ सत्तमौ पारयिष्णु तमौ तस्मादैद्राग्रमच्छावाकः प्रातः सवने शंसतीं द्राग्नीहितस्यामध्यास्तां तस्मादुपुरस्तादन्ये होत्र
काः मदः प्रसर्पति पश्चाच्छावाकः पश्चेव हिहीनो नु संजिगमि पति तस्माद्यो ब्राह्मणो बह्वृचो वीर्यवान् तस्यात्सो स्याच्छावाकीयां
कुर्यात्तेनैव साहीना भवति ॥ ३६ ॥ देव रथो वा एष यद्यज्ञस्तस्यैतावन्तरौ रश्मी यदा ज्यप्र उगे तद्यदा ज्येन पवमानमनु शंस
ति प्र उगे नाज्यं देव रथस्यैव तदन्तरौ रश्मी विहरन्त्यलोभाय तामनु कृतिं मनुष्य रथस्यैवांतरौ रश्मी विहरन्त्यलोभाय नास्य देव र
थो लुभ्यति न मनुष्य रथो य एवं वेद तदा हु र्यथा वा वस्तोत्र मेवं शस्त्रं पावमानीषु सामगाः स्तुवत आग्नेयं होता ज्यं शंसति कथम
स्य पावमान्यो नु शस्ता भवन्तीति यो वा अग्निः स पवमानस्तदप्येतद्विष्णोर्क्ते मग्निर्ऋषिः पवमान इत्येवमुहास्याग्नेयीभिरेव प्रति
पद्यमानस्य पावमान्यो नु शस्ता भवन्ति तदा हु र्यथा वा वस्तोत्र मेवं शस्त्रं गायत्रीषु सामगाः स्तुवत आनुष्टुभं होता ज्यं शंसति कथ
मस्य गायत्र्यो नु शस्ता भवन्तीति संपदेति ब्रूयात्सप्तैता अनुष्टुभं स्तास्त्रिः प्रथमया त्रिरुत्तमयैकादश भवन्ति विराड्याज्या द्वाद
शीन वा एकेनाक्षरेण च्छंदासे वियंति न द्वाभ्यां ताः षोडश गायत्र्यो भवन्त्येवमुहास्यानुष्टुब्भिरेव प्रतिपद्यमानस्य गायत्र्यो नु
शस्ता भवन्त्यग्नं इंद्रश्च दाशुषो दुरोण इत्याग्नेद्याय जति न वा एता विं द्राग्नी संतौ व्यजयेतां माग्नेद्रौ वा एतौ संतौ व्यजयेतां तद्यदा
ग्नेद्याय जति विजित्या एव सा विराट्त्रयस्त्रिंशदक्षरा भवति त्रयस्त्रिंशद्वै देवा अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्याः प्रजाप
तिश्च वषट्कारश्च तत्प्रथम उक्थमुखे देवता अक्षर भाजः करोत्यक्षरमक्षरमेव तद्देवता अनुप्रपिबन्ति देवपात्रेणैव तद्देवता स्तु

द्वि. पं.
अ. ५

॥२७॥

प्यंति तदा हुयथा वा वशस्त्रमेवं याज्याऽग्नेयं होताज्यं शंसत्यथ कस्मादाग्नेयाय जतीति यावा आग्नेयैर्द्राग्नीवैसासेन्द्राग्नेमेतदु
 कथं ग्रहेण चतूष्णीं शंसेन चैन्द्राग्नी आगतं सुतं गीर्भिनं भो वरेण्यं ॥ अस्य पातं धिये पितेत्यैन्द्राग्नेमध्वर्युर्ग्रहं गृह्णाति भूरग्निज्योति
 ज्योतिरग्निरिन्द्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिन्द्रः सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्यऽइति होतातूष्णीं शंसं शंसति तद्यथैव शस्त्रमेवं याज्या
 ॥ ३७ ॥ होतृजपं जपतिरेतस्तत्सिंचत्युपांशुजपत्युपांश्विव वैरेतसः सिक्किः पुराहावाज्जपतियद्वै किंचोर्ध्वमाहावाच्छस्त्र
 स्यैव तत्परां च चतुष्पद्यासीनमभ्याह्वयते तस्मात्परां चोभूत्वा चतुष्पादोरेतः सिंचति सम्यङ् द्विपाद्भवति तस्मात्सम्यं चोभू
 त्वा द्विपादोरेतः सिंचति पिता मातरि श्वेत्याह प्राणो वै पिता प्राणो मातरि श्वा प्राणोरेतोरेतस्तत्सिंचत्यच्छिद्रा पदाधा इतिरे
 तो वा अच्छिद्रमतो ह्यच्छिद्रः संभवत्यच्छिद्रो कथा कवयः शंसन्निति ये वा अनूचानास्ते कवयस्तद्दमच्छिद्रं रेतः प्रजनयन्नि
 त्येव तदाह सोमो विश्वविन्नीथानिनेषद्बृहस्पतिरुक्थामदानि शंसिषदिति ब्रह्मवैबृहस्पतिः क्षत्रं सोमः स्तुतशस्त्राणि नीथानि
 चोक्थामदानि च दैवेन चैवैतद्ब्रह्मणा प्रसूतो दैवेन च क्षत्रेणोक्थानि शंसत्येतौ हवा अस्य सर्वस्य प्रसवस्येशाते यदिदं किंच तद्य
 देताभ्यामप्रसूतः करोत्यकृतं तदकृतमकरिति वै निंदंति कृतमस्य कृतं भवति नास्याकृतं कृतं भवति य एवं वेद वागायुर्विश्वायु
 र्विश्वमायुरित्याह प्राणो वा आयुः प्राणोरेतो वाग्यो नियोनिं तदुपसंधायरेतः सिंचति कइदं शंसिष्यति सइदं शंसिष्यतीत्या

१ ' पदाधादिति ' भाष्यपाठः । रेतः अधातुर्गर्भस्थापितवान् ।

ऐ. ब्रा.

॥ ५ ॥

सीत्तमृत्युर्बहिष्पवमानेसीदत्सोनुष्टुभाज्यं प्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्यक्रामत्तमाज्येसीदत्सप्रउगेणप्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्य
क्रामत्तमाध्यंदिनेपवमानेसीदत्सोनुष्टुभामरुत्वतीयं प्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्यक्रामत्तमाध्यंदिनेबृहतीषुनाशक्रोत्सत्तुंप्रा
णावैबृहत्यः प्राणानेवतन्नाशक्रोद्वैतुतस्मान्मध्यंदिनेहोताबृहतीषुस्तोत्रियेणैवप्रतिपद्यतेप्राणावैबृहत्यः प्राणानेवतद
भिप्रतिपद्यतेतंतृतीयपवमानेसीदत्सोनुष्टुभावैश्वदेवं प्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्यक्रामत्तयज्ञायज्ञीयेसीदत्सवैश्वानरीयेणा
ग्निमारुतं प्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्यक्रामद्वज्रोवैवैश्वानरीयंप्रतिष्ठायज्ञायज्ञीयंवज्रेणैवतत्प्रतिष्ठायामृत्युंनुदतेससर्वान्पा
शान्त्सर्वान्त्स्थाणून्मृत्योरतिमुच्यस्वस्त्येवोदमुच्यतस्वस्त्येवहोतोन्मुच्यतेसर्वायुःसर्वायुत्वायसर्वमायुरेतियऽएवंवेद
॥ १४ ॥ इंद्रोवैवृत्रंहत्वानास्तृषीतिमन्यमानःपराःपरावतोगच्छत्सपरमामेवपरावतमगच्छदनुष्टुब्धैपरमापरावद्वा
ग्वाअनुष्टुप्सवाचंप्रविश्याशयत्तंसर्वाणिभूतानिविभज्यान्वैच्छंस्तंपूर्वेद्युःपितरोविंदन्नुत्तरमहर्देवास्तस्मात्पूर्वेद्युःपितृभ्यः
क्रियतउत्तरमहर्देवान्यजंतेतेब्रुवन्नभिषुणवामैवतथावावनआशिष्ठमागमिष्यतीतितथेतितेभ्यषुण्वंस्तआत्वारथयंथोत
यइत्येवैनमावर्तयन्निदंवसोसुतमंधइत्येवैभ्यःसुतकीर्त्यामाविरभवदिंद्रनेदीयएदिहीत्येवैनमध्यंप्रापादयंतांगतेंद्रेणयज्ञे
नयजतेसंद्रेणयज्ञेनराध्नोतियऽएवंवेद ॥ १५ ॥ इंद्रं वैवृत्रंजघ्निवांसनास्तृतेतिमन्यमानाःसर्वादेवताअजहुस्तंमरुतए
वस्वापयोनाजहुःप्राणावैमरुतःस्वापयःप्राणाहैवैनंतंनाजहुस्तस्मादेपोच्युतःस्वापिमान्प्रगाथःशस्यतआस्वापेस्वापिभि

तृ. पं.

अ. २

॥३४॥

रित्यपि ह्यद्यैद्रमेवात ऊर्ध्वच्छंदः शस्यते तद्ध सर्वमरुत्वतीयं भवत्येष चेदच्युतः स्वापिमान् प्रगाथः शस्यत आस्वापे स्वापिभि
रिति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणस्य त्वं प्रगाथं शंसति बृहस्पतिपुरोहिता वै देवा अजयन्त्स्वर्गलोके व्यस्मि लोके जयन्त तथैवैतद्यजमा
नो बृहस्पतिपुरोहित एव जयति स्वर्गलोके व्यस्मि लोके जयन्त तौ वा एतौ प्रगाथावस्तु तौ संतौ पुनरादायं शस्येते तदा हुर्यन्न किं
चनास्तु तं सत्पुनरादायं शस्यतेऽथ कस्मादेतौ प्रगाथावस्तु तौ संतौ पुनरादायं शस्येते इति पवमानो कथं वा एतद्यन्मरुत्वतीयं प
दसु वा अत्र गायत्रीषुस्तु वतैषदसु बृहतीषु तिसृषु त्रिष्टुप्सु सवा एष त्रिच्छंदाः पंचदशो माध्यंदिनः पवमानस्तदाहुः कथं त एष त्रि
च्छंदाः पंचदशो माध्यंदिनः पवमानो नुशस्तो भवतीति ये एव गायत्र्या उत्तरे प्रतिपदो योगाय त्रौ नुचरंस्ताभिरेवा स्य गायत्र्यो
नुशस्ता भवत्येताभ्यामेवा स्य प्रगाथाभ्यां बृहत्यो नुशस्ता भवन्ति तासु वा एतासु बृहतीषु सामगारौ रवयौ धाजयाभ्यां पुनरादा
यंस्तु वतैतस्मादेतौ प्रगाथावस्तु तौ संतौ पुनरादायं शस्येते तच्छ्रेणस्तोत्रमन्वैतिये एव त्रिष्टुभौ धाय्ये यत्रैष्टुभं निविद्धानं ता
भिरेवा स्य त्रिष्टुभो नुशस्ता भवत्येवमुहास्यैष त्रिच्छंदाः पंचदशो माध्यंदिनः पवमानो नुशस्तो भवति एवं वेद ॥ १७ ॥ धा
य्याः शंसति धाय्याभिर्वै प्रजापतिरिमाँल्लोकान् धयं यं काममकामय ततथैवैतद्यजमानो धाय्याभिरेवेमाँल्लोकान् धयति यं
यं कामं कामयते य एवं वेद यदेव धाय्याः ॥ यत्र यत्र वै देवा यज्ञस्य च्छिद्रं निरजानं स्तद्धाय्याभिरपि दधुस्तद्धाय्यानां धा
य्यात्वं मच्छिद्रेण हास्य यज्ञेनेष्टं भवति य एवं वेद यदेव धाय्याः ॥ स्यूम हैतद्यज्ञस्य द्वाय्यास्तद्यथा सूच्या वासः संदधदि

ऐ. ब्रा.
॥ ६ ॥

यादेवमेवेताभिर्यज्ञस्यच्छिद्रं संधदेतियएवंवेदयद्वेवधायाः ॥ तान्युवाएतान्युपसदामेवोक्तानियद्वायाअग्निर्ने
तेत्याग्नेयीप्रथमोपसत्तस्याएतदुक्तं त्वंसोमक्रतुभिरिति सौम्याद्वितीयोपसत्तस्याएतदुक्तं पिन्वंत्यपइति वैष्णवी तृतीयोप
सत्तस्याएतदुक्तं यावंतंहवसौम्येनाध्वरेणेष्वालोकं जयति तमत एकैकयोपसदाजयतियएवंवेदयश्चैवंविद्वान्धायाः शंस
तितद्धैकआहुस्तान्वोमहइति शंसेदेतांवाववयंभरतेषुशस्यमानांमभिव्यजानीमइति वदंतस्तत्तन्नादृत्यंयदेतांशंसेदीश्वरः
पंर्जन्योवृष्टोः पिन्वंत्यपइत्येवशंसेद्वृष्टिवनिपदंमरुतइति मारुतंमत्यंनमिहेविनयंतीति विनीतवद्यद्विनीतवत्तद्विक्रांतवद्य
द्विक्रांतवत्तद्वैष्णवंवाजिनमितींद्रोवैवाजीतस्यांवाएतस्यांचत्वारिपदानि वृष्टिवनिमारुतंवैष्णवमैद्रंसावाएषातृतीयसव
नभाजनासतीमध्यंदिनेशस्यतेतस्माद्धेदंभरतानांपशवः सायंगोष्ठाः संतोमध्यंदिनेसंगविनीमायंतिसोजगतीजागताहिप
शवआत्मायजमानस्यमध्यंदिनस्तद्यजमानेपशून् दधाति ॥ १८ ॥ मरुत्वतीयंप्रगाथंशंसतिपशवोवैमरुतः पशवः प्रगार्थः पशू
नामवरुध्यैजनिष्ठाउग्रः सहसेतुरायेतिसूक्तंशंसति तद्वाएतद्यजमानजननमेवसूक्तंयजमानंहवाएतेनयज्ञादेवयोन्यैप्रजन
यति तत्संजयंभवतिसंचयतिविचयतएतद्गौरिवीतंगौरिवीतिहवैशाक्योनेदिष्टंस्वर्गस्यलोकस्यागच्छत्सएतत्सूक्तमप
श्यत्तेनस्वर्गलोकमजयत्तथैवैतद्यजमानएतेनसूक्तेनस्वर्गलोकंजयति तस्यार्धाः शस्त्वार्धाः परिशिष्यमध्येनिविदं दधाति

१ 'न्योवृष्टोः' इति भाष्यपाठः । वृष्टोः वृष्टेः ईश्वरोमेघइतितत्रार्थः ।

तृ. पं.
अ. २

॥ ३५ ॥

स्वर्गस्य हैष लोकस्य रोहोयन्निर्वित्स्वर्गस्य हैतल्लोकस्याक्रमणं यन्निर्वित्तामाक्रममाण इव शंसेदुपैव यजमानं निगृहीतयोस्य प्रि
 यः स्यादिति नुस्वर्गकामस्याथाभिचरतो यः कामयेत क्षत्रेण विशं हन्यामिति त्रिस्तर्हि निविदासूक्तं विशं सेत्क्षत्रं वै निविद्विदसू
 क्तं क्षत्रेणैव तद्विशं हंतियः कामयेत विशाक्षत्रं हन्यामिति त्रिस्तर्हि सूक्तेन निविदं विशं सेत्क्षत्रं वै निविद्विदसूक्तं विशैव तत्क्षत्रं हं
 तिय उ कामयेतो भयत एनं विशः पर्यवच्छिनदानीत्युभयतस्तर्हि निविदं व्याह्वयीतो भयत एवैनं तद्विशः पर्यवच्छिनत्तीति न्व
 भिचरत इतरथा त्वेव स्वर्गकामस्य वयः सुपर्णा उपसेदुरिंद्रमित्युत्तमया परिदधाति प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ॥ अपध्वां
 तमूर्णुहीति येन तमसा प्रावृतो मन्येत तन्मनसा गच्छेदपहैवास्मात्तल्लुप्यते पूर्ध्वं च क्षुरिति च क्षुषीमरीमृज्येतां जरसंहं च क्षुष्मा
 न्भवतिय एवं वेदमुमुग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धानिति पाशा वै निधामुमुग्ध्यस्मान्पाशादिव बद्धानित्येव तदाह ॥ १९ ॥ इंद्रो
 वैवृत्रं हनिष्यन्सर्वा देवता अब्रवीदनुमोपतिष्ठध्वमुपमाह्वयध्वमिति तथेति तं हनिष्यंत आद्रवंत्सो वेन्मां वै हनिष्यंत आद्रवं
 ति हंते मान्भीषया इति तानभिप्राश्वसीत्तस्य श्वसथादीषमाणा विश्वे देवा अद्रवंन्मरुतो हैनं नाजहुः प्रहरभगवोजहि वीरयस्वै
 त्येवैनमेतां वाचं वदंत उपातिष्ठंत तदेतदृषिः पश्यन्नभ्यनूवाच वृत्रस्य त्वाश्वसथादीषमाणा विश्वे देवा अजहुर्येसखायः ॥ म
 रुद्भिरिंद्रसख्यंते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतनाजयासीतिसो वेदिमेवै किल मे सचिवा इमे मा कामयंत हंते मानस्मिन्नुक्थ आभजा
 इति तानेतस्मिन्नुक्थ आभजदथ हैते तर्ह्युभे एव निष्केवल्ये उक्थे आसतुर्मरुत्वतीयं ग्रहं गृह्णाति मरुत्वतीयं प्रगाथं शंसति मरु

ऐ. ब्रा.

॥ ७ ॥

त्वतीयं सूक्तं शंसति मरुत्वती या निविदं दधाति मरुतां सा भक्तिर्मरुत्वतीयमुक्थं शस्त्वा मरुत्वतीयया यजति यथा भागं तद्देवं
ताः प्रीणाति यत्वा हि हत्ये मघवन्नवर्धन्ये शं वरे हरि वो ये गविष्ठौ ॥ यत्वा नूनमनुमदंति विप्राः पिबेद्रसो मंसगणो मरुद्भिरिति
यत्र यत्रैवैभिर्व्यजयत यत्र यत्र वीर्यमकरोत्तदेवैतत्समनुवेद्ये द्रेणै नान्तसो मपीथान्करोति ॥ २० ॥ इंद्रो वै वृत्रं हत्वा सर्वा विजि
तीर्विजित्वा ब्रवीत्प्रजापतिमहमेतदसानियत्त्वमहं महानसानीति स प्रजापतिरब्रवीदथ कोहमिति यदेवैतदवोच इत्यब्रवीत्त
तो वै कोनाम प्रजापतिरभवत्कोवैनाम प्रजापतिर्यन्महानिंद्रो भवत्तन्महेंद्रस्य महेंद्रत्वं समहान्भूत्वा देवताऽब्रवीदुद्धारं म
उद्धरतेति यथाप्येतर्हीच्छति यो वै भवतियः श्रेष्ठतामश्नुते समहान्भवति तदेवाब्रुवन्स्वयमेव ब्रूष्वयत्ते भविष्यतीति स एतं
माहेंद्रं ग्रहमब्रूत माध्यं दिनं सवनानां निष्केवल्यमुक्थानां त्रिष्टुभं छंदसां पृष्ठसान्नातिमस्माउद्धारमुदहरन्नुदस्माउद्धारं हरंति
य एवं वेदं तदेवाब्रुवन्त्सर्ववा अवोचथा अपिनोत्रास्त्विति सनेत्यब्रवीत्कथं वोपि स्यादिति तमब्रुवन्नप्येवनोस्तु मघवन्निति
तानीक्षतैव ॥ २१ ॥ ते देवा अब्रुवन्नियं वा इंद्रस्य प्रिया जाया वा वाता प्रासहानामास्यामेवेच्छामहा इति तथेति तस्यामैच्छं
तसैनानब्रवीत्प्रातर्वः प्रतिवक्तास्मीति तस्मात्स्त्रियः पत्या विच्छंतै तस्मादुख्यनुरात्रं पत्या विच्छंतै तां प्रातरुपायन्त्सैतदेव प्रत्य
पद्यतं यद्वा वान पुरुतमं पुरापाळावृत्रहेंद्रो नामान्य प्राः ॥ अचेति प्रासहस्यतिस्तु विष्मनितींद्रो वै प्रासहस्यतिस्तु विष्मान्य
दीमुश्मसि कर्तव्ये करत्तदिति यदेवैतदवोचामाकरत्तदित्येवैनांस्तद्ब्रवीत्ते देवा अब्रुवन्नप्यस्या इहास्तु यानोस्मिन्नवैकमविद

तृ. पं.

अ. २

॥ ३६ ॥

दितितथेति तस्या अप्यत्रा कुर्वन्तस्मा देषात्रापिशस्यते यद्वा नान पुरुतमं पुराषाळितिसैनावा इन्द्रस्य प्रिया जाया वा वाता प्रास
 हानाम कोनाम प्रजापतिः श्वशुरस्तद्यास्य कामे सेना जयेत्तस्या अर्धांश्चित्छंस्तृणमुभयतः परिच्छिद्येतरां सेनामभ्यस्येन्नासहे
 कस्त्वापश्यतीति तद्यथैवादः स्नुषा श्वशुरा लज्जमानानि लीयमानैत्येवमेव सा सेना भज्यमानानि लीयमानैति यत्रैवं विद्वांस्तृ
 णमुभयतः परिच्छिद्येतरां सेनामभ्यस्यति प्रासहेकस्त्वापश्यतीति तानिन्द्र उवाचापिवोत्रास्त्विति ते देवा अब्रुवन्विराड्या
 ज्यास्तु निष्केवल्यस्य यात्रयस्त्रिंशदक्षरा ॥ त्रयस्त्रिंशद्वै देवा अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कार
 श्रदेवता अक्षरभाजः करोत्यक्षरमक्षरमेव तद्देवता अनुप्रपिबन्ति देवपात्रेणैव तद्देवता स्तृप्यन्ति यं कामयेतानायतनवान्त्स्या
 दित्यग्निर्विराजस्य जेत्येव यथा ॥ त्रिष्टुभावा न्येन वा छंदसा वषट्कुर्यादनायतनवन्तमेवैनं तत्करोति यं कामयेतायतनवा
 न्त्स्यादिति विराजास्य जेत्येव बासोमिन्द्रमंदतु त्वेत्येतर्थायतनवन्तमेवैनं तत्करोति ॥ २२ ॥ ऋक्चवा इदमग्रे सामचा
 स्तां सैवनाम ऋगासीदमोनाम सामसावा ऋक्सामोपावदन्मिथुनं संभवाव प्रजात्या इति नेत्यब्रवीत्सामं ज्यायान्वा अतोमम
 महिमेति ते द्वे भूत्वोपावदतां तेन प्रतिचन समवदतं तास्ति स्मो भूत्वोपावदंस्तत्तिसृभिः समभवद्यत्तिसृभिः समभवत्तस्मात्ति
 सृभिः स्तुवंति तिसृभिरुद्गायन्ति तिसृभिर्हिसामसंमिति तस्मादेकस्य बह्व्यो जाया भवन्ति नैकस्यैव बहवः सहपतयो यद्वै तत्साचा
 मश्च समभवतां तत्सामाभवत्तत्साम्नः सामत्वं सामन्भवतिय एव वेदयो वै भवतियः श्रेष्ठतामश्नुते सामन्भवत्यसामन्य इति

ऐ. ब्रा.

॥ ८ ॥

हिनिंदंतितेवैपंचान्यद्भूत्वापंचान्यद्भूत्वाकल्पेतामाहावश्चहिंकारश्चप्रस्तावश्चप्रथमाचक्रगुद्गीथश्चमध्यमाचप्रतिहारश्चो
त्तमार्चनिधनंचवषट्कारश्चतेयत्पंचान्यद्भूत्वापंचान्यद्भूत्वाकल्पेतां तस्मादाहुः पांक्तोयज्ञः पांक्ताः पशव इति यदु विराजंद
शिनीमभिसमपद्येतां तस्मादाहुर्विराजियज्ञोदशिन्यां प्रतिष्ठित इत्यात्मा वैस्तोत्रियः प्रजानुरूपः पत्नी धाय्या पशवः प्रगाथो
गृहाः सूक्तं सवा अस्मिंश्च लोके मुष्मिंश्च प्रजया च पशुभिश्च गृहेषु वसतिय एवं वेद ॥ २३ ॥ स्तोत्रियं शंसत्यात्मा वैस्तोत्रियस्तं म
ध्यमयावाचा शंसत्यात्मानमेव तत्संस्कुरुते नुरूपं शंसः ति प्रजावा अनुरूपः स उच्चैस्तरामिवानुरूपः शंसतव्यः प्रजामेव तच्छ्रेय
सीमात्मनः कुरुते धाय्यां शंसति पत्नी वै धाय्या सानी चैस्तरामिव धाय्या शंसतव्याऽप्रतिवादिनी हास्य गृहेषु पत्नी भवति यत्रैवं
विद्वान्नी चैस्तरां धाय्यां शंसति प्रगाथं शंसति सः स्वरवत्यावाचा शंसतव्यः पशवो वै स्वरः पशवः प्रगाथः पशूनामवरुद्धा इन्द्रस्य
नुवीर्याणि प्रवोचमिति सूक्तं शंसति तद्वा एतस्मिन्मिन्द्रस्य सूक्तं निष्केवल्यं हैरण्यस्तूपमेतेन वै सूक्तेन हिरण्यस्तूप आंगिरस इं
द्रस्य प्रियं धामोपागच्छत्स परमं लोकमजर्यदुपेन्द्रस्य प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेद गृहा वै प्रतिष्ठा सूक्तं तत्प्रति
ष्ठिततमयावाचा शंसतव्यं तस्माद्यद्यपि दूर इव पशून् लभते गृहानेवैनानाजिगमिषति गृहा हि पशूनां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा ॥ २४ ॥
इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

तृ. पं.

अ. २

॥३७॥

सोमो वै राजामुष्मि लोकासीत्तदेवाश्च ऽऋषयश्चाभ्यध्यायन्कथमयमस्मान्तसोमो राजा गच्छेदिति ते ब्रुवंश्छंदांसि यूयं
 न इमं सोमं राजानमाहरेतेति तथेति ते सुपर्णा भूत्वोदपतंतस्ते यत्सुपर्णा भूत्वोदपतंतस्तदेतत्सौपर्णमित्याख्यानविद आचक्षते छं
 दांसि वै तत्सोमं राजानमच्छाचरं स्तानिहतर्हि चतुरक्षराणि चतुरक्षराण्येवच्छंदां स्यासन्त्साजगती चतुरक्षराप्रथमोदपतं
 त्सापतित्वार्धमध्वनोगत्वाश्राम्यत्सापरास्यत्रीण्यक्षराण्येकाक्षराभूत्वा दीक्षां च तपश्च हरंती पुनरभ्यवापतत्तस्मात्तस्य वित्ता
 दीक्षा वित्तं तपो यस्य पशवः संति जागता हि पशवो जगती हिताना हरं दथ त्रिष्टुबुदपतत्सापतित्वाभूयोर्धाध्वनोगत्वाश्राम्य
 त्सापरास्यैकमक्षरं त्र्यक्षराभूत्वा दक्षिणा हरंती पुनरभ्यवापतत्तस्मान्मध्यं दिने दक्षिणानीयं तं त्रिष्टुभोलोके त्रिष्टुग्भिता आ
 हरत् ॥२५॥ ते देवा अब्रुवन्गायत्री त्वं न इमं सोमं राजानमाहरेति सा तथेत्यब्रवीत्तां वै मासर्वेण स्वस्त्ययनेनानुमंत्रय ध्वमिति
 तथेति सोदपतत्तां देवाः सर्वेण स्वस्त्ययनेनान्वमंत्रयंतं प्रेति चेति चेत्येतद्वै सर्वस्वस्त्ययनं यत्प्रेति चेति चेतितद्योस्य प्रियः स्या
 त्मेतेनानुमंत्रयेत्प्रेति चेति चेतस्वस्त्येव गच्छति स्वस्ति पुनरागच्छति सापतित्वा सोमपालान्भीषयित्वा पद्भ्यां च मुखेन च
 सोमं राजानं समगृभ्णाद्यानि चेतरे छंदसी अक्षराण्यजहितौ तानि चोपसमगृभ्णात्तस्या अनुविसृज्य कृशानुः सोमपालः सव्य
 स्य पदो नखमच्छिदत्तच्छल्यको भवत्तस्मात्सनखमिव यद्वशमस्रवत्सावशा भवत्तस्मात्साहविरिवाऽथयः शल्यो यदनीकमा
 सीत्सप्तर्षी निर्दश्य भवत्सहस्रस्वजो यानि पर्णानि ते मंथावलायानि स्नावानि ते गंडूपदायत्ते जनं संधाहिः सोसा तथेष्टुरभवत्

ऐ. ब्रा.

॥ ४ ॥

सूक्तं प्रति तस्मान्न तृचं न चतुर्चं च मतिमन्येत निविद्धानं निविदा ह्येव स्तोत्रमतिशस्तं भवत्येकां परिशिष्यं तृतीयसवने निविदं द
ध्याद्यद्वे परिशिष्यदध्यात्मजननंतदुपहन्याद्गर्भैस्तत्प्रजाव्यर्धयेत्तस्मादेकामेव परिशिष्यं तृतीयसवने निविदं दध्यान्नसूक्तेन
निविदमतिपद्येत येन सूक्तेन निविदमतिपद्येत न तत्पुनरुपनिवर्तते वास्तुहमेव तदन्यत्तद्वैवर्तं तच्छंदसं सूक्तमाहृत्य तस्मिन्नि
विदं दध्यान्माप्रगामपथो वयमिति पुरस्तात्सूक्तस्य शंसति पथो वा एष प्रैतियो यज्ञे मुह्यति मायज्ञादिं द्रसोमिन इति यज्ञादेव तं
न प्रच्यवर्ते मां तस्थुर्नो अरातय इत्यरातीयत एव तदपहंति यो यज्ञस्य प्रसाधनस्तं तु देवेष्वाततः ॥ तमाहुतं न शीमहीति प्रजावै
तंतुः प्रजामेवास्माऽएतत्संतनोति मनो न्वाहुवामहे नाराशं सेन सोमेनेति मनसा वै यज्ञस्तायते मनसा क्रियते सैव तत्र प्रायश्चि
त्तिः प्रायश्चित्तिः ॥ ११ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

देवविशः कल्पयितव्याऽइत्याहुश्छंदश्छंदसि प्रतिष्ठाप्यमिति शोसावोमित्याह्वयते प्रातःसवने त्र्यक्षरेण शंसामो देवो मि
त्यध्वर्युः प्रतिगृणाति पंचाक्षरेण तदष्टाक्षरं संपद्यते ऽष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्री मेव तत्पुरस्तात्प्रातःसवने चीकृपतामुक्थं वा ची
त्याहं शस्त्वा चतुरक्षरं मोमुक्थशा इत्यध्वर्युश्चतुरक्षरं तदष्टाक्षरं संपद्यते ऽष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्री मेव तदुभयतः प्रातःसवने
चीकृपतामध्वर्यो शोसावोमित्याह्वयते मध्यं दिने षष्ठक्षरेण शंसामो देवोमित्यध्वर्युः प्रतिगृणाति पंचाक्षरेण तदेकादशक्षरं
संपद्यते ऽएकादशक्षरा वै त्रिष्टुप्त्रिष्टुभमेव तत्पुरस्तान्मध्यं दिने चीकृपतामुक्थं वा चीं द्रायेत्याहं शस्त्वासप्ताक्षरं मोमुक्थशा

तृ. पं.

अ. २

॥ ३३ ॥

इत्यध्वर्युश्चतुरक्षरं तदेकादशाक्षरं संपद्यत एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुप् त्रिष्टुभमेव तदुभयतो मध्यं दिने चीकृपतामध्वर्योः शोशोसा
वोमित्याह्वयते तृतीयसवने सप्ताक्षरेण शंसामोदैवोमित्यध्वर्युः प्रतिगृणाति पंचाक्षरेण तद्वादशाक्षरं संपद्यते द्वादशाक्षरा वै
जगती जगतीमेव तत्पुरस्तात् तृतीयसवने चीकृपतामुक्थं वाचीं द्रायदेवेभ्य इत्याहं शस्त्वैकादशाक्षरं मोमित्यध्वर्युरेकाक्षरं त
द्वादशाक्षरं संपद्यते द्वादशाक्षरा वै जगती जगतीमेव तदुभयतस्तृतीयसवने चीकृपतां तदेतदृषिः पश्यन्नभ्यनूवाच यद्वायत्रे
अधिगायत्रमाहितं त्रैष्टुभाद्वा त्रैष्टुभं निरतक्षत ॥ यद्वा जगज्जगत्याहितं पदैय इत्तद्विदुस्ते अमृतत्वमानशुरित्येतद्वै तच्छंद
श्छंदसि प्रतिष्ठापयति कल्पयति देवविशोय एवं वेद ॥ १२ ॥ प्रजापतिर्वै यज्ञं छंदांसि देवेभ्यो भागधेयानि व्यभजत्सगाय
त्रीमेवाग्नये वसुभ्यः प्रातः सवने भजत् त्रिष्टुभमिन्द्राय रुद्रेभ्यो मध्यं दिने जगतीं विश्वेभ्यो देवेभ्य आदित्येभ्यस्तृतीयसवनेऽथा
स्ययत्स्वं छंद आसीदनुष्टुप्तामुदंतमभ्युदौहं दच्छावाकीयामभि सैनमब्रवीदनुष्टुप्त्वं न्वेव देवानां पापिष्ठोसि यस्य ते हंस्वं छंदो
स्मियां मोदंतमभ्युदौहीः ~~अब्रवीत्~~ अमभीतितदजानात्संस्वंसोममाहरत्सस्वे सोमेग्रं मुखमभिपर्याहरदनुष्टुभं तस्मादनुष्टु
बग्रियां मुख्यायुज्यते सर्वेषां सवनानां ग्रियो मुख्यो भवति श्रेष्ठतां श्रुतेय एवं वेदस्वे वै सतत्सोमे कल्पयत्तस्माद्यत्र कचयज
मानवशो भवति कल्पत एव यज्ञोपितस्यै जनतायै कल्पते यत्रैवं विद्वान्यजमानो वशीयजते ॥ १३ ॥ अग्निर्वै देवानां होता

वाअहिर्बुध्न्योयदग्निर्गार्हपत्योऽग्निनैवासुतद्गार्हपत्येनपरोक्षात्तेजोदधातितस्मादाहुर्जुह्वदेवाजुह्वतोवसीयानिति ॥३६॥
 देवानांपत्नीःशंसत्यनूचीरग्निगृहपतितस्मादनूचीपत्नीगार्हपत्यमास्तेतदाहूराकांपूर्वाशंसंजाम्यैवैपूर्वपेयमितितत्तन्नाह
 त्यंदेवानामेवपत्नीःपूर्वाःशंसंदेशहवाएतत्पत्नीषुरेतोदधातियदग्निर्गार्हपत्योऽग्निनैवासुतद्गार्हपत्येनपत्नीषुप्रत्यक्षाद्रेतोद
 धातिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेदतस्मात्समानोदर्यास्वसान्योदर्यायैजायायाअनुजीविनीजीवतिराकांशंस
 तिराकाहवाएतांपुरुषस्यसेवनीसीव्यतिथैषांशिश्वेधिपुमांसोस्यपुत्राजायंतेयएवंवेदपावीरवींशंसतिवाग्वैसरस्वतीपा
 वीरवीवाच्येवतद्वाचं दधातितदाहूर्यामींपूर्वाशंसेत् ॥ पित्र्याँ३इति ॥ यामीमेवपूर्वाशंसंदिमंयमप्रस्तरमाहिंसीदेति
 राज्ञोवैपूर्वपेयं तस्माद्यामीमेवपूर्वाशंसंन्मातलीकव्यैर्यमोअंगिरोभिरितिकाव्यानामनूचींशंसत्यवरेणैववैदेवान्काव्याः
 परेणैवपितृस्तस्मात्काव्यानामनूचींशंसत्युदीरतामवरउत्परासइतिपित्र्याःशंसत्युन्मध्यमाःपितरःसोम्यासइतियैचैवा
 वमायेचपरमायेचमध्यमास्तान्त्सर्वानंतरायंप्रीणात्याहंपितृन्सुविदत्राँअवित्सीतिद्वितीयांशंसतिबर्हिषदोयेस्वधया
 सुतस्यैत्येतद्धवाएषांप्रियंधामयद्वर्हिषदइतिप्रियेणैवैनंस्तद्धाम्नासमर्धयतिप्रियेणधाम्नासमृज्यतेयएवंवेदंपितृभ्योन

तृ. पं.

अ. ३

॥४१॥

१ भाष्ये ' शिश्वेधि ' इतिपाठः । शिश्वेऽधि शिश्रस्योपरीतितदर्थः । २ भाष्ये ' पित्र्याशमिति ' इतिपाठः । ३. ' एनांस्तद्धा-
 म्ना ' इतिभाष्यपाठः । एनान्पितृनितितदर्थः । एनानित्यर्थे एनंस्तदितिछांदसं ।

मोअस्त्वद्येति नमस्कारवती मंततः शंसति तस्मादंततः पितृभ्योनमस्क्रियते तदाहुर्व्याहावं पित्र्याः शंसेत् ॥ अग्न्याहावाँ ३
 इति ॥ व्याहावमेव शंसेदसंस्थितं वै पितृयज्ञस्य साध्वसंस्थितं वा एष पितृयज्ञसंस्थापयति यो व्याहावं शंसति तस्मादग्न्याहाव
 मेव शंस्तव्यं ॥ ३७ ॥ स्वादुष्किलायं मधुमाँ उतायमितींद्रस्यैंद्रीरनुपानीयाः शंसत्येताभिर्वा इंद्रस्तृतीयसवनमन्वपि
 त्तदनुपानीयानामनुपानीयात्वं माद्यंतीव वै तर्हि देवताय देता होता शंसति तस्मादेता सुमद्वत्प्रतिगीर्य ययोरोजसास्कभिता
 रजांसीति वैष्णुवारुणीमृचं शंसति विष्णुर्वै यज्ञस्य दुरिष्टं पाति वरुणः स्विष्टं तयोरुभयोरेव शांत्यै विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोच
 मिति वैष्णवीं शंसति यथा वै मत्यमेवं यज्ञस्य विष्णुस्तद्यथा दुष्कृष्टं दुर्मतीकृतं सुकृष्टं सुमतीकृतं कुर्वन्नियादेवमेवैतद्यज्ञस्य दुः
 घृतं दुःशस्तं सुघृतं सुशस्तं कुर्वन्नेति यदेतां होता शंसति तंतुं तन्वन्नजसो भानुमन्विहीति प्राजापत्यां शंसति प्रजावैतंतुः प्रजामे
 वास्मा एतत्संतनोति ज्योतिष्मतः पथोरक्षधिया कृतानिति देवयाना वै ज्योतिष्मतः पंथानंस्तानेवास्मा एतद्वितनोत्यनुल्ब
 णं वयतजोगुवामपोमनुर्भवजनयादैव्यं जनमित्येवैनं तन्मनोः प्रजया संतनोति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्यएवं वेदैवा
 न इंद्रो मघवा विरप्शीत्युत्तमया परिदधातीयं वा इंद्रो मघवा विरप्शीं करत्सत्या चर्षणी धृद नर्वै तीयं वै सत्या चर्षणी धृद नर्वा ॥
 त्वं राजा जनुषां धेह्यस्मे इतीयं वै राजा जनुषामधि श्रवो माहिनं यज्जरि त्र इतीयं वै माहिनं यज्ञश्रवो यजमानो जरिताय जमाना

१ भाष्ये ' अग्न्याहावा ३मिति ' इति पाठः ।

ऐ. ब्रा.

॥१३॥

यैवैतामाशिपमाशास्तैतदुपस्पृशन्भूमिंपरिदध्यात्तद्यस्यामेवयज्ञंसंभरति तस्यामेवैनंतदंततः प्रतिष्ठापयत्यग्नेमरुद्धिः शुभ
यद्भिर्ऋक्भिर्ऋत्याग्निमारुतमुक्थंशस्त्वाग्निमारुत्यायजति यथाभागंतद्देवताः प्रीणाति प्रीणाति ॥ ३८ ॥ इति तृती
योऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

देवावा असुरैर्युद्धमुपप्रायन्विजयाय तानग्निर्नान्वकामयतैतुं तं देवा अब्रुवन्नपित्वमेह्यस्माकंवैत्वमेकोसीतिसनास्तुतो
न्वेय्यामीत्यब्रवीत्स्तुतनुमेतितथेति तं ते समुत्क्रम्योपनिवृत्त्यास्तुवंस्तान्स्तुतोनुप्रैत्सन्निःश्रेणिर्भूत्वा त्र्यनीकोऽसुरान्युद्ध
मुपप्रायद्विजयाय त्रिःश्रेणिरितिच्छंदांस्येवश्रेणीरकुरुतत्र्यनीकइतिसवनान्येवानिकानितानसंभाव्यंपराभावयत्ततोवै
देवा अभवन्परासुराभवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृव्योभवतियएवंवेदसावाष्पागायत्र्येवयदग्निष्टोमश्चतुर्विंशत्य
क्षरावैगायत्रीचतुर्विंशतिरग्निष्टोमस्यस्तुतशस्त्राणितद्वैयदिदमाहुः सुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिगायत्रीवैतन्नहवै
गायत्रीक्षमारमतऊर्ध्वाहवाएषायजमानमादायस्वरेतीत्यग्निष्टोमोवैतन्नहवाऽअग्निष्टोमःक्षमारमतऊर्ध्वाहवाएषयजमा
नमादायस्वरेतिसवाएषसंवत्सरएवयदग्निष्टोमश्चतुर्विंशत्यर्धमासोवैसंवत्सरश्चतुर्विंशतिरग्निष्टोमस्यस्तुतशस्त्राणितंय
थासमुद्रं स्रोत्या एवंसर्वेयज्ञक्रतवोपियंति ॥ ३९ ॥ दीक्षणीयेष्टिस्तायतेतामेवानुयाःकाश्चेष्ट्यस्ताः सर्वाअग्निष्टोममपि
यंतीलामुपह्वयतइलाविधावैपाकयज्ञाइलामेवानुयेकेचपाकयज्ञास्तेसर्वेअग्निष्टोममपियंतिसायंप्रातरग्निहोत्रं जुह्वंतिसायं

८। तत्र तं प्रयच्छंति स्वाहाकारेण। गिहोष्टुहृति स्वाहाकारेण तं प्रयच्छंति स्वाहाकारमेवान्वग्निहोत्रमग्निष्टोममप्येति पंच
 दश। यणीयेसामिधेनीरन्वाहं पंचदशदर्शपूर्णमासयोः प्रायणीयमेवानुदर्शपूर्णमासावग्निष्टोममपीतः सोमं राजानं क्रीणं
 त्यौषधो वै सोमो राजौषधिभिस्तंभिषज्यंतियंभिषज्यंतिसोममेव राजानं क्रीयमाणमनुयानिकानि च भेषजानि तानि सर्वा
 ण्यग्निष्टोममपियंत्यग्निमातिथ्ये मंथं त्यग्निं चातुर्मास्येष्वतिथ्यमेवानुचातुर्मास्यान्यग्निष्टोममपियंति पयसा प्रवर्ग्ये चरंति प
 यसा दाक्षायण्यज्ञे प्रवर्ग्यमेवानुदाक्षायण्यज्ञोऽग्निष्टोममप्येति पशुरुपवसथे भवति तमेवानुयेके च पशुबन्धास्ते सर्वेऽग्निष्टोमम
 पियंतीळादधोनामयज्ञक्रतुस्तं दध्ना चरंति दध्ना दधिघर्मे दधिघर्ममेवान्विळादधोऽग्निष्टोममप्येति ॥ ४० ॥ इति नुपुरस्ता
 दधोपरिष्ठात्पंचदशोक्थ्यस्य स्तोत्राणि पंचदशशस्त्राणि समासो मासधा संवत्सरो विहितः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरोऽग्निरग्निष्टो
 मः संवत्सरमेवानूक्थ्योऽग्निष्टोममप्येत्युक्थ्यमपियंतमनुवाजपेयोप्येत्युक्थ्यो हि स भवति द्वादशरात्रेः पर्यायाः सर्वे पंचद
 शास्ते द्वौ द्वौ संपद्य त्रिंशदेकविंशपोळशिसामं त्रिवृत्संधिः सा त्रिंशत्समासं खिंशन्मासस्य रात्रयो मासधा संवत्सरो विहितः सं
 वत्सरोऽग्निर्वैश्वानरोऽग्निरग्निष्टोमः संवत्सरमेवान्वतिरात्रोऽग्निष्टोममप्येत्यतिरात्रमपियंतमन्वसोर्यामोप्येत्यतिरात्रो हि स
 भवत्येतद्वै ये च नुपुरस्ताद्ये चोपरिष्ठाद्यज्ञक्रतवस्ते सर्वेऽग्निष्टोममपियंति तस्य संस्तुतस्य नवतिशतं स्तोत्रियाः सायानवतिस्ते दश
 त्रिवृत्तोऽथ यानवतिस्ते दशाऽथ यादशतासामेकास्तोत्रियो देति त्रिवृत्परिशिष्यते सोसावेकविंशोऽध्याहितस्तपति विषुवा

न्वाएपस्तोमाना^१दशवाएतस्मादवाचस्त्रिवृतोदशपरांचोमध्यएषएकविंशउभयतोध्याहितस्तपतितद्यासौस्तोत्रियोदेति
 सैतस्मिन्नध्यूह्यासयजमानस्तदैवंक्षत्रंसहोबलमश्रुतेहवैदैवंक्षत्रंसहोबलमेतस्यहसायुज्यंसरूपता^१सलोकतामश्रुतेयएवंवेद
 ॥ ४१ ॥ देवावाअसुरैर्विजिग्यानाऊर्ध्वाःस्वर्गलोकमार्यन्तसोग्निर्दिविस्पृगूर्ध्वउदश्रयतसःस्वर्गस्यलोकस्यद्वारमवृणोद
 ग्निर्वैस्वर्गस्यलोकस्याधिपतिस्तंवसवःप्रथमाआगच्छस्तएनमब्रुवन्नतिनोर्जस्याकाशंनःकुर्वितिसनास्तुतोतिस्रक्ष्यइत्यब्र
 वीत्स्तुतनुमेतितथेतितंतत्रिवृतास्तोमेनास्तुवैस्तान्स्तुतोत्यार्जततेयथालोकमगच्छंस्तरुद्राआगच्छस्तएनमब्रुवन्नतिनो
 र्जस्याकाशंनःकुर्वितिसनास्तुतोतिस्रक्ष्यइत्यब्रवीत्स्तुतनुमेतितथेतितंतपंचदशेनस्तोमेनास्तुवैस्तान्स्तुतोत्यार्जततेय
 थालोकमगच्छंस्तमादित्याआगच्छस्तएनमब्रुवन्नतिनोर्जस्याकाशंनःकुर्वितिसनास्तुतोतिस्रक्ष्यइत्यब्रवीत्स्तुतनुमेतितथे
 तितंतसप्तदशेनस्तोमेनास्तुवैस्तान्स्तुतोत्यार्जततेयथालोकमगच्छंस्तंविश्वेदेवाआगच्छस्तएनमब्रुवन्नतिनोर्जस्याकाशं
 नःकुर्वितिसनास्तुतोतिस्रक्ष्यइत्यब्रवीत्स्तुतनुमेतितथेतितंतएकविंशेनस्तोमेनास्तुवैस्तान्स्तुतोत्यार्जततेयथालोकमग
 च्छन्नेकैकेनवैतंदेवाःस्तोमेनास्तुवैस्तान्स्तुतोत्यार्जततेयथालोकमगच्छन्नथहैनमेषएतैःसर्वैःस्तोमैःस्तौतियोयजतैयश्चैन
 मेवंवेदातीतुतर्मर्जाताअतिहवाएनमर्जतेस्वर्गलोकमभियएवंवेद ॥ ४२ ॥ सवाएषोग्निरेवयदग्निष्टोमस्तंयदस्तुवंस्त

तृ. प.

अ. ४

॥४३॥

१ भाष्ये 'मर्जते' इतिपाठः । मर्जतएव प्रापयत्येवेतितदर्थः ।

स्मादग्निस्तोमस्तमग्निस्तोमसंतमग्निष्टोमइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवास्तंयच्चतुष्टयादेवाश्चतुर्भिःस्तोमैरस्तुवं
 स्तस्माच्चतुःस्तोमस्तंचतुःस्तोमसंतंचतुःष्टोमइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवाअथयदेनमूर्ध्वसंतंज्योतिर्भूतमस्तु
 वंस्तस्माज्ज्योतिस्तोमस्तंज्योतिस्तोमसंतंज्योतिष्टोमइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवाःसवाएषोपूर्वोनपरोयज्ञक्र
 तुर्यथारथचक्रमनंतमेवंयदग्निष्टोमस्तस्ययथैवप्रायणंतथोदयनंतदेषाभियज्ञगाथागीयते ॥ यदस्यपूर्वमपरंतदस्ययद्वा
 स्यापरंतद्वस्यपूर्व ॥ अहेरिवसर्पणंशाकलस्यनविजानंतियतरत्परस्तादितियथाह्येवास्यप्रायणमेवमुदयनमसदितितदा
 हुयत्रिवृत्प्रायणमेकविंशमुदयनंकेनतेसमेइतियोवाएकविंशस्त्रिवृद्वैसोऽथोयदुभौतृचौतृचिनावितिब्रूयात्तेनेति ॥४३॥
 योवाएषतपत्येषोग्निष्टोमएषसाहस्रंसहैवाह्रासंस्थापयेयुःसाहोवैनार्मतेनासंत्वरमाणाश्चर्युर्यथैवप्रातःसवनएवंमाध्यं
 दिनएवंतृतीयसवनएवमुहयजमानोप्रमायुकोभवतियद्धवाइदंपूर्वयोःसवनयोरसंत्वरमाणाश्चरंतितस्माद्धेदंप्राच्योग्रा
 मताबहुलाविष्टाअथयद्धेदंतृतीयसवनेसंत्वरमाणाश्चरंतितस्माद्धेदंप्रत्यंचिदीर्घारण्यानिभवंतितथाहयजमानःप्रमायु
 कोभवतितेनासंत्वरमाणाश्चर्युर्यथैवप्रातःसवनएवंमाध्यंदिनएवंतृतीयसवनएवमुहयजमानोप्रमायुकोभवतिसप्तमे
 वशस्त्रेणानुपर्यावर्तेतयदावाएषप्रातरुदेत्यथमंद्रंतपतितस्मान्मंद्रयावाचाप्रातःसवनेशंसैदथयदाभ्येत्यथबलीयस्तपति
 तस्माद्वलीयस्यावाचामध्यंदिनेशंसैदथयदाभितरामेत्यथबलिष्ठतमंतपतितस्माद्वलिष्ठतमयावाचातृतीयसवनेशंसैदेवंशं

सेद्यदिवाच ईशीतवाग्धिशस्त्रं ययातुवाचोत्तरोत्तरिण्योत्सहेतसमापनायतयाप्रतिपद्येतैतत्सुशस्ततममिवभवतिसवाऽए
षनकदाचनास्तमेतिनोदेतिंतयदस्तमेतीतिमन्यंतैऽह्वएवतदंतमित्वाऽथात्मानंविपर्यस्यतेरात्रीमेवावस्तात्कुरुतेहःपरस्ता
दथयदेनंप्रातरुदेतीतिमन्यंतैरात्रेरेवतदंतमित्वाथात्मानंविपर्यस्यतेहरेवावस्तात्कुरुतेरात्रीपरस्तात्सवाएषनकदाचननि
मोचतिनहवैकदाचननिमोचत्येतस्यहसायुज्यंसरूपतासलोकतामश्रुतैयएवंवेदयएवंवेद॥४४॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः॥४॥

यज्ञोवैदेवेभ्योन्नाद्यमुदक्रामत्तेदेवाअब्रुवन्यज्ञोवैनोन्नाद्यमुदक्रमीदन्विमंयज्ञमन्नमन्विच्छामेतितेब्रुवन्कथमन्विच्छा
मेतिब्राह्मणेनचच्छंदोभिश्चेत्यब्रुवन्तेब्राह्मणंछंदोभिरदीक्षयंस्तस्यांतंयज्ञमतन्वतापिपत्नीःसमयाजयंस्तस्माद्धाप्येतर्हिदी
क्षणीयायामिष्टावांतमेवयज्ञंतन्वतैऽपिपत्नीःसंयाजयंतितमनुन्यायमन्ववायंस्तेप्रायणीयमतन्वतंतंप्रायणीयेननेदीयो
न्वागच्छंस्तेकर्मभिःसमत्वरंतंतच्छंय्वंतमकुर्वंस्तस्माद्धाप्येतर्हिप्रायणीयंशंय्वंतमेवभवतितमनुन्यायमन्ववायंस्तआति
थ्यमतन्वतंतमातिथ्येननेदीयोन्वागच्छंस्तेकर्मभिःसमत्वरंतंतदिळांतमकुर्वंस्तस्माद्धाप्येतर्ह्यातिथ्यमिळांतमेवभवतित
मनुन्यायमन्ववायंस्तउपसदोतन्वतंतमुपसद्भिर्नेदीयोन्वागच्छंस्तेकर्मभिःसमत्वरंतंतेतिस्रःसामिधेनीरनूच्यतिस्रोदेव
ताऽअयजैस्तस्माद्धाप्येतर्ह्युपसत्सुतिस्रऽएवसामिधेनीरनूच्यतिस्रोदेवतायजंतितमनुन्यायमन्ववायंस्तउपवसथमतन्व

ततमुपवसथ्येहन्यामुर्वेस्तमाध्वांतंयज्ञमतन्वतापिपत्नीःसमयाजयंस्तस्माद्धाप्येतर्ह्युपवसथांतमेवयज्ञंतन्वतेपिपत्नीःसं
 याजयंतितस्मादेतेषुपूर्वेषुकर्मसुशनैस्तरांशनैस्तरामिवानुब्रूयादनूत्सारमिवहितेतमायंस्तस्मादुपवसथ्येयावत्यावाचाका
 मयीततावत्यानुब्रूयादाप्तोहिसतर्हिभवतीतितमाह्वाब्रुवैस्तिष्ठस्वनोन्नाद्यायेतिसनेत्यब्रवीत्कथंवस्तिष्ठेयेतितानीक्षतैवत
 मब्रुवन्ब्राह्मणेनचनश्छंदोभिश्चसयुग्भूत्वान्नाद्यायतिष्ठस्वेतितथेतितस्माद्धाप्येतर्हियज्ञःसयुग्भूत्वादेवेभ्योहव्यंवहतिब्रा
 ह्मणेनचच्छंदोभिश्च ॥ ४५ ॥ त्रीणिहवैयज्ञेक्रियंतैजग्धंगीर्णवांतैतद्धैतदेवजग्धंयदाशंसमानमात्विज्यंकारयतउतवा
 मेदद्यादुतवामावृणीतेतितद्धतत्पराडेवयथाजग्धंनहैवतद्यजमानंभुनक्त्यथहैतदेवगीर्णयद्विभ्यदात्विज्यंकारयतउत
 वामानबाधेतोतवामेनयज्ञवेशसंकुर्यादितितद्धतत्पराडेवयथागीर्णंनहैवतद्यजमानंभुनक्त्यथहैतदेववांतंयदभिशस्यमा
 नमात्विज्यंकारयतेयथाहवाइदंवांतान्मनुष्यावीभत्संतएवंतस्माद्देवास्तद्धतत्पराडेवयथावांतंनहैवतद्यजमानंभुनक्ति
 सएतेषांत्रयाणामाशानेयात्तंयद्येतेषांत्रयाणामेकंचिदकाममभ्याभवेत्तस्यास्तिवामदेव्यस्यस्तोत्रेप्रायश्चित्तिरिदंवाइदंवा
 मदेव्यंयजमानलोकोमृतलोकःस्वर्गोलोकस्तत्रिभिरक्षरैर्न्यूनैतस्यस्तोत्रउपसृप्यत्रेधात्मानंविगृह्णीयात्पुरुषइतिसएतेषु
 लोकेष्वात्मानंदधात्यस्मिन्यजमानलोकैस्मिन्नमृतलोकैस्मिन्स्वर्गलोकैससर्वादुरिष्टिमत्येत्यपियदिसमृद्धाइवक्रत्वजः

१ भाष्ये ' रिदंवामदेवां ' इत्येवपाठः द्वितीयमिदंवेतिनास्ति ।

स्युरितिहस्माहाथैतज्जपेदेवेति ॥ ४६ ॥ छंदांसिवैदेवेभ्योहव्यमूढाश्रान्तानिजघनार्धेयज्ञस्यतिष्ठंतियथाश्वोवाश्वत
 रोबोहिवांस्तिष्ठेदेवंतेभ्यएतंमैत्रावरुणंपशुपुरोळाशमनुदेविकाहवींषिनिर्वपेज्जात्रेपुरोळाशंद्वादशकपालंयोधातासवषट्का
 रोनुमत्यैचरूंयानुमतिःसागायत्रीराकायैचरूंयाराकासात्रिष्टुप्सिनीवात्यैचरूंयासिनीवालीसाजगतीकुह्वैचरूंयाकुहूःसा
 नुष्टुबेतानिवावसर्वाणिच्छंदांसिगायत्रंत्रैष्टुभंजागतमानुष्टुभमन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमामिवक्रियंतएतैर्हवाअस्यच्छं
 दोभिर्यजतःसर्वैश्छंदोभिरिष्टंभवतियएवंवेदतद्वैयदिदमाहुःसुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिच्छंदांसिवैतत्सुधायांह
 वाएनंछंदांसिदधत्यननुध्यायिनंलोकंजयतियएवंवेदतद्वैकआहुर्धातारमेवसर्वासांपुरस्तात्पुरस्तादाज्येनपरियजेत्तदा
 सुसर्वासुमिथुनंदधातीतिदुवाआहुर्जामिवाएतद्यज्ञेक्रियंतैयत्रसमानीभ्यामृग्भ्यांसमानेहन्यजतीतियदिहवाअपिब
 ह्वयइवजायाःपतिर्वावतासांमिथुनंतद्यदासांधातारंपुरस्ताद्यजतितदासुसर्वासुमिथुनंदधातीतिनुदेविकानां ॥४७॥ अ
 थदेवीनांसूर्यायपुरोळाशमेककपालैःसूर्यःसधातासउएवषट्कारोदिवेचरूंयाद्यौःसानुमतिःसोऽएवगायत्र्युपसेचरूंयो
 पाःसाराकासोएवत्रिष्टुग्गवेचरूंयागौःसासिनीवालीसोएवजगतीपृथिव्यैचरूंयापृथिवीसाकुहूःसोएवानुष्टुबेतानिवाव
 सर्वाणिच्छंदांसिगायत्रंत्रैष्टुभंजागतमानुष्टुभमन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमामिवक्रियंतएतैर्हवाअस्यच्छंदोभिर्यजतःसर्वै
 श्छंदोभिरिष्टंभवतियएवंवेदतद्वैयदिदमाहुःसुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिच्छंदांसिवैतत्सुधायांहवाएनंछंदांसिदध

त्यननुध्यायिनलोकं जयति य एवं वेद तद्धैक आहुः सूर्यमेव सर्वासां पुरस्तात् पुरस्तादाज्येन परियजेत् तदा सुसर्वा सुमिथुनं दधातीति तदुवा आहुर्जामिवा एतद्यज्ञे क्रियते यत्र समानीभ्यामृग्भ्यां समानेहन्यजतीति यदिह वा अपि बह्वय इव जायाः पतिर्वा वतासां मिथुनं तद्यदासां सूर्यं पुरस्ताद्यजति तदा सुसर्वा सुमिथुनं दधातीति ताया इमास्ता अमूर्या अमूस्ता इमा अन्यतराभिर्वा वतं काममाप्नोति य एतासूभ्योऽपुता उभयोर्गतः श्रियः प्रजातिकामस्य संनिर्वपेन्नेत्वे विष्यमाणस्य य देना एषिष्यमाणस्य संनिर्वपेद्दीश्वरो हास्य वित्ते देवा अरं तोर्यद्वा अयमात्मने लममं स्तेति ताह शुचिवृक्षो गौपालाय नो वृद्धद्युम्नस्याभिप्रतारिणस्योभयोर्यज्ञे संनिरुवा पतस्य हरथ गृत्संगाहमानं दृष्ट्वा वाचेत्थमहमस्य राजन्यस्य देविकाश्च देवीश्चोभयोर्यज्ञे सममादयं यदस्येत्थं रथगृत्सो गाहत इति चतुःषष्टिं कवचिनः शश्वद्धास्यते पुत्रनप्तार आसुः ॥ ४८ ॥ अग्निष्टोमं वै देवा अश्रयं तो कथान्वसुरास्ते स मावद्भीर्या एवासन्नव्यावर्तं ततान् भरद्वाज ऋषीणामपश्यदि मे वा असुरा उक्थेषु श्रितास्तानेषां न कश्चन पश्यतीति सोऽग्निमुदह्वयं देह्युषु ब्रवाणिते भ्रइत्येतरा गिर इत्यसुर्या ह वा इतरा गिरः सोऽग्निरुपोत्तिष्ठन्व ब्रवीत्किंस्वि देवमह्यं कृशो दीर्घः पलितो वक्ष्यतीति भरद्वाजो ह वै कृशो दीर्घः पलित आसं सो ब्रवीदि मे वा असुरा उक्थेषु श्रितास्तान्वो न कश्चन पश्यतीति तानग्नि रश्वोभूत्वाभ्यत्यद्रवद्यदग्नि रश्वोभूत्वाभ्यत्यद्रवत्तत्साकमश्वं सामा भवत्तत्साकमश्वस्य साकमश्वत्वं तदाहुः साकमश्वेनो कथानि प्रणयेदप्रणीतानि वा वतान्यु कथानि यान्यन्यत्र साकमश्वादि तिप्रमं हिष्ठीयेन प्रणयेदित्याहुः प्रमं हिष्ठीयेन वै देवा असुरानुक्थे

५. ब्रा.

॥१७॥

भ्यः प्राणुदंततत्माहैवप्रमंहिष्ठीयेननयेत्प्रसाकमश्वेन ॥ ४९ ॥ तेवाअसुरामैत्रावरुणस्योक्थमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रः
कश्चाहंचेमानितोऽसुरान्नोत्स्यावहाइत्यहंचेत्यब्रवीद्वरुणस्तस्मादैद्रावरुणमैत्रावरुणस्तृतीयसवनेशंसतींद्रश्चहितान्वरुण
श्चततोनुदेतांतेवैततोपहताअसुराब्राह्मणाच्छंसिनउक्थमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रःकश्चाहंचेमानितोसुरान्नोत्स्यावहाइत्यहंचे
त्यब्रवीद्वरुणस्तस्मादैद्रावार्हस्यत्यंब्राह्मणाच्छंसीतृतीयसवनेशंसतींद्रश्चहितान्वरुहस्यतिश्चततोनुदेतांतेवैततोपहताअ
सुराअच्छावाकस्योक्थमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रःकश्चाहंचेमानितोसुरान्नोत्स्यावहाइत्यहंचेत्यब्रवीद्विष्णुस्तस्मादैद्रावैष्णवम
च्छावाकस्तृतीयसवनेशंसतींद्रश्चहितान्विष्णुश्चततोनुदेतांद्द्विंद्रेणदेवताःशस्यंतैद्द्वंद्वैमिथुनंतस्माद्द्वान्मिथुनंप्रजा
यतेप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेदाथहैतेपोत्रीयाश्चनेष्ट्रीयाश्चत्वारऋतुयाजाःषळ्वःसाविराडूदशिनीतद्विरा
जियज्ञंदशिन्यांप्रणिष्ठापयंतिप्रतिष्ठापयंति ॥ ५० ॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इतितृतीयपंचिकासमाप्ता ॥३॥

॥ इतितृतीयपंचिकासमाप्ता ॥

॥ अथचतुर्थपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ देवावैप्रथमेनाहं द्रायवज्रसमभरंस्तं द्वितीयेनाह्वासिंचैस्तं तृतीयेनाह्वाप्रायच्छंस्तंच
तुर्थेहन्प्राहरत्तस्माच्चतुर्थेहन्पोळशिनंशंसतिवज्रोवाएषयत्पोळशीतद्यच्चतुर्थेहन्पोळशिनंशंसतिवज्रमेवतत्प्रहरतिद्विषते
आतृव्यायवधंयोस्यस्तृत्यस्तस्मैस्तर्तवैवज्रोवैपोळशीपशवउकथानितंपरस्तादुक्थानांपर्यस्यशंसतिंतयत्परस्तादुक्थानां
पर्यस्यशंसतिवज्रेणैवतत्पोळशिनापशून्परिगच्छति तस्मात्पशवोवज्रेणैवपोळशिनापरिगतामनुष्यानभ्युपावर्ततेतस्माद
श्वोवापुरुषोवागौर्वाहस्तीवापरिगतएवस्वयमात्मनेतएववाचाभिषिद्धउपावर्ततेवज्रमेवपोळशिनंपश्यन्वज्रेणैवपोळ
शिनापरिगतोवाग्धिवज्रोवाक्पोळशीतदाहुःकिंपोळशिनःपोळशित्वमितिपोळशःस्तोत्राणांपोळशःशस्त्राणांपोळशभिर
क्षरैरादत्तेपोळशभिःप्रणौतिपोळशपदांनिविदंदधाति तत्पोळशिनःपोळशित्वंद्वेवाअक्षरेअतिरिच्येतेपोळशिनोनुष्टुभम
भिसंपन्नस्यवाचोवावतौस्तनौसत्यानृतेवावतेअवत्येनंसत्येनैनमनृतंहिनस्तियएवंवेद ॥ १ ॥ गौरिवीतंपोळशिसामकु
र्वीततेजस्कांमोब्रह्मवर्चसकामस्तेजोवैब्रह्मवर्चसंगौरिवीतंतेजस्वीब्रह्मवर्चसीभवतियएवंविद्वान्गौरिवीतंपोळशिसामकु
रुतेनानदंपोळशिसामकर्तव्यमित्याहुरिंद्रोवैवृत्रायवज्रमुदयच्छत्तमस्मैप्राहरत्तमभ्यहनत्सोभिहतोव्यनदद्यद्व्यनदत्त
ज्ञानदंसामाभवंत्तज्ञानदस्यनानदत्वंमभ्रातृव्यंवाएतज्ज्रातृव्यहासामयज्ञानदमभ्रातृव्योभ्रातृव्यहाभवतियएवंविद्वान्
ज्ञानदंपोळशिसामकुरुतेतद्यदिनानदंकुर्युरविहृतःपोळशीशंसत्योऽविहृतासुहितासुस्तुवतेयदिगौरिवीतंविहृतःपोळशी

व. पं.

अ. १

१४७॥

शंस्तव्योविहतासुहितासुस्तुवते ॥ २ ॥ अथातश्छंदांस्येवव्यतिषजत्यात्वावहंतुहरयउपोषुशृणुहीगिरइतिगायत्रीचपं
 कीश्चव्यतिषजतिगायत्रोवैपुरुषःपांक्ताःपशवःपुरुषमेवतत्पशुभिर्व्यतिषजतिपशुषुप्रतिष्ठापयतिपदुगायत्रीचपंक्तिश्चते
 द्वेअनुष्टुभौतेनोवाचोरूपादनुष्टुभोरूपाद्वज्ररूपाज्ञैतियदिंद्रपृतनाज्येऽयंतेअस्तुहर्यतइत्युष्णिहश्चबृहतीश्चव्यतिषज
 त्यौष्णिहोवैपुरुषोबार्हताःपशवःपुरुषमेवतत्पशुभिर्व्यतिषजतिपशुषुप्रतिष्ठापयतिपदुष्णिक्चबृहतीचतेद्वेअनुष्टुभौते
 नोवाचोरूपादनुष्टुभोरूपाद्वज्ररूपाज्ञैत्याधूर्वसैब्रह्मन्वीरब्रह्मकृतिजुषाणइतिद्विपदांचत्रिष्टुभंचव्यतिषजतिद्विपाद्वै
 पुरुषोवीर्यत्रिष्टुप्पुरुषमेवतद्वीर्येणव्यतिषजतिवीर्येप्रतिष्ठापयतिस्मात्पुरुषोवीर्येप्रतिष्ठितःसर्वेषांपशूनांवीर्यवत्तमोयदु
 द्विपदाचविंशत्यक्षरात्रिष्टुप्चतेद्वेअनुष्टुभौतेनोवाचोरूपादनुष्टुभोरूपाद्वज्ररूपाज्ञैत्येषब्रह्माप्रतेमहेविदथेशंसिषंहरीइ
 तिद्विपदाश्चजगतीश्चव्यतिषजतिद्विपाद्वैपुरुषोजागताःपशवःपुरुषमेवतत्पशुभिर्व्यतिषजतिपशुषुप्रतिष्ठापयतिस्मा
 त्पुरुषःपशुषुप्रतिष्ठितोत्तिचैनानधिचतिष्ठतिवशेचास्ययदुद्विपदाचषोडशाक्षराजगतीचतेद्वेऽअनुष्टुभौतेनोवाचोरूपा
 दनुष्टुभोरूपाद्वज्ररूपाज्ञैतित्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरं ॥ प्रोष्वसैपुरोरथमित्यतिच्छंदसःशंसतिच्छंदसांवैयोरसोत्यक्ष
 रत्सोतिच्छंदसमभ्यत्यक्षरत्तदतिच्छंदसोतिच्छंदस्त्वंसर्वेभ्योवाएषच्छंदोभ्यःसंनिर्मितोयत्षोडशीतद्यदतिच्छंदसःशंस
 तिसर्वेभ्यएवैनंतच्छंदोभ्यःसंनिर्मितेसर्वेभ्यश्छंदोभ्यःसंनिर्मितेनषोडशिनाराक्षोतियएवंवेद ॥ ३ ॥ महानाम्नीना

ऐ. ब्रा.

॥ २ ॥

मुपसर्गानुपसृजत्ययं वैलोकः प्रथमामहानाभ्यन्तरिक्षलोको द्वितीयासौ लोकस्तृतीयासर्वेभ्योवाएषलोकेभ्यः संनिर्मितो यत्पोळशीतद्यन्महानाभ्रीनामुपसर्गानुपसृजतिसर्वेभ्यएवैनंतलोकेभ्यः संनिर्मिमीते सर्वेभ्योलोकेभ्यः संनिर्मितेन षोळशिनाराध्नोतिय एवं वेदप्रप्रवस्त्रिष्टुभमिषमर्चत प्रार्चत ॥ यो व्यतीरफाणयदिति प्रज्ञाता अनुष्टुभः शंसति तद्यथेह चेह चापथेन चरित्वा पंथानं पर्यवेयात्तादृक् दद्यत्प्रज्ञाता अनुष्टुभः शंसति स यो व्याप्तो गतश्रीरिव मन्येता विहृतं षोळशिनं शंसयेन्नेच्छं दसां कृच्छ्रादवपद्या इत्यथ यः पाप्मानमपजिघांसुः स्याद्विहृतं षोळशिनं शंसयेद्व्यतिषक्त इव वै पुरुषः पाप्मानो व्यतिषक्तमेवास्मै तत्पाप्मानं शमलमपहत्य पपाप्मानं हतेत्य एवं वेदोद्यद्ब्रध्नस्य विष्टपमित्युत्तमया परिदधाति स्वर्गो वै लोको ब्रध्नस्य विष्टपं स्वर्गमेव तल्लोकं यजमानं गमयत्यपाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामितियजतिसर्वेभ्योवाएष सवनेभ्यः संनिर्मितो यत्पोळशीतद्यदपाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामितियजति पीतवद्वै प्रातः सवनं प्रातः सवनादेवैनंतत्संनिर्मिमीतेऽथो इदं सवनं केवलंत इति माध्यंदिनं वै सवनं केवलं माध्यंदिनादेवैनंतत्सवनात्संनिर्मिमीते मम द्विसोमं मधुमंतमिद्रेति मद्वद्वै तृतीयसवनं तृतीयसवनादेवैनंतत्संनिर्मिमीते सत्रावृषं जठरआवृषस्वेति वृषण्वद्वै षोळशिनो रूपं सर्वेभ्योवाएष सवनेभ्यः संनिर्मितो यत्पोळशीतद्यदपाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामितियजतिसर्वेभ्यएवैनंतत्सवनेभ्यः संनिर्मिमीते सर्वेभ्यः सवनेभ्यः संनिर्मितेन षोळशिनाराध्नोतिय एवं वेदमहानाभ्रीनां पंचाक्षरानुपसर्गानुपसृजत्येकादशाक्षरेषु पादेषु सर्वेभ्योवाएषच्छंदोभ्यः संनिर्मितो यत्पोळशीतद्यन्महाना

स्त्रीनांपंचाक्षरानुपसर्गानुपसृजत्येकादशाक्षरेषुपादेषुसर्वेभ्यःसंवैनंतच्छंदोभ्यःसंनिर्मिमीतैसर्वेभ्यश्छंदोभ्यःसंनिर्मिते
 नषोळशिनाराध्नोतियएवंवेद ॥ ४ ॥ अहवैवेदाअश्रयंतरात्रीमसुरास्तेसमावद्दीर्घाएवासन्नव्यावर्ततसोब्रवीदिंद्रःक
 श्राहंचेमानितोसुरान्नात्रीमन्ववेव्यावइतिसदेवेषुनप्रत्यविंददविभयूरात्रेस्तमसोमृत्योस्तस्माद्धाप्येतर्हि नक्तंयावन्मात्र
 मिवैवापक्रम्यविभेति तमइवहिरात्रिर्मृत्युरिव ॥ तंवैछंदांस्येवान्ववायंस्तंयच्छंदांस्येवान्ववायंस्तस्मादिंद्रश्चैवच्छंदांसि
 चरात्रींवहंतिननिविच्छस्यतेनपुरोरुद्धाया नान्यादेवतेंद्रश्चैवच्छंदांसिचरात्रींवहंति तान्वैपर्यायैरेवपर्यायमनुदंतय
 त्पर्यायैःपर्यायमनुदंततत्पर्यायाणांपर्यायत्वंतान्वैप्रथमेनैवपर्यायेणपूर्वरात्रादनुदंतमध्यमेनमध्यरात्रादुत्तमेनापररात्रा
 दपिशर्वर्याअनुस्मसीत्यब्रुवन्नपिशर्वराणिखलुवाएतानिच्छंदांसीतिहस्माहैतानिहींद्रंरात्रेस्तमसोमृत्योर्विभ्यतमत्यपारयं
 स्तदपिशर्वराणामपिशर्वरत्वं ॥ ५ ॥ पांतमावोअंधसइत्यंधस्वत्यानुष्टुभारात्रींप्रतिपद्यतआनुष्टुभीवैरात्रिरेतद्रात्रिरू
 पमंधस्वत्यःपीतवत्योमद्वत्यस्त्रिष्टुभोयाज्याभवंत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धंप्रथमेनपर्यायेणस्तुवतंप्रथमान्येवपदा
 निपुनराददतैयदेवैषामश्वागावआसैस्तदेवैषांतेनाददतैमध्यमेनपर्यायेणस्तुवतैमध्यमान्येवपदानिपुनराददतैयदेवैषा
 मनोरथाआसैस्तदेवैषांतेनाददतउत्तमेनपर्यायेणस्तुवतउत्तमान्येवपदानिपुनराददतैयदेवैषांवासोहिरण्यमणिरध्यात्म
 मासीत्तदेवैषांतेनाददतआद्विषतोवसुदत्तेनिरेनमेभ्यःसर्वेभ्योलोकेभ्योनुदतेयएवंवेदपवमानवदहरित्याहुर्नरात्रिःपव

ऐ. ब्रा

॥ ५ ॥

सीब्रह्मयशसीभवति यत्रैवं विद्वानेतया परिदधाति तस्मादेवं विद्वानेतयैव परिदध्याद्ब्राह्मणस्य त्यातेन सूर्यनातिशंसति यदु
त्रिष्टुभं त्रिःशंसति सा सर्वाणि च्छंदांस्यभ्यासतेन बृहतीनातिशंसति गायत्र्या च त्रिष्टुभा च वषट्कुर्याद्ब्रह्मवैगायत्री वीर्यं त्रि
ष्टुब्ब्रह्मणैव तद्वीर्यं संदधाति ब्रह्मवर्चसी ब्रह्मयशसी वीर्यवान्भवति यत्रैवं विद्वान्गायत्र्या च त्रिष्टुभा च वषट्कुरीत्यश्विना वायु
नायुवं सुदक्षो भापिबतमश्विनेति गायत्र्या च विराजा च वषट्कुर्याद्ब्रह्मवैगायत्र्यन्नं विराड्ब्रह्मणैव तदन्नाद्यं संदधाति ब्रह्मव
र्चसी ब्रह्मयशसी भवति ब्रह्माद्यमन्नमस्ति यत्रैवं विद्वान्गायत्र्या च विराजा च वषट्कुरीति तस्मादेवं विद्वान्गायत्र्या चैव विराजा
च वषट्कुर्यात्प्रवामं धांसि मद्यान्यस्थुरुभापिबतमश्विनेत्येताभ्यां ॥ ११ ॥ चतुर्विंशमेतदहरुपयंत्यारं भणीयं मे तेन वै संवत्स
रमारभंत एतेन स्तोमं च्छंदांसि चैतेन सर्वा देवता अनारब्धवैतच्छंदोऽनारब्धा सा देवता यदेतस्मिन्नहनि नारभंतैतदारं
भणीयस्यारं भणीयत्वं चतुर्विंशस्तोमो भवति तच्चतुर्विंशस्य चतुर्विंशत्वं चतुर्विंशतिर्वा अर्धमासा अर्धमासश्च एव तत्संवत्सर
मारभंत उक्थ्यो भवति पशवो वा उक्थानि पशूनामवरुद्धै तस्य पंचदशस्तोत्राणि भवन्ति पंचदशश्चाणि समासो मासश्च एव
तत्संवत्सरमारभंतैतस्य षष्टिश्च त्रीणि च शतानि स्तोत्राणि स्तावंति संवत्सरस्याहान्यहः श एव तत्संवत्सरमारभंतैग्निष्टोम एत
दहः स्यादित्याहुरग्निष्टोमो वै संवत्सरो न वा एतदन्यो ग्निष्टोमो दहर्दाधारन विव्याचेति स यद्यग्निष्टोमः स्यादष्टाचत्वारिंशास्त्र
यः पवमानाः स्युश्चतुर्विंशानीतराणि स्तोत्राणि तदुषष्टिश्चैव त्रीणि च शतानि स्तोत्राणि स्तावंति संवत्सरस्याहान्यहः श एव तत्सं

वत्सरमारभंतउक्थ्यएवस्यात्पशुसमृद्धोयज्ञःपशुसमृद्धंसत्रं सर्वाणिचतुर्विंशानिस्तोत्राणिप्रत्यक्षाद्येतदहश्चतुर्विंशतस्मा
 दुक्थ्यएवस्यात् ॥ १२ ॥ बृहद्रथंतरेसामनीभवतएतेवैयज्ञस्यनावौसंपारिण्यौयद्बृहद्रथंतरेताभ्यामेवतत्संवत्सरंतरंति
 पादौवैबृहद्रथंतरेशिरएतदहःपादाभ्यामेवतच्छ्रयंशिरोभ्यायंतिपक्षौवैबृहद्रथंतरेशिरएतदहःपक्षाभ्यामेवतच्छ्रयंशि
 रोभ्यायुवतैतेउभेनसमवसृज्येयउभेसमवसृजेयुर्यथैवच्छिन्नानौर्बधनात्तीरंतीरमृच्छंतीप्लवेतैवमेवतेसत्रिणस्तीरंतीरमृ
 च्छंतःप्लवेरन्यउभेसमवसृजेयुस्तद्यदिरथंतरमवसृजेयुर्बृहतैवोभेअनवसृष्टेअथयदिबृहदवसृजेयूरथंतरेणैवोभेअनवसृ
 ष्टेयद्वैरथंतरंतद्वैरूपैयद्बृहत्तद्वैराज्यद्रथंतरंतच्छाकरैयद्बृहत्तद्वैवतमेवमेतेउभेअनवसृष्टेभवतोयेवाएवंविद्वांसएतदहरु
 पयंत्याह्वावैतेहःशःसंवत्सरमाह्वार्धमासशआह्वामासशआह्वास्तोमांश्चच्छंदांसिचाह्वासर्वादेवतास्तपएवतप्यमानाः
 सोमपीथंभक्षयंतःसंवत्सरमभिषुण्वंतआसतेयेवाअतऊर्ध्वसंवत्सरमुपयंतिगुरुंवैतेभारमभिनिदधतेसंवैगुरुर्भारःशृणा
 त्यथयएनंपरस्तात्कर्मभिराह्वाऽवस्तादुपैतिसवैस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुते ॥ १३ ॥ यद्वैचतुर्विंशतन्महाव्रतंबृहद्विवे
 नात्रहोतारेतःसिंचतिंतददोमहाव्रतीयेनाह्वाप्रजनयतिसंवत्सरेसंवत्सरेवैरेतःसिचंजायतेतस्मात्समानंबृहद्विवोनिष्के
 वल्यंभर्वत्येषह्वाएनंपरस्तात्कर्मभिराह्वाऽवस्तदुपैतिस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेयएवंवेदयो

१ 'सवैगुरुः' इतिभाष्यपाठः ।

ऐ. ब्रा.

॥ ६ ॥

वैसंवत्सरस्यावारंचपारंचवेदसवैस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेऽतिरात्रोवाअस्यप्रायणीयोऽवारमुदयनीयःपारस्वस्तिसंव
त्सरस्यपारमश्रुतेयएवंवेदयोवैसंवत्सरस्यावरोधनंचोद्रोधनंचवेदसवैस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेऽतिरात्रोवाअस्यप्राय
णीयोवरोधनमुदयनीयउद्रोधनस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेयएवंवेदयोवैसंवत्सरस्यप्राणोदानौवेदसवैस्वस्तिसंवत्सरस्य
पारमश्रुतेऽतिरात्रोवाअस्यप्रायणीयःप्राणऽउदानउदयनीयःस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेयएवंवेदयएवंवेद ॥ १४ ॥

इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

ज्योतिर्गौरायुरितिस्तोमेभिर्यत्ययंवैलोकोज्योतिरंतरिक्षंगौरसौलोकआयुःसएवैषउत्तररुह्यहोज्योतिर्गौरायुरितित्री
प्यहानिगौरायुर्ज्योतिरितित्रीप्ययंवैलोकोज्योतिरसौलोकज्योतिस्तेएतेज्योतिषोऽभयतःसंल्लोकेतेनैतेनोभयतोऽज्यो
तिषापळहेनयंतिदद्यदेतेनोभयतोऽज्योतिषापळहेनयंत्यनयोरेवतल्लोकयोऽरुभयतःप्रतितिष्ठंतोयंत्यस्मिंश्चलोकेमुष्मिंश्चो
भयोःपरियद्वाएतदेवचक्रंयदभिप्लवःपळहस्तस्ययावभितोभिष्टोमौतौप्रधीयेचत्वारोमध्यउक्थ्यास्तन्नभ्यंगच्छतिवैवर्त
मानेनयत्रकामयतेतत्स्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेयएवंवेदयोवैतद्वेदयत्प्रथमःपळहःसवैस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेयस्त
द्वेदयद्वितीयोयस्तद्वेदयत्तृतीयोयस्तद्वेदयच्चतुर्थोयस्तद्वेदयत्पंचमः ॥ १५ ॥ प्रथमंपळहमुपयंतिपळहानिभवंतिषड्वा
रुतयंरुतुशएवतत्संवत्सरमामुवंत्युतुशःसंवत्सरेप्रतितिष्ठंतोयंतिद्वितीयंपळहमुपयंतिद्वादशाहानिभवंतिद्वादशवैमासा

मासशएवतत्संवत्सरमामुवंतिमासशःसंवत्सरेप्रतितिष्ठंतोयंति तृतीयं षष्ठं पयं त्यष्टादशाहानि भवंति तानि द्वे धानवा
न्यानि नवान्यानि नववैप्राणानवस्वर्गलोकाः प्राणांश्चैव तत्स्वर्गाश्च लोकानामुवंति प्राणेषु चैव तत्स्वर्गेषु च लोकेषु प्रतितिष्ठं
तोयंति चतुर्थं षष्ठं हमुपयंति चतुर्विंशतिरहानि भवंति चतुर्विंशतिर्वा अर्धमासा अर्धमासशएवतत्संवत्सरमामुवंत्यर्धमासशः
संवत्सरेप्रतितिष्ठंतोयंति पंचमं षष्ठं हमुपयंति त्रिंशदहानि भवंति त्रिंशदक्षरावैविराड्विराळन्नाद्यैविराजमेव तन्मासिमास्य
भिसंपादयंतोयंत्यन्नाद्यकामाः खलु वै सत्रमासततद्यद्विराजं मासिमास्यभिसंपादयंतोयंत्यन्नाद्यमेव तन्मासिमास्यवरुंधा
नार्यं त्यस्मै च लोकायामुष्मै चोभाभ्यां ॥ १६ ॥ गवामयनेनयंति गावो वा आदित्या आदित्यानामेव तदयनेनयंति गावो
वै सत्रमासतशफान्छृंगाणि सिषासत्यस्तासां दशमे मासि शफाः शृंगाण्यजायंतता अब्रुवन्त्यस्मै कामार्या दीक्षामह्यापामतमु
त्तिष्ठामेति ताया उदतिष्ठंस्ता एताः शृंगिण्योऽथ याः समापयिष्यामः संवत्सरमित्यासतता सामश्रद्धया शृंगाणि प्रावर्तंतता
एतास्तूपरा ऊर्जत्वमुच्यन्तेः श्रुताः सर्वानृतून् प्राह्वोत्तरमुत्तिष्ठंतू र्जह्यसुन्वन्त्सर्वस्य वै गावः प्रेमाणं सर्वस्य चारुतांगताः
सर्वस्य प्रेमाणं सर्वस्य चारुतांगच्छतिय एव वेदादित्याश्च हवा अंगिरसश्च स्वर्गलोकेऽस्य धर्तव्यं पूर्व एष्यामो वयमिति तेहादि
त्याः पूर्वे स्वर्गलोकां जग्मुः पश्चेवांगिरसः षष्ठ्यां वावर्षेभ्यथावा प्रायणीयोतिरात्रश्चतुर्विंश उक्थ्यः सर्वे भिप्लवाः षष्ठ्यां आक्ष्यं
त्यन्यान्यहानितदादित्यानामयनं प्रायणीयोतिरात्रश्चतुर्विंश उक्थ्यः सर्वे पृष्ठ्याः षष्ठ्यां आक्ष्यं त्यन्यान्यहानितदंगिरसाम

यनैसायथासृतिरंजसायन्येवमभिप्लवः षळहः स्वर्गस्य लोकस्याथयथामहापथः पर्याणं एवं पृष्ठवः षळहः स्वर्गस्य लोकस्य तद्य
दुभाभ्यांयंत्युभाभ्यांवैयन्नरिष्यंत्युभयोः कामयोरुपाध्वैयश्चाभिप्लवेषळहेयश्चपृष्ठवे ॥ १७ ॥ एकविंशमेतदहरुपयंति
विषुवंतं मध्ये संवत्सरस्यैतेन वैदेवा एकविंशेनादित्यं स्वर्गाय लोकायोदयच्छन्तः षड् इत एकविंशस्तस्य दशावस्तादहानिदि
वाकीर्त्यस्य भवंति दश परस्तान् मध्यऽएषऽएकविंश उभयतो विराजिप्रतिष्ठित उभयतो हि वा एष विराजिप्रतिष्ठितस्तस्मादे
षोतरे माँल्लोकान्यन्नव्यथते तस्य वैदेवा आदित्यस्य स्वर्गलोकादवपातादविभयुस्तं त्रिभिः स्वर्गैर्लोकैरवस्तात्प्रत्युत्तभ्रुव
न्तस्तोमावैत्रयः स्वर्गलोकास्तस्य पराचोतिपातादविभयुस्तं त्रिभिः स्वर्गैर्लोकैः परस्तात्प्रत्युत्तभ्रुवन्तस्तोमावैत्रयः स्वर्गलो
कास्तत्रयोऽवस्तात्सप्तदशा भवंति त्रयः परस्तान् मध्यऽएषऽएकविंश उभयतः स्वरसामभिर्धृत उभयतो हि वा एषः स्वरसामभि
र्धृतस्तस्मादेषोतरे माँल्लोकान्यन्नव्यथते तस्य वैदेवा आदित्यस्य स्वर्गलोकादवपातादविभयुस्तं परमैः स्वर्गैर्लोकैरवस्तात्प्रत्यु
त्तभ्रुवन्तस्तोमावैपरमाः स्वर्गलोकास्तस्य पराचोतिपातादविभयुस्तं परमैः स्वर्गैर्लोकैः परस्तात्प्रत्युत्तभ्रुवन्तस्तोमावैपरमाः
स्वर्गलोकास्तत्रयोऽवस्तात्सप्तदशा भवंति त्रयः परस्तात्ते द्वौ द्वौ संपद्यत्रयश्चतुस्त्रिंशा भवंति चतुस्त्रिंशो वैस्तोमानामुत्तमस्तेषु
वा एष एतदध्याहितस्तपति स वा एष उत्तरोऽस्मात्सर्वस्माद्भूताद्भविष्यतः सर्वमेवेदमतिरो
चते यदिदं किंचोत्तरो भवति तस्मादुत्तरो बुभूषति तस्मादुत्तरो भवति य एवं वेद ॥ १८ ॥ स्वरसाम्न उपयंती मे वै लोकाः स्वरसा

मानं प्रकृत्यै लोकान्तस्वरसामभिरस्पृष्ट्वैस्तत्स्वरसाम्नांस्वरसामत्वं तद्यत्स्वरसाम्न उपयं त्येष्वेवैनंतल्लोकेष्वाभजंति तेषां वैदे
 वाः सप्तदशानां प्रचलयादबिभर्तुः समाद्वैवैस्तोमां अविगूह्याऽद्वैमेहनप्रविलयेरन्नितितान्तसर्वैः स्तोमैरवस्तात्पर्यार्थे न्तस
 र्वैः पृष्ठैः परस्तात्तद्यदभिजित्सर्वस्तोमो वस्ताद्ववति विश्वजित्सर्वपृष्ठः परस्तात्तत्सप्तदशानुभयतः पर्युपति धृत्या अप्रचलयायं
 तस्य वैदेवा आदित्यस्य स्वर्गा ल्लोकादवपातादबिभर्तुस्तं पंचभीरश्मिभिरुद्वयन् ॥ रश्मयो वैदिवाकीर्त्यानि महादिवाकी
 र्त्यं पृष्ठं भवति विकर्णं ब्रह्मसामभासं मग्निष्टोमसामोभै बृहद्रथं तरेपवमानयोर्भवतस्तदादित्यं पंचभीरश्मिभिरुद्वयंति धृत्या
 अनवपातायो दित आदित्ये प्रातरनुवाकमनुब्रूयात्सर्वं ह्येवैतदहर्दिवाकीर्त्यं भवति सौर्यं पशुमन्यंगश्वेतं सवनीयस्योपालं
 भ्यमालभेरन्तसूर्यदेवत्यं ह्येतदहरेकविंशतिसामिधेनीरनुब्रूयात्प्रत्यक्षाद्येतदहरेकविंशमेकपंचाशतं द्विपंचाशतं वा शस्त्वा
 मध्ये निविदं दधाति तावती रुत्तराः शंसति शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः शतं द्रियं आयुष्येवैनंतद्वीर्यं इंद्रिये दधाति ॥ १९ ॥
 दूरोहणं रोहतिः दूरोहणं दूरोहणं स्वर्गमेव तल्लोकं रोहति य एवं वेद यदेव दूरोहणां ३ ॥ असौ वै दूरोहो यो सौ तपति क
 श्चिद्वा अत्राप्यतिः स दूरोहणं रोहत्येतमेव तद्रोहति हंसवत्यारोहति हंसः शुचिषदित्येष वै हंसः शुचिषद्वसुरंतरिक्षसदित्ये
 ष वै वसुरंतरिक्षसद्भोता वेदिषदित्येष वै होता वेदिषदतिथिर्दुरोणसदित्येष वै अतिथिर्दुरोणसन्नृषदित्येष वै नृषद्वरसदित्ये

१ अत्र ' रुदवयन् रश्मयो ' इत्यत्रावसानाभावो भाष्ये ।

ऐ. ब्रा.

॥ ८ ॥

षवैवरसद्वरंवाएतत्सद्गनायस्मिन्नेषआसन्नस्तपत्युतसदित्येषवैसत्यसंध्योमसदित्येषवैव्योमसंध्योमवाएतत्सद्गनायस्मि
न्नेषआसन्नस्तपत्यब्जाइत्येषवाअब्जाअध्योवाएषप्रातरुदेत्यपःसायंप्रविशतिगोजाइत्येषवैगोजाऋतजाइत्येषवैसत्यजा
अद्रिजाइत्येषवाअद्रिजाऋतमित्येषवैसत्यमेपएतानिसर्वाण्येषाहवाअस्यच्छंदःसुप्रत्यक्षतमादिवरूपतस्माद्यत्रक्चदूरो
हणंरोहेंद्वंसवत्यैवरोहेंताक्षर्येस्वर्गकामस्यरोहेंताक्षर्योहवाएतंपूर्वोध्वानमैद्यत्रादोगायत्रीसुपर्णोभूत्वासोममाहरत्तद्यथा
क्षेत्रज्ञमध्वनःपुरएतारंकुर्वीततादृक्कद्यदेवताक्षर्येयंवैताक्षर्योयोयंपवतएषःस्वर्गस्यलोकस्याभिवोढ्वात्यमूषुवाजिनंदेवजू
तमित्येषवैवाजीदेवजूतःसहावानंतरुतारंरथानामित्येषवैसहावांस्तरुतैषहीमांलोकान्त्सद्यस्तरित्यरिष्टनेमिंपृतनाजमाशु
मित्येषवाअरिष्टनेमिःपृतनाजिदाशुःस्वस्तयइतिस्वस्तितामाशास्तैताक्षर्यमिहाहुवेमेतिह्वयत्येवैनमेतदिंद्रस्येवरातिमा
जोहुवानाःस्वस्तयइतिस्वस्तितामेवाशास्तैनावमिवारुहेमेतिसमेवैनमेतदधिरोहतिस्वर्गस्यलोकस्यसमष्ट्यैसंपत्त्यैसंग
त्याउर्वीनपृथ्वीबहुलेगभीरेमावामेतौमापरेतौरिषामेतीमेएवैतदनुमंत्रयतआचपराचमेर्ष्यन्त्सद्यश्चिद्यःशवसापंचकृष्टीः
सूर्यइवज्योतिषापस्ततानेतिप्रत्यक्षंसूर्यमभिवदतिसहस्रसाःशतसाअस्यरंहिनस्मावरंतेयुवतिंनशर्यामित्याशिषमेवैतेना
शास्तआत्मनेचयजमानेभ्यश्च ॥ २० ॥ आहूयदूरोहणंरोहतिस्वर्गोवैलोकोदूरोहणंवागाहावोब्रह्मवैवाक्सयदाह्वयतेत
द्ब्रह्मणाऽऽहावेनस्वर्गलोकोरोहतिसपच्छःप्रथमंरोहतीमंतलोकमामोत्यथार्धर्चशोंतरिक्षंतदामोत्यथत्रिपद्यामुंतलोकमा

मौल्यथकेवल्यातदेतस्मिन्प्रतितिष्ठतियएषतपतित्रिपद्याप्रत्यवरोहतियथाशाखांधारयमाणस्तदमुष्मिल्लोकेप्रतितिष्ठत्य
 र्धचर्चशोतरिक्षेपच्छोस्मिल्लोकआह्वैवतत्स्वर्गलोकंयजमानाअस्मिल्लोकेप्रतितिष्ठत्यथयएककामाःस्युःस्वर्गकामाःपरांचमे
 वतेषांरोहेत्तेजयेयुहैवस्वर्गलोकंनेत्वेवास्मिल्लोकेज्योगिववसेयुमिथुत्तापिस्मिल्लोकेनिशस्यंतैत्रैष्टुभानिचजागतानिचमिथुनं
 वैपशवःपशवश्छंदांसिपशूनामरुद्धौ ॥२१॥ यथावैपुरुषएवंविषुवास्तस्ययथादक्षिणोर्ध्वएवंपूर्वोर्ध्वविषुवतोयथोत्तरोर्ध्व
 एवमुत्तरोर्ध्वविषुवतस्तस्मादुत्तरइत्याचक्षतेप्रबाहुकसतःशिरएवविषुवान्निबदलसंहितइववैपुरुषस्तद्वापिस्यूमेवमध्येशी
 ण्णोर्विज्ञायतेतदाहुर्विषुवत्यैवैतदहःशंसैद्विषुवान्वाएतदुक्तथानामुक्तथविषुवान्विषुवानितिहविषुवंतोभवंतिश्रेष्ठताम
 श्रुवतइतितत्तन्नाहृत्यसंवत्सरएवशंसैद्रेतोवाएतत्संवत्सरंदधतोयंतियानिवैपुरासंवत्सराद्रेतांसिजायंतैयानिपंचमास्या
 नयानिषण्मास्यानिस्त्रीव्यंतिवैतानिनवैतैर्भुजतेऽथयान्येवदशमास्यानिजायंतैयानिसांवत्सरिकाणितैर्भुजतेतस्मात्सं
 वत्सरएवैतदहःशंसैत्संवत्सरोह्येतदहरामोर्तिसंवत्सरंह्येतदहरामुर्वत्येषहवैसंवत्सरेणपाप्मानमपहतएषविषुवतांगेभ्योहै
 वमासैःपाप्मानमपहतेशीण्णोर्विषुवतापसंवत्सरेणपाप्मानंहतेपविषुवतायएवंवेदवैश्वकर्मणमृषभंसवनीयस्योपालंभ्य
 मालभेरन्द्विरूपमुभयतएतंमहाव्रतीयेहनीद्रोवैवृत्रंहत्वाविश्वकर्माभवत्प्रजापतिःप्रजाःसृष्ट्वाविश्वकर्माभवत्संवत्सरोवि

१ ' न्विदल ' इतिभाष्येपाठः ।

ए. ब्रा.

॥ ९ ॥

श्वकर्मैद्रमेवतदात्मानंप्रजापतिसंवत्सरं विश्वकर्माणमामुवंतींद्रएवतदात्मनिप्रजापतौसंवत्सरे विश्वकर्मण्यंततः प्रतिति
ष्टतिप्रतितिष्टतियएवंवेदयएवंवेद ॥ २२ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रजापतिरकामयतंप्रजायेयभूयान्त्स्यामितिसतपोतप्यतसतपस्तपस्त्वैमंद्वादशाहमपश्यदात्मनएवांगेषुचप्राणेषुचत
मात्मनएवांगेभ्यश्चप्राणेभ्यश्चद्वादशधानिरमिमीततमाहरत्तेनायजतततोवैसोभवदात्मनाप्रप्रजयापशुभिरजायतभव
त्यात्मनाप्रप्रजयापशुभिर्जायतेयएवंवेदसोकामयतकथंनुगायत्र्यासर्वतोद्वादशाहंपरिभूर्यसर्वामृद्धिमृधुयामितितंवैते
जसैवपुरस्तात्पर्यभवच्छंदोभिर्मध्यतोक्षरैरुपरिष्टाद्गायत्र्यासर्वतोद्वादशाहंपरिभूर्यसर्वामृद्धिमाध्नोत्सर्वामृद्धिमृध्नोतिय
एवंवेदयोवैगायत्रीपक्षिणीचक्षुष्मतीज्योतिष्मतीभास्वतीवेदगायत्र्यापक्षिण्याचक्षुष्मत्याज्योतिष्मत्याभास्वत्यास्वर्ग
लोकमेत्येषावैगायत्रीपक्षिणीचक्षुष्मतीज्योतिष्मतीभास्वतीयद्वादशाहस्तस्यावभितोतिरात्रौतौपक्षौयावंतराग्निष्टोमौ
तेचक्षुषीयेष्टौमध्यउक्थ्याः सआत्मागायत्र्यापक्षिण्याचक्षुष्मत्याज्योविष्मत्याभास्वत्यास्वर्गलोकमेतियएवंवेद ॥ २३ ॥
त्रयश्चवाएतेत्र्यहाआदशममहराद्वावतिरात्रौयद्वादशाहोद्वादशाहानिदीक्षितोभवतियज्ञियएवतैर्भवतिद्वादशरात्रीरुप
सदउपैतिशरीरमेवताभिर्धूनुतेद्वादशाहंप्रसुतोभूत्वाशरीरंधूत्वाशुद्धः पूतोदेवताअप्येतियऽएवंवेदषट्त्रिंशदहोवाएषय
द्वादशाहः षट्त्रिंशदक्षरावैबृहतीबृहत्यावाएतदयनंयद्वादशाहोबृहत्यावैदेवाइमाँलोकानाश्रुवततेवैदशभिरेवाक्षरैरिमंलो

कमाश्रुवतदशभिरंतरिक्षंदशभिर्दिवंचतुर्भिश्चतस्रोऽक्षिोद्वाभ्यामेवास्मिंलोकेप्रत्यतिष्ठन्प्रतितिष्ठतियएवंवेदतदाहुर्यद
न्यानिच्छंदांसिवर्षीयांसिभूयोक्षरतराण्यथकस्मादेतांबृहतीत्याचक्षतइत्येतयाहिदेवाइमाँलोकानाश्रुवततेवैदशभिरेषा
क्षरैरिमंलोकमाश्रुवतदशभिरंतरिक्षंदशभिर्दिवंचतुर्भिश्चतस्रोदिशौद्वाभ्यामेवास्मिंलोकेप्रत्यतिष्ठन्प्रतितिष्ठन्तस्मादेतांबृहतीत्याच
क्षतेऽश्रुतेयद्यत्कामयतेयएवंवेद ॥ २४ ॥ प्रजापतियज्ञोवाएषयद्वादशाहःप्रजापतिर्वाएतेनाग्रेयजतद्वादशाहेनसोब्र
वीहृतूंश्चमासांश्चयाजयतमाद्वादशाहेनेतितंदीक्षयित्वानपक्रमंगमयित्वाब्रुवन्देहिनुनोथत्वायाजयिष्यामइतितेभ्यइष
मूर्जप्रायच्छत्सैषोर्गृतुषुचमासेषुचनिहिताददतंवैतेतमयाजयंस्तस्माद्दद्याज्यःप्रतिगृह्णंतोवैतेतमयाजयंस्तस्मात्प्रतिगृह्ण
तायाज्यमुभयेराधुवंतियएवंविद्वांसोयजंतेचयाजयंतिचतेवाइमऋतवश्चमासाश्चगुरवइवामन्यंतद्वादशाहेप्रतिगृह्यते
ब्रुवन्प्रजापतियाजयनोद्वादशाहेनेतिसतथेत्यब्रवीत्तेवैदीक्षध्वमितितेपूर्वपक्षाःपूर्वेदीक्षंततेपाप्मानमपाहततस्मात्तेदिवे
वदिवेवह्यपहतपाप्मानोपरपक्षाअपरेदीक्षंततेनतरांपापमानमपाहततस्मात्तेतमइवतमइवह्यनपहतपाप्मानस्तस्मादेवंवि
द्वान्दीक्षमाणेषुपूर्वःपूर्वएवदिदीक्षिषेतापपाप्मानंहतेयएवंवेदसवाअयंप्रजापतिःसंवत्सरंऋतुषुचमासेषुचप्रत्यतिष्ठत्तेवा
इमऋतवश्चमासाश्चप्रजापतावेवसंवत्सरेप्रत्यतिष्ठन्तएतेन्योन्यस्मिन्प्रतिष्ठिताएवंहवावसऋत्विजिप्रतितिष्ठतियोद्वाद
शाहेनयजतेतस्मादाहुर्नपापःपुरुषोयाज्योद्वादशाहेननेदयंमयिप्रतितिष्ठदितिज्येष्ठयज्ञोवाएषयद्वादशाहःसवैदेवानां

॥ अथपंचमपंचिकाप्रारंभः ॥

ऐ. ब्रा.

॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ ॥ विश्वेवैदेवादेवतास्तृतीयमहर्वहंतिसप्तदशस्तोमोवैरूपंसामजगतीछंदोयथादेवतमेने
नयथास्तोमयथासामयथाछंदसंराध्नोतियएवंवेदयद्वैसमानोदर्कतत्तृतीयस्याहोरूपयदश्ववद्यदंतवद्यत्पुनरावृत्तयत्पुन
र्निनृत्तयद्रतवद्यत्पर्यस्तवद्यत्रिवद्यदंतरूपयदुत्तमेपदेदेवतानिरुच्यतेयदसौलोकोभ्युदितोयद्वैरूपयज्जागतंयत्कृतमेता
निवैतृतीयस्याहोरूपाणियुक्त्वाहिदेवद्वैतमाँऽअश्वँऽअग्नेरथीरिवेति तृतीयस्याह आज्यंभवतिदेवावैतृतीयेनाह्वास्वर्गलो
कमायंस्तानसुरारक्षांस्यन्ववारयंततेविरूपाभवतविरूपाभवतेतिभवंतआयंस्तेयद्विरूपाभवतविरूपाभवतेतिभवंतआ
यंस्तद्वैरूपंसामाभवत्तद्वैरूपस्यवैरूपत्वंविरूपःपाप्मानाभूत्वापाप्मानमपहतेयएवंवेदतान्हस्मान्वेवागच्छंतिसमेवसृज्यंतै
तानश्वाभूत्वापद्भिरपान्नतयदश्वाभूत्वापद्भिरपान्नततदश्वानामश्वत्वंमश्रुतेयद्यत्कामयतेयएवंवेदतस्मादश्वःपशूनांज
विष्टस्तस्मादश्वःप्रत्यङ्मुपदाहिनस्त्यपपाप्मानंहतेयएवंवेदतस्मादेतदश्ववदाज्यंभवति तृतीयेहनिनृत्तयस्याहोरूपवाय
वायाहिवीतयेवायोयाहिशिवादिर्वइंद्रश्चवायवेषांसुतानामामित्रेवरुणेवर्यमश्विनावेहगच्छतमायाह्यद्रिभिःसुतैसजूर्वि
श्वेभिर्देवेभिरुतनःप्रियाप्रियास्त्रिलौष्णिहंप्रउगंसमानोदर्कतृतीयेहनिनृत्तयस्याहोरूपं तंतमिद्राधसेमहैत्रयइंद्रस्यसोमा
इतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचरौनिनृत्तवत्रिवत्तृतीयेहनिनृत्तयस्याहोरूपमिंद्रनेदीयएदिहीत्यच्युतःप्रगार्थःप्रनूनं ब्रह्मण
स्पतिरितिब्राह्मणस्पत्यौनिनृत्तवांस्तृतीयेहनिनृत्तयस्याहोरूपमग्निर्नेतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपइतिधायाअच्युतान

किःसुदासोरथंपर्यासनरीरमदितिमरुत्वतीयःप्रगाथःपर्यस्तवांस्तृतीयेहनिर्तृतीयस्याहोरूपंय्यमामनुषोदेवतातेतिसू
 कंत्रिवत्तृतीयेहनिर्तृतीयस्याहोरूपंयद्वावइंद्रतेशतंयदिंद्रयावतस्त्वमितिर्वैरूपंपृष्ठंभवतिराथंतरंहनिर्तृतीयेहनिर्तृतीय
 स्याहोरूपंयद्वावानेतिधायाच्युताऽभित्वाशूरनोनुमइतिरथंतरस्ययोनिमनुनिवर्तयतिराथंतरंह्येतदहरायतनेनैंद्रत्रि
 धातुशरणमितिसामप्रगाथस्त्रिवांस्तृतीयेहनिर्तृतीयस्याहोरूपंत्यमूषुवाजिनंदेवजूतमितिताक्ष्योच्युतः ॥१॥ योजातए
 वप्रथमोमनस्वानितिसूक्तंसमानोदर्कस्तृतीयेहनिर्तृतीयस्याहोरूपंतदुसजनीयमेतद्वाइंद्रस्येंद्रियंयत्सजनीयमेतस्मिन्वैश
 स्यमानइंद्रमिंद्रियमाविशतितद्वाप्याहुश्छंदोगास्तृतीयेहनिर्बह्वृचाइंद्रस्येंद्रियंशंसतीतितदुगात्समदमेतेनवैगृत्समदइंद्र
 स्यप्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपेंद्रस्यप्रियंधामगच्छतिजयतिपरमंलोकंयएवंवेदतत्सवितुर्वृणीमहेऽद्यानोदेव
 सवितरितिर्वैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरौराथंतरंहनिर्तृतीयेहनिर्तृतीयस्याहोरूपंतदेवस्यसवितुर्वार्यमहदितिसावित्रमंतोवैम
 हदंतस्तृतीयमहस्तृतीयेहनिर्तृतीयस्याहोरूपंघृतेनद्यावापृथिवीअभीवृतेइतिद्यावापृथिवीयंघृतश्रियाघृतपृचाघृतावृधे
 तिपुनरावृत्तंपुनर्निर्तृतीयेहनिर्तृतीयस्याहोरूपंमनश्चोजातोअनभीशुरुक्थ्यइत्यार्भवरथस्त्रिचक्रइतित्रिवत्तृतीयेह
 निर्तृतीयस्याहोरूपंपरावतोयेदिधिषंतआप्यमितिर्वैश्वदेवमंतोवैपरावतोस्तृतीयमहस्तृतीयेहनिर्तृतीयस्याहोरूपंतदु
 गायमेतेनवैगयःप्लातोविश्वेषांदेवानांप्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपविश्वेषांदेवानांप्रियंधामगच्छतिजयतिप

५. ब्रा.

॥ २ ॥

मलोकंय एवं वेद वैश्वानरायधिषणा मृतावृध इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदं तो वैधिषणां तस्तृतीयमहस्तृतीये हनि तृतीयस्या
होरूपंधारावरामरुतो धृष्ण्वोजस इति मारुतं ब्रह्म भिव्याहृत्य मंतो वै ब्रह्म तस्तृतीयमहस्तृतीये हनि तृतीयस्या होरूपं जातवे
दसे सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्युता त्वमग्ने प्रथमो अंगिरा ऋषिरिति जातवेदस्यं पुरस्तादुदकं तृतीये हनि तृतीयस्या हो
रूपं त्वं त्वमित्युत्तरं त्र्यहमभिवदति संतत्यै संततै रूय हैरव्यवच्छिन्नै र्यं त्रिय एवं विद्वांसो यंति ॥ २ ॥ आप्यं ते वैस्तोमा आप्यं
ते छंदांसि तृतीये हन्ये तदेव तत उच्छिष्यते वागित्येव तदेतदक्षरं त्र्यक्षरं वागित्येकमक्षरमक्षरमिति त्र्यक्षरं स एवैष उत्तररूय हो
वागेकं गौरेकं द्यौरेकं ततो वैवागेव चतुर्थमहर्वहति तद्यच्चतुर्थमहन्यूं खयं त्येतदेव तदक्षरमभ्यायच्छं त्येतद्वर्धयं त्येतत्प्रविभाव
यिषंति चतुर्थस्याह उद्यत्या अन्नं वै न्यूं खो यदे लवा अभिगेष्णाश्च रं त्यथान्नाद्यं प्रजायते तद्यच्चतुर्थमहन्यूं खयं त्यन्नमेव तत्प्रज
नयं त्यन्नाद्यस्य प्रजात्यै तस्माच्चतुर्थमहर्जातवद्भवति चतुरक्षरेण न्यूं खयेदित्याहुश्चतुष्पादा वै पशवः पशूनामवरुद्धौ त्र्यक्षरे
ण न्यूं खयेदित्याहुस्त्रयोवा इमे त्रिवृतो लोका एषामेव लोकानामभिजित्या एकाक्षरेण न्यूं खयेदिति हस्माहं लंगलायनो ब्रह्मा
मौद्गल्य एकाक्षरा वैवागेषवावसं प्रतिन्यूं खं न्यूं खयति य एकाक्षरेण न्यूं खयतीति त्र्यक्षरेणैव न्यूं खयेत्प्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो
वैपुरुषश्चतुष्पादाः पशवौ यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्माद्त्र्यक्षरेणैव न्यूं खयेन्मुखतः प्रातरनु

१ 'यदे लवा' इति भाष्यपाठः । इलाशब्दोन्नवाचीतयेषां कर्षकाणामस्ति ते इलवा इति तत्र व्याख्या ।

वाकेन्यूंखयतिमुखतोवैप्रजाअन्नमदंतिमुखतएवतदन्नाद्यस्ययजमानंदधातिमध्यतआज्येन्यूंखयतिमध्यतोवैप्रजाअन्नं
धिनीतिमध्यतएवतदन्नाद्यस्ययजमानंदधातिमुखतोमध्यंदिनेन्यूंखयतिमुखतोवैप्रजाअन्नमदंतिमुखतएवतदन्नाद्यस्य
यजमानंदधातितदुभयतोन्यूंखंपरिगृह्णातिसवनाभ्यामन्नाद्यस्यपरिगृहीत्यै ॥३॥ वाग्वैदेवताचतुर्थमहर्वहत्येकविंशः
स्तोमोवैराजंसामानुष्टुपुच्छंदोयथादेवतमेनेनयथास्तोमंयथासामंयथाछंदसंराध्नोतियएवंवेदयद्वाएतिचप्रेतिचतच्चतुर्थ
स्याह्नोरूपंयच्चेवप्रथममहस्तदेतत्पुनर्यच्चतुर्थंयद्युक्तवद्यद्रथर्वद्यदाशुमद्यत्पिबर्वद्यत्प्रथमेपदेदेवतानिरुच्यतेयदयंलोको
भ्युदितोयज्जातवद्यद्भवद्यच्छुक्रवद्यद्वाचोरूपंयद्वैमदंयद्विरिफितैयद्विच्छंदायदूनातिरिक्तंयद्वैराजंयदानुष्टुभंयत्करि
ष्यद्यत्प्रथमस्याह्नोरूपमेतानिवैचतुर्थस्याह्नोरूपाण्याग्निंस्ववृक्तिभिरितिचतुर्थस्याह्नोराज्यंभवतिवैमदंविरिफितंविरि
फितस्यऋषेश्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याह्नोरूपमष्टर्चपांक्तंपांक्तोयज्ञःपांक्ताःपशवःपशूनामवरुद्धैताउदशजगत्प्रातःस
वनएषत्र्यहस्तेनचतुर्थस्याह्नोरूपंताउपंचदशानुष्टुभंआनुष्टुभंह्येतदहस्तेनचतुर्थस्याह्नोरूपंताउविंशतिर्गायत्र्यःपुनःप्रा
यंह्येतदहस्तेनचतुर्थस्याह्नोरूपंतादेतदस्तुतमशस्तमयातयामसूक्तंयज्ञएवसाक्षात्तद्यदेतच्चतुर्थस्याह्नोराज्यंभवति
यज्ञंतन्वतेवाचमेवतत्पुनरुपयंति संतत्यै संततैरुयहैरव्यवच्छिन्नैर्यतियएवंतिद्वांसोयंतिवायोशुक्रोअयामितैवि
॥वायोशतंहरीणांमिंद्रश्चवायवेषांसोमानांमाचिकितानसुक्रतूआनोविश्वाभिरुतिभिस्त्यमुवोअग्रहणमप

त्यंबृजिनंरिपुंमंबितमेनदीतमइत्यानुष्टुभंप्रउगमेतिचप्रेतिचशुक्रवच्चचतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंतत्वायज्ञेभिरीमहइतिम
 रुत्वतीयस्यप्रतिपदीमहइत्यभ्यायाम्यमिवैतदहस्तेनचतुर्थस्याहोरूपमिदंवसोसुतमंधंइंद्रनेदीयएदिहिप्रैतुब्रह्मणस्पतिर
 ग्निर्नेतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपःप्रवइंद्रायबृहतइतिप्रथमेनाह्रासमानआतानश्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंश्रुधीहवमिंद्र
 मारिषण्यइतिसूक्तंहववच्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंमरुत्वाँइंद्रवृषभोरणायेतिसूक्तंमुग्रंसहोदामिहतंहुवेमेतिहववच्चतुर्थे
 णिचतुर्थस्याहोरूपंतदुत्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधारायतनदेवैतेननप्रच्यवतइमंनुमायिनंहुवइतिपर्यासोहव
 वाँश्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाँएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवहतिस्मिन्निविद्धीय
 तैतस्माद्गायत्रीषुनिविदं दधातिपिबासोममिंद्रमंदतुत्वाँश्रुधीहवंविपिपानस्याद्रेरितिवैराजंपृष्ठंभवतिबार्हतेहनिचतुर्थेह
 निचतुर्थस्याहोरूपंयद्वावानेतिधायाच्युतात्वामिद्धिहवामहइतिबृहतोयोनिमनुनिवर्तयतिबार्हतं ह्येतदहरायतनेनत्व
 मिंद्रप्रतूर्तिंष्वितिसामप्रगाथौशस्तिहाजनितेतिजातवाँश्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंत्यमूषुवाजिनंदेवजूतमितिताक्ष्योच्यु
 तः ॥ ४ ॥ कुहश्रुतइंद्रःकस्मिन्नद्येतिसूक्तंवैमदंविरिफितंविरिफितस्यऋषेश्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंयुध्मस्यतेवृषभस्य
 स्वराजइतिसूक्तंमुरुंगभीरंजनुषाभ्युग्रमितिजातवच्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंतदुत्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधारा
 यतनदेवैतेननप्रच्यवतैत्यमुवःसत्रासाहमितिपर्यासोविश्वासुगीर्वायतमित्यभ्यायाम्यमिवैतदहस्तेनचतुर्थस्याहोरूपं

पं. पं.

अ. १

॥६२॥

ताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंति तद्वै तच्छंदोवहतियस्मिन्निविद्धीयते तस्माद्गायत्रीषु निविदं दधाति
 विश्वो देवस्य नेतुस्तत्सवितुर्वरेण्यमाविश्वदेवं सत्पतिमिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ बार्हते हनिचतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं
 मादेवो यातु सविता सुरत्न इति सावित्रमेति चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं प्रद्यावायज्ञैः पृथिवी नमोभिरिति द्यावा पृथिवी यं प्रे
 ति चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं प्रक्रुभ्यो दूतमिव वाचमिष्य इत्यार्भवं प्रेति च वाचमिष्य इति चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरू
 पं प्रशुक्रेतु देवी मनीषेति वैश्वदेवं प्रेति च शुक्रवच्च चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं ताउ विच्छंदसः संति द्विपदाः संति चतुष्पदास्ते
 न चतुर्थस्याहोरूपं वैश्वानरस्य सुमतौ स्यामेत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदितो जात इति जातवच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं क ईव्य
 कानरः सनीळा इति मारुतं न किर्ह्येषां जनूंषिवेदेति जातवच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं ताउ विच्छंदसः संति द्विपदाः संति च
 तुष्पदास्तेन चतुर्थस्याहोरूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्युताग्निं नरो दीधितिभिररण्योरिति जातवेदस्यैह
 स्तच्युती जनयंतेति जातवच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं ताउ विच्छंदसः संति विराजः संति त्रिष्टुभस्तेन चतुर्थस्याहोरूपमहोरू
 पं ॥ ५ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

गौर्वेदेव तापंचममहर्षहति त्रिणवः स्तोमः शाक्रं सामं पंक्तिश्छंदो यथा देवतमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदं संराध्नो
 तिय एवं वेदयद्वै नेति न प्रेतिय ति स्थितं तत्पंचमस्याहोरूपं यद्देवद्वितीयमहस्तदेतत्पुनर्यत्पंचमं यदूर्ध्ववद्यत्प्रतिवद्यदंतवद्य

५. ब्रा.

॥ ३ ॥

त्यं वृजिनं रिपुं भवितमेन दीतम इत्यानुष्टुभं प्रउगमेति च प्रेति च शुक्रवच्च चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं तत्वायज्ञेभिरीमह इति म
रुत्वतीयस्य प्रतिपदी मह इत्यभ्यायाम्यमिवैतदहस्तेन चतुर्थस्याहो रूपं मिदं वसो सुतमं धं इंद्रनेदीय एदि हि प्रैतु ब्रह्मणस्पतिर
ग्निनेता त्वंसोमक्रतुभिः पिन्वंत्यपः प्रवइं द्राय बृहत इति प्रथमेनाहोसमान आतानंश्चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं श्रुधीहवमिंद्र
मारिषण्य इति सूक्तं हववच्चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं मरुत्वा इंद्रवृषभोरणायेति सूक्तं मुग्रं सहो दामिहतं हुवेमेति हववच्चतुर्थे
हनि चतुर्थस्याहो रूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारायतनादेवैतेन न प्रच्यवत इमं नुमायिनं हुव इति पर्यासो हव
वांश्चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं ताउगायत्र्योगायत्र्योवा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्निविद्धीय
तैतस्माद्गायत्रीषु निविदं दधाति पिबासोममिंद्रमंदतुत्वा श्रुधीहवं विपिपानस्याद्रेरिति वैराजं पृष्ठं भवति बार्हते हनि चतुर्थे ह
नि चतुर्थस्याहो रूपं यद्वावानेति धाय्याच्युता त्वामिद्धि हवामह इति बृहतो यो निमनु निवर्तयति बार्हतं ह्येतदहरायतनेन त्व
मिंद्रप्रतूर्तिष्वितिसामप्रगाथोऽस्ति हाजनितेति जातवांश्चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं त्यमूषुवाजिनं देवजुतमिति ताक्ष्योच्यु
तः ॥ ४ ॥ कुहश्चुत इंद्रः कस्मिन्नद्येति सूक्तं वैमदं विरिफितं विरिफितस्य ऋषेःश्चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं युध्मस्य ते वृषभस्य
स्वराज इति सूक्तं मुरुंगभीरं जनुषाभ्युग्रमिति जातवच्चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारा
यतनादेवैतेन न प्रच्यवतैत्यमुवः सत्रासाहमिति पर्यासो विश्वासुगीर्ष्वायतमित्यभ्यायाम्यमिवैतदहस्तेन चतुर्थस्याहो रूपं

ताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवहति यस्मिन्निविद्धीयते तस्माद्गायत्रीषु निविदं दधाति
विश्वो देवस्य नेतुं स्तत्सवितुर्वरेण्यमाविश्वदेवं सत्पतिमिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ बार्हते हनिचतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं
मादेवो यातु सविता सुरत्न इति सावित्रमेति चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं प्रद्यावायज्ञैः पृथिवी नमो भिरिति द्यावा पृथिवी यं प्रे
ति चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं प्रक्रभुभ्यो दूतमिव वाचमिष्य इत्यार्भवं प्रेति च वाचमिष्य इति चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरू
पं प्रशुक्रैतु देवी मनीषेति वैश्वदेवं प्रेति च शुक्रवच्च चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं ताउ विच्छंदसः संति द्विपदाः संति चतुष्पदा स्ते
न चतुर्थस्याहोरूपं वैश्वानरस्य सुमतौ स्यामेत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदितो जात इति जातवच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं कईव्य
क्तानरः सनीळा इति मारुतं न किं ह्येषां जनूंषिवेदेति जातवच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं ताउ विच्छंदसः संति द्विपदाः संति च
तुष्पदा स्तेन चतुर्थस्याहोरूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्युताग्निं नरो दीधितिभिररण्योरिति जातवेदस्यैह
स्तच्युती जनयंतेति जातवच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहोरूपं ताउ विच्छंदसः संति विराजः संति त्रिष्टुभस्तेन चतुर्थस्याहोरूपमहोरू
पं ॥ ५ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

गौर्वैदेवतापंचममहर्धहति त्रिणवः स्तोमः शाक्रं सामं पंक्तिश्छंदो यथा देवतमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदं संराध्नो
तिय एव वेदयद्वैनेति न प्रेतिय ति स्थितं तत्पंचमस्याहोरूपं यद्भवेद्वितीयमहस्तदेतत्पुनर्यत्पंचमं यदूर्ध्ववद्यत्पतिवद्यदंतवद्य

मे. ब्रा.

॥ ४ ॥

हृषण्वद्यदृधन्वद्यन्मध्यमेपदेदेवतानिरुच्यतेयदंतरिक्षमभ्युदितैयहुग्धवद्यदृध्वद्यद्वेनुमद्यत्पृश्निर्मद्यन्मद्यत्पशुरुपय
दध्यामवद्विधुद्रावहिपशवोयजागतंजागताहिपशवोयद्वार्हतंबार्हताहिपशवोयत्पांक्तांकाहिपशवोयद्रामंवांसंहिप
शवोयद्विष्मद्विहिपशवोयद्वपुष्मद्वपुर्हिपशवोयच्छाकरंयत्पांक्तंयत्कुर्वद्यद्वितीयस्याहोरूपमेतानिवैपंचमस्याहोरूपा
णीममूषुवोअतिथिमुपवुधमितिपंचमस्याहोराज्यंभवतिजागतमध्यासवत्पशुरुपंपंचमेहनिपंचमस्याहोरूपमानोयज्ञदि
विस्पृशमानोवायोमहेतनेरथेनपृथुपाजसाब्रहवःसूरचक्षसइमाउवांदिविष्टयःपिवासुतस्यरसिनोदेवंदेवोवसेदेवंदेवंबृ
हदुगायिपेवचइतिवार्हतंप्रउगंपंचमेहनिपंचमस्याहोरूपयत्पांचजन्ययाविशेतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपत्पांचजन्ययेतिपंच
मेहनिपंचमस्याहोरूपमिंद्रइत्सोमपाएकइंद्रनेदीयएदिह्युत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेऽग्निनेतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपोबृहदिंद्राय
गायतेतिद्वितीयेनाहोसमानआतानःपंचमेहनिपंचमस्याहोरूपमवितासिसुन्वतोवृक्तबर्हिषइतिसूक्तमद्वत्पांक्तंपंचपदंपंच
मेहनिपंचमस्याहोरूपमित्थाहिसोमइन्मदइतिसूक्तमद्वत्पांक्तंपंचपदंपंचमेहनिपंचमस्याहोरूपमिंद्रपिबतुभ्यंसुतोम
दायेतिसूक्तमद्वत्त्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधारायतनादेवैतेननप्रच्यवतेमरुत्वाइंद्रमीद्वइतिपर्यासोनेतिनप्रेतिपंच
मेहनिपंचमस्याहोरूपताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवहतियस्मिन्निविद्धीयतेतस्मा
द्गायत्रीषुनिविदं दधाति ॥६॥ महानाम्नीष्वत्रस्तुवतेशाकरेणसान्नाराथंतरेहनिपंचमेहनिपंचमस्याहोरूपमिंद्रोवाएता

भिर्महानात्मानंनिरमिमीततस्मान्महानाद्भ्योऽथोऽमेवैलोकामहानाद्भ्यऽइमेमहांतइमान्वैलोकान्प्रजापतिःसृष्ट्वेदंसर्व
 मशक्तोद्यदिदंकिंचयदिमाँल्लोकान्प्रजापतिःसृष्ट्वेदंसर्वमशक्तोद्यदिदंकिंचतच्छक्योर्भवस्तच्छकरीणांशकरीत्वंताऊर्ध्वाः
 सीम्नोभ्यसृजतयदूर्ध्वाःसीम्नोभ्यसृजततत्सिमाअभवस्तत्सिमानांसिमात्वंस्वादोरित्थाविषूवतउपनोहरिभिःसुतमिंद्रं
 विश्वाअवीवृधन्नित्यनुरूपोवृषण्वान्पृश्निमान्मद्वान्वृधन्वान्पंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपंयद्वावानेतिधाय्याच्युताऽभित्वा
 शूरनोनुमइतिरथंतरस्ययोनिमनुनिवर्तयतिरथंतरंह्येतदहरायतनेनमोषुत्वावाघतश्चनेतिसामप्रगार्थोऽध्यासवान्पशु
 रूपंपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपंयमूषुवाजिनंदेवजूतमितिताक्ष्योच्युतः ॥ ७ ॥ प्रेदंब्रह्मवृत्रतूर्येष्वाविथेतिसूक्तंपांक्तंपंच
 पदंपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपमिंद्रोमदायवावृधइतिसूक्तंमद्वत्पांक्तंपंचपदंपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपंसत्रामदासस्तववि
 श्वजन्याइतिसूक्तंमद्वत्त्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधारायतनादेवैतेननप्रच्यवतेतमिंद्रंवाजयामसीतिपर्यासःसवृषा
 वृषभोभुवदितिपशुरूपंपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवह
 तित्यस्मिन्निविद्धीयतेतस्माद्गायत्रीषुनिविदं दधातितत्सवितुर्वृणीमहेऽद्यानोदेवसवितरिति वैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरौराथं
 तरेहनिपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपमुदुप्यदेवःसवितादमूनाइतिसावित्रमादाशुपेसुवतिभूरिवाममिति वामंपशुरूपंपंचमे
 हनिपंचमस्याह्नोरूपमहीद्यावापृथिवीइहज्येष्ठेइतिद्यावापृथिवीयंरुवज्जोक्षेतिपशुरूपंपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपमृभुवि

ऐ. ब्रा.

॥ ५ ॥

भ्यावाजइंद्रो नो अच्छेत्यार्भवैवाजो वै पशवः पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्याहो रूपं स्तुषेजनं सुव्रतं न व्यसीभिरिति वैश्वदेवमे
ध्यासवत्पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्याहो रूपं हविष्पांतमजरं स्वविंदीत्याग्निमारुतस्य प्रतिपद्धविष्मत्पंचमेहनिपंचमस्याहो
रूपं वपुर्नुतच्चिकितुषेचिदस्त्विति मारुतं वपुष्मत्पंचमेहनिपंचमस्याहो रूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्यु
ताऽग्निर्होता गृहपतिः सराजेति जातवेदस्य मध्यासवत्पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्याहो रूपं ॥ ८ ॥ देवक्षेत्रं वा एतद्यत्पष्ठमहं
देवक्षेत्रं वा एत आगच्छंति येषष्ठमहरागच्छंति न वै देवा अन्योन्यस्य गृहे वसंति न तु ऋतो गृहे वसतीत्याहुस्तद्यथा यथमृत्विजं
ऋतुयाजान्यजंत्यसंप्रदायं तद्यथर्तुतून्कल्पयंति यथा यथं जनतास्तदाहुर्न तु प्रैषैः प्रेषितव्यं न तु प्रैषैर्वषट्कृत्यं वाग्वाऋतुप्रैषाऽ
आप्यते वै वाक्पष्ठेह नीतिर्यदुत्तुप्रैषैः प्रेष्येयुर्यदुत्तुप्रैषैर्वषट्कुर्युर्वाचमेव तदासां श्रान्ता मृकणवर्हीवहराविणीमृच्छेयुर्यद्वेभिर्न
प्रेष्येयुर्यद्वेभिर्न वषट्कुर्युरच्युताद्यज्ञस्य च्यवेरन्यज्ञात्पाणात्प्रजापतेः पशुभ्योजिह्वा इयुस्तस्माद्गमेभ्य एवाधिप्रेषितव्यं
मृगमेभ्यो धिवषट्कृत्यं तन्न वाचमासां श्रान्ता मृकणवर्हीवहराविणीमृच्छंति नाच्युताद्यज्ञस्य च्यवंते न यज्ञात्पाणात्प्रजापतेः प
शुभ्योजिह्वायंति ॥ ९ ॥ पारुच्छेपीरुपदधति पूर्वयोः सवनयोः पुरस्तात्प्रस्थितया ज्यानां रोहितं वैनामैतच्छंदो यत्पारु
च्छेपमेतेन वा इन्द्रः सप्तस्वर्गांल्लोकानरोहद्रोहति सप्तस्वर्गांल्लोकान्य एवं वेदं तदाहुर्यत्पंचपदा एव पंचमस्याहो रूपं षट्पदाः ष

षष्ठ्याथकस्मात्सप्तपदाः षष्ठेहन्छस्यंतइतिषड्भिरैवपदैः षष्ठमहरामुवंत्यपच्छिद्येवैतदहर्त्यसप्तमंतदेवसप्तमेनपदेनाभ्यार
 भ्यवसंतिवाचमेवतत्पुनरुपयंतिसंतत्यैसंततैरुयहैरव्यवच्छिन्नैर्यतियएवंविद्वांसोयंति ॥ १० ॥ देवासुरावाणुलोके
 पुसमयतंततेवैदेवाः षष्ठेनैवाहैभ्योलोकेभ्योसुरान्प्राणुदंततेषांयान्यंतर्हस्तीनानिवसून्यासंस्तान्यादायसमुद्रंप्रौप्यंततए
 तेनैवच्छंदसानुहायांतर्हस्तीनानिवसून्याददतंतद्यदेतत्पदंपुनः पदंसएवांकुशआसंजनायाद्विषतोवसुदत्तेनिरेनमेभ्यः स
 र्वेभ्योलोकेभ्योनुदतेयएवंवेद ॥ ११ ॥ द्यौर्वैदेवताषष्ठमहर्वहतित्रयस्त्रिंशस्तोमोरैवतंसामातिच्छंदाश्छंदोयथादेवतमे
 नेनयथास्तोमंयथासामयथाछंदसंराम्नोतियएवंवेदयद्वैसमानोदकंतत्षष्ठस्याहोरूपंयद्धेवतृतीयमहस्तदेतत्पुनर्यत्षष्ठ्य
 दश्ववद्यदंतवद्यत्पुनरावृत्तंयत्पुनर्नृत्तंयद्रतवद्यत्पर्यस्तवद्यत्रिवद्यदंतरूपंयदुत्तमेपदेदेवतानिरुच्यतेयदसौलोकोभ्यु
 दितोयत्पारुच्छेपंयत्सप्तपदैयन्नाराशंसंयन्नाभानेदिष्टंयद्रैवतंतयदतिच्छंदायत्कृतंयत्तृतीयस्याहोरूपमेतानिवैषष्ठस्याहो
 रूपाण्ययंजायतमनुषोधरीमणीतिषष्ठस्याह्राज्यंभवतिपारुच्छेपमतिच्छंदाः सप्तपदैषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपंस्तीर्णवर्हिरु
 पनोयाहिवीतयआवांरथोनियुत्वान्वक्षदवसेसुषुमायातमद्रिभिर्युवांसोमेभिर्देवयंतोऽअश्विनावर्महइंद्रवृषान्निद्रास्तुश्रौ
 षळोपूणोअग्नेश्रृणुहित्वमीळितोयेदेवासोदिव्येकादशस्थैयमददाद्रभसमृणच्युतमितिप्रउगंपारुच्छेपमतिच्छंदाः सप्तप

१ ' अपच्छिद्यैव ' इतिभाष्यपाठः । अपच्छिद्यैवपृथक्त्वेनतस्यविच्छेदंकृत्वैवइतितदर्थः ।

ऐ. ब्रा.

॥ ६ ॥

दं षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं संपूर्णमिहानामिति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदं तो वै महदंतः षष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं त्रय इंद्रस्य
सोमा इंद्रने दीय एदिहि प्रनूनं ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेता त्वंसो मक्रतुभिः पिबन्त्यपो न किः सुदा सोरथमिति तृतीयेनाह्वासमान आ
तानः षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं यं त्वं रथमिंद्रमेधसातय इति सूक्तं पारुच्छेपमतिच्छंदाः सप्तपदं षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं सयो वृषा वृ
ष्ण्येभिः समो का इति सूक्तं समानोदर्कं षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं मिंद्रमरुत्व इह पाहिसोममिति सूक्तं तेभिः साकं पिबतु वृत्रखाद ई
त्यंतो वै खादोतः षष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारायतना देवै तेन न प्रच्यवतं यं हयेन
वा इदमिति पर्यासः स्वर्मरुत्वताजितमित्यंतो वै जितमंतः षष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं ता उगायत्र्योगायत्र्योवा एतस्य त्र्य
हस्यमध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्निविद्धीयते तस्माद्गायत्रीषु निविदं धातिरेव तीर्नः सधमादेरेवा इद्रेवतः स्तोते
तिरैव तं पृष्ठं भवति बार्हते हनिषष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं यद्वा वानेति धाय्याच्युता त्वामिद्धि हवामह इति बृहतो यो निमनुनिवर्त
यति बार्हतं ह्येतदहरायतने नैद्रमि देवता तय इति सामप्रगाथो निनृत्तवान् षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं त्यमूषुवाजिनं देवजूतमिति
ताक्ष्योच्युतः ॥ १२ ॥ इंद्रयाद्युपनः परावत इति सूक्तं पारुच्छेपमतिच्छंदाः सप्तपदं षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं प्रधान्वस्य मह
तो महानीति सूक्तं समानोदर्कं षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं मभूरे कोरयि पतेरयीणामिति सूक्तं रथमातिष्ठतु विनृम्णभीममित्यंतो वै
स्थितमंतः षष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारायतना देवै तेन न प्रच्यवत उपनो हरिभिः

सुतमितिपर्यासःसमानोदर्कःषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदो
 वहतियस्मिन्निविद्धीयतैतस्माद्गायत्रीषुनिविदं धात्यभित्यं देवं सवितारमोण्योरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदतिच्छंदाःषष्ठेहनि
 षष्ठस्याहोरूपं तत्सवितुर्वरेण्यं दोषो आगादित्यनुचरोतोवैगतमंतःषष्ठमहःषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपमुदुष्यदेवःसवितासवाये
 तिसावित्रं शश्वत्तमंतदपावहिरस्थादित्यंतोवैस्थितमंतःषष्ठमहःषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपंकतरापूर्वाकतरापरायोरितिद्यावा
 पृथिवीयंसमानोदर्कःषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपं किमुश्रेष्ठः किंयविष्टो न आजर्गन्नुपनोवाजा अध्वरमृभुक्षा इत्यार्भवं नाराशंसं त्रि
 वत्षष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपमिदमित्थारौद्रं गूर्तवचायेयज्ञेन दक्षिण्यासमक्ता इति वैश्वदेवं ॥ १३ ॥ नाभानेदिष्टं शंसति ना
 भानेदिष्टं वैमानवं ब्रह्मचर्यं वसन्तं भ्रातरो निरभजन्तसो ब्रवीदेत्य किंमह्यमभाक्तेत्येतमेव निष्ठावमववदितारमित्यब्रुवैस्त
 स्माद्धाप्येतर्हि पितरं पुत्रानिष्ठावोववदितेत्येवाचक्षते सपितरमेत्याब्रवीत्त्वांहवावमह्यं तताभाक्षुरिति तं पिता ब्रवीन्मापुत्र
 क्तदादृथा अंगिरसोवा इमे स्वर्गाय लोकाय सत्रमासते तेषष्ठं षष्ठमेवाहरागत्यमुह्यं तितानेतेसूक्तेषष्ठेहनिशंसयतेषांयत्सहस्रं
 सत्रपरिवेषणं तत्तेस्वर्यतोदास्यंतीति तथेतितानुपैत्यतिगृभ्णीतमानवं सुमेधस इति तमब्रुवन्किं कामो वदसीतीदमेववःषष्ठ
 महःप्रज्ञापयानीत्यब्रवीदथयद्वएतत्सहस्रंसत्रपरिवेषणं तन्मेस्वर्यतोदत्तेतितथेतितानेतेसूक्तेषष्ठेहन्यशंसयत्ततोवैतेप्रयज्ञ

१ ' ताताभाक्षुः ' इतिभाष्येदृश्यतेतथापिततशब्दस्यैवतातवाचित्वात्तताभाक्षुरिति वैदिकपाठः सुवचः ।

ऐ. ब्रा.

॥ ७ ॥

मजानन्प्रस्वर्गलोकैतद्यदेतेसूक्तेषष्ठेहनिशंसतियज्ञस्यप्रज्ञात्यैस्वर्गस्यलोकस्यानुख्यात्यैतंस्वर्यतोब्रुवन्नेतत्तेब्राह्मणसहस्र
मितितदेनंसमाकुर्वाणंपुरुषःकृष्णशर्वास्युत्तरतउपोत्थायाब्रवीन्ममवाइदंममवैवास्तुहमितिसोब्रवीन्मह्यंवाइदमदुरि
तितमब्रवीत्तद्वैनौतवैवपितरिप्रश्नइतिसपितरमैत्तंपिताब्रवीन्ननुतेपुत्रकादू३रित्यदुरेवमइत्यब्रवीत्तत्तुमेपुरुषःकृष्णश
र्वास्युत्तरतउपोदतिष्ठन्ममवाइदंममवैवास्तुहमित्यादितेतितंपिताब्रवीत्तस्यैवपुत्रकतत्तत्तुसतुभ्यंदास्यतीतिसपुनरेत्या
ब्रवीत्तवहवावकिलभगवइदमितिमेपिताहेतिसोब्रवीत्तदहंतुभ्यमेवददामिथएवसत्यमवादीरितितस्मादेवंविदुषासत्यमे
ववदितव्यंसएषसहस्रसनिर्मत्रोयन्नाभानेदिष्टंउपैनंसहस्रंनमतिप्रपष्टेनाह्वास्वर्गलोकंजानातियऽएवंवेद ॥ १४ ॥
तान्येतानिसहचराणीत्याचक्षतेनाभानेदिष्टंवालखिल्यावृषाकपिमेवयामरुतैतानिसहैवशंसेद्यदेशामंतरियात्तद्यजमान
स्यांतरियाद्यदिनाभानेदिष्टंरेतोस्यांतरियाद्यदिवालखिल्याःप्राणानस्यांतरियाद्यदिवृषाकपिमात्मानमस्यांतरियाद्यद्ये
वयामरुतैप्रतिष्ठायाएनंच्यावयेहैव्यैचमानुष्यैचनाभानेदिष्टेनैवरेतोसिंचत्तद्वालखिल्याभिव्यक्तरोत्सुकीर्तिनाकाक्षीव
तेनयोनिंव्यहापयदुरौयथातवशर्मन्मदेमेतितस्माज्ज्यायान्तसन्गर्भःकनीयांसंसंतयोनिंनहिनस्तिब्रह्मणाहिसकृत्एवया
मरुतैतवैकरोतितेनेदंसर्वमेतवैकृतमेतियदिदंकिंचाहश्चकृष्णमहरर्जुनंचेत्याग्निमारुतस्यप्रतिपदहश्चाहश्चेतिपुनरावृत्तं
पुनर्निनृत्तंषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपमध्वोवोनाममारुतंयजत्राइतिमारुतंब्रह्मभिव्याहृत्यमंतोवैब्रह्मंतःषष्ठमर्हःषष्ठेहनिषष्ठ

स्याह्नोरूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्युतासप्रलथासहसा जायमान इति जातवेदस्य समानोदकं षष्ठे हनि
षष्ठस्याह्नोरूपं धारयन् धारयन्निति शंसति प्रस्रंसाद्वा अंतस्य बिभार्यतद्यथा पुनराग्रंथं पुनर्निग्रंथमंतं बभूयां न्मयूखं वांततो
धारणाय निहन्त्यात्तादृक् द्यद्धारयन्निति शंसति संतत्यै संततै रूयहैरव्यवच्छिन्नै र्यतिय एवं विद्वांसो र्यंतियंति ॥ १५ ॥
इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यद्वा एति च प्रेति च तत्सप्तमस्याह्नोरूपं यद्धेव प्रथममहस्तदेवैतत्पुनर्यत्सप्तमं यद्युक्तवद्यद्रथवद्यदाशुमद्यत्पिबवद्यत्प्रथ
मेपदे देवतानिरुच्यते यदयं लोकोभ्युदितो यज्जातवद्यदनिरुक्तं यत्करिष्यद्यत्प्रथमस्याह्नोरूपं मेतानि वै सप्तमस्याह्नोरूपाणि
समुद्रादूर्मिर्मधुमाँ उदारदिति सप्तमस्याह्नो आज्यं भवत्यनिरुक्तं सप्तमे हनि सप्तमस्याह्नोरूपं वाग्वै समुद्रे न वै वाक्क्षीयते न स
मुद्रः क्षीयते तद्यदेतत्सप्तमस्याह्नो आज्यं भवति यज्ञादेव तद्यज्ञं तन्वते वाचमेव तत्पुनरुपयंति संतत्यै संततै रूयहैरव्यवच्छिन्नै
र्यतिय एवं विद्वांसो र्यंतियाप्यंते वै स्तोमाँ आप्यंते छंदाँ सि षष्ठे हनि तद्यथैवाद्वाज्येनावदानानि पुनः प्रत्यभिधारयंत्ययातया
मतायाँ एवमेवैतत्स्तोमाँश्च छंदाँ सि च पुनः प्रत्युपयंत्ययातयामतायै यदेतत्सप्तमस्याह्नो आज्यं भवति तदुत्रैष्टुभं त्रिष्टुप्प्रातः
सवन एष्य हवावायो भूषशुचि पाउपनः प्रयाभिर्यासि दाश्वांसमच्छाँ नो नियुद्भिः शतिनीभिरध्वरै प्रसोताजीरो अध्वरे
ष्वस्थोद्येवायव इंद्रमादना सोयावांशं तं नियुतो याः सहस्रं प्रयद्वाँ मित्रावरुणास्पू र्धन्नागोमतानासत्यारथे नानो देवशवसा

५. ब्रा.

॥ ८ ॥

याहि शुष्मिन्प्रवोयज्ञेषु देवयंतो अर्चन्प्रक्षोदसाधयसास्रएति प्रउगमेति च प्रेति च सप्तमेह निसप्तमस्याह्नोरूपं तदुत्रैष्टुभं
त्रिष्टुप्प्रातः सवनऽएपच्यह आत्वारथं यथोतय इदं वसो सुतमंधं इदने दीय एदिहि प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेता त्वंसोमक्रतुभिः
पिन्वंत्यर्पः प्रवइंद्राय बृहत इति प्रथमेनाह्नासमान आतानः सप्तमेह निसप्तमस्याह्नोरूपं कया शुभासवयसः सनीळा इति सूक्तं
न जायमानो न शतेन जात इति जातवत्सप्तमेह निसप्तमस्याह्नोरूपं तदुक्कया शुभीयमेतद्वै संज्ञानं संतनिसूक्तं यत्कया शुभीयमे
तेन हवा इंद्रो गस्त्यो मरुतस्ते समजानतं तद्यत्कया शुभीयं शंसति संज्ञात्या एव तद्वायुव्यं तद्योस्य प्रियः स्यात्कुर्या देवास्य कया
शुभीयं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय तन देवै तेन न प्रच्यवतेंत्यं सुमेपंम हयास्व विंदमिति सूक्तं मत्यं न वाजं हव
नस्य दं रथमिति रथवत्सप्तमेह निसप्तमस्याह्नोरूपं तदुजागतं जगत्योवा एतस्य च्यहस्य मध्यं दिनं बहं तितद्वै तच्छंदो वहतिय
स्मिन्निविद्धीय तेंतस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि शस्यं तेंत्रैष्टुभानि च जागतानि च मिथुनं वैपशवः पशवश्छं
दोमाः पशूनाम वरुद्धै त्वामिद्धि हवामहे त्वं ह्येहि चेरव इति बृहत्पृष्ठं भवति सप्तमेह निसप्तमस्याह्नोरूपं तदुजागतं जगत्योवा एतस्य च्यहस्य मध्यं दिनं बहं तितद्वै तच्छंदो वहतिय
द्वहत्तद्वैराजं यद्रथं तरंतच्छाकरं यद्वहत्तद्वै वतं तद्यद्वहत्पृष्ठं भवति बृहत्पृष्ठं भवति सप्तमेह निसप्तमस्याह्नोरूपं तदुजागतं जगत्योवा एतस्य च्यहस्य मध्यं दिनं बहं तितद्वै तच्छंदो वहतिय
तत्रं स्यात्तस्माद्वहदेव कर्तव्यं यद्वावानेति धाय्याच्युताऽभित्वा शूरनो नुम इति रथं तरस्य योनिमनुनिवर्तयति राथं तरं ह्येतद
हराय तनेन पिवासुतस्य रसिन इति सामप्रगार्थः पिववान्त्सप्तमेह निसप्तमस्याह्नोरूपं तदुजागतं जगत्योवा एतस्य च्यहस्य मध्यं दिनं बहं तितद्वै तच्छंदो वहतिय

तः ॥ १६ ॥ इंद्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचमिति सूक्तं प्रेतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारा
यतना देवैतेन न प्रच्यवते ऽभित्यं मे षं पुरुहूतमृग्मियमिति सूक्तं यद्वाव प्रेतितदभीति सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं तदुजागतं ज
गत्योवा एतस्य त्र्यहस्यमध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहतियस्मिन्निविद्धीयते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्ता
नि शस्यंते त्रैष्टुभानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवंः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्धै तत्सवितुर्वृणीमहे ऽद्यानो देवसवितरिति
वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ राथं तरेह निसप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं मभित्वा देवसवितरितिसावित्रं यद्वाव प्रेतितदभीति सप्त
मेहनिसप्तमस्याहोरूपं प्रेतां यज्ञस्य शंभुवेति द्यावापृथिवीर्यं प्रेतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं मयं देवा यजन्मन इत्यार्भवं जात
वत्सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं मायाहिवनसासहेति द्विपदाः शंसति द्विपाद्वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवंः पशवश्छंदो माः पशूनाम
वरुद्धै तद्यद्विपदाः शंसति यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयत्यैभिरग्नेदुवोगिर इति वैश्वदेवमेतिसप्तमेह
निसप्तमस्याहोरूपं तान्युगायत्राणि गायत्रतृतीयसवन एष त्र्यहो वैश्वानरो अजीजनदित्याग्निमारुतस्य प्रतिपज्जातवत्सप्त
मेहनिसप्तमस्याहोरूपं प्रयद्वस्त्रिष्टुभमिषमिति मारुतं प्रेतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवे
दस्याच्युता दूतं वो विश्ववेदसमिति जातवेदस्य मनिरुक्तं सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं तान्युगायत्राणि गायत्रतृतीयसवन एष
त्र्यहः ॥ १७ ॥ यद्वै नेति न प्रेतियत्स्थितं तदष्टमस्याहोरूपं यद्धेव द्वितीयमहस्तदेवै तत्पुनर्यदष्टमं यद्धैव द्यत्स्थितिर्वचदं

ऐ. ब्रा.

॥ ९ ॥

तर्वद्यदृषण्वद्यद्वधन्वद्यन्मध्यमेपदेदेवतानिरुच्यतेयदंतरिक्षमभ्युदितैयद्व्यग्रियन्महद्वद्यद्विहूतवद्यत्पुनर्वद्यत्कुर्वद्यद्वि
तीयस्याहोरूपमेतानिवाअष्टमस्याहोरूपाण्यग्निवोदेवमग्निभिःसजोषाइत्यष्टमस्याह्राज्यंभवतिद्व्यग्रियष्टमेहन्यष्टमस्या
होरूपैतदुत्रैष्टुभंत्रिष्टुप्प्रातःसवनएषत्र्यहःकुविदंगनमसायेवृधासःपीवोऽअन्नारयिवृधःसुमेधाउच्छन्नुषसःसुदिनाअरि
प्राउशंतादूतानदभायगोपायावत्तरस्तन्वोयावदोजःप्रतिवांसूरउदितेसूक्तैर्धेनुःप्रत्नस्यकाम्यंदुहानाब्रह्माणइंद्रोपयाहि
विद्वानूध्वोअग्निःसुमतिवस्वोअश्रेदुतस्यानःसरस्वतीजुषाणेतिप्रउगप्रतिवदंतर्वद्विहूतवदूर्ध्ववदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपै
तदुत्रैष्टुभंत्रिष्टुप्प्रातःसवनएषत्र्यहोविश्वानरस्यवस्पतिमिंद्रइत्सोमपाएकऽइंद्रनेदीयएदिद्युत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेऽग्निर्नेतात्वं
सोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपोबृहदिंद्रायगायतेतिद्वितीयेनाह्रासमानआतानोऽष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपैशंसामहामिंद्रयस्मिन्वि
श्वाइतिसूक्तंमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपैमहश्चित्त्वमिंद्रयतएतानितिसूक्तंमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपैपिवासोमम
भियमुग्रतर्दइतिसूक्तंमूर्वगव्यंमहिगृणानइंद्रेतिमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपैमहांइंद्रोनृवदाचर्षणिप्राइतिसूक्तंमहद्वद
ष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपैतदुत्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधारायतनादेवैतेननप्रच्यवतेतमस्यद्यावापृथिवीसचेतसेति
सूक्तंयदैत्कृण्वानोमहिमानमिंद्रियमितिमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपैतदुजागतंजगत्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहं
तितद्वैतच्छंदोवहतिस्मिन्निविद्धीयतेतस्माज्जगतीषुनिविदं दधातिमिथुनानिसूक्तानिशस्यंतैत्रैष्टुभानिचजागतानिचमि

थुनं वै पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्यै महद्वं तिसूक्तानि शस्यंते महद्वा अंतरिक्षं मंतरिक्षस्यास्यै पंचसूक्तानि शस्यंते पंच
पदापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्या अभित्वा शूरनो नुमोऽभित्वा पूर्वपीतय इति रथं तरं पृष्ठं
भवत्यष्टमे हनि यद्वा वानेति धाय्याच्युता त्वामिद्धि हवामह इति बृहतो योनिमनुनि वर्तयति बार्हतं ह्येतदहराय तने नो भयं शृ
णवच्च न इति सामप्रगाथो यच्चेदमद्य दुच ह्य आसीदिति बार्हते हन्यष्टमे हन्यष्टमस्याहो रूपं त्यमूषु वाजिनं देवजूतमिति ता
क्ष्योच्युतः ॥ १८ ॥ अपूर्व्या पुरुतमान्यस्मा इति सूक्तं महेवीराय तव सेतुरायेति महद्वदष्टमे हन्यष्टमस्याहो रूपं तां सुते की
र्तिं मघवन्महित्वेति सूक्तं महद्वदष्टमे हन्यष्टमस्याहो रूपं त्वं मह्यं इंद्रयो ह शुष्मैरिति सूक्तं महद्वदष्टमे हन्यष्टमस्याहो रूपं त्वं मह्यं
इंद्रतुभ्यं हक्षा इति सूक्तं महद्वदष्टमे हन्यष्टमस्याहो रूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय तना देवैते न न प्रच्यवते
दिवश्चिदस्य वरिमा विपप्रथ इति सूक्तं मिंद्रं न महेति महद्वदष्टमे हन्यष्टमस्याहो रूपं तदुजागतं जगत्योवा एतस्य त्र्यहस्यमध्यं
दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्नि विद्धीयते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि शस्यंते त्रैष्टुभानि च जाग
तानि च मिथुनं वै पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्यै महद्वं तिसूक्तानि शस्यंते महद्वा अंतरिक्षं मंतरिक्षस्यास्यै पंचपंचसूक्ता
नि शस्यंते पंचपदापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्यै तानि द्वेधा पंचान्यानि पंचान्यानि दशसं
पद्यंते सादशिनी विराळन्नं विराळन्नं पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्यै विश्वो देवस्य नेतुस्तत्सवितुर्वरेण्यमा विश्वदेवं सत्य

वायज्ञमयजन्तयदग्निनाग्निमयजन्ततेस्वर्गलोकमायंस्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् ॥ तेहनाकंमहिमानःसचन्तयत्रपूर्वेसा
ध्याःसन्तिदेवाइतिच्छंदांसिवैसाध्यादेवास्तेग्नेभिनाग्निमयजन्ततेस्वर्गलोकमायन्नोदित्याश्चैवेहासन्नंगिरसश्चतेग्नेभिनाग्नि
मयजन्ततेस्वर्गलोकमायन्त्सैषास्वर्गाहुतिर्यदभ्याहुतिर्यदिहवाअप्यब्राह्मणोक्तोयदिदुरुक्तोक्तोयजतेथहैषाहुतिर्गच्छत्ये
वंदेवान्नपाप्मनासंसृज्यतेगच्छत्यस्याहुतिर्देवान्नास्याहुतिःपाप्मनासंसृज्यतेयएवंवेदताएतास्त्रयोदशान्वाहरूपसमृद्धा
एतद्वैयज्ञस्यसमृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगः। इति सांनिः प्रथमामन्वाहत्रिरुत्तमांताः सप्तदशसंपद्यन्ते सप्तद
शो वै प्रजापतिर्द्वादशमासाः पंचर्तवस्तावान्त्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराघ्नोति य एव वेदत्रिः
प्रथमां त्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैतत्तद्वैयज्ञस्यैवेन बलाया विस्रंसाय ॥ १६ ॥ समिधाग्निं दुवस्य ताप्याय स्वसमे तु त इ
त्याज्यभागयोः रोनु वाक्ये भवत आतिथ्यवत्यौरूः । इति द्वैयज्ञस्य समृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति
सैषाग्नेय्यतिथिमती न सौम्यातिथि मत्यस्ति यत्सौम्यातिथि मती स्याच्छ्वत्सा या देवदेवैषातिथिमतीयदापीनवतीयदा
वा अतिथिपरिवेषित्यापीन इव वै स तर्हि भवति तयोर्जुषाणे नैव यजती दं विष्णुर्विचक्रमेत दस्य प्रियमभिपाथो अश्यामिति
वैष्णव्यौ त्रिपदामनूच्य चतुष्पदया यजति सप्तपदानि भवन्ति शिरोवा एतच्च ज्ञस्य यदा तिथ्यं सप्तवैशीर्षन् प्राणाः शीर्षन्नेव त
त्प्राणान्दधाति होतारं चित्ररथमध्वरस्य प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वइति स्विष्टकृतः संयाज्ये भवत आतिथ्यवत्यौरूपसमृद्धे ए

स्युरितिहस्माहाथैतज्जपेदेवेति ॥ ४६ ॥ छंदांसिवैदेवेभ्योहव्यमूढाश्रान्तानिजघनार्धेयज्ञस्यतिष्ठंतियथाश्वोवाश्वत
 रोबोहिवांस्तिष्ठेदेवंतेभ्यएतंमैत्रावरुणंपशुपुरोळाशमनुदेविकाहवींषिनिर्वपेज्जात्रेपुरोळाशंद्वादशकपालंयोधातासवषट्का
 रोनुमत्यैचरूंयानुमतिःसागायत्रीराकायैचरूंयाराकासात्रिष्टुप्सिनीवात्यैचरूंयासिनीवालीसाजगतीकुह्वैचरूंयाकुहूःसा
 नुष्टुबेतानिवावसर्वाणिच्छंदांसिगायत्रंत्रैष्टुभंजागतमानुष्टुभमन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमामिवक्रियंतएतैर्हवाअस्यच्छं
 दोभिर्यजतःसर्वैश्छंदोभिरिष्टंभवतियएवंवेदतद्वैयदिदमाहुःसुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिच्छंदांसिवैतत्सुधायांह
 वाएनंछंदांसिदधत्यननुध्यायिनंलोकंजयतियएवंवेदतद्वैकआहुर्धातारमेवसर्वासांपुरस्तात्पुरस्तादाज्येनपरियजेत्तदा
 सुसर्वासुमिथुनंदधातीतिदुवाआहुर्जामिवाएतद्यज्ञेक्रियंतैयत्रसमानीभ्यामृग्भ्यांसमानेहन्यजतीतियदिहवाअपिब
 ह्वयइवजायाःपतिर्वावतासांमिथुनंतद्यदासांधातारंपुरस्ताद्यजतितदासुसर्वासुमिथुनंदधातीतिनुदेविकानां ॥४७॥ अ
 थदेवीनांसूर्यायपुरोळाशमेककपालैःसूर्यःसधातासउएवषट्कारोदिवेचरूंयाद्यौःसानुमतिःसोऽएवगायत्र्युपसेचरूंयो
 पाःसाराकासोएवत्रिष्टुग्गवेचरूंयागौःसासिनीवालीसोएवजगतीपृथिव्यैचरूंयापृथिवीसाकुहूःसोएवानुष्टुबेतानिवाव
 सर्वाणिच्छंदांसिगायत्रंत्रैष्टुभंजागतमानुष्टुभमन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमामिवक्रियंतएतैर्हवाअस्यच्छंदोभिर्यजतःसर्वै
 श्छंदोभिरिष्टंभवतियएवंवेदतद्वैयदिदमाहुःसुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिच्छंदांसिवैतत्सुधायांहवाएनंछंदांसिदध

ऐ. ब्रा.

॥११॥

तदहरायतनेनैद्रिधातुशरणमितिसामप्रगार्थस्त्रिवान्नवमेहनिनवमस्याहोरूपैत्यमूषुवाजिनंदेवजूतमिति ताक्ष्योच्यु
तः ॥ २० ॥ संचत्वेजग्मुर्गिरिद्रपूर्वोरितिसूक्तं गतवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपैकदाभुवन्नथक्षयाणिब्रह्मेतिसूक्तंक्षेतिवदं
तरूपैक्षेतीववाअंतंगत्वा नवमेहनिनवमस्याहोरूपैमासत्योयातुमघवाँऋजीषीतिसूक्तं सत्यवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपैत
त्तइंद्रियंपरमंपराचैरितिसूक्तंमंतोवैपरमंतोनवममहर्नवमेहनिनवमस्याहोरूपैतदुत्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधा
रायतनादेवैतेननप्रच्यवतेऽहंभुवंवसुनःपूर्व्यस्पतिरितिसूक्तंमहंधनानिसंजयामिश्वतइत्यंतोवैजितमंतोनवममहर्नव
मेहनिनवमस्याहोरूपैतदुजागतंजगत्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवहतियस्मिन्निविद्धीयतेतस्माज्जग
तीषुनिविदं दधातिमिथुनानिसूक्तानिशस्यंतैत्रैष्टुभानिचजागतानिचमिथुनंवैपशवःपशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्ध्यैपंच
पंचसूक्तानिशस्यंतैपंचपदापंक्तिःपांक्तोयज्ञःपांक्ताःपशवःपशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्ध्यैतानिद्वेधापंचान्यानिपंचान्या
निदशसंपद्यंतेसादशिनीविराळन्नविराळन्नपशवःपशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्ध्यैतत्सवितुर्वृणीमहेऽद्यानोदेवसवितरिति
वैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरौराथंतरेहनिनवमेहनिनवमस्याहोरूपैदोषोआगादितिसावित्रंमंतोवैगतमंतोनवममहर्नवमेह
निनवमस्याहोरूपैप्रवांमहिद्यवीअभीतिद्यावापृथिवीयंशुचीउपप्रशस्तयइतिशुचिवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपैमिंद्रइषे
ददातुनस्तेनोरत्नानिधत्तनेत्यार्भवाँत्रिरासाप्तानिसुन्वतइतित्रिवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपैवभुरेकोविषुणःसूनरोयुवेति

द्विपदाः शंसति द्विपादौ पुरुषश्चतुष्पादाः पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्धैतद्यद्विपदाः शंसति यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं
 चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति ये त्रिंशति त्रयस्पर इति वैश्वदेवैः त्रिवन्नवमेहनिनवमस्याह्नोरूपं तान्युगायत्राणि गायत्रतृती
 यसवन एषत्र्यहो वैश्वानरो न ऊतय इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदा प्रयातु परावत इत्यंतो वै परावतो तो नवममहर्नवमेहनिनवम
 स्याह्नोरूपं मरुतो यस्य हि क्षय इति मारुतं क्षेति वदंत रूपं क्षेतीव वा अंतंगत्वा नवमेहनिनवमस्याह्नोरूपं जातवेदसे सुनवाम
 सोममिति जातवेदस्याच्युता प्राग्नये वाचमीरयेति जातवेदस्यंसमानो दर्कं नवमेहनिनवमस्याह्नोरूपं सनः पर्षदति द्विषः स
 नः पर्षदति द्विष इति शंसति बहुवा एतस्मिन्नवरात्रे किंच किंच वारणं क्रियते शांत्या एव तद्यत्सनः पर्षदति द्विषः सनः पर्षदति
 द्विष इति शंसति सर्वस्मादेवैनांस्तदेन सः प्रमुंचति तान्युगायत्राणि गायत्रतृतीयसवन एषत्र्यहः ॥ २१ ॥ पृष्ठ्यं षळहमुपयं
 तियथा वै मुखमेवं पृष्ठ्यः षळहस्तद्यथांतरं मुखस्य जिह्वातालुदंता एव च छंदोमा अथ ये नैव वाचं व्याकरोति येन स्वादु चा स्वादु च
 विजानाति तद्दशममहर्नयथा वै नासिके एव पृष्ठ्यः षळहस्तद्यथांतरं नासिकयोरेव च छंदोमा अथ ये नैव गंधान्विजानाति तद्दशम
 मर्नयथा वा अक्ष्येवं पृष्ठ्यः षळहस्तद्यथांतरं मक्षणः कृष्णमेव च छंदोमा अथ ये नैव कनीनिका येन पश्यति तद्दशममहर्नयथा वै कर्ण एव
 पृष्ठ्यः षळहस्तद्यथांतरं कर्णस्यैव च छंदोमा अथ ये नैव शृणोति तद्दशममहः श्रीर्वै दशममहः श्रियं वा एत आगच्छंति ये दशममह
 रागच्छंति तस्माद्दशममहरविवाक्यं भवति माश्रियो ववादिष्मेति दुरववदं हि श्रेयसं स्तेततः सर्पति ते मार्जयंते ते पत्नी शालांसं

५॥ तैत्तिरीय एतामाहुतिं विद्यात्सब्रूयात्समन्वारभध्वमितिसजुहुयादिहरमेहरमध्वमिहधृतिरिहस्वधृतिरग्नेवाऽस्वाहा
 वाळितिसयदिहरमेत्याहास्मिन्नेवैनांस्तलोकेरमयतीहरमध्वमितियदाहप्रजामेवैषुतद्रमयतीहधृतिरिहस्वधृतिरितिय
 दाहप्रजांचैवतद्वाचंचयजमानेषुदधात्यग्नेवाळितिरथंतरस्वाहावाळितिबृहद्देवानांवाएतन्मिथुनंयद्बृहद्रथंतरदेवानामे
 वतन्मिथुनेनमिथुनमवरुंधतैदेवानांमिथुनेनमिथुनंप्रजायंतैप्रजात्यैप्रजायतैप्रजयापशुभिर्यएवंवेदतेततःसर्पतितेमार्ज
 णंतैतआग्नीध्रंसंप्रपद्यंतैत्तिरीय एतामाहुतिं विद्यात्सब्रूयात्समन्वारभध्वमितिसजुहुयादुपसृजंधरुणमातरंधरुणोधयन् ॥
 रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासुदीधरत्स्वाहेतिरायस्पोषमिषमूर्जमवरुंधआत्मनेचयजमानेभ्यश्चयत्रैवंविद्वानेतामाहुतिंजुहो
 ति ॥ २२ ॥ तेततःसर्पतितेसदःसंप्रपद्यंतैयथायथमन्यऋत्विजोव्युत्सर्पतिसंसर्पत्युद्गातारस्तेसर्पराज्ञाऋक्षुस्तुवतइयंवै
 सर्पराज्ञीयंहिसर्पतोराज्ञीयंवाअलोमिकेवाग्रआसीत्सैतमंत्रमपश्यदायंगौःपृश्निरक्रमीदितितामयंपृश्निर्वर्णआविशन्नाना
 रूपोयंयंकाममकामयतयदिदंकिंचौषधयोवनस्पतयःसर्वाणिरूपाणिपृश्निरेनंवर्णआविशतिनानारूपोयंयंकामंकामय
 तेयएवंवेदमनसाप्रस्तौतिमनसोद्गायतिमनसाप्रतिहरतिवाचाशंसतिवाक्कवैमनश्चदेवानांमिथुनंदेवानामेवतन्मिथुनेन
 मिथुनमवरुंधतैदेवानांमिथुनेनमिथुनंप्रजायंतैप्रजात्यैप्रजायतैप्रजयापशुभिर्यएवंवेदाथचतुर्होतृन्होताव्याचष्टैतदेवत
 त्सुतमनुशंसतिदेवानांवाएतद्यज्ञियंगुह्यंनामयच्चतुर्होतारस्तद्यच्चतुर्होतृन्होताव्याचष्टैदेवानामेवतद्यज्ञियंगुह्यंनामप्र

पं. पं.
 अ. ४

॥७१॥

काशंगमयति तदेनं प्रकाशंगतं प्रकाशंगमयति गच्छति प्रकाशं य एवं वेद यं ब्राह्मणमनूचानं यशोनच्छेदिति हस्माहारण्यं परे
 त्यदर्भस्तंबानुद्धृत्य दक्षिणतो ब्रह्माणमुपवेश्य चतुर्होतृन्व्याचक्षीत देवानां वा एतद्यज्ञियं गुह्यं नाम यच्चतुर्होतारस्तद्यच्चतुर्हो
 तृन्व्याचक्षीत देवानामेव तद्यज्ञियं गुह्यं नाम प्रकाशंगमयति तदेनं प्रकाशंगतं प्रकाशंगमयति गच्छति प्रकाशं य एवं वेद ॥
 ॥ २३ ॥ अथौदुंबरीं समन्वारभंत इषमूर्जमन्वारभ इत्यूर्वा अन्नाद्यमुदुंबरो यद्वै तद्देवा इषमूर्जं व्यभजंत तत उदुंबरः सम
 भवत्तस्मात्सन्निःसंवत्सरस्य पच्यते तद्यदौदुंबरीं समन्वारभंत इषमेव तदूर्जमन्नाद्यं समन्वारभंते वाचं यच्छंति वाग्वै यज्ञो य
 ज्ञमेव तद्यच्छंत्यहर्नियच्छंत्यहर्वै स्वर्गो लोकः स्वर्गमेव तल्लोकं नियच्छंति नदिवा वाचं विसृजेरन्यद्दिवा वाचं विसृजेरन्नहर्भ्रा
 तृव्याय परिशिष्युर्न नक्तं वाचं विसृजेरन्यन्नक्तं वाचं विसृजेरन्नात्रीं भ्रातृव्याय परिशिष्युः समया विषितः सूर्यः स्यादथ वाचं
 विसृजेरं स्तावंतमेव तद्विषते लोकं परिशिष्येत्यथो खल्वस्तमित एव वाचं विसृजेरं स्तमोभाजमेव तद्विषंतं भ्रातृव्यं कुर्वत्याहव
 नीयं परीत्य वाचं विसृजेरन्यज्ञो वा आवहनीयः स्वर्गो लोक आहवनीयो यज्ञेनैव तत्स्वर्गेण लोकेन स्वर्गलोकं यं तियदि होनम
 कर्म यदत्यरीरिचाम ॥ प्रजापतिं तत्पितरमप्येत्विति वाचं विसृजंते प्रजापतिं वै प्रजा अनुप्रजायंते प्रजापतिरूनातिरिक्तयोः
 प्रतिष्ठानै नानूनं नातिरिक्तं हि नस्ति प्रजापतिमेवो नातिरिक्तान्यभ्यत्यर्जं तिय एवं विद्वांस एतेन वाचं विसृजंते तस्मादेवं विद्वांस

ऐ. ब्रा.

॥१३॥

स एते नैव वाचं विसृजेरन् ॥ २४ ॥ अध्वर्यो इत्याह्वयते चतुर्होतृषु वदिष्यमाणस्तदा हावस्य रूपमो होतस्तथा होतरित्यध्व-
र्युः प्रतिगृणात्यवसिते वसिते दश सुपदे पुतेषां चित्तिः सुगासी ३त् ॥ चित्तमाज्यमासी ३त् ॥ वाग्वेदिरासी ३त् ॥ आधी-
तं वहिरासी ३त् ॥ केतोऽग्निरासी ३त् ॥ विज्ञातमग्नीदासी ३त् ॥ प्राणो हविरासी ३त् ॥ सामाध्वर्युरासी ३त् ॥ वा-
चस्पतिर्होतासी ३त् ॥ मन उपवक्तासी ३त् ॥ ते वा एतं ग्रहमगृह्णत ॥ वाचस्पते विधेनामन् ॥ विधेम तेनाम ॥ विधे-
स्त्वमस्माकं नाम्नाद्यांगच्छ ॥ यां देवाः प्रजापतिगृहपतयः ऋद्धिमराध्रुवंस्तामृद्धिरात्स्यामोऽथ प्रजापतेस्तनूरनुद्रवति ब्रह्मो-
द्यं चान्नादा चान्नपत्नी चान्नादा तदग्निरन्नपत्नी तदादित्यो भद्रा च कल्याणी च भद्रा तत्सोमः कल्याणी तत्पशवो निलया चापभ-
या चानिलया तद्वायुर्न ह्येष कदाचने लयत्यपभया तन्मृत्युः सर्वह्येतस्माद्वीभाया नानासा चानाप्या चानासा तत्पृथिव्यनाप्या-
तद्द्व्यौरनाधृष्या चाप्रतिधृष्या चानाधृष्या तदग्निरप्रतिधृष्या तदादित्यो पूर्वा चाभ्रातृव्या चापूर्वा तन्मनो भ्रातृव्या तत्संव-
त्सर एता वा वद्वादश प्रजापतेस्तन्व एष कृत्स्नः प्रजापतिस्तत्कृत्स्नं प्रजापतिमाप्नोति दशममहरथ ब्रह्मोद्यं वदं त्यग्निर्गृहपतिरि-
ति हैक आहुः सोऽस्य लोकस्य गृहपतिर्वायुर्गृहपतिरिति हैक आहुः सौतरिक्ष लोकस्य गृहपतिरसौ वै गृहपतिर्यो सौ तपत्येष पति-
र्ऋतवोगृहाः ॥ येषां वै गृहपतिर्देवं विद्वान्गृहपतिर्भवति राध्नोतिस गृहपतीराध्रुवंति ते यजमानाः ॥ येषां वा अपहतपाप्मा

१ ' अध्वर्यवित्याह्वयते ' इति ससंधिपाठो भाष्ये ।

न देवं विद्वान्गृहपतिर्भवत्यपसगृहपतिः ॥ २५ ॥ इति
चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

उद्धराहवनीयमित्यपराह आहव्यदेवाहासाधुकरोति तदेव तस्मादुद्धृत्य तदभये निधत्त उद्धराहवनीयमिति प्रातराहव्य
देवरात्र्यासाधुकरोति तदेव तस्मादुद्धृत्य तदभये निधत्तैव ज्ञोवा आहवनीयः स्वर्गलोक आहवनीयो यज्ञ एव तत्स्वर्गलोकैस्व
र्गलोकं निधत्तैव एवं वेदोवा अग्निहोत्रं वैश्वदेवं षोडशकलं पशुषु प्रतिष्ठितं वेदं वैश्वदेवेनाग्निहोत्रेण षोडशकलेन पशुषु प्रति
ष्ठितेन राधोति रौद्रं गविसद्व्यायव्यमुपावसृष्टमाश्विनं दुह्यमानं सौम्यं दुग्धं वारुणमधिश्रितं पौष्णं समुदयं तैमारुतं विष्यं दमा
नं वैश्वदेवं बिंदुमन्मैत्रं शरोगृहीतं द्यावापृथिवीयमुद्रासितं सावित्रं प्रक्रांतं वैष्णवं ह्रियमाणं बार्हस्पत्यमुपसन्नं मग्नेः पूर्वाहुतिः
प्रजापतेरुत्तरैर्द्रुहृतं मेतद्वा अग्निहोत्रं वैश्वदेवं षोडशकलं पशुषु प्रतिष्ठितं वैश्वदेवेनाग्निहोत्रेण षोडशकलेन पशुषु प्रतिष्ठितेन
राधोति य एवं वेद ॥ २६ ॥ यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमानोपविशैत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति तामभिमंत्रयेत् यस्माद्भीषा
निषीदसिततो नो अभयं कृधि ॥ पशून् सः सर्वान् गोपार्यनमोरुद्राय मीहुष इति तामुत्थापयेदुदस्था द्वे व्यदितिरायुर्यज्ञपताव
धात् ॥ इंद्राय कृण्वती भागैर्मित्राय वरुणाय चैत्यथा स्याउदपात्रं मूधसिचमुखे चोपगृहीयादथैनानां ब्राह्मणाय दद्यात्सातत्र
प्रायश्चित्तिर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमाना वाश्येत्कातत्र प्रायश्चित्तिरित्यशनायां हवा एषाय जमानस्य प्रतिख्याय वाश्य

तैतामन्नमप्यादयेच्छां त्यैशांतिर्वा अन्नसूयवसाद्भगवतीहिभूयाइति सातत्र प्रायश्चित्तिर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमाना
 स्पंदे तकातत्र प्रायश्चित्तिरिति सायत्तत्र स्कंदयेत्तदभिमृश्य जपेद्यदद्य दुग्धं पृथिवीमसृज्य दोषधीरत्यसृज्य दपः ॥ पयोगृ
 हेषु पयो अघ्नयायां पयो वत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीति तत्र यत्परिशिष्टं स्यात्तेन जुहुयाद्यद्यलं होमाय स्याद्यद्युवै सर्वसिक्तं स्यादथा
 न्यामाहूय तां दुग्ध्वा तेन जुहुयादा त्वेव श्रद्धायै होतव्यं सातत्र प्रायश्चित्तिः सर्ववा अस्य बर्हिष्यं सर्वपरिगृहीतं य एवं विद्वानग्नि
 होत्रं जुहोति ॥ २७ ॥ असौ वा अस्यादित्यो यूपः पृथिवी वेदि रोषधयो बर्हिर्वनस्पतय इध्मा आपः प्रोक्ष्यो दिशः परिधयो
 यद्धवा अस्य किंचन श्यति यन्म्रियते यदपाजं तिसर्वं हैवैनं तदमुष्मि लोके यथा बर्हिषि दत्तमागच्छे देवमागच्छति य एवं विद्वान
 ग्निहोत्रं जुहोत्युभयान्वा एष देवमनुष्यान्विपर्यासं दक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंचमनुष्यान्वा एष सायमाहुत्या देवे
 भ्यो दक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच त एते प्रलीनान्यो कस इव शेरं मनुष्या देवेभ्यो दक्षिणानीता देवान्वा एष प्रातराहुत्या
 मनुष्येभ्यो दक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच त एते विविदाना इवोत्पतंत्य दोहं करिष्ये दोहं गमिष्यामीति वदंतौ यावंतं हैवै
 सर्वमिदं दत्त्वा लोकं जयति तावंतं हलोकं जयति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्यग्नये वा एष सायमाहुत्या श्विनमुपाकरोति तद्वा
 कप्रतिगृणाति वाग्वर्गित्यग्निना हास्य रात्र्या श्विनं शस्तं भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्यादित्याय वा एष प्रातराहुत्या म
 हाव्रतमुपाकरोति तस्मान्नः प्रतिगृणात्यन्नमन्नमित्यादित्येन हास्याह्ना महाव्रतं शस्तं भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति

स्यवाएतस्याग्निहोत्रस्यसप्तचशतानिर्विंशतिश्चसंवत्सरेसायमाहुतयः सप्तचोएवशतानिर्विंशतिश्चसंवत्सरेप्रातराहुतय
स्तावत्योगेर्यजुष्मत्यइष्टकाः संवत्सरेणहास्याग्निनाचित्येनेष्टंभवर्तियएवंविद्वानग्निहोत्रंजुहोति ॥ २८ ॥ वृषशुष्मोहवा
तावतउवाचजातूकण्ठ्यावक्तास्मोवाइदंदेवेभ्योयद्वैतदग्निहोत्रमुभयेद्युरह्यतान्येद्युर्वावतदेतर्हिह्यतइत्येतदुहैवोवा
चकुमारीगंधर्वगृहीतावक्तास्मोवाइदंपितृभ्योयद्वैतदग्निहोत्रमुभयेद्युरह्यतान्येद्युर्वावतदेतर्हिह्यतइत्येतद्वाअग्निहोत्र
मन्येद्युर्ह्यतेयदस्तमितेसायंजुहोत्यनुदितेप्रातरथैतदग्निहोत्रमुभयेद्युर्ह्यतेयदस्तमितेसायंजुहोत्युदितेप्रातस्तस्मादुदिते
होतव्यंचतुर्विंशेहवैसंवत्सरेऽनुदितहोमीगायत्रीलोकमामोतिद्वादशउदितहोमीसयदाद्वौसंवत्सरावनुदितेजुहोत्यथहा
स्यैकोहुतोभवत्यथयउदितेजुहोतिसंवत्सरेणैवसंवत्सरमामोर्तियएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यमेपहवाअहो
रात्रयोस्तेजसिजुहोर्तियोस्तमितेसायंजुहोत्युदितेप्रातरग्निनावैतेजसारात्रिस्तेजस्वत्यादित्येनतेजसाहस्तेजस्वदहोरात्र
योर्हास्यतेजसिहुतंभवर्तियएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यं ॥ २९ ॥ एतेहवैसंवत्सरस्यचक्रेयदहोरात्रेता
भ्यामेवतत्संवत्सरमेतिसयोनुदितेजुहोर्तियथैकतश्चक्रेणयायात्तादृक्तदथयउदितेजुहोर्तियथोभयतश्चक्रेणयान्क्षिप्रम
ध्वानंसमश्रुवीततादृक्तदेषाभि यज्ञगाथागीयते ॥ बृहद्रथंतराभ्यामिदमेतियुकैयद्भूतंभविष्यच्चापिसर्वं ॥ ताभ्या
मिदानीन्तनीनाधायाधीरौदिवैवान्यजुहुयान्नक्तमन्यदितिराथंतरीवैरात्र्यहर्हित्तमग्निर्धृतंतरमादित्योबृहदेनेह्याएनं

देवतेब्रह्मस्यविष्टपैस्वर्गलोकंगमयतोयएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यं तदेवाभियज्ञगाथागीयते ॥ यथाहवा
 स्थूरिणैकेनयायादकृत्वान्यदुपयोजनाय ॥ एवंयंतितेबहवोजनासःपुरोदयाजुह्वतियेग्निहोत्रमितितांवाएतांदेवतांप्र
 यतीं सर्वमिदमनुप्रैतियदिदं किंचैतस्यैहीदं देवतायां अनुचरं सर्वयदिदं किंच सैषानुचरवती देवता विंदते हवा अनुचरं भव
 त्यस्यानुचरोय एवं वेद सवा एष एकातिथिः स एष जुह्वत्सुवसं त्येतां वावस देवता
 हरा देनः ॥ एकातिथिमपसायं रुणद्धि विसानिस्तेनो अपसो जहारे त्येष हवै स एकातिथिः स एष जुह्वत्सुवसं त्येतां वावस देवता
 मपरुणद्धि योलमग्निहोत्राय सन्नाग्निहोत्रं जुहोति तमेषा देवता परुष्यत्सुवसं त्येतां वावस देवता
 त्रा सन्नाग्निहोत्रं जुहोति तस्माद्योलमग्निहोत्राय स्याज्जुहुयात्तस्मादाहुर्नसायमतिथिरपरुष्यत्सुवसं त्येतां वावस देवता
 जानश्रुतेयऽउदितहोमिनमैकादशाक्षं मानुतंतव्यमुवाच प्रजायामेनं विज्ञातास्मोयदिविद्वान्वाजुहोत्यविद्वान्वेतितस्यो
 हैकादशाक्षैराष्ट्रमिव प्रजाबभूवराष्ट्रमिव हवा अस्य प्रजा भवति य एवं विद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यं ॥ ३० ॥ उ
 ग्नुह्वत्सुवसं त्येतां वावस देवता आदित्य आहवनीयेन रश्मीन्संदधाति स यो नुदितेजुहोति यथा कुमाराय वा वत्साय वा जाताय स्तनं प्रति दध्या
 स्ताह कंदधय उदितेजुहोति यथा कुमाराय वा वत्साय वा जाताय स्तनं प्रति दध्या स्ताह कंदधय मस्यै प्रतिधीयमानं मुभयो लोका यो
 रन्नाद्यमनु प्रतिधीयते ऽस्माच्च लोकादमुष्माच्चोभाभ्यां स यो नुदितेजुहोति यथा पुरुषाय वा हस्तिने वा प्रयते हस्त आदध्या

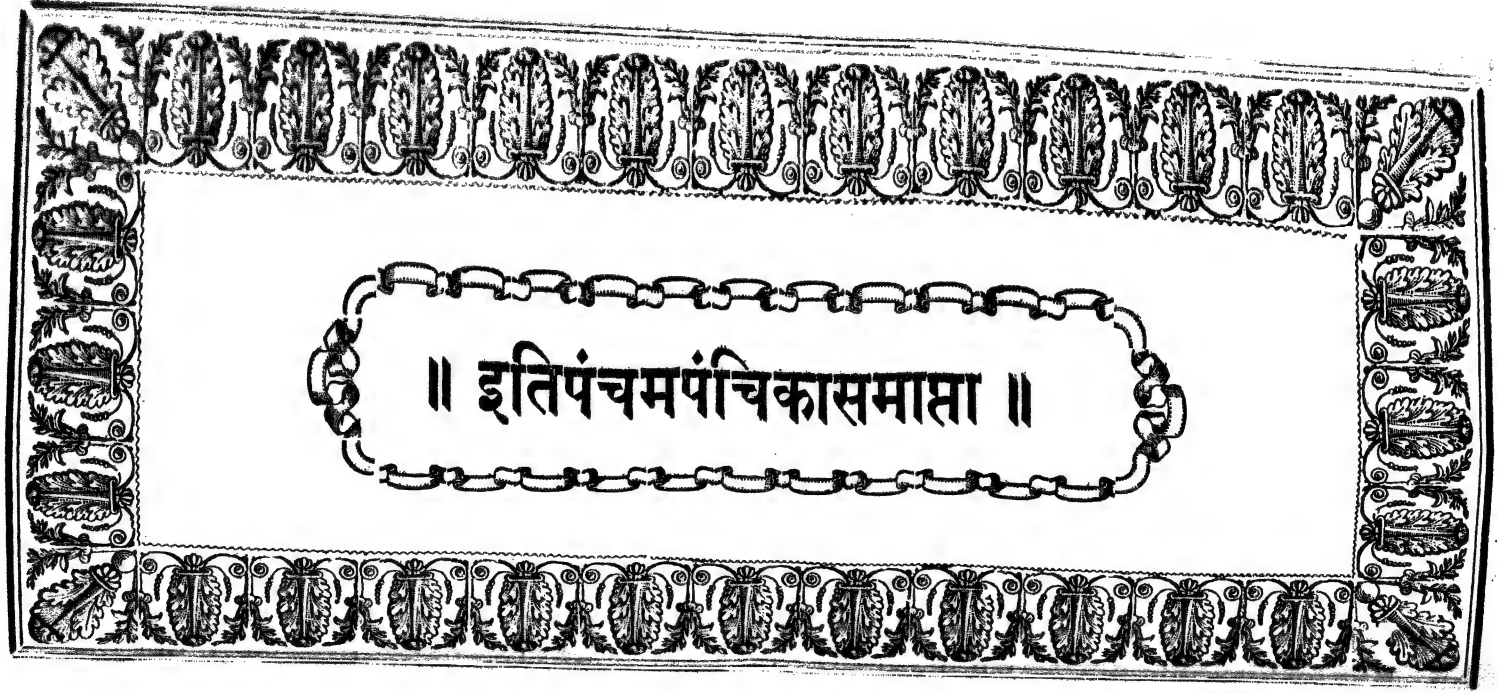
चादृक्कदथयउदितेजुहोतिथथापुरुषायवाहस्तिनेवाप्रयतेहस्तआदध्यात्तादृक्कत्तमेषएतेनैवहस्तेनोर्ध्वहृत्वास्वर्गलोकआ
 दधातिथएवंविद्वानुदितेजुहोतिस्मादुदितेहोतव्यमुद्यन्नुखलुवाआदित्यःसर्वाणिभूतानिप्रणयतिस्मादेनंप्राणइत्याच
 क्षतेप्राणेहास्यसंप्रतिहुतंभवतिथएवंविद्वद्भुद्विजेजुहोतेतस्मादुदितेहोतव्यमेषहवैसत्यंवदन्त्सत्येजुहोतियोस्तमितेसायं
 जुहोत्युदितेप्रातर्भूर्भुवःस्वरो३मग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निरितिसायंजुहोतिर्भूर्भुवःस्वरो३सूर्योज्योतिर्ज्योतिःसूर्यइतिप्रातः
 सत्यंहास्यवदतःसत्येहुतंभवतिथएवंविद्वानुदितेजुहोतिस्मादुदितेहोतव्यंतदेषाभियज्ञगाथागीयते ॥ प्रातःप्रातरनृ
 तंतेवदंतिपुरोदयाज्जुहोतियेग्निहोत्रं ॥ दिवाकीर्त्यमदिवाकीर्तयंतःसूर्योज्योतिर्नतदाज्योतिरेषामिति ॥ ३१ ॥ प्रजा
 पतिरकामयतंप्रजायेयभूयान्त्स्यामिति सतपोतप्यतसतपस्तध्वेमाँल्लोकानसृजतंपृथिवीमंतरिक्षं दिवंताँल्लोकानभ्यतपत्ते
 भ्योभितप्तेभ्यस्त्रीणिज्योतीँष्यजायंताग्निरेवपृथिव्याअजायतवायुरंतरिक्षादादित्योदिवस्तानिज्योतीँष्यभ्यतपत्तेभ्यो
 भितप्तेभ्यस्त्रयोवेदाअजायंतःऋग्वेदएवाग्नेरजायतयजुर्वेदोवायोःसामवेदऽआदित्यात्तान्वेदानभ्यतपत्तेभ्योभितप्तेभ्य
 स्त्रीणिशुक्राण्यजायंतभूरित्येवऋग्वेदादजायतभुवइतियजुर्वेदात्स्वरितिसामवेदात्तानिशुक्राण्यभ्यतपत्तेभ्योभितप्तेभ्य
 स्त्रयोवर्णाअजायंताकारउकारोमकारइतितानेकधासमभरत्तदेतदो३मितितस्मादोमोमितिप्रणौत्योमिति वैस्वर्गलोक
 ओमित्यसौयोसौतपतिसप्रजापतिर्यज्ञमतनुततमाहरत्तेनायजतसऋचैवहौत्रमकरोद्यजुषाध्वर्यवंसाम्नोद्गीथंयदेतन्नयै

विद्यायै शुक्रैर्न ब्रह्मत्वमकरोन्मप्रापतिर्यज्ञं देवेभ्यः संप्राप्य ऋते देवाय जमतन्वतं तमाहरंत तेनायजंतं तं प्रचैव हौत्रमकुर्वन्
 न्य जुषाध्वर्यवंसाम्नोद्गीथैर्यदेवैतं प्रय्ये विद्यायै शुक्रैर्न ब्रह्मत्वमकुर्वन् से देवा अप्रुवन् प्रजापतियदि नो यज्ञः कृत्त आर्तिः स्याद्य
 दिय जुष्टो यदिसामतो यद्यविज्ञाता सर्वव्यापद्वाका प्रायश्चित्तिरिति संप्रजापतिरब्रवीद्देवान्यदिवो यज्ञः कृत्त आर्तिर्भवति भू
 रिति गार्हपत्ये जुह्वार्थं यदिय जुष्टो भुव इत्याग्नीध्रीयैऽन्वाहार्यपचने वाहविर्यज्ञेषु यदिसामतः स्वरित्याहवनीये यद्यविज्ञाता
 सर्वव्यापद्वाभूर्भुवः स्वरितिसर्वा अनुद्भूत्याहवनीय एव जुह्वार्थं त्येतानि हवैवेदानामंतः श्लेषणानियदेता व्याहृतयस्तद्यथा
 त्मनात्मानं संदध्याद्यथापर्वणापर्वयथा श्लेष्मणा चर्मण्यं वान्यद्वा विश्लिष्टं संश्लेषयेदेवमेवैताभिर्यज्ञस्य विश्लिष्टं संदधाति
 सैषा सर्वप्रायश्चित्तिर्यदेता व्याहृतयस्तस्मादेषैव यज्ञे प्रायश्चित्तिः कर्तव्या ॥ ३२ ॥ तदाहुर्महावदाः ॥ यदृचैव हौत्रं
 क्रियते यजुषाध्वर्यवंसाम्नोद्गीथैर्व्यारब्धात्रयीविद्या भवत्यथ केन ब्रह्मत्वं क्रियत इति त्रय्याविद्ययेति ब्रूयादयं वै यज्ञो यो यं प
 वते तस्य वाक्मनश्च वर्तन्त्यौ वाचा च हिमनसा च यज्ञो वर्तत इयं वै वाग्दोमनस्तद्वाचा त्रय्याविद्ययै कं पक्षं संस्कुर्वति मनसैव ब्र
 ह्मा संस्करोति ते हे के ब्रह्माण उपाकृते प्रातरनुवाके स्तोमभागांजपित्वा भाषमाणा उपासते तद्धैतदुवाच ब्राह्मण उपाकृते प्रात
 रनुवाके ब्रह्माणं भाषमाणं दृष्ट्वा धर्मस्य यज्ञस्यांतरगुरिति तद्यथैकपात्पुरुषो यन्नेकतश्चक्रो वारथो वर्तमानो भ्रेषन्येत्येवमेव स
 यज्ञो भ्रेषन्येतियज्ञस्य भ्रेषमनुयजमानो भ्रेषन्येतितस्माद्ब्रह्मोपाकृते प्रातरनुवाके वाचं यमस्यादोषां श्वंतर्यामयोर्होमादुपा

पं. पं.
 अ. ५

॥७५॥

कृतेषुपवमानेष्वोद्दृष्टोऽथयानिस्तोत्राणिसशस्त्राण्यातेषां वषट्काराद्वाचंयमएवस्यात्तद्यथोभयतः पात्पुरुषोयन्नुभयतश्च
 क्रोवारथोवर्तमानोनरिष्यत्येवमेवसयज्ञोनरिष्यतियज्ञस्यारिष्टिमनुयजमानोनरिष्यति ॥ ३३ ॥ तदाहुयद्ब्रह्मन्मेग्रही
 त्माचारीन्मआहुतीर्मिहौषीदित्यध्वर्यवेदक्षिणानीयंतउदगासीन्मइत्युद्गात्रेऽन्ववोचन्मेशंसीन्मेयाक्षीन्मइतिहोत्रेकिंस्वि
 देवचक्रुषेब्रह्मणेदक्षिणानीयंतैकृत्वाहोस्विदेवहरताइतियज्ञस्यहैषभिषग्यद्ब्रह्मायज्ञायैवतश्चेषजंकृत्वाहरत्यथोयद्भूयिष्ठे
 नैवब्रह्मणाछंदसारसेनात्विज्यंकरोतियद्ब्रह्मातस्माद्ब्रह्मार्धभागघवाएषइतरेषामृत्विजामग्रआसंयद्ब्रह्मार्धमेवब्रह्मणआ
 सार्धमितरेषामृत्विजांतस्माद्यदियज्ञऋक्तआर्तिःस्याद्यदियजुष्टोयदिसामतोयद्यविज्ञातासर्वव्यापद्वाब्रह्मणएवनिवेदयं
 तैतस्माद्यदियज्ञऋक्तआर्तिर्भवतिभूरितिब्रह्मागार्हपत्येजुहुयाद्यदियजुष्टोभुवइत्याग्नीध्रीयेऽन्वाहार्यपचनेवाहविर्यज्ञेषुय
 दिसामतःस्वरित्याहवनीयेयद्यविज्ञातासर्वव्यापद्वाभूर्भुवःस्वरितिसर्वाअनुद्रुत्याहवनीयएवजुहुयात्सप्रस्तोतोपाकृते
 स्तोत्रआहब्रह्मन्स्तोष्यामःप्रशास्तरितिसभूरितिब्रह्माप्रातःसवनेब्रूयादिंद्रवंतःस्तुध्वमितिभुवइतिमाध्यंदिनेसवनेब्रूया
 दिंद्रवंतःस्तुध्वमितिस्वरितितृतीयसवनेब्रूयादिंद्रवंतःस्तुध्वमितिभूर्भुवःस्वरित्युक्थ्येवातिरात्रेवाब्रूयादिंद्रवंतःस्तुध्व
 मितिसयदाहेंद्रवंतःस्तुध्वमित्यैन्द्रोवैयज्ञइंद्रोयज्ञस्यदेवतासैन्द्रमेवतदुद्गीथंकरोतींद्रान्मागादिंद्रवंतःस्तुध्वमित्येवैनान्त
 दाहतदाह ॥ ३४ ॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इतिपंचमपंचिकासमाप्ता ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इतिपंचमपंचिकासमाप्ता ॥

॥ अथषष्ठपंचिकाप्रारंभः ॥

ब्रा.
॥ ७ ॥

मउपाप्तोयोवाचिचब्रह्मणिच ॥ १५ ॥ प्रजापतौवैस्वयं होतरि प्रातरनुवाकमनुवक्ष्यति सर्वा देवता आशंसंत मामभिप्र
तिपत्स्यति मामभीति स प्रजापतिरैक्षत यद्येकां देवतामादिष्टामभिप्रतिपत्स्यामीतरामेकेन देवता उपाप्ता भविष्यंतीति स ए
तामृचमपश्यदापोरेवतीरित्यापोवै सर्वा देवतारेवत्यः सर्वा देवताः स एतयर्चा प्रातरनुवाकं प्रत्यपद्यत ताः सर्वा देवताः प्रामो
दंत मामभिप्रत्यपादि मामभीति सर्वा हास्मिन्देवताः प्रातरनुवाकमनुब्रुवति प्रमोदंते सर्वाभिर्हास्य देवताभिः प्रातरनुवाकः
प्रतिपन्नो भवति य एवं वेद ते देवा अबिभयुरादातारो वै न इमं प्रातर्यज्ञमसुरायथौजीयांसो बलीयांस एवमितितान ब्रवीदिन्द्रो
माबिभीत त्रिषमृद्धमेभ्यो हं प्रातर्वज्रं प्रहर्तास्मीत्येतां वावत ह चमब्रवीद्वज्रस्तेन यदपो न प्त्रीयावज्रस्तेन य त्रिष्टुब्जस्तेन य
द्वाक् तमेभ्यः प्राहरत्ते नैनान हंस्ततो वै देवा अभवन् परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विषन्पाप्मांश्चातृव्यो भवति य एवं वेद तदा
हुः स वै होता स्याद्य एतस्यामृचि सर्वाणिच्छंदांसि प्रजनयेदित्येषा वाव त्रिरनूक्ता सर्वाणिच्छंदांसि भवत्येषा छंदसां प्रजातिः
॥ १६ ॥ शतमनूच्यमायुष्कामस्य शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः शतेंद्रिय आयुष्ये वै नंतद्वीर्यं इन्द्रिये दधाति त्रीणि च शतानि षष्टि
श्चानूच्यानियज्ञकामस्य त्रीणि च वै शतानि षष्टिश्च संवत्सरस्याहानि तावान्त्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञ उपै न
यज्ञो नं मतिर्यैस्य विद्वांस्त्रीणि च शतानि षष्टि चान्वाहं सप्त च शतानि विंशतिश्चानूच्यानि प्रजापशुकामस्य सप्त च वै शतानि
विंशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्रास्तावान्त्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिर्यज्ञं प्रजायमानं विश्वं रूपमिदमनु प्रजायते प्रजापतिमेव त

द्वि. पं.
अ. २

॥ २० ॥

धर्चशा ३ : ॥ ऋक्शा ३ : इति ॥ तद्यद्वक्शोनतदवकल्पतेऽथयत्पच्छोनोएवतदवकल्पतेऽथयदक्षरशश्चतुरक्षरशोवितथाछं
 दांसिलुप्येरन्बहूनि तथाक्षराणिहीयेरन्नर्धर्चशएवाभिष्टुयात्प्रतिष्ठायाएवद्विप्रतिष्ठोवैपुरुषश्चतुष्पादाः पशवोयजमानमे
 वतद्विप्रतिष्ठैचतुष्पात्सुपशुप्रतिष्ठापयतितस्मादधर्चशएवाभिष्टुयात्तदाहुर्यन्मध्यंदिनैर्मध्यंदिनएवग्राव्णोभिष्टौतिक
 थमस्येतरयोः सवनयोरभिष्टुतंभवतीति यदेवगायत्रीभिरभिष्टौतिगायत्रंवैप्रातः सवनंतेनप्रातः सवनंऽथयज्जगतीभिर
 भिष्टौतिजागतंवैतृतीयसवनंतेनतृतीयसवनंएवमुहास्यमध्यंदिनैर्मध्यंदिनएवग्राव्णोभिष्टुवतः सर्वेषुसवनेष्वभिष्टुतंभ
 वतियएवंवेदतदाहुर्यदध्वर्युरेवान्यानृत्विजः संप्रेष्यत्यथकस्मादेषतामसंप्रेषितः प्रतिपद्यतइतिमनोवैग्रावः स्तोत्रीयासं
 षेप्रितंवाइदंमनस्तस्मादेषतामसंप्रेषितः प्रतिपद्यते ॥२॥ वाग्वैसुब्रह्मण्यात्स्यैसोमोराजावत्सः सोमेराजनिक्नीतेसुब्रह्म
 ण्यामाह्वयंति यथाधेनुमुपह्वयेत्तेनवत्सेनयजमानायसर्वान्कामान्दुहेसर्वान्हासैकामान्वाग्दुहेयएवंवेदतदाहुः किंसुब्रह्म
 ण्यायैसुब्रह्मण्यात्वमितिवागेवेतिब्रूयाद्वाग्वैब्रह्मचसुब्रह्मचेति तदाहुरथकस्मादेनंपुमांसंसंतस्त्रीमिवाचक्षतइदिव्याष्टिः
 ब्रह्मण्येतिब्रूयात्तेनेति तदाहुर्यदंतर्वेदीतरऋत्विज आर्त्विज्यंकुर्वतिबहिर्वेदिसुब्रह्मण्याकथमस्मांतर्वेद्यात्विष्यंतंऽवती
 ति वेदेर्वाउत्करमुत्किरंति यदेवोत्करेतिष्ठन्नाह्वयतीतिब्रूयात्तेनेति तदाहुरथकस्मादुत्करेतिष्ठन्सुब्रह्मण्यामाह्वयतीत्यृष
 योवैसत्रमासततेषांयोवर्षिष्ठआसीत्तमब्रुवन्सुब्रह्मण्यामाह्वयत्वंनोनेदिष्ठादेवान्ह्वयिष्यसीतिवर्षिष्ठमेवैनंतत्कुर्वीत्यथोवे

॥ २ ॥

॥ २ ॥

दिमेवतत्सर्वाप्रीणातितादाहुःकस्मादस्माकपभंदक्षिणामभ्याजंतीतिवृषावाकपभोयोषासुब्रह्मण्यातन्मिथुनंतस्यमिथुन
स्यप्रजात्याइत्युपांशुपालीवतस्याग्नीधोयजतिरेतोवैपालीवतउपांश्विववैरेतसःसिक्किर्नानुवषट्करोतिसंस्थावाएषायदनु
वषट्कारेनेद्रेतःसंस्थापयानीत्यसंस्थितवैरेतसःसमृद्धैतस्मान्नुवषट्करोतिनेष्टुरुपस्थआसीनोभक्षयतिपत्नीभाजनंवैने
ष्टाऽग्निःपत्नीपुरेतोदधातिप्रजात्याअग्निनैवतत्पत्नीपुरेतोदधातिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेददक्षिणाअनुसुब्र
ह्मण्यासंतिष्ठतेवाग्वैसुब्रह्मण्यान्नंदक्षिणांन्नाद्यएवतद्वाचियज्ञमततःप्रतिष्ठापयतिप्रतिष्ठापयति॥३॥इतिप्रथमोऽध्या०१
देवावैयज्ञमतन्वततांस्तन्वानानसुराअभ्यायन्यज्ञवेशसमेपांकरिष्यामइतितान्दक्षिणतउपायन्यतएषांयज्ञस्यतनि
ष्ठममन्यंततेदेवाःप्रतिबुध्यमित्रावरुणौदक्षिणतःपर्यौहंस्तेमित्रावरुणाभ्यामेवदक्षिणतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपान्नत
तथैवैतद्यजमानांमित्रावरुणाभ्यामेवदक्षिणतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपान्नतैतस्मान्मैत्रावरुणंमैत्रावरुणःप्रातःसवनेशं
सतिमित्रावरुणाभ्यांहिदेवादक्षिणतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपान्नतैवैदक्षिणतोपहताअसुरामध्यतोयज्ञंप्राविशंस्तेदे
वाःप्रतिबुध्येंद्रमध्यतोदधुस्तइंद्रेणैवमध्यतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपान्नततथैवैतद्यजमानांइंद्रेणैवमध्यतःप्रातःसवनेऽ
सुररक्षांस्यपान्नतैतस्मादैंद्रं ब्राह्मणाच्छंसीप्रातःसवनेशंसतींद्रेणहिदेवामध्यतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपान्नतैवैमध्यतोप
हताअसुराउत्तरतोयज्ञंप्राविशंस्तेदेवाःप्रतिबुध्येंद्राग्नीउत्तरतःपर्यौहंस्तइंद्राग्निभ्यामेवोत्तरतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपा

घ्नततथैवैतद्यजमाना इन्द्राग्निभ्यामेवोत्तरतः प्रातः सवनेऽसुररक्षांस्यपघ्नतैतस्मादैन्द्राग्नमच्छावाकः प्रातः सवने शंसतीन्द्रा
 ग्निभ्यां हि देवा उत्तरतः प्रातः सवनेऽसुररक्षांस्यपघ्नतैवा उत्तरतोपहता असुराः पुरस्तात्पर्यद्रवन्त समनीकतस्ते देवाः प्रतिबु
 ध्याग्निं पुरस्तात् प्रातः सवने पर्यौ हस्ते ग्निनैव पुरस्तात् प्रातः सवनेऽसुररक्षांस्यपघ्नततथैवैतद्यजमाना अग्निनैव पुरस्तात् प्रातः स
 वनेऽसुररक्षांस्यपघ्नतैतस्मादाग्नेयं प्रातः सवनं मपपाप्मानं हतेय एवं वेद ते वै पुरस्तादपहता असुराः पश्चात्परीत्य प्राविशंस्ते दे
 वाः प्रतिबुध्य विश्वान् देवानात्मानं पश्चात्तृतीयसवने पर्यौ हस्ते विश्वैरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवनेऽसुररक्षांस्यपघ्नततथै
 वैतद्यजमाना विश्वैरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवनेऽसुररक्षांस्यपघ्नतैतस्माद्वैश्वदेवं तृतीयसवनं मपपाप्मानं हतेय एवं वेद
 ते वै देवा असुरानेव मपघ्नत सर्वस्मादेव यज्ञात्ततो वै देवा अभवन् परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विषन्पाप्माभ्रातृव्यो भवतिय
 एवं वेद ते देवा एवं कृतेन यज्ञेनाऽपासुरान्पाप्मानमघ्नता जयन्तस्वर्गलोकं मपहवै द्विषन्तं पाप्मानं भ्रातृव्यं हते जयति स्वर्गलोकं
 य एवं वेद यश्चैवं विद्वान्त्सवनानि कल्पयति ॥४॥ स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरूपं कुर्वति प्रातः सवनेऽहरेव तदहो नुरूपं कुर्वत्यव
 रेणैव तदहो परमहरभ्यारभतेऽथ तथानमध्यं दिने श्रीवैपुष्टानितानितस्मै न तत्स्थानानि यत्स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरूपं कुर्यु
 स्तयैव विभक्त्या तृतीयसवने न स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरूपं कुर्वति ॥ ५ ॥ अथात आरंभणीया एवं ऋजुनीतीनो वरुण इति
 मैत्रावरुणस्य मित्रो नयतु विद्वानिति प्रणेता वा एष होत्र काणां यन्मैत्रावरुणस्तस्मादेषा प्रणेतृ मती भवतीं द्रवो विश्वतस्य रीति

॥ ६ ॥ अथातः परिधानीया एव ते स्याम देववरुणेति मैत्रावरुणस्ये पंस्वश्च धीमहीत्ययं वै लोक इषमित्यसौ लोकः स्वरित्युभावेवैतया
 लोकावारभंतैर्व्यंतरिक्षमतिरदिति ब्राह्मणाच्छंसिनो विवृचृचस्वर्गमेवैभ्य एतया लोकं विवृणोति मदे सोमस्य रोचना ॥ इन्द्रो
 यदभिनद्वलमिति सिपासवो वा एते यद्दीक्षितास्तस्मादेपावलवती भवत्युद्गा आजदंगिरोभ्य आविष्कृण्वन्गुहासतीः ॥ अ
 र्वाचं नु नु देवलमिति सनिमेवैभ्य एतया वरुंधं इंद्रेण रोचना दिव इति स्वर्गो वै लोक इंद्रेण रोचना दिवो दृढानि दं हि तानि च ॥
 स्थिराणि न पराणुद इति स्वर्ग एवैतया लोकं ऽहरहः प्रतितिष्ठंतो यं त्याहं सरस्वतीव तोरित्यच्छावाकस्य वाग्वै सरस्वती वाग्वतो
 रिति हंत दाहं द्राश्योरवो वृणु इत्येतज्जवा इंद्राश्योः प्रियं धाम यद्वा गिति प्रियेणैव नौ तज्जामासमर्धयति प्रियेण धाम्ना समृद्ध
 तेषां वंद ॥ ७ ॥ उभयः परिधानीया भवंति दोषकाणां प्रातः गवने च माध्यं दिने चोत्तीना नैकादिका अंततरे कादिका

चैवमुसउभौव्यन्वारभमाणएत्यथततएकाहिकाएवतृतीयसवनेहोत्रकाणांपरिधानीयाभवंतिप्रतिष्ठावाएकाहःप्रतिष्ठा
यामेवतद्यज्ञमंततःप्रतिष्ठापर्यंत्यनवानंप्रातःसवनेयजेदेकां द्वेनस्तोममतिशंसंस्तद्यथाभिहेपतेपिपासतेक्षिप्रंप्रयच्छेत्तादृ
क्तदथोक्षिप्रंदेवेभ्योऽन्नाद्यंसोमपीथंप्रयच्छानीतिक्षिप्रंहास्मिंलोकेप्रतितिष्ठत्यपरिमिताभिरुत्तरयोःसवनयोरपरिमितोवै
स्वर्गोलोकेःस्वर्गस्यलोकस्याह्यैकामंतद्धोताशंसंघद्धोत्रकाःपूर्वेद्युःशंसैर्युयद्वाहोतातद्धोत्रकाःप्राणोवैहोतांगानिहोत्रकाः
समानोवाअयंप्राणोऽगान्यनुसंचरतितस्मात्तत्कामंहोताशंसंघद्धोत्रकाःपूर्वेद्युःशंसैर्युयद्वाहोतातद्धोत्रकाःसूक्तांतैर्होता
परिदधदेत्यथसमान्यएवतृतीयसवनेहोत्रकाणांपरिधानीयाभवंत्यात्मावैहोतांगानिहोत्रकाःसमानावाइमेगानामंता
स्तस्मात्समान्यएवतृतीयसवनेहोत्रकाणांपरिधानीयाभवंतिभवन्ति ॥ ८ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

आत्वावहंतुहरयइतिप्रातःसवनउन्नीयमानेभ्योन्वाहवृषण्वतीःपीतवतीःसुतवतीर्मद्वतीरूपसमृद्धाएंद्रीरन्वाहैद्रोवै
यज्ञोगायत्रीरन्वाहगायत्रंवैप्रातःसवननवन्यूनाःप्रातःसवनेन्वाहन्यूनेवैरेतःसिच्यतेदशमध्यंदिनेन्वाहन्यूनेवैरेतःसि
क्तमध्यंस्त्रियैप्राप्यस्थविष्ठंभवतिनवन्यूनास्तृतीयसवनेन्वाहन्यूनाद्वैप्रजाःप्रजायंतैतद्यदेतानिकेवलसूक्तान्यन्वाहयज
मानमेवतद्गर्भभूतंप्रजनयति यज्ञादेवयोन्यैतेहैकेसप्तसप्तान्वाहुःसप्तप्रातःसवनेसप्तमाध्यंदिनेसप्ततृतीयसवनेयावत्योवै
पुरोनुवाक्यास्तावत्योयाज्याःसप्तवैप्रांचोयजंति सप्तवपदूकुर्वंतितासामेताःपुरोनुवाक्याइतिवदंतस्तत्तथानकुर्याद्यजमा

नम्यः तरे वा विष्टुं लाय्यो व जमानं यं व जमानां हि सूक्तं न व भिर्वा एतं मैत्रावरुणोऽस्मा लोकादंतरिक्षलोकमभिप्रवहति दश
 भिरंतरिक्षलोकादमुं लोकमभ्यंतरिक्षलोको हि ज्येष्ठो न व भिरमुष्मा लोकात्स्वर्गलोकमभिनहवै ते यजमानं स्वर्गलोकमभि
 वोढुमर्हति यः सप्तसप्तान्वाहुस्तस्मात्केवलशऽएव सूक्तान्यनुब्रूयात् ॥ ९ ॥ अथाहयदैन्द्रो वै यज्ञोऽथ कस्माद्वा वेव प्रातः स
 वने प्रस्थितानां प्रत्यक्षादैंद्रीभ्यां यजतो होता चैव ब्राह्मणाच्छंसी चेदं ते सोम्यं मध्विति होता यजतीं द्रत्वा वृषभं वयमिति ब्राह्म
 णाच्छंसी नाना देवत्याभिरितरे कथं ते पा मैद्यो भवन्तीति मित्रं वयं हवामह इति मैत्रावरुणो यजति वरुणं सोमपीतय इति यद्वै
 किंच पीतवत्पदैतदैंद्रं रूपं तेनेंद्रं प्रीणाति मरुतो यस्य हि क्षय इति पोता यजति सुगोपातमोजन इतींद्रो वै गोपास्तदैंद्रं रूपं तेनेंद्रं
 प्रीणात्यग्ने पत्नीरिहावहेति नेष्टाय जति त्वष्टारं सोमपीतय इतींद्रो वै त्वष्टा तदैंद्रं रूपं तेनेंद्रं प्रीणात्युक्षान्नाय वशान्नायेत्याग्नीध्रो
 यजति सोमपृष्ठाय वेधस इतींद्रो वै वेधास्तदैंद्रं रूपं तेनेंद्रं प्रीणाति प्रातर्यावभिरागतं देवेभिर्जेन्यावसू ॥ इन्द्राग्नी सोमपीतय इ
 ति स्वयंसमृद्धाच्छावाकस्यैव मुहैता ऐंद्यो भवन्ति यन्नाना देवत्यास्ते नान्या देवताः प्रीणाति यदुगायत्र्यस्ते नाग्नेर्य एतदुहैता
 भिस्त्रयमुपाप्नोति ॥ १० ॥ असाविदेवंगोऋजीकमंध इति मध्यं दिन उन्नीयमानेभ्यो न्वाहं वृषण्वतीः पीतवतीः सुतवती
 र्मद्वती रूपसमृद्धा ऐंद्री रन्वाहं द्रो वै यज्ञस्त्रिष्टुभो न्वाहं त्रैष्टुभं वै माध्यं दिनं सवनं तदाहुर्यत्तृतीयसवनस्यैव रूपं मद्रदथ कस्मा
 न्मध्यं दिने मद्रतीरनुचाहयजंति चाभिरिति माद्यं तीव वै मध्यं दिने देवताः समेव तृतीयसवने मादयं ते तस्मान्मध्यं दिने मद्र

तीरनुचाहयजंतिचाभिस्तेवैखलुसर्वएवमाध्यंदिनेप्रस्थितानाप्रत्यक्षादैंद्रीभिर्यजंत्यभितृणवतीभिरेकैपिवासोममभि
 यमुग्रतर्दइतिहोतायजतिसईपाहियक्रुजीपीतरुत्रइतिमैत्रावरुणोयजंत्येवापाहिप्रत्नथामंदतुत्वेतिब्राह्मणाच्छंसीयजंत्य
 वाङ्गिहिसोमकामंत्वाहुरितिपोतायजंतितवायंसोमस्त्वमेह्यर्वाङ्गितिनेष्टायजतींद्रायसोमाःप्रदिवोविदानाइत्यच्छावाको
 यजंत्यापूर्णोअस्यकलशःस्वाहेत्याग्नीध्रोयजतितासामेताअभितृणवत्योभवंतींद्रोवैप्रातःसवनेनव्यजयतसएताभिरेव
 माध्यंदिनंसवनंमभ्यतृणद्यदभ्यतृणत्तस्मादेताअभितृणवत्योभवंति॥११॥इहोपयातशवसोनपातइतितृतीयसवनउ
 न्नीयमानेभ्योन्वाहवृषण्वतीःपीतवतीःसुतवतीर्मद्वतीरूपसमृद्धास्ताएँद्रार्भव्योभवंतितदाहुर्यन्नार्भवीषुस्तुवतेऽथकस्मा
 दार्भवःपवमानइत्याचक्षतइतिप्रजापतिवैपितक्रुभून्मर्त्यान्त्सतोमर्त्यान्कृत्वातृतीयसवनआभर्जत्तस्मान्नार्भवीषुस्तुवतेऽ
 थार्भवःपवमानइत्याचक्षतेऽथाहयद्यथाछंदसैपूर्वयोःसवनयोरन्वाहगायत्रीःप्रातःसवनेन्निष्ठुभोमाध्यंदिनेऽथकस्माज्जा
 गतेसतितृतीयसवनेन्निष्ठुभोन्वाहेतिधीतरसंवैतृतीयसवनमथैतदधीतरसंशुक्रियंछंदोयन्निष्ठुसवनस्यसरसतायाऽइति
 ब्रूयादथोइंद्रमेवैतत्सवनेन्वाभजतीत्यथाहयदैंद्रार्भवंवैतृतीयसवनमथकस्मादेपएवतृतीयसवनेप्रस्थितानाप्रत्यक्षादैंद्रा
 र्भव्यायजतींद्रक्रुभुभिर्वाजवद्भिःसमुक्षितमितिहोतैर्वनानादेवत्याभिरितरेकथंतेषामैंद्रार्भव्योभवंतीतींद्रावरुणासुतपा
 विमंसुतमितिमैत्रावरुणोयजतियुवोरथोअध्वरंदेववीतयइतिबहूनिवाहतद्वभूणारूपमिंद्रश्चसोमंपिबतंबृहस्पतइतिब्राह्म

८. प्रा.

॥५॥

णाच्छीयत्वावांभिर्जनिं दत्तः स्वाभुव इति बहूनि वाह तद्भूणां रूपमाद्योचं तु मस्योरधुष्यद इति पोताय जतिरघुपत्वा
नः प्रजिगतवाहुभिरिति बहूनि वाह तद्भूणां रूपममेव नः भुव आहि गंतनेति नैष्टाय जति गंतनेति बहूनि वाह तद्भूणां रूप
मिंद्राविष्णुपिवतं मध्वोऽस्यैत्यच्छावाको यजत्यावा मंधांसि मदिराण्यग्मन्निति बहूनि वाह तद्भूणां रूपमिमं स्तोममर्हते
जातवेदस इत्याग्नीध्रो यजति रथमिव संमहे मामनीपयेति बहूनि वाह तद्भूणां रूपमेव मुहैता ऐंद्राभ्यो भवंति यन्नाना देव
त्यास्ते नान्या देवताः प्रीणाति यदुजगत्सासाहा जागतं वै तृतीयसवनं तृतीयसवनस्यैव समृद्धयै ॥ १२ ॥ अथाहयदुक्थि
न्योन्या होत्रा अनुक्था अन्याः कथमस्यैता उक्थिन्यः सर्वाः समाः समृद्धा भवन्तीति यदेवैनाः संप्रगीर्य होत्रा इत्याचक्षते तेन
समायदुक्थिन्योन्या होत्रा अनुक्था अन्यास्ते नो विषमा एव मुहास्यैता उक्थिन्यः सर्वाः समाः समृद्धा भवन्त्यथाह शंसंति प्रा
तः सवने शंसंति माध्यंदिने होत्रकाः कथमेषां तृतीयसवने शस्तं भवतीति यदेव माध्यंदिने द्वे द्वे सूक्तं शंसंतीति ब्रूयात्ते नैत्यथाह
यद्बुक्थो होता कथं होत्रकाद्बुक्था भवन्तीति यदेव द्विदेवत्याभिर्यजंतीति ब्रूयात्तेनेति ॥ १३ ॥ अथाहयदेतास्ति स्रज
क्थिन्यो होत्राः कथमितरा उक्थिन्यो भवन्तीत्याज्यमेवाग्नीध्रीयाया उक्थं मरुत्वतीयं पोत्रीयायै वैश्वदेवं नेष्ट्रीयायै तावा ए
ता होत्रा एव न्यंगा एव भवन्त्यथाहयदेकप्रैषा अन्ये होत्रका अथ कस्माद्विप्रैषः पोता द्विप्रैषो नेष्टेति यत्रादो गायत्री सुपर्णो भूत्वा
सोममाहरत्तदेतासां होत्राणामिंद्र उक्थानि परिलुप्य होत्रे प्रददौ यूयमाभ्यहयध्वं यूयमस्यावेदिष्टेति ते होचुर्देवावाचमे हो

त्रेप्रभावयामेति तस्मात्ते द्विप्रैपेभवर्तकृचाग्रीधीयां प्रभावयां च कृत्स्नस्मात्तस्यैकयर्चाभूयस्योयाज्याभवंत्यथाहयद्धोतायक्ष
 द्धोतायक्षदिति मैत्रावरुणो होत्रे प्रेष्यत्यथ कस्मादहोतृभ्यः सन्न्यो होत्रां शंसिभ्यो होतायक्षद्धोतायक्षदिति प्रेष्यतीति प्राणो वै
 होता प्राणः सर्वकृत्विजः प्राणो यक्षत्प्राणो यक्षदित्येव तदा हांथाहास्त्युद्गातृणां प्रैषा ३ः ॥ नाँ ३ इति ॥ अस्तीति ब्रूयाद्यदेवैत
 ल्पशास्ताजपंजपित्वास्तु ध्वमित्याह सऽएषां प्रैषोऽथाहास्त्यच्छावाकस्य प्रवरा ३ः ॥ नाँ ३ इति ॥ अस्तीति ब्रूयाद्यदेवैनमध्व
 र्युराहाच्छावाकवदस्वयं ते वाद्यमित्येषोस्य प्रवरोऽथाहयदैर्द्रावरुणं मैत्रावरुणस्तृतीयसवने शंसत्यथ कस्मादस्याग्नेयौ स्तो
 त्रियानुरूपौ भवत इत्यग्निना वैमुखेन देवा असुरानुक्थेभ्यो निर्जघ्नुस्तस्मादस्याग्नेयौ स्तोत्रियानुरूपौ भवतोऽथाहयदैर्द्रावार्ह
 स्यत्यै ब्राह्मणाच्छंसीतृतीयसवने शंसत्यैर्द्रावैष्णवमच्छावाकः कथमेनयो रैर्द्राः स्तोत्रियानुरूपा भवन्तीतीन्द्रो हस्मवा असुरानु
 क्थेभ्यः प्रजिगाय सो ब्रवीत्कश्चाहं चेत्यहं चाहं चेति हस्मदेवताऽअन्ववयंति सयदिन्द्रः पूर्वः प्रजिगाय तस्मादेनयो रैर्द्राः स्तो
 त्रियानुरूपा भवन्ति यद्वाहं चाहं चेति हस्मदेवताऽअन्ववयुस्तस्मान्नानादेवत्यानि शंसतः ॥ १४ ॥ अथाहयद्वैश्वदेवं वैतृतीयसव
 नमथ कस्मादेतान्यैर्द्राणि जागतानि सूक्तानि तृतीयसवनारंभणीयानि शस्यन्तीति त्रिमेवैतैरारभ्य यन्तीति ब्रूयादथोयज्जा
 गतं वैतृतीयसवनं तज्जगत्काम्यैवर्तयत्किंचात ऊर्ध्वच्छंदः शस्यन्तीति तद्ध सर्व जागतं भवत्येतानि चेदैर्द्राणि जागतानि सूक्तानि
 तृतीयसवनारंभणीयानि शस्यन्तीति तत्रैष्टुभमच्छावाको ततः शंसति संवाकर्मणेति यदेव पनाय्यं कर्म तदेतदभिवदति स

॥ ६ ॥

ब्रा.

मिषेयसंवाऽप्योऽन्नायभाषण्योपरिष्टैर्नऽपिभिःपारयंतेतिस्वसितायाणवतदहरहःशंसत्यथाहयजागतंवैतृतीयसव
नमथकस्मादेपांनिष्ठुमःपरिधानीयामवंतीतिवीर्यंयंत्रिष्टुच्चौर्यंयवतदंततःप्रतितिष्ठंतोयंतीथमिंद्रंवरुणमष्टमेगीरितिमै
त्रावरुणस्यबृहस्पतिर्नःपरिपातुपश्चादितिब्राह्मणाच्छंसिनउभाजिग्यथुरित्यच्छावाकस्योभौहितौजिग्यतुर्नपराजयेथेनप
राजिग्यइतिनहितयोःकतरश्चनपराजिग्यइंद्रश्चविष्णोयदपस्पृधेथात्रेधासहस्रंवितदैरयेथामितींद्रश्चहवैविष्णुश्चासुरैर्यु
युधातैतान्हस्मजित्वोचतुःकल्पामहाइतितेहतथेत्यसुराऊचुःसोब्रवीदिंद्रोयावदेवायंविष्णुस्त्रिविक्रमतेतावदस्माकमथ
युष्माकमितरदितिसइमाँल्लोकान्विचक्रमेँऽथोवेदानथोवाचैतदाहुःकिंतत्सहस्रमितीमेलोकाइमेवेदाअथोवागितिब्रूया
दैरयेथामैरयेथामित्यच्छावाकउक्थ्येभ्यस्यतिसहितत्रांल्योभवत्यग्निष्टोमेहोतातिरात्रेचसहितत्रांल्योभवत्यभ्यस्येत्योळ
शिनी३ ॥ नाभ्यस्येत्इति ॥ अभ्यस्येदित्याहुःकथमन्येष्वहःस्वभ्यस्यतिकथमत्रनाभ्यस्येदितितस्मादभ्यस्येत् ॥ १५ ॥
अथाहयन्नाराशंसंवैतृतीयसवनमथकस्मादच्छावाकौततःशिल्पेष्वनाराशंसीःशंसतीतिविकृतिवैनाराशंसंकिमिवचवै
किमिवचरेतोविक्रियतैतत्तदाविकृतंप्रजातंभवत्यथैतन्मृद्विवच्छंदःशथिरंयन्नाराशंसमथैषोंल्योयदच्छावाकस्तदृद्धता
यैदृढेप्रतिष्ठास्यामइतितस्मादच्छावाकौततःशिल्पेष्वनाराशंसीःशंसतिदृढतायैदृढेप्रतिष्ठास्यामइतिदृढेप्रतिष्ठास्याम
इति ॥ १६ ॥ इतिवृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥

॥

॥

॥

यःश्वःस्तोत्रियस्तमनुरूपं कुर्वति प्रातःसवनेहीनसंतत्यैयथावा एकाहःसुत एवमहीनस्तद्यैकाहस्यसुतस्यसवनानिसंति
 ष्ठमानानियंत्येवमेवाहीनस्याहानिसंति ष्ठमानानियंतितद्यच्छ्वःस्तोत्रियमनुरूपं कुर्वति प्रातःसवनेहीनसंतत्याहीनमेवत
 त्संतनवंति ते वै देवाश्च ऋषयश्चाद्रियंतसमानेन यज्ञं संतनवामेति त एतत्समानं यज्ञस्यापश्यन्त्समानान्प्रगार्थान्त्समानीःप्र
 तिपदःसमानानिसूक्तान्योकःसारीवा इंद्रो यत्र वा इन्द्रःपूर्वगच्छत्यैव तत्रापरंगच्छति यज्ञस्यैव सेंद्रतायै ॥ १७ ॥ तान्वा ए
 तान्त्संपातान्विश्वामित्रःप्रथममपश्यत्तान्विश्वामित्रेण दृष्टान्वामदेवो सृजतैवात्वामिन्द्रवज्रिन्नत्रयन्न इंद्रो जुजुषेयच्च व
 ष्टिकथामहामवृधत्कस्य होतुरिति तान्क्षिप्रंसमपतद्यत्क्षिप्रंसमपतत्तत्संपातानां संपातत्वं सहेक्षां च क्रेविश्वामित्रो यान्वा अ
 हंसंपातानपश्यन्तान्वामदेवो सृष्टकानि न्वहंसूक्तानि संपातांस्तत्प्रतिमान्त्सृजेयेतिस एतानिसूक्तानि संपातांस्तत्प्रतिमान
 सृजतंसद्यो हजातो वृषभःकनीन इंद्रःपृभिर्दातिरदा समकैरि मामूषु प्रभृति सातये धा इच्छंति त्वासोम्यासःसखायःशासद्व
 ह्निर्दुहितुर्नश्यंगादभितष्टेव दीधयामनीषामिति य एक इद्धव्यश्चर्षणीनामिति भरद्वाजो यस्तिग्मशृंगो वृषभो नभीम उदुब्र
 ह्माण्यैरतश्रवस्येति वसिष्ठोऽस्मा इदुप्रतवसेतुरायेति नो धास्त एते प्रातःसवनेषळहःस्तोत्रियान्छस्त्वामाध्यंदिने हीनसूक्ता
 निशंसंति तान्येतान्यहीनसूक्तान्यासत्यो यातुमघवाँ ऋजीपीति सत्यवन्मैत्रावरुणोऽस्मा इदुप्रतवसेतुरायै द्राय ब्रह्माणिरा
 ततमा ॥ इन्द्रब्रह्माणि गोतमा सो अक्रन्निति ब्रह्मण्वद्वाह्मणाच्छंसी शासद्वह्निर्जनयंत वह्निमिति वह्निवदच्छावाकस्तदाहुःक

ब्रा.
॥ ७ ॥

स्मादच्छावाकोवह्निवदेतत्सूक्तमुभयत्रशंसतिपराचिषुचैवाहस्वभ्यावर्तिषुचेतिवीर्यवान्वाएषबह्वचोवह्निवदेतत्सूक्तं
हतिहवैवह्निर्धुरोयासुयुज्यतेतस्मादच्छावाकोवह्निवदेतत्सूक्तमुभयत्रशंसतिपराचिषुचैवाहस्वभ्यावर्तिषुचतानिपंच
स्वहस्सुभवंतिचतुर्विंशेभिजितिविषुवतिविश्वजितिमहाव्रतेऽहीनानिहवाएतान्यहानिह्येषुकिंचनहीयतेपरांचीनिहवा
एतान्यहान्यनभ्यावर्तीनितस्मादेनान्येतेष्वहस्सुशंसतियदेनानिशंसंत्यहीनान्स्वर्गाल्लोकान्त्सर्वरूपान्त्सर्वसमृद्धानवा
प्रवामेति यदेवैनानिशंसतींद्रमेवैतैर्निह्यतेयथऽऋषभंवाशितायैयद्वेवैनानिशंसंत्यहीनस्यसंतत्याअहीनमेवतत्संतन्वति
॥ १८ ॥ ततोवाएतांस्त्रीन्संपातान्मैत्रावरुणोविपर्यासमेकैकमहरहःशंसत्येवात्वामिंद्रवज्रिन्नत्रेतिप्रथमेहनियन्नइंद्रो
जुजुपेयच्चवष्टीतिद्वितीयेकथामहामवृधत्कस्यहोतुरितितृतीयेत्रीनेवसंपातान्ब्राह्मणाच्छंसीविपर्यासमेकैकमहरहःशंस
तींद्रःपूर्भिदातिरदासमेकैरितिप्रथमेहनियएकइच्छव्यश्चर्षणीनामितिद्वितीयेयस्तिग्मशृंगोवृषभोनभीमइतितृतीयेत्रीने
वसंपातानच्छावाकोविपर्यासमेकैकमहरहःशंसतीमामूषुप्रभृतिसातयेधाइतिप्रथमेहनीच्छंतित्वासोभ्यासःसखायइति
द्वितीयेशासद्वह्निर्दुहितुर्नष्ट्यंगादितितृतीयेतानिवाएतानिनवत्रीणिचाहरहःशस्यानितानिद्वादशसंपद्यंतैर्द्वादशवैमासाः
संवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापतिर्यज्ञस्तत्संवत्सरंप्रजापतियज्ञमामुवंतितत्संवत्सरेप्रजापतौयज्ञेऽहरहःप्रतितिष्ठंतो
यंतितान्यंतरेणावापमावपेरन्नन्यूंख्याविराजोवैमदीश्चतुर्थेहनिपंक्तीःपंचमेपारुच्छेपीःषष्ठेऽथयान्यहानिमहास्तोमानि

स्युःकोअचनयोदेवकामइतिमैत्रावरुणआवपेतवनेनवायोन्यधायिचाकन्नितिब्राह्मणाच्छस्यायाह्यवाहुपवंधुरेष्ठाइत्य
च्छावाकएतानिवाआवपनान्येतैर्वाआवपनैर्देवाःस्वर्गलोकमजयन्नेतैर्ऋषयस्तथैवैतद्यजमानाएतैरावपनैःस्वर्गलोकंज
यंति ॥ १९ ॥ सद्योहजातोवृषभःकनीनइतिमैत्रावरुणःपुरस्तात्सूक्तानामहरहःशंसति तदेतत्सूक्तंस्वर्ग्यमेतेनवैसूक्ते
नदेवाःस्वर्गलोकमजयन्नेतेनऋषयस्तथैवैतद्यजमानाएतेनसूक्तेनस्वर्गलोकंजयंति तदुवैश्वामित्रविश्वस्यहवैमित्रंविश्वा
मित्रआसविश्वंहास्मैमित्रंभवतियएवंवेदयेषांचैवंविद्वानेतन्मैत्रावरुणःपुरस्तात्सूक्तानामहरहःशंसति तद्वृषभवत्पशुमद्भ
वतिपशूनामवरुद्धैतत्पंचर्चंभवतिपंचपदापंक्तिःपंक्तिर्वाअन्नमन्नाद्यस्यावरुद्धाउदुब्रह्माण्यैरतश्रवस्येतिब्राह्मणाच्छंसी
ब्रह्मण्वत्समृद्धंसूक्तमहरहःशंसति तदेतत्सूक्तंस्वर्ग्यमेतेनवैसूक्तेनदेवाःस्वर्गलोकमजयन्नेतेनऋषयस्तथैवैतद्यजमानाएते
नसूक्तेनस्वर्गलोकंजयंति तदुवासिष्ठमेतेनवैवसिष्ठेन्द्रस्यप्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपेन्द्रस्यप्रियंधामगच्छति
जयतिपरमंलोकंयएवंवेदतद्वैषष्ठ्यंषड्वाकृतवक्तूनामाह्यैतदुपरिष्ठात्संपातानांशंसत्याहवैवतस्वर्गलोकंयजमानाऽअ
स्मिंलोकेप्रतितिष्ठंत्यभितष्टेवदीधयामनीषामित्यच्छावाकोहरहःशंसत्यभिवत्तत्यैरूपमभिप्रियाणिमर्मशत्पराणीति या
न्येवपराण्यहानितानिप्रियाणितान्येवतदभिमर्मशतोयंत्यभ्यारभमाणाःपरोवाअस्मालोकात्स्वर्गलोकंस्तमेवतदभिवद
ति कर्वाऽरिच्छामिसंहशेसुमेधाइतियैतेनऋषयःपूर्वेप्रेतास्तेवैकवयस्तानेवतदभ्यतिवदति तदुवैश्वामित्रविश्वस्यहवैमि

अभिभूतेनुदस्व ॥ अपोदीचोअपशूराधराचंडरौयथातवशर्मन्मदेमेत्यभयस्वरूपमभयमिवहियन्निच्छतिब्रह्मणातेब्रह्म
 युजायुनज्मीतिब्राह्मणाच्छंस्यहरहःशंसतियुनज्मीतियुक्तवतीयुक्तइवह्यहीनोहीनस्वरूपमुरुनोलोकमनुनेषिविद्वानित्य
 छावाकोहरहःशंसत्यनुनेषीत्येतीवह्यहीनोहीनस्वरूपनेषीतिसत्रायणरूपतावाएताअहरहःशस्यंतैसमानीभिःपरिदध्यु
 रोकःसारीहैषामिंद्रोयज्ञंभवती ३ ॥ यथऋषभोवाशितायथावागौःप्रज्ञातंगोष्ठमेवंहैषामिंद्रोयज्ञमैवगच्छतिनशुनंहुवीय
 याहीनस्यपरिदध्यात्क्षत्रियोहराष्ट्राच्च्यवतेयोहैवपरोभवतितमभिह्वयति ॥ २२ ॥ अथातोऽहीनस्ययुक्तिश्चविमुक्तिश्च
 व्यंतरिक्षमतिरदित्यहीनयुंक्तएवेदिंद्रमिति विमुंचत्याहंसरस्वतीवतौनूनंसातइत्यहीनयुंक्तैतेस्यामदेववरुणनृष्टुतइतिवि
 मुंचत्येषहवाअहीनंतंतुमर्हतिर्यएनंयोक्तुंचविमोक्तुंचवेदतद्यच्चतुर्विंशेहन्युज्यंतेसायुक्तिरथयत्पुरस्तादुदयनीयस्यातिरा
 त्रस्यविमुच्यंतेसाविमुक्तिस्तद्यच्चतुर्विंशेहन्नैकाहिकाभिःपरिदध्युरत्राहैवयज्ञसंस्थापयेयुर्नाहीनकर्मकुर्युरथयदहीनपरि
 धानीयाभिःपरिदध्युर्यथाश्रांतोविमुच्यमानउत्कृत्येतैवंयजमानाउत्कृत्येरन्नुभयीभिःपरिदध्युस्तद्यथादीर्घाध्वउपविमो
 कंयायात्तादृक्त्संततोहैषांयज्ञोभवती ३ ॥ व्यूमुंचंतएकाद्वैनद्वयोःसवनयोःस्तोममतिशंसैद्दीर्घारण्यानिहवैभवंतियत्रब
 ह्वीभिःस्तोमोतिशस्यतैऽपरिमिताभिस्तृतीयसवनेऽपरिमितोवैस्वर्गोलोकःस्वर्गस्यलोकस्याह्यैसंततोहास्याभ्यारब्धोवि
 त्तस्तोऽहीनोभवतिर्यएवंविद्वानहीनंतनुते ॥ २३ ॥ देवावैवलेगाःपर्यपदयंस्तायज्ञेनैवेप्संस्ताःषष्ठेनाह्नामुवंस्तेप्रातःसवनेन

भाकेनवलमनभयंस्तंयदनभया३न् ॥ अश्रथयज्ञेवैनंतत्तत्तृतीयसवनेवज्रेणवालखिल्याभिर्वाचःकूटेनैकपदयावलंवि
रुज्यगाउदाजैस्तथैवैतद्यजमानाःप्रातःसवनेनभाकेनवलंनभयंतितंतंनभयंती३ ॥ श्रथयंत्येवैनंतत्तस्माद्धोत्रकाःप्रातः
सवनेनाभाकांस्तृचान्छंसंतियःककुभोनिधारयइतिमैत्रावरुणःपूर्वीष्टंद्रोपमातयइतिब्राह्मणाच्छंसीताहिमध्यंभराणा
मित्यच्छावाकस्तत्तृतीयसवनेवज्रेणवालखिल्याभिर्वाचःकूटेनैकपदयावलंविरुज्यगाआमुवंतिपच्छःप्रथमंषड्वालखि
ल्यानांसूक्तानिविहरत्यर्धर्चशोद्वितीयमृकशस्तृतीयंसपच्छोविहरन्प्रगाथेप्रगाथएवैकपदादध्यात्सवाचःकूटेस्ताएताःपं
चैकपदाश्चतस्रोदशमादहृएकामहाव्रतादथाष्टाक्षराणिमाहानामनानिपदानितेषांयावद्भिःसंपद्येततावंतिशंसेनेतरा
ण्याद्रियेताथार्धर्चशोविहरंस्ताश्चैकपदाःशंसैत्तानिचैवाष्टाक्षराणिमाहानामनानिपदान्यथऋक्शोविहरंस्ताश्चैकपदाः
शंसैत्तानिचैवाष्टाक्षराणिमाहानामनानिपदानिसयत्प्रथमंषड्वालखिल्यानांसूक्तानिविहरतिप्राणंचतद्वाचंचविहरति
यद्वितीयंचक्षुश्चतन्मनश्चविहरतियत्तृतीयंश्रोत्रंचतदात्मानंचविहरतितदुपासोविहारेकामउपासोवज्रेणवालखिल्यासूपा
सोवाचःकूटेएकपदायामुपासःप्राणहृष्ट्यामविहृतानेवचतुर्थप्रगाथान्छंसतिपशवोवैप्रगाथाःपशूनामवरुध्यैनात्रैकपदां
व्यवदध्याद्यदत्रैकपदांव्यवदध्याद्वाचःकूटेनयजमानात्पशून्निर्हण्याद्यएनंतत्रब्रूयाद्वाचःकूटेनयजमानात्पशून्निरवधीर

ष. पं.

अ. ४

॥८५॥

पशुमेनमकरिति शश्वत्तथास्यात्तस्मात्तत्रैकपदानव्यवदध्योवोत्तमेसूक्तेपर्यस्यतिसएवतयोर्विहारस्तदेतत्सौबलायसर्पि
 र्वात्सिःशशंससहोवाचभूयिष्ठानहंयजमानेपशून्पर्यग्रहैषमकनिष्ठाउमामागमिष्यंतीति तस्मैहयथामहन्त्यक्रुत्विग्भ्यएवं
 निनार्यतदेतत्पशव्यंचस्वर्ग्यंचशस्त्रैतस्मादेतच्छंसति ॥ २४ ॥ दूरोहणंरोहतितस्योक्तंब्राह्मणमैद्रेपशुकामस्यरोहेदैद्रा
 वैपशवस्तज्जागतंस्याज्जागतावैपशवस्तन्महासूक्तंस्याद्भूयिष्ठेष्वेवतत्पशुपुंयजमानं प्रतिष्ठापयतिवरौरोहेत्तन्महासूक्तंच
 जागतंचैन्द्रावरुणं प्रतिष्ठाकामस्यरोहेदेतद्देवतावा एषाहोत्रैतत्प्रतिष्ठापयदैन्द्रावरुणातदेनत्स्वायामेव प्रतिष्ठापयामंततः प्रति
 ष्ठापयति यदेवैन्द्रावरुणः ३ इ ॥ एषाहवाअत्रनिर्विन्निविदावैकामा आप्यंते सयद्यैन्द्रावरुणोरोहेत्सौपर्णेरोहेत्तदुपाप्तं ऐन्द्रा
 वरुणैकामउपाप्तः सौपर्णे ॥ २५ ॥ तदाहुः संशंसेत्पृष्ठेहा ३ न् ॥ न संशंसेत् इति ॥ संशंसेदित्याहुः कथमन्येष्वहः सु
 संशंसति कथमत्र न संशंसेदित्यथोखल्वाहुर्नैव संशंसेत्स्वर्गो वै लोकः षष्ठमहंरसमायी वै स्वर्गो लोकः कश्चिद्वै स्वर्गलोके समेती
 तिसयत्संशंसेत्समानं तत्कुर्यादथ यन्न संशंसती ३ ॥ तत्स्वर्गस्य लोकस्य रूपं तस्मान्न संशंसेद्यदेवन संशंसती ३ ॥ आत्मा वै
 स्तोत्रियः प्राणावा लखिल्याः सयत्संशंसेदेतभ्यां देवताभ्यां यजमानस्य प्राणान्वीयाद्य एनं तन्न ब्रूयादेताभ्यां देवताभ्यां यज
 मानस्य प्राणान्व्यगात्राण एनं हृदयं हि शश्वत्तथास्यात्तस्मान्न संशंसेत्सयदीक्षेतां शंसिषंवा लखिल्याहंत पुरस्ताद्दूरोहणस्य

१ ' द्वे एवोत्तमे ' इति भाष्यपाठः ।

मंशंसानीतिनोएवतस्याशामियात्तयदिदर्पएवविदेदुपरिष्ठादूरोहणस्यापिवहूनिशतानिशंसंघस्योतत्कामायतथाकुर्याद
 त्रैवतदुपाप्तमैद्योवाल्खिल्यास्तासांद्वादशाक्षराणिपदानितत्रसकामउपाप्तोयएंद्रेजागतेऽथेदमैद्रावरुणंसूक्तमैद्रावरुणी
 परिधानीयात्तस्मान्नसंशंसैत्तदाहुर्यथावावस्तोत्रमेवंशस्त्रविहृतावाल्खिल्याःशस्यंतेविहृतांस्तोत्रां ३ ॥ अविहृतां३इति ॥
 विहृतमितिब्रूयादष्टाक्षरेणद्वादशाक्षरमितितदाहुर्यथावावशस्त्रमेवंयाज्यातिस्रोदेवताःशस्यंतेऽग्निरिन्द्रोवरुणइत्यथैन्द्राव
 ण्यायजतिकथमग्निरनंतरितइतियोवाअग्निःसवरुणस्तदप्येतदृषिणोक्तंत्वमग्नेवरुणोजायसेयदितितद्यदेवैन्द्रावरुण्या
 यजतितैनाग्निरनंतरितोनंतरितः ॥ २६ ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

शिल्पानिशंसंतिदेवशिल्पान्येतेषांवैशिल्पानामनुकृतीहशिल्पमधिगम्यतेहस्तीकंसोवासौहिरण्यमश्वतरीरथःशिल्पं
 शिल्पंहास्मिन्नधिगम्यतेयएवंवेदयदेवशिल्पानी३ ॥ आत्मसंस्कृतिर्वावशिल्पानिच्छंदोमयंवाएतैर्यजमानात्मानंसं
 स्कुरुतेनाभानेदिष्टंशंसतिरेतोवैनाभानेदिष्टोरेतस्तत्सिंचतितमनिरुक्तंशंसत्यनिरुक्तंवैरेतौगुहायोन्यांसिच्यतेसरेतोमि
 श्रोभवतिक्षम्यारेतःसंजग्मानोनिषिंचदितिरेतःसमृद्ध्याएवंतंसनाराशंसंशंसतिप्रजावैनरोवाक्शंसःप्रजास्वेवतद्वाचंद
 धातितस्मादिमाःप्रजावदत्योजायंतेतंहैकेपुरस्ताच्छंसतिपुरस्तादायतनावागितिवदंतउपरिष्ठादेकउपरिष्ठादायतनावा

१ ' विहृतंस्तोत्रां ३ ' इतिभाष्यपाठः । विहृतमविहृतंचस्तोत्रभेदः ।

प. पं.

अ. ५

॥८६॥

गितिवदंतो मध्य एव शंसैन्मध्यायतनावा इयं वा गुपरिष्ठां न्नेदीयसीवोपरिष्ठां न्नेदीयसीववा इयं वा कंहोतारेतोभूतं सिक्त्वा
मैत्रावरुणाय संप्रयच्छत्येतस्य त्वं प्राणान्कल्पयेति ॥ २७ ॥ वालखिल्याः शंसति प्राणा वै वालखिल्याः प्राणानेवास्य तत्क
ल्पयति ता विहृताः शंसति विहृता वा इमे प्राणाः प्राणेनापानोपानेन व्यानः स पच्छः प्रथमे सूक्ते विहरत्यर्धं च शो द्वितीये ऋक् श
स्तृतीये स यत्प्रथमे सूक्ते विहरति प्राणं चतुर्धा च विहरति यद्वितीये च क्षुश्च तन्मनश्च विहरति यत्तृतीये श्रोत्रं च तदात्मानं च वि
हरति ते हैके सह बृहत्याः सह सतो बृहत्याः विहरंति तदुपासो विहारे कामो नेत्तु प्रगाथाः कल्पंते ऽतिमर्शमेव विहरेत्तथा वै प्रगाथाः
कल्पंते प्रगाथा वै वालखिल्यास्तस्मादतिमर्शमेव विहरेद्यदेवातिमर्शा ३ ॥ आत्मा वै बृहती प्राणाः सतो बृहती स बृहती मर्शं सी
त्स आत्मा ऽथ सतो बृहती ते प्राणा अथ बृहती मथ सतो बृहती तदात्मानं प्राणैः परिवृहन्नेति तस्मादतिमर्शमेव विहरेद्यद्वेवाति
मर्शा ३ ॥ आत्मा वै बृहती पशवः सतो बृहती स बृहती मर्शं सीत्स आत्मा ऽथ सतो बृहती ते पशवो ऽथ बृहती मथ सतो बृहती तदा
त्मानं पशुभिः परिवृहन्नेति तस्मादतिमर्शमेव विहरेद्येवोत्तमे सूक्ते पर्यस्यति स एव तयोर्विहारस्तस्य मैत्रावरुणः प्राणान्कल्प
यित्वा ब्राह्मणाच्छंसिने संप्रयच्छत्येतत्वं प्रजनयेति ॥ २८ ॥ सुकीर्तिं शंसति देवयोनिर्वै सुकीर्तिं स्तद्यज्ञा देवयो न्यै यजमा
नं प्रजनयति वृषाकपिं शंसत्यात्मा वै वृषाकपिरात्मानमेवास्य तत्कल्पयति तद्वयूं खयत्यन्नं वै न्यूं खं स्तदस्मै जातायान्नाद्यं प्रति

१ ' द्वे एवोत्तमे ' इति भाष्यपाठः ।

ऐ. ब्रा.

॥११॥

दधाति यथा कुमाराय स्तनं सपांको भवति पाको यं पुरुषः पंचधा विहेतो लोमानित्वद्भांसमस्थिमज्जां सयावानेव पुरुषं स्ता
वंतं यजमानं संस्करोति तं ब्राह्मणाच्छंसी जनयित्वा ऽच्छावाकायसंप्रयच्छत्येतस्य त्वं प्रतिष्ठां कल्पयेति ॥ २९ ॥ एव
यामरुतं शंसति प्रतिष्ठावा एव यामरुतं प्रतिष्ठा मे वास्यत कल्पयति तद्व्यूख्यत्यन्नं वै न्यूखो ऽन्नाद्यमेवास्मिंस्तदन्नाद्यं दधाति स जागतो
वाति जागतो वा सर्ववा इदं जागतं वाति जागतं वा स उमारुत आपो वै मरुत आपो न्नमभि पूर्वमेवास्मिंस्तदन्नाद्यं दधाति तान्ये
तानि सह चराणीत्याचक्षते नाभाने दिष्टं बालखिल्या वृषाकपिमेव यामरुतं तानि सह वाशं सेत्स हवानशं सैद्यदेनानि नानाशं सै
द्यथा पुरुषं वारेतो वा विच्छिद्यात्तादृक् तस्मादेतानि सह वाशं सेत्स हवानशं सेत्स हबुलिल आश्वतर आश्विवैश्वजितो होता स
त्रीक्षां चक्र एषां वा एषां शिल्पानां विश्वजितिसांवत्सरिके द्वे मध्यं दिनमभि प्रत्येतोर्हताहमित्थमेव यामरुतं शंसयानीति तद्ध
तथा शंसयां चकार तद्ध तथा शस्यमाने गौश्रु आजगाम सहो वा च होतः कथा ते शस्त्रं विचक्रं प्लवत इति किं ह्यभूदित्येव यामरुद
यमुत्तरतः शस्यत इति सहो वा चैद्रौ वै मध्यं दिनः कथं द्रं मध्यं दिनान्निनीषसीति नेंद्रं मध्यं दिनान्निनीषामीति हो वा चच्छंदस्त्वि
दममध्यं दिनसाच्यं जागतो वाति जागतो वा सर्ववा इदं जागतं वाति जागतं वा स उमारुतो मैवशं सिष्टेति सहो वा चारमाच्छा
वाकैत्यथास्मिन्ननुशासनमीषे सहो वा चैद्रमेष विष्णुं न्यंगं शंसत्वथत्वमेतं होतरुपरिष्टाद्रौ द्वैधायायै पुरस्तान्मारुतस्या
प्यस्याथा इति तद्ध तथा शंसयां चकार तदिदमप्येतर्हितैव शस्यते ॥ ३० ॥ तदा हुर्यदस्मिन् विश्वजित्यतिरात्र एव

पेष्ठहनि'कल्पतेयज्ञःकल्पतेयजमानस्यप्रजातिःकथमत्राशस्तएवंनाभानेदिष्टोभवंत्यथमैत्रावरुणोवालखिल्याःशंसति
 प्राणारेतोवाअग्रेथप्राणाएवंब्राह्मणाच्छंस्यशस्तएवंनाभानेदिष्टोभवंत्यथवृषाकपिशंसतिसआत्मारेतोवाअग्रेथात्माकथ
 मत्रयजमानस्यप्रजातिःकथंप्राणाअविहृसाभवंतीतियजमानंहवाएतेनसर्वेणयज्ञक्रतुनासंस्कुर्वतिसयथागर्भोयोन्यामं
 तरेवंसंभवन्छेतैनवैसकृदेवाग्रेसर्वःसंभवत्येकैकंवाअंगंसंभवतःसंभवतीतिसर्वाणिचेत्समानेहन्क्रियेरन्कल्पतएवयज्ञःक
 ल्पतेयजमानस्यप्रजातिरथैतंहोतैवयामरुतंतृतीयसवनेशंसतितद्यास्यप्रतिष्ठातस्यामेवैनंतदंततःप्रतिष्ठापयति ॥ ३१ ॥
 छंदसांवैषष्टेनाह्रासंजातस्योत्पद्येत्सप्रजापतिरविभैत्पराड्यंछंदसारसौलोकानत्येष्यतीतितंपरस्ताच्छंदोभिःपर्यगृह्णा
 न्नाराशंस्यागायत्र्यारैभ्यान्निष्टुभःपारिक्षित्याजगत्याःकारव्ययानुष्टुभस्तत्पुनश्छंदःसुरसमदधात्सरसैर्हास्यच्छंदोभिरि
 ष्टंभवतिसरसैश्छंदोभिर्यज्ञंतनुतेयऽएवंवेदनाराशंसीःशंसतिप्रजावैनरोवाकशंसःप्रजास्वेवतद्वाचं दधातितस्मादिमाःप्र
 जावदत्योजायंतैयएवंवेदयदेवनाराशंसीः ॥ शंसंतोवैदेवाश्चक्रुष्यश्चस्वर्गलोकमायंस्तथैवैतद्यजमानाःशंसंतएवस्व
 र्गलोकंयंतिताःप्रग्राहंशंसतियथावृषाकपिंवार्षाकपंहिवृषाकपेस्तत्र्यायमेतितासुनन्यूंखयेन्नीवीवनर्देत्सहितासान्यूंखोरै
 भीःशंसतिरेभंतोवैदेवाश्चक्रुष्यश्चस्वर्गलोकमायंस्तथैवैतद्यजमानारेभंतएवस्वर्गलोकंयंतिताःप्रग्राहंशंसतियथावृषाक
 पिंवार्षाकपंहिवृषाकपेस्तत्र्यायमेतितासुनन्यूंखयेन्नीवीवनर्देत्सहितासान्यूंखःपारिक्षितीःशंसत्यग्निर्वैपरिक्षिदग्निर्हीमाः

प्रजाःपरिक्षेत्यग्निंहीमाःप्रजाःपरिक्षेत्यग्नेरेवसायुज्यंसरूपतांसलोकतामश्रुतेयएवंवेदयदेवपारिक्षिती३ः ॥ संवत्सरो
 वैपरिक्षित्संवत्सरोहीमाःप्रजाःपरिक्षेतिसंवत्सरंहीमाःप्रजाःपरिक्षियंतिसंवत्सरस्यैवसायुज्यंसरूपतांसलोकतामश्रुतेयए
 वंवेदताःप्रग्राहंशंसतियथावृषाकपिंपार्षाकपंहिवृषाकपेस्तन्यायमेतितासुनन्यूंखयेन्नीवीवनर्देत्सहितासांन्यूंखःकार
 व्याःशंसतिदेवावैयत्किंचकल्याणंकर्माकुर्वस्तत्कारव्याभिरवामुवंस्तथैवैतद्यजमानायत्किंचकल्याणंकर्मकुर्वतितत्कार
 व्याभिरामुवंतिताःप्रग्राहंशंसतियथावृषाकपिंपार्षाकपंहिवृषाकपेस्तन्यायमेतितासुनन्यूंखयेन्नीवीवनर्देत्सहितासांन्यूं
 खोदिशांकृषीःशंसतिदिशएवतत्कल्पयतिताःपंचशंसतिपंचवाइमादिशश्चतस्रस्तिरश्यएकोर्ध्वातासुनन्यूंखयेन्नैवैवच
 निनर्देन्नेदिमादिशोन्यूंखयानीतिताअर्धर्चशःशंसतिप्रतिष्ठायाएवजनकल्पाःशंसतिप्रजावैजनकल्पादिशएवतत्कल्पयि
 त्वातासुप्रजाःप्रतिष्ठापयतितासुनन्यूंखयेन्नैवैवचनिनर्देन्नेदिमाःप्रजान्यूंखयानीतिताअर्धर्चशःशंसतिप्रतिष्ठायाएवैद्रगा
 थाःशंसतीद्रगाथाभिर्वैदेवाअसुरानभिगायाथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानांइंद्रगाथाभिरेवाप्रियंभ्रातृव्यमभिगायाथैन
 मतियंतिताअर्धर्चशःशंसतिप्रतिष्ठायाएव ॥ ३२ ॥ ऐतशप्रलापंशंसत्यैतशोहवैमुनिरग्नेरायुर्दर्शयज्ञस्यायातयाममि
 तिहैकआहुःसोब्रवीत्पुत्रान्पुत्रकाअग्नेरायुरदर्शतदभिलपिष्यामियत्किंचवदामितन्मेमापरिगातेतिसप्रत्यपद्यतैताअ
 श्वाअश्ववन्तैप्रतीपंप्रातिसत्वनमितितस्याभ्यग्निरैतशायनएत्याकालेभिहायमुखमप्यगृह्णाददृपन्नःपितेतितंहोवाचापेह्य

लसोभूर्योमेवाचमवधीःशतायुंगामकरिष्यंसहस्रायुंपुरुषपापिष्ठांतेप्रजांकरोर्मियोमेत्थमसक्थाइतितस्मादाहुरभ्यग्नयए
तशायनाऔर्वाणांपापिष्ठाइतितंहैकेभूयांसंशंसंतिसननिषेधेद्यावत्कामंशंसेत्येवब्रूयादायुर्वाऐतशप्रलापआयुरेवतद्यज
मानस्यप्रतारयतियएवंवेदयदेवैतशप्रलापाः ॥ छंदसांहैषरसोयदैतशप्रलापश्छंदस्स्वेवतद्रसंदधातिसरसैर्हास्यच्छंदो
भिरिष्टंभवतिसरसैश्छंदोभिर्यज्ञंतनुतेयएवंवेदयद्वैतशप्रलापाः॥अयातयामावाअक्षितिरैतशप्रलापोयातयामामेयज्ञै
सदक्षितिर्मेयज्ञेसदितितंवाएतमैतशप्रलापंशंसतिपदावग्राह्यथानिविदंतस्योत्तमेनपदेनप्रणौतियथानिविदःप्रवहिकाः
शंसतिप्रवहिकाभिर्वैदेवाअसुरान्प्रवह्याथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानाःप्रवहिकाभिरेवाप्रियंभ्रातृव्यंप्रवह्याथैनम
तियंतितार्धर्चशःशंसतिप्रतिष्ठायाएवाऽजिज्ञासेन्याःशंसत्याजिज्ञासेन्याभिर्वैदेवाअसुरानाज्ञायाऽथैनानत्यायंस्तथै
वैतद्यजमानाआजिज्ञासेन्याभिरेवाप्रियंभ्रातृव्यमाज्ञायाथैनमतियंतितार्धर्चशःशंसतिप्रतिष्ठायाएवप्रतिराधंशंसति
प्रतिराधेनवैदेवाऽअसुरान्प्रतिराध्याथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानाःप्रतिराधेनैवाप्रियंभ्रातृव्यंप्रतिराध्याथैनमतियंत्य
तिवादंशंसत्यतिवादेनवैदेवाअसुरानत्युद्याथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानाअतिवादेनैवाप्रियंभ्रातृव्यमत्युद्याथैनमतियं
तितमर्धर्चशःशंसतिप्रतिष्ठायाएव ॥ ३३ ॥ देवनीथंशंसत्यादित्याश्चहवाअंगिरसश्चस्वर्गेलोकेस्पर्धंतवयंपूर्वएष्यामोव
यमितिते हांगिरसःपूर्वेष्वःसुत्यांस्वर्गस्यलोकस्यददृशुस्तेन्निप्रजिघ्युरंगिरसांवाएकोऽग्निःपरेह्यादित्येभ्यःश्वःसुत्यांस्वर्ग

स्यलोकस्यप्रब्रूहीतितेहादित्याअग्निमेवदृष्ट्वासद्यःसुत्यांस्वर्गस्यलोकस्यददृशुस्तानेत्याब्रवीच्छ्वःसुत्यांवःस्वर्गस्यलोकस्यप्र
 ब्रूमइतितेहोचुरथवयंतुभ्यंसद्यःसुत्यांस्वर्गस्यलोकस्यप्रब्रूमस्त्वयैववयंहोत्राःस्वर्गलोकमेप्स्यामइतिसतथेत्युक्त्वाप्रत्युक्तः
 पुनराजगामतेहोचुःप्रावोचा३ःइति ॥ प्रावोचमितिहोवाचाथोमेप्रतिप्रावोचन्नितिनोहिनप्रत्यज्ञास्था३ःइति ॥ प्रति
 वाअज्ञासमितिहोवाचयशसावाएषोभ्यैतियआर्त्विज्येनतयःप्रतिरुंधेद्यशःसप्रतिरुंधेत्तस्मान्नप्रत्यरौत्सीतियदित्वस्मा
 दपोज्जिगांसेद्यज्ञेनास्मादपोदियात् ॥ यदित्वयाज्यःस्वयमपोदितंतस्मात् ॥ ३४ ॥ तेहादित्यानंगिरसोयाजयंस्तेभ्यो
 याजयन्नइमांपृथिवींपूर्णदक्षिणानामददुस्तानियंप्रतिगृहीतातपत्तान्यवृजन्त्सासिंहीभूत्वाविजृभंतीजनानचरत्तस्याः
 शोचत्याइमेप्रदराःप्रादीर्यतयेस्याइमेप्रदराःसमेवहैवततःपुरातस्मादाहुर्ननिवृत्तदक्षिणांप्रतिगृहीयान्नेन्माशुचाविद्धा
 शुचाविद्धादितियदित्वेनांप्रतिगृहीयादप्रियायैनांभ्रातृव्यायदद्यात्पराहैवभवत्यथयोसौतपती३ ॥ एषोश्वःश्वेतोरू
 पंकृत्वाऽश्वाभिधान्यपिहितेनात्मनाप्रतिचक्रमइमंवोनयामइतिसएषदेवनीथोनूच्यतआदित्याहजरितरंगिरोभ्योदक्षि
 णामनयन् ॥ तांहजरितर्नप्रत्यायन्नितिनहितइमांप्रत्यायंस्तामुहजरितःप्रत्यायन्नितिप्रतिहितेमुमायंस्तांहजरितर्नप्रत्य
 गृभ्णन्नितिनहितइमांप्रत्यगृभ्णंस्तामुहजरितःप्रत्यगृभ्णन्नितिप्रतिहितेमुमगृभ्णन्नहानेतसंनविचेतनानीत्येषहवाअह्नां

विचेतयिता जज्ञानेत सन्नपुंरोगवास इति दक्षिणा वै यज्ञानां पुरोगवीयथा हवा इदमनो पुरोगवं रिष्यत्येवं हैव यज्ञो दक्षिणोरि
 व्यति तस्मादाहुर्दातव्यैव यज्ञे दक्षिणा भवत्यप्यल्पिकाप्युत श्वेत आशुपत्वा ॥ उतो पद्याभिर्जविष्ठः ॥ उते माशुमानं पि
 पति ॥ आदित्यारुद्रावसवस्त्वेळते ॥ इदं राधः प्रतिगृभ्णी हंगिर इति प्रतिग्रहमेव तद्राधस एच्छन्निदं राधो बृहत्पृथु ॥
 देवाददत्वावरं ॥ तद्वो अस्तु सुचेतनं ॥ युष्मे अस्तु दिवेदिवे ॥ प्रत्येव गृभाय तेति प्रत्येवैनमेतदजग्रभैषंतं वा एतं देवनी
 थं शंसति पदावग्राहं यथानि विदं तस्योत्तमेन पदेन प्रणौति यथानि विदः ॥ ३५ ॥ भूतेच्छदः शंसति भूतेच्छद्भिर्वै देवा असु
 रानुपासचंतो ते वयुद्धे नो ते वमाययातेषां वै देवा असुराणां भूतेच्छद्भिरेव भूतं छादयित्वा थै नानत्यायंस्तथैवैतद्यजमाना भूते
 च्छद्भिरेवा प्रियस्य भ्रातृव्यस्य भूतं छादयित्वा थैनमतियंति ता अर्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठाया एवाऽहनस्याः शंसत्याहनस्या द्वैरे
 तः सिच्यते रे तसः प्रजाः प्रजायंते प्रजातिमेव तद्दधाति तादश शंसति दशक्षरा विराळन्नं विराळन्नाद्रेतः सिच्यते रे तसः प्रजाः
 प्रजायंते प्रजातिमेव तद्दधाति तान्यूंखयत्यन्नं वै न्यूंखो न्नाद्रेतः सिच्यते रे तसः प्रजाः प्रजायंते प्रजातिमेव तद्दधाति दधिका
 णो अकारिषमिति दाधिक्रीं शंसति देवपवित्रं वै दधिका इदं वा इदं व्याहनस्यां वा चमवादीं तद्देवपवित्रेण वा चंपुनी तैसानुष्टु
 बभवति वाग्वा अनुष्टुप् तत्स्वेन च्छंदसा वा चंपुनी तैसुता सोमधुमत्तमा इति पावमानीः शंसति देवपवित्रं वै पावमान्यं इदं वा इदं
 व्याहनस्यां वा चमवादीं तद्देवपवित्रेणैव वा चंपुनी तैता अनुष्टुभो भवंति वाग्वा अनुष्टुप् तत्स्वेनैव च्छंदसा वा चंपुनी तैऽवद्रप्सो

॥१४॥

चंगमनीमनिष्ठिर्लैद्रावाहैयत्नचंगनविशिओअदेवीरभ्याचरंतीवृहस्पतिनायुजेंद्रःससाहइत्यसुरविशंहवैदेवानभ्यु
दाचार्यआसीत्सइंद्रोवृहस्पतिर्नवयुजाऽसुर्यवर्णमभिदासंतमपाहस्तथैवतद्यजमानांद्रावृहस्पतिभ्यामेवयुजाऽसुर्यवर्ण
मभिदासंतमपन्नतेतदाहुःसंशंसेत्पष्ठेहा ३ न् ॥ नसंशंसेत्इति ॥ संशंसेदित्याहुःकथमन्येज्वहःसुसंशंसतिकथमन्नसं
शंसेदित्यथोखल्वाहुर्नैवसंशंसेत्स्वर्गोवैलोकःपष्ठमहरसमायीवैस्वर्गोलोकःकश्चिद्वैस्वर्गलोकेसमेतीतिसयत्संशंसेत्समानं
तत्कुर्यादथयन्नसंशंसती ३ ॥ तत्स्वर्गस्यलोकस्यरूपंतस्मान्नसंशंसैद्यदेवनसंशंसती ३ ॥ एतानिवाअत्रोक्तानिनाभानेदि
ष्टोवालखिल्यावृषाकपिरेवयामरुत्सयत्संशंसेदपैवसएतेषुकामंराधुयादैंद्रोवृषाकपिःसर्वाणिच्छंदांस्यैतशप्रलापस्तत्रस
कामउपाप्तोयएंद्रेजागतेऽथेदमैद्राबार्हस्पत्यंसूक्तमैद्राबार्हस्पत्यापरिधानीयातस्मान्नसंशंसेन्नसंशंसेत् ॥ ३६ ॥ इतिपं
चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ इतिषष्ठपंचिकासमाप्ता ॥

॥ अथसप्तमपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ अथातः पशोर्विभक्तिस्तस्य विभागं वक्ष्यामो ह नू स जिह्वे प्रस्तोतुः श्येनं वक्षऽउद्गातुः कं
 ठः काकुद्रः प्रतिहर्तुर्दक्षिणाश्रोणिर्होतुः सव्या ब्रह्मणोर्दक्षिणं सक्थि मैत्रावरुणस्य सव्यं ब्राह्मणाच्छसिनोर्दक्षिणं पार्श्वं सांस
 मध्वर्योः सव्यमुपगावृणोः सव्योः सः पतिप्रस्थातुर्दक्षिणं दोनेष्टुः सव्यपोतुर्दक्षिण ऊरुरच्छावाकस्य सव्य आग्नीध्रस्य दक्षिणो
 बाहुरात्रेयस्य सव्यः सदस्यस्य सदं चानूकं च गृहपतेर्दक्षिणौ पादौ गृहपतेर्ब्रतप्रदस्य सव्यौ पादौ गृहपतेर्भार्यायै ब्रतप्रदस्यौष्ठ
 एनयोः साधारणो भवति ह्यं गृहस्तिरेव प्रशिष्या जाघनी पत्नीभ्यो हरंति तां ब्राह्मणाय दद्युः स्कंध्याश्च मणिकास्ति सश्च कीक
 सां प्रावस्तु तस्ति सश्चैव कीकसा अर्धच वै कर्तस्योन्नेतु रर्धचैव वै कर्तस्य क्लोमा च शमितुस्तद्ब्राह्मणाय दद्याद्यद्य ब्राह्मणः स्याच्छि
 रः सुब्रह्मण्यायैयः श्वः सुत्यां प्राहृतस्याजिनमिळासर्वेषां होतुर्वाता वा एताः पट्टिंशतमेकपदाय ज्ञं वहंति पट्टिंशदक्षरा वै बृह
 ती बार्हताः स्वर्गालोकाः प्राणांश्चैव तत्स्वर्गाश्च लोकानामुदंति प्राणेषु चैव तत्स्वर्गेषु च लोकेषु प्रति तिष्ठंतो यंति स एषः स्वर्ग्यः
 पशुर्य एनमेवं विभजं त्यथ ये तोन्यथा तद्यथा सेलगावापापकृतो वा पशुं विमधीरं स्ताह कं तां वा एतां पशोर्विभक्तिं श्रौत ऋषिर्दे
 वभागो विदां च कारता मुहाप्रोच्यैवास्मा लोका दुच्चक्रामत्ता मुहगिरिजाय वा भ्रव्यायामनुष्यः प्रोवाच ततो हैनामेतदवांङ्म
 नुष्याऽअधीयते धीयते ॥ १ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

१ ' सेलगावा ' इति भाष्ये । इलाशब्देनान्नं सेलमत्र बहुलो देशस्तंगच्छतीति सेलगा इति तत्रार्थः ।

तदाहुर्यआहिताग्निरुपवसथेन्वियेतकथमस्ययज्ञःस्यादिति नैनंयाजयेदित्याहुर्नभिप्रासोहियज्ञंभवतीति तदाहुर्यआ
हिताग्निरधिश्चितेन्निहोत्रेसान्नाय्येवाहविःपुवास्त्रियेतकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यत्रैवैनान्यनुपर्यादध्याद्यथासर्वाणिसंदह्येर
न्त्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यआहिताग्निरासन्नेषुहविःपुस्त्रियेतकातत्रप्रायश्चित्तिरितियाभ्यएवतानिदेवताभ्योहवीषिगृ
हीतानिभवंतिताभ्यःस्वाहेत्येवैनान्याहवनीयेसर्वहुंतिजुहुयात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यआहिताग्निःप्रवसन्न्वियेतकथ
मस्याग्निहोत्रंस्यादित्यभिवान्यवत्सायाःपयसाजुहुयादन्यदिवैतत्पयोयदभिवान्यवत्सायाःअन्यदिवैतदग्निहोत्रंयत्प्रेत
स्यापिवायतएवकुतश्चपयसाजुहुर्यथाप्याहुरेवमेवैनानजस्मानजुह्वतइंधीरन्नाशरीराणामाहर्तोरित्यदिशरीराणिनवि
द्येरन्पर्णशरःषष्टिस्त्रीणिचशतान्याहृत्यतेषांपुरुषरूपकमिवकृत्वातस्मिंस्तामावृतंकुर्युरथैनान्छरीरैराहृतैःसंस्पृश्योद्वास
येयुरध्यर्धशतंकायेसक्थिनीद्विपंचाशेचविंशेचोरुद्विपंचविंशेपंतुशिरस्युपरिदध्यात्सातत्रप्रायश्चित्तिः ॥ २ ॥
तदाहुर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टादुह्यमानोपविशैत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितितामभिमंत्रयेत्यस्माद्धीषानिषीदसिततो नोअभयं
कृधि ॥ पशून्सर्वान्गोपायनमोरुद्रायमीहुषइतितामुत्थापयेदुदस्थादेव्यदितिरायुर्यज्ञपतावधात् ॥ इन्द्रायकृण्वती
भागमित्रायवरुणायचैत्यथास्याउदपात्रमूधसिचमुखेचोपगृह्णीयादथैनान्ब्राह्मणायदद्यात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्या
ग्निहोत्र्युपावसृष्टादुह्यमानावाश्येतकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यशनायांहवाएषायजमानस्यप्रतिख्यायवाश्यतेतामन्नमप्याद

ऐ. ब्रा.

॥ २ ॥

येष्वांलंशांतिर्वाऽअन्नसूयवसाद्गवतीहिभूयाइतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टादुह्यमानासंदेत
कातत्रप्रायश्चित्तिरिति सायत्तत्रस्कंदयेत्तदभिमृश्यजपेद्यदद्यदुग्धं पृथिवीमसृज्यदोषधीरत्यसृपद्यदापः ॥ पयोगृहेषुप
योअभ्यायौपयोवत्सेपुपयोअस्तुतन्मयीतितत्रयत्परिशिष्टंस्यात्तेन जुहुयाद्यद्यलं होमायस्याद्यद्युवैसर्वसिक्तं स्यादथान्या
माहूयतांदुग्ध्वातेन जुहुयादात्वेव श्रद्धायै होतव्यं सातत्रप्रायश्चित्तिः ॥ ३ ॥ तदाहुर्यस्य सायंदुग्धं सान्नाय्यंदुष्येद्वापहरे
द्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरिति प्रातर्दुग्धं द्वैधंकृत्वा तस्यान्यतरांभक्तिमातच्यतेन यजेत सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्य प्रातर्दु
ग्धं सान्नाय्यंदुष्येद्वापहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यैद्रं वामाहेंद्रं वापुरोळाशंतस्य स्थाने निरुप्यतेन यजेत सातत्रप्रायश्चित्ति
स्तदाहुर्यस्य सर्वमेव सान्नाय्यंदुष्येद्वापहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यैद्रं वामाहेंद्रं वेतिसमानं सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्य स
र्वाण्येव हवींषि दुष्येयुर्वापहरेयुर्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्याज्यस्यै नानियथा देवतं परिकल्प्य तयाज्यहविषेष्टाय जेतातो न्या
मिष्टिमनुल्बणांतन्वीत यज्ञो यज्ञस्य प्रायश्चित्तिः ॥ ४ ॥ तदाहुर्यस्याग्निहोत्रमधिश्रितं ममेध्यमापद्येत कातत्रप्रायश्चि
त्तिरितिसर्वमेवैतन्नुच्यभिपर्यासिच्यं प्राडुदेत्याहवनीये हैतांसमिधमभ्यादधात्यथोत्तरत आहवनीयस्योष्णं भस्म निरूह्य
जुहुयां मनसा वा प्राजापत्ययावर्चातद्धुतं चाहुतं च सद्यो कस्मिन्नुन्नीते यद्वयोरेष एव कल्पस्तच्चेष्ट्यपनयितुं शक्नुयां निषि
च्यैतद्दुष्टमदुष्टमभिपर्यासिच्य तस्य यथोन्नीतीत्यात्तथा जुहुयात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहोत्रमधिश्रितं स्कंदति वा

ब्रा.
॥ ७ ॥

मउपाप्तोयोवाचिचब्रह्मणिच ॥ १५ ॥ प्रजापतौवैस्वयंहोतरिप्रातरनुवाकमनुवक्ष्यतिसर्वादेवताआशंसंतमामभिप्र
तिपत्स्यतिमामभीतिसप्रजापतिरैक्षतयद्येकां देवतामादिष्टामभिप्रतिपत्स्यामीतरामेकेन देवताउपाप्ताभविष्यंतीतिसए
तामृचमपश्यदापोरेवतीरित्यापोवैसर्वादेवतारेवत्यः सर्वादेवताः सएतयर्चाप्रातरनुवाकंप्रत्यपद्यतताः सर्वादेवताः प्रामो
दंतमामभिप्रत्यपादिमामभीतिसर्वाहास्मिन्देवताः प्रातरनुवाकमनुब्रुवतिप्रमोदंतेसर्वाभिर्हास्यदेवताभिः प्रातरनुवाकः
प्रतिपन्नोभवतियएवंवेदतेदेवाअबिभयुरादातारोवैनइमंप्रातर्यज्ञमसुरायथौजीयांसोबलीयांसएवमितितानब्रवीदिंद्रो
माबिभीतत्रिषमृद्धमेभ्योहंप्रातर्वज्रं प्रहर्तास्मीत्येतांवावतदृचमब्रवीद्वज्रस्तेनयदपोनप्रीयावज्रस्तेनयत्रिष्टुब्जस्तेनय
द्वाक्तेभ्यः प्राहरत्तेनैनानहंस्ततोवैदेवाअभवन्परासुराभवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृव्योभवतियएवंवेदतदा
हुःसवैहोतास्याद्यएतस्यामृचिसर्वाणिच्छंदांसिप्रजनयेदित्येषावावत्रिरनूक्तासर्वाणिच्छंदांसिभवत्येषाछंदसांप्रजातिः
॥ १६ ॥ शतमनूच्यमायुष्कामस्यशतायुर्वैपुरुषः शतवीर्यः शतेंद्रियं आयुष्येवैनंतद्वीर्यइंद्रियेदधातित्रीणिचशतानिषष्टि
श्चानूच्यानियज्ञकामस्यत्रीणिचवैशतानिषष्टिश्चसंवत्सरस्याहानितावान्त्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञोऽपैनं
यज्ञो नंमतिर्यैस्यवविद्वांस्त्रीणिचशतानिषष्टिचान्वाहंसप्तचशतानि विंशतिश्चानूच्यानिप्रजापशुकामस्यसप्तचवैशतानि
विंशतिश्चसंवत्सरस्याहोरात्रास्तावान्त्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिर्यज्ञप्रजायमानं विश्वंरूपमिदमनुप्रजायतेप्रजापतिमेवत

द्वि. पं.
अ. २

॥२०॥

प्रजायमानं प्रजयापशुः । रनुप्रजायते प्रजात्यै प्रजायते प्रजयापशुभिर्य एवं वेदाष्टौ शतान्यन्यान्यब्राह्मणोक्तस्य यो वादुरु
 कोक्तः शमलगृहीतो यजेताष्टाक्षरावै गायत्री गायत्र्या वै देवाः पाप्मानं शमलमपाघ्नत गायत्र्यै वास्यत त्पाप्मानं शमलमपहृत्य
 पपाप्मानं हतेय एवं वेद सहस्रमनूच्यं स्वर्गकामस्य सहस्राश्वीने वा इतः स्वर्गो लोकः स्वर्गस्य लोकस्य समश्चै संपत्त्यै संगत्या अप
 रिमितमनूच्यमपरिमितो वै प्रजापतिः प्रजापतेर्वा एतदुक्थं यत्प्रातरनुवाकस्तस्मिन् सर्वे कामा अवरुध्यंते स यदपरिमितम
 न्वाह सर्वेषां कामानामवरुध्यै सर्वान् कामानवरुधेय एवं वेद तस्मादपरिमितमेवानूच्यं सप्ताग्नेयानिच्छंदां स्यन्वाह सप्त वै देव
 लोकाः सर्वेषु देवलोकेषु राध्नोति य एवं वेद सप्तोषस्यानिच्छंदां स्यन्वाह सप्त वै ग्राम्याः पशवोऽवग्राम्यान् पशून्नुधेय एवं वेद सप्ता
 श्विनानिच्छंदां स्यन्वाह सप्ताधा वै वागवदत्तावद्वै वागवदत्सर्वस्यै वाचः सर्वस्य ब्रह्मणः परिगृहीत्यै तिस्रो देवता अन्वाह त्रयो
 वा इमे त्रिवृतो लोका एषामेव लोकानामभिजित्यै ॥ १७ ॥ तदाहुः कथमनूच्यः प्रातरनुवाक इति यथा छंदसमनूच्यः प्रात
 रनुवाकः प्रजापतेर्वा एतान्यंगानि यच्छंदां स्थेष उ एव प्रजापतिर्यो यजते तद्यजमानाय हितं पच्छेनूच्यः प्रातरनुवाकश्चतुष्पा
 दा वै पशवः पशूनामवरुध्या अर्धर्चश एवानूच्यो यथैवैनमेतदन्वाह प्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवो यज
 मानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्मादर्धर्चश एवानूच्यस्तदाहुर्यद्व्यूहः प्रातरनुवाकः कथमव्यूहो भवती

१ अत्र प्रातरनुवाकशब्दो न भाष्यकारेष्टः किंतु तत्र प्रातरनुवाकक्रममाक्षिप्य समाधत्ते इत्यवतरणं दृश्यते ।

ऐ. ब्रा.

॥ ४ ॥

श्चित्तिस्तदाहुर्यआहिताग्निर्यदिकपालंनश्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोश्विभ्यांद्विकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवा
क्यैअश्विनावर्तिरस्मदागोमतानासत्यारथेनेत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादश्विभ्यांस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यआ
हिताग्निर्यदिपवित्रंनश्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोग्नयेपवित्रैवतष्ठाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्यैपवित्रंतेवि
ततंब्रह्मणस्येतैतपोष्पवित्रंविततंदिवस्पदइत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेपवित्रवतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्य
आहिताग्निर्यदिहिरण्यंनश्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोग्नयेहिरण्यवतेष्ठाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्यैहिर
ण्यकेशोरजसोविसारआतेसुपर्णाअमिनंतैएवैरित्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेहिरण्यवतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्त
दाहुर्यआहिताग्निर्यदिप्रातरस्नातोग्निहोत्रंजुहुयात्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोग्नयेवरुणायाष्ठाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्य
याज्यानुवाक्यैत्वंनोग्नेवरुणस्यविद्वान्त्सत्वंनोग्नेवमोभवोतीत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेवरुणायस्वाहेतिसातत्र
प्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यआहिताग्निर्यदिसूतकान्नंप्राश्नीयात्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोग्नयेतंतुमतैष्ठाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्त
स्ययाज्यानुवाक्यैतंतुतन्वन्नजसोभानुमन्विह्यक्षानहोनह्यतनोतसोम्याइत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेतंतुमतैस्वाहेति
सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यआहिताग्निर्यदिवेमृतशब्दंश्रुत्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोग्नयेसुरभिमतैष्ठाकपालंपुरोळाशंनि
र्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्यैअग्निर्होतान्यसीदद्यजीयोन्त्साध्वीमकदेववीतिनोअद्येत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेसुरभिम

तेस्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुय आहिताग्निर्यस्य भार्या गौर्वाय मौजनयेत्का तत्र प्रायश्चित्तिरितिसोमये मरुत्वते त्रयो
 दशकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये मरुतो यस्य हि क्षये ऽरा इवेद चरमा अहेवेत्याहुतिं वा हवनीये जुहुयादग्नये मरु
 त्वते स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुरपत्नी कोप्यग्निहोत्रमाहरेत् ॥ नाहरेत् ३ त् इति ॥ आहरेदित्याहुयं दिनाहरेद नद्धा
 पुरुषः को नद्धा पुरुष इति न देवान्न पितृन्मनुष्या इति तस्मादपत्नी कोप्यग्निहोत्रमाहरेत्त देषाभियज्ञगाथागीयते ॥ यजे
 त्सौत्रामण्यामपत्नी कोप्यसोमपः ॥ मातापितृभ्यामनृणार्थाद्यजेति वचनाच्छ्रुतिरिति तस्मात्सौम्यं याजयेत् ॥ ९ ॥
 तदा हुवाचापत्नी कोग्निहोत्रं कथमेव जुहोति निविष्टे मृतापत्नी नष्टा वाग्निहोत्रे कथमग्निहोत्रं जुहोति पुत्रान्पौत्रान्नसूनित्याहुर
 स्मिंश्च लोके मुष्मिंश्च स्मिंश्च लोके यं स्वर्गोऽस्वर्गेण स्वर्गलोकमारुरोहेत्यमुष्यैवलोकस्य संततिं धारयति यस्यैषां पत्नी नैच्छेत्तस्माद
 पत्नी कस्याधानं कुर्वीत्यपत्नी कोग्निहोत्रं कथमग्निहोत्रं जुहोति श्रद्धापत्नी सत्यं यजमानः श्रद्धासत्यं तदित्युत्तमं मिथुनं श्रद्धया
 सत्येन मिथुनेन स्वर्गं लोकां न्जयतीति ॥ १० ॥ तदा हुयं दर्शपूर्णमासयोरुपवसति न हवा अत्र तस्य देवाहविरश्रंति तस्मा
 दुपवसत्युत मे देवाहविरश्रीयुरिति पूर्वापौर्णमासीमुपवसेदिति पैग्यमुत्तरामितिकौषीतकैया पूर्वापौर्णमासीसानुमतिर्यो
 त्तरासाराकाया पूर्वामावास्यासासिनीवालीयोत्तरासाकुह्यापर्यस्तमियादभ्युदियादितिसातिथिः पूर्वापौर्णमासीमुपव

१ ' नमनुष्या निति ' इति भाष्ये । मनुष्यान् अतिथी नपीतितदर्थः ।

ए. ब्रा.

॥ ५ ॥

सेदनिर्ज्ञायपुरस्तादमावास्यायांचंद्रमसंयदुपैतियद्यजतेतेनसोमंकीर्णंतितेनोत्तरामुत्तरारमुपवसेदुत्तराणिहवैसोमोय
जतेसोममनुदैवतमेतद्वैदेवसोमंयच्चंद्रमास्तस्मादुत्तरामुपवसेत् ॥ ११ ॥ तदाहुर्यस्याग्निमनुद्धृतमादित्योभ्युदियाद्वा
भ्यस्तमियाद्वाप्रणीतोवाप्राग्घोमादुपशाम्यैत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिहिरण्यंपुरस्कृत्यसायमुद्धरेज्ज्योतिर्वैशुक्रंहिरण्यंज्यो
तिःशुक्रमसौतदेवतज्ज्योतिःशुक्रंपश्यन्नुद्धरतिरजतमंतर्धायप्रातरुद्धरेदेतद्रात्रिरूपपुरासंभेदाच्छायानामाहवनीयमुद्ध
रेन्मृत्युर्वैतमश्छायतेनैवतज्ज्योतिषामृत्युंतमश्छायांतरति सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्यगार्हपत्याहवनीयावंतरेणाऽनो
वारथोवाश्वावाप्रतिपद्येतकातत्रप्रायश्चित्तिरिति नैनन्मनसिकुर्यादित्याहुःरात्मन्यस्यहिताभवंतीति तच्चेन्मनसिकुर्वीत
गार्हपत्यादविच्छिन्नामुदकधारांहरेंत्तंतुतन्वन्नजसोभानुमन्विहीत्याहवनीयात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुःकथमग्नीनन्वाद
धानौन्वाहार्यपचनमाहारयेत् ॥ नाहारयेत्तद्वितीति ॥ आहारयेदित्याहुःप्राणान्वाएषोभ्यात्मन्धत्तैयोग्रीनाधत्तैतेषामे
षोन्नादतमोभवतियदन्वाहार्यपचनस्तस्मिन्नेतामाहुतिं जुहोत्यग्नयेन्नादायान्नपतयेस्वाहेत्यन्नादोहान्नपतिर्भवत्यश्रुतेप्रज
यान्नाद्यंयएवंवेदांतरेणगार्हपत्याहवनीयौहोष्यन्त्संचरेतैतेनहवाएनंसंचरमाणमग्नयोविदुरयमस्मासुहोष्यतीत्येतेनह
वाअस्यसंचरमाणस्यगार्हपत्याहवनीयौपाप्मानमपहतःसोपहतपाप्मोर्ध्वःस्वर्गलोकमेतीतिवैब्राह्मणमुदाहरंति तदाहुःक
थमग्नीन्प्रवत्स्यन्नुपतिष्ठेत्प्रोष्यवाप्रत्येत्याहरहर्वेतितूष्णीमित्याहुस्तूष्णींविश्रेयसआकांक्षंतेऽथाप्याहुरहरहर्वीएतेयजमा

नस्याश्रज्जयोद्वासनात्प्लावनाद्विभ्यतितानुपतिष्ठेतैवाऽभयं वोभयं मेस्त्वित्यभयं हैवासौ भवत्यभयं हैवासौ भवति ॥१२॥

इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥

॥

॥

॥

हरिश्चंद्रो ह वै धसं ऐश्वराको राजा पुत्र आसत् तस्य ह शतं जाया बभूवुस्तासु पुत्रं न लेभे तस्य ह पर्वत नारदौ गृह ऊपतुः सह नारदं
पप्रच्छ यद्विमं पुत्रमिच्छंति ये विजानंति ये च न ॥ किं स्विदु पुत्रेण विंदते तन्म आचक्ष्व नारदेति स एकया पृष्टो दशभिः प्रत्यु
वाच ॥ ऋणमस्मिन्त्संनयत्यमृतत्वं च गच्छति ॥ पिता पुत्रस्य जातस्य पश्येच्च जीवतो मुखं ॥ यावंतः पृथिव्यां भोगा यावं
तो जातवेदसि ॥ यावंतो अप्सु प्राणिनां भूयान् पुत्रे पितुस्ततः ॥ शश्वत्पुत्रेण पितरोऽत्यायन्बहुलं तमः ॥ आत्मा हि जज्ञ
आत्मनः स इरावत्य तितारिणी ॥ किं नुमलं किमजिनं किमुश्मश्रूणि किंतपः ॥ पुत्रं ब्रह्माण इच्छध्वं सवैलोको वदावदः ॥
अन्नं ह प्राणः शरणं ह वासो रूपं हिरण्यं पशवो विवाहाः ॥ सखा ह जाया कृपणं ह दुहिता ज्योतिर्ह पुत्रः परमेव्योमन् ॥ पति
र्जाया प्रविशति गर्भो भूत्वा समातरं ॥ तस्यां पुनर्नवो भूत्वा दशमे मासि जायते ॥ तज्जाया जाया भवति यदस्यां जायते पु
नः ॥ आभूतिरेषा भूतिर्बीजमेतन्निधीयते ॥ देवाश्चैतामृषयश्च तेजः समभरन्महत् ॥ देवामनुष्यान् ब्रुवन्नेषावोजननी
पुनः ॥ नापुत्रस्य लोकोस्तीति तत्सर्वे पशवो विदुः ॥ तस्मात्तु पुत्रो मातरं स्वसारं चाधिरोहति ॥ एष पंथा उरुगायः सुशेवो

५. ब्रा.

॥ ६ ॥

यंपुत्रिण आक्रमंते विशोकाः ॥ तंपश्यंति पशवो वयांसि च तस्मात्ते मात्रापि मिथुनी भवंतीति हंस्मा आख्याय ॥ १३ ॥
अथैनमुवाच वरुणं राजानमुपधावपुत्रो मे जायतां तेन त्वाय जाइतितथेति स वरुणं राजानमुपससारपुत्रो मे जायतां तेन त्वाय
जाइतितथेति तस्य ह पुत्रो जज्ञे रोहितो नाम तं होवाचाऽजनिवैते पुत्रो यजस्व मानेनेति स होवाच यदा वै पशुर्निर्दशो भवत्यथ स
मेध्यो भवति निर्दशो न्वस्त्वथ त्वाय जाइतितथेति स ह निर्दश आस तं होवाच निर्दशो न्वभूद्यजस्व मानेनेति स होवाच यदा वै प
शोर्दंता जायंते तथ स मेध्यो भवति दंतान्वस्य जायंतामथ त्वाय जाइतितथेति तस्य ह दंता जज्ञिरे तं होवाचाऽज्ञतवा अस्य दंताय
जस्व मानेनेति स होवाच यदा वै पशोर्दंताः पद्यंते तथ स मेध्यो भवति दंतान्वस्य पद्यंतामथ त्वाय जाइतितथेति तस्य ह दंताः पेदि
रेतं होवाचा पत्स तवा अस्य दंताय जस्व मानेनेति स होवाच यदा वै पशोर्दंताः पुनर्जायंते तथ स मेध्यो भवति दंतान्वस्य पुनर्जायं
तामथ त्वाय जाइतितथेति तस्य ह दंताः पुनर्जज्ञिरे तं होवाचाऽज्ञतवा अस्य पुनर्दंताय जस्व मानेनेति स होवाच यदा वै क्षत्रियः
सान्नाहुको भवत्यथ स मेध्यो भवति सन्नाहंनुप्राप्नोत्वथ त्वाय जाइतितथेति स ह सन्नाहं प्रापत्तं होवाच सन्नाहंनुप्राप्नोद्यजस्व मा
नेनेति स तथेत्युक्त्वा पुत्रमामंत्रयामास ततायं वैमह्यं त्वामददं द्धं तत्त्वया ह मिमं य जाइति स ह नेत्युक्त्वा धनुरादायारण्यं म
पातस्थौ स संवत्सरमरण्ये च चार ॥ १४ ॥ अथ हैश्वर्यं कं वरुणो जग्राह तस्य होदरं जज्ञे तदुहरोहितः शुश्राव सोरण्याद्भाममे

१ ' तीतिहास्मा ' इति भाष्यपाठः । २ ' रण्यमुपातस्थौ ' इति भाष्यपाठः ।

यार्यतमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ नानाश्रान्ताय श्रीरस्तीतिरोहितशुश्रुम ॥ पापोनृषद्वरो जर्न इंद्र इच्छरतः सखा चरै
 वेति चरैवेति वैमा ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ द्वितीयं संवत्सरमरण्ये च चारं सोरण्याद्भ्राममेयार्यतमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवा
 च ॥ पुष्पिण्यौ चरतो जंघे भूष्णुरात्मा फलग्रहिः ॥ शेरे स्तब्धेऽप्यश्रमेण प्रपथे हताश्वरैवेति चरैवेति वैमा ब्राह्मणो वो
 चदितिह ॥ तृतीयं संवत्सरमरण्ये च चारं सोरण्याद्भ्राममेयार्यतमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ आस्ते भग आसीनस्यो
 र्ध्वस्तिष्ठति तिष्ठतः ॥ शेते निपद्यमानस्य चराति चरतो भगश्चरैवेति चरैवेति वैमा ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ चतुर्थं संवत्सरम
 रण्ये च चारं सोरण्याद्भ्राममेयार्यतमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ कलिः शयानो भवति संजिहानस्तु द्वापरः ॥ उत्तिष्ठंस्त्रे
 ता भवति कृतं संपद्यते चरंश्चरैवेति चरैवेति वैमा ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ पंचमं संवत्सरमरण्ये च चारं सोरण्याद्भ्राममेयार्यत
 मिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ चरन्वैमधुविंदति चरन्त्स्वादुमुदुंबरं ॥ सूर्यस्य पश्य श्रेमाणं योनतं द्रयते चरंश्चरैवेति चरै
 वेति वैमा ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ षष्ठं संवत्सरमरण्ये च चारं सोजीगर्तसौयवसिमृषिमशनयापरीतमरण्य उपेयार्यतस्य हत्र
 यः पुत्रा आसुः शुनः पुच्छः शुनः शेषः शुनोलांगूल इति तं होवाच ऋषे हंतेशतं ददाम्यहं मेषामेकेनात्मानं निष्क्रीणा इति सज्येष्ठं
 पुत्रं निगृह्णान उवाच नन्विममिति नो एवेममिति कनिष्ठं माता तौ ह मध्यमे संपादयां च क्रतुः शुनः शेषैतस्य हशतं दत्त्वा सतमा
 दार्य सोरण्याद्भ्राममेयार्यसपितरमेत्योवाच ततहं ताहमनेनात्मानं निष्क्रीणा इति सवरुणं राजानमुपससारानेन त्वाय जाइ

ब्रा.
॥ ७ ॥

तितथेतिभूयान्वैब्राह्मणःक्षत्रियादितिवरुणउवाचतस्माएतंराजसूर्ययज्ञक्रतुंप्रोवाचतमेतमभिषेचनीयेपुरुषंपशुमालेभे
॥१५॥ तस्यहविश्वामित्रोहेतस्मादग्निरध्वर्युर्वसिष्ठोब्रह्मायास्यउद्गातातस्माउपाकृतायनियोक्तारंनविविदुःसहोवा
चाजीगर्तःसौयवसिर्मह्यमपरंशतंदत्ताहऽमेनंनियोक्ष्यामीतितस्माअपरंशतंददुस्तंसनिनियोजतस्माउपाकृतायनियुक्ता
याप्रीतायपर्यग्निकृतायविशसितारंनविविदुःसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिर्मह्यमपरंशतंदत्ताहऽमेनंविशसिष्यामीतितस्मा
अपरंशतंददुःसोसिनिःशानण्यायाऽथहशुनःशेपईक्षांचक्रेमानुषमिववैमाविशसिष्यंतिहंताहंदेवताउपधावामीतिसप्र
जापतिमेवप्रथमंदेवतानामुपससारंकस्यनूनंकतमस्यामृतानामित्येतयर्चीतंप्रजापतिरुवाचाग्निरवैदेवानांनेदिष्ठस्तमेवोप
धावेतिसोमिमुपससारंमेवयंप्रथमस्यामृतानामित्येतयर्चीतमग्निरुवाचंसवितावैप्रसवानामीशैतमेवोपधावेतिससविता
रमुपससारंभित्वादेवसवितरित्येतेनतृचेनंतंसवितोवाचंवरुणायवैराज्ञेनियुक्तोसितमेवोपधावेतिसवरुणंराजानमुपस
सारंतउत्तराभिरेकत्रिंशतांतवरुणउवाचाग्निरवैदेवानांमुखंसुहृदयतमस्तंनुस्तुह्यथत्वोत्सक्ष्यामइतिसोमिनुष्टावातउत्त
राभिर्द्वाविंशत्यांतमग्निरुवाचंविश्वान्नुदेवानस्तुह्यथत्वोत्सक्ष्यामइतिसविश्वान्देवांस्तुष्टावर्नमोमहद्भ्योनमोअर्भकेभ्यइ
त्येतयर्चीतंविश्वेदेवाउचुरिंद्रोवैदेवानामोजिष्ठोबलिष्ठःसहिष्ठःसत्तमःपारयिष्णुतमस्तंनुस्तुह्यथत्वोत्सक्ष्यामइतिसिइंद्रं
नुष्टावयच्चिद्धिसत्यसोमपाइतिचैतेनसूक्तेनोत्तरस्यचपंचदशभिस्तस्माइंद्रःस्तूयमानःप्रीतोमनसाहिरण्यरथंददौतमेत

याप्रतीयायशश्वदिंद्रइतितमिंद्रउवाचाश्विनौनुस्तुह्यथत्वोत्क्षयामइतिसोश्विनौतुष्टावातउत्तरेणतृचेनंतमश्विनाऊच
 तुरुषसंनुस्तुह्यथत्वोत्क्षयामइतिसउषसंतुष्टावातउत्तरेणतृचेनंतस्यहस्मर्च्युक्त्यायांविपाशोमुमुचैकनीयऐक्ष्वाकस्यो
 दरंभर्वत्युत्तमस्यामेवर्च्युक्त्यायांविपाशोमुमुचैऽगदऐक्ष्वाकआस ॥ १६ ॥ तमृत्विजऊचुस्त्वमेवनोस्याहःसंस्थामधि
 गच्छैत्यथहैतंशुनःशेपोजःसवंददर्शितमेताभिश्चतसृभिरभिसुषार्वयच्चिद्धित्वंगृहेगृहइत्यथैनंद्रोणकलशमभ्यवनिनायो
 च्छिष्टंचम्वोर्भरेत्येतयर्चाथहास्मिन्नन्वारब्धेपूर्वाभिश्चतसृभिःसस्वाहाकाराभिर्जुहवांचकाराथैनमवभृथमभ्यवनिनाय
 त्वंनोअग्नेवरुणस्यविद्वानित्येताभ्यामथैनमतऊर्ध्वमग्निमाहवनीयमुपस्थापयांचकारशुनश्चिच्छेपंनिदितंसहस्रादित्यथह
 शुनःशेपोविश्वामित्रस्यांकमाससादसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिर्ऋषेपुनर्मेपुत्रंदेहीतिनेतिहोवाचविश्वामित्रोदेवावाइमं
 मह्यमरासतेतिसहदेवरातोवैश्वामित्रआसंतस्यैतेकापिलेयबाभ्रवाःसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिस्त्ववेहिविह्वयावहाइति
 सहोवाचाजीगर्तःसौयवसिरांगिरसोजन्मनास्याजीगर्तिःश्रुतःकविः ॥ ऋषेपैतामहासंतोर्मापगाःपुनरेहिमामितिसहो
 वाचशुनःशेपोऽदर्शुस्त्वाशासहस्तैनयच्छूद्रेष्वलप्सत ॥ गवांत्रीणिशतानित्वमवृणीथामदंगिरइतिसहोवाचाजीगर्तः
 सौयवसिस्तद्वैमाताततपतिपापंकर्ममयाकृतं ॥ तदहंनिह्वेतुभ्यंप्रतियंतुशतागवामितिसहोवाचशुनःशेपोयःसकृत्पा
 पकंकुर्यात्कुर्यादेनत्ततोपरं ॥ नापागाःशौद्रान्यायादसंधेयत्वयाकृतमित्यसंधेयमितिहविश्वामित्रउपपपादसहोवाच

॥ ८ ॥

विश्वामित्रोभीमान्मर्मोन्मर्गिःशामन्नविशिशसिपुः ॥ अस्थान्मैतस्यपुत्रोभूर्ममैवोपेहिपुत्रतामिति स होवाचशुनःशेषः
मध्रयथानोज्ञपयाराजपुत्रतथावद ॥ यथैवांगिरसःसन्नुपेयांतवपुत्रतामिति स होवाचविश्वामित्रो ज्येष्ठोमेत्वंपुत्राणांस्या
स्तवश्रेष्ठाप्रजास्यात् ॥ उपेयादैवंमेदायंतेनवैत्वोपमंत्रयइतिस होवाचशुनःशेषःसंज्ञानानेषुवैब्रूयात्सौहार्द्यायमेश्रियै ॥
यथाहंभरतऋषभोपेयांतवपुत्रतामित्यथहविश्वामित्रःपुत्रानामंत्रयामासमधुच्छंदाःशृणोतनऋषभोरेणुरष्टकः ॥ येके
चभ्रातरस्थनास्मैज्यैष्ठ्यायकल्पध्वमिति ॥ १७ ॥ तस्यहविश्वामित्रस्यैकशतंपुत्राआसुःपंचाशदेवज्यायांसौमधुच्छंद
सःपंचाशत्कनीयांसस्तद्येज्यायांसोनतेकुशलंमेनिरैताननुव्याजहारान्तान्वःप्रजाभक्षीष्टेतितएतेंध्राःपुंड्राःशबराःपुलिं
दामूतिबाइत्युदंत्याबहवोभवंतिवैश्वामित्रादस्यूनांभूयिष्ठाःस होवाचमधुच्छंदाःपंचाशतासार्धयन्नःपितासंजानीतैत
स्मिंस्तिष्ठामहेवयं ॥ पुरस्त्वासर्वेकुर्महेत्वामन्वचोवयंस्मसीत्यथहविश्वामित्रःप्रतीतःपुत्रांस्तुष्टावतेवैपुत्राःपशुमंतोवीर
वंतोभविष्यथ ॥ येमानंमेनुगृह्णंतोवीरवंतमकर्तमा ॥ पुरएत्रावीरवंतोदेवरातेनगाधिनाः ॥ सर्वेराध्यास्थपुत्राएषवः
सद्विवाचनं ॥ एषवःकुशिकावीरोदेवरातस्तमन्वित ॥ युष्मांश्चदायंमउपेताविद्यांयामुचविद्मसि ॥ तेसम्यंचोवैश्वा
मित्राःसर्वेसाकंसरातयः ॥ देवरातायतस्थिरैर्धृत्यैश्चैष्ठ्यायगाधिनाः ॥ अधीयतदेवरातोऽरिक्थयोरुभयोर्ऋषिः ॥ ज
ह्नुनांचाधिपत्यैदैवेवेदेचगाधिनां ॥ तदेतत्परऋक्शतगार्थशौनःशेषमाख्यानैतद्धोताराज्ञेभिषिकायाचष्टेहिरण्यकशि

पावासीनआचष्टेहिरण्यकशिपावासीनःप्रतिगृणाति'यशोवैहिरण्यंयशसैवैनंतत्समर्धयत्योमित्यृचःप्रतिगरंएवंतथेतिगां
थार्याओमिति'वैदैवंतथेतिमानुषैदैवेनचैवैनंतन्मानुषेणचपापादेनसःप्रमुंचति'तस्माद्योराजाविजितीस्यादप्ययजमान
आख्यापयेतैवैतच्छौनःशेषमाख्यानंनहास्मिन्नल्पंचनैनःपरिशिष्यतेसहस्रमाख्यात्रेदद्याच्छतंप्रतिगरित्रंएतेचैवासनेंश्वे
तश्चाश्वतरीरथोहोतुःपुत्रकामाहाप्याख्यापयेरन्लभंतहेहपुत्रान्लभंतहेहपुत्रान् ॥ १८ ॥ इतितृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

प्रजापतिर्यज्ञमसृजतयज्ञंसृष्टमनुब्रह्मक्षत्रेअसृज्येतांब्रह्मक्षत्रेअनुद्वयःप्रजाअसृज्यंतहुतादश्चाहुतादश्चब्रह्मैवानुहुता
दःक्षत्रमन्वहुतादएतावैप्रजाहुतादोयद्राह्मणाअथैताअहुतादोयद्राजन्योवैश्यःशूद्रस्ताभ्योयज्ञउदक्रामत्तंब्रह्मक्षत्रेअन्वै
तांयान्येवब्रह्मणआयुधानितैर्ब्रह्मान्वैद्यानिक्षत्रस्यतैःक्षत्रमेतानिवैब्रह्मणआयुधानियद्यज्ञायुधान्यथैतानिक्षत्रस्यायुधा
नियदश्वरथःकवचइषुधन्वतंक्षत्रमनन्वाप्यन्यवर्ततायुधेभ्योहस्मास्यविजमानःपराडेवैत्यथैनंब्रह्मान्वैत्तमाप्नोत्तमाष्ट्वा
परस्तान्निरुद्ध्यातिष्ठत्सआसःपरस्तान्निरुद्धस्तिष्ठंज्ञात्वास्वान्यायुधानिब्रह्मोपावर्तततस्माद्धाप्येतर्हि'यज्ञोब्रह्मण्येवब्राह्म
णेषुप्रतिष्ठितोऽथैनत्क्षत्रमन्वागच्छत्तदब्रवीदुपमास्मिन्यज्ञेह्यस्वेतितत्तथेत्यब्रवीत्तद्वैनिधायस्वान्यायुधानिब्रह्मणएवा
युधैर्ब्रह्मणोरूपेणब्रह्मभूत्वायज्ञमुपावर्तस्वेतितथेतितत्क्षत्रंनिधायस्वान्यायुधानिब्रह्मणएवायुधैर्ब्रह्मणोरूपेणब्रह्मभूत्वा
यज्ञमुपावर्तततस्माद्धाप्येतर्हि'क्षत्रियोयजमानोनिधायैवस्वान्यायुधानिब्रह्मणएवायुधैर्ब्रह्मणोरूपेणब्रह्मभूत्वायज्ञमुपा

वर्तते ॥ १९ ॥ अथातो देवयजनस्यैवयांश्चैस्तदाहुर्गद्वाह्मणो राजन्यो वैश्यो दीक्षिष्यमाणः क्षत्रियं देवयजनं याचति कं
क्षत्रियो याचेदिति दैवं क्षत्रं याचेदित्याहुः रादित्यो वै दैवं क्षत्रं मादित्य एषां भूतानामधिपतिः स यदहर्दीक्षिष्यमाणो भवति तद
हः पूर्वाह्ण एवोद्यंत मादित्यमुपतिष्ठेते दं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमं ॥ देवसवितर्देवयजनं मे देहि देवयज्याया इति देवयजनं
याचति स यत्तत्र याचित उत्तरां सर्पत्यो तथा ददामीति हैव तदाह तस्य हनकाचनरिष्टिर्भवति देवेन सवित्रा प्रसूतस्योत्तरोत्तरि
णीं ह श्रियमश्नुते श्रुतेऽह प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं एवमुपस्थाय याचित्वा देवयजनमध्यवसायं दीक्षते क्षत्रियः सन् ॥ २० ॥
अथात इष्टा पूर्तस्यापरिज्यानिः क्षत्रियस्य यजमानस्य सपुरस्तादीक्षाया आहुतिं जुहुयाच्चतुर्गृहीतमाज्यमाहवनीयं इष्टा पूर्त
स्यापरिज्यान्यै पुनर्न इन्द्रो मघवाददातु ॥ ब्रह्म पुनरिष्टं पूर्तं दात्स्वाहेत्यथानूबंध्यायै समिष्टयजुषामुपरिष्ठात् पुनर्नो अग्निर्जा
तवेदाददातु ॥ क्षत्रं पुनरिष्टं पूर्तं दात्स्वाहेति सैषेष्टा पूर्तस्यापरिज्यानिः क्षत्रियस्य यजमानस्य यदेते आहुती तस्मादेते होत
व्ये ॥ २१ ॥ तदुहस्माह सौ जात आराद्धिरजीत पुनर्वर्ण्यं वा एतद्यदेतेऽआहुती इति यथाह कामयेत तथैते कुर्याद्य इतो नु
शासनं कुर्यादिति मेत्वेव जुहुयाद्ब्रह्म प्रपद्ये ब्रह्म माक्षत्राद्गोपायतु ब्रह्मणे स्वाहेति तत्तदिति ३ ॥ ब्रह्म वा एष प्रपद्यते यो यज्ञं प्रप
द्यते ब्रह्म वै यज्ञो यज्ञादुहवा एष पुनर्जायते यो दीक्षते तं ब्रह्म प्रपद्यं क्षत्रं न परिजिनाति ब्रह्म माक्षत्राद्गोपायत्वित्याह यथै नं ब्रह्म क्ष

स. पं.

अ. ४

॥ ९९ ॥

ब्राह्मणोपायैर्ब्रह्मणे स्वाहेति तदेन त्सीणाति तदेन त्सीतं क्षत्राद्गोपायं त्यथानूबन्ध्यायै समिष्टयजुषामुपरिष्ठात्क्षत्रं प्रपद्ये क्षत्रं मा ब्र
 ह्मणो गोपायतुं क्षत्राय स्वाहेति तत्तदिती ३ ॥ क्षत्रं वा एष प्रपद्यते योराष्ट्रं प्रपद्यते क्षत्रं हिराष्ट्रं तं क्षत्रं प्रपन्नं ब्रह्मण परिजिनाति क्ष
 त्रं मा ब्रह्मणो गोपायत्वित्याह यथै न क्षत्रं ब्रह्मणो गोपायैर्क्षत्राय स्वाहेति तदेन त्सीणाति तदेन त्सीतं ब्रह्मणो गोपायति सैषेष्टा पू
 र्त्तस्यैवापरिज्यानिः क्षत्रियस्य यजमानस्य यदेते आहुतीं तस्मादेते एव होतव्ये ॥ २२ ॥ अथैन्द्रो वै देवतया क्षत्रियो भवति त्रैष्टु
 भश्छंदसा पंचदशस्तोमेन सोमो राज्येन राजन्यो बंधुना सह दीक्षमाण एव ब्राह्मणतामभ्युपैति यत्कृष्णाजिनमध्यूहति यद्दी
 क्षितव्रतं चरति यदेन ब्राह्मणा अभिसंगच्छंतं तस्य ह दीक्षमाणस्यैन्द्र एवेंद्रियमादत्ते त्रिष्टुब्वीर्यं पंचदशः स्तोम आयुः सोमो रा
 ज्यं पितरो यशस्कीर्तिं मन्यो वा अयमस्मद्भवति ब्रह्म वा अयं भवति ब्रह्म वा अयमुपावर्तत इति वदंतः स पुरस्ताद्दीक्षाया आहुतिं
 हुत्वाऽहवनीयमुपतिष्ठेत्तनेन्द्रा देवताया एमि न त्रिष्टुभश्छंदसो न पंचदशस्तोमो न्न सोमा द्राज्ञो न पित्र्या द्वंधोर्माम इन्द्र इन्द्रिय
 मादितं मा त्रिष्टुब्वीर्यमा पंचदशस्तोम आयुर्माम सोमो राज्यं मा पितरो यशस्कीर्तिं स हेंद्रियेण वीर्येणायुषा राज्येन यशसा बंधु
 नाग्निं देवतामुपैमि गायत्रीं छंदस्त्रिवृतं स्तोमं सोमं राजानं ब्रह्म प्रपद्ये ब्राह्मणो भवामीति तस्य ह नेंद्र इन्द्रियमादत्ते न त्रिष्टुब्वीर्यं
 न पंचदशः स्तोम आयुर्न सोमो राज्यं न पितरो यशस्कीर्तिय एव मेतामाहुतिं हुत्वाऽहवनीयमुपस्थाय दीक्षते क्षत्रियः सन् ॥ २३ ॥
 अथाग्नेयो वै देवतया क्षत्रियो दीक्षितो भवति गायत्रश्छंदसा त्रिवृतं स्तोमेन ब्राह्मणो बंधुना सहोदवस्यन्नेव क्षत्रियतामभ्युपैति

तस्य होदवस्य तोऽग्निरेव तेज आदत्ते गायत्रीवीर्यं त्रिवृत्स्तोम आयुर्ब्राह्मणा ब्रह्मयशस्कीर्तिमन्यो वा अयमस्मद्भवति क्षत्रं वा अ
यं भवति क्षत्रं वा अयमुपावर्तत इति वदंतः सो नू बंध्यायै समिष्टयजुषामुपरिष्ठाद्भुत्वा हुतिमाहवनीयमुपतिष्ठेत्तनाग्नेर्देवताया
एमि न गायत्र्याश्छंदसौ न त्रिवृतः स्तोमान्न ब्रह्मणो बंधोर्मा मेग्निस्तेज आदितमा गायत्रीवीर्यमा त्रिवृत्स्तोम आयुर्मा ब्राह्मणा ब्र
ह्मयशस्कीर्तिसह तेजसा वीर्येणायुषा ब्रह्मणाय शसाकीर्त्यै द्रं देवतामुपैमि त्रिष्टुभं छंदः पंचदशं स्तोमं सोमं राजानैक्षत्रं प्रपद्ये क्ष
त्रियो भवामि ॥ देवाः पितरः पितरो देवा योस्मि ससन्त्यजे ॥ स्वं मइदमिष्टं स्वं पूर्तं स्वं श्रांतं स्वं हुतं ॥ तस्य मेयमग्निरुपद्रष्टा
यं वायुरुपश्रोता सावादित्यो नुख्याते दमहं य एवास्मि सोस्मीति तस्य ह नाग्निस्तेज आदत्ते न गायत्रीवीर्यं न त्रिवृत्स्तोम आयुर्न
ब्राह्मणा ब्रह्मयशस्कीर्तियऽएव मेतामा हुतिं हुत्वाऽऽहवनीयमुपस्था यो देवस्य तिक्षत्रियः सन् ॥ २४ ॥ अथातो दीक्षायां
आवेदनस्यैव तदाहु र्यद्वा ब्रह्मणस्य दीक्षितस्य ब्राह्मणो दीक्षिष्टेति दीक्षामावेदयति कथं क्षत्रियस्यावेदयेदिति यथैवैतद्वा ब्रह्मण
स्य दीक्षितस्य ब्राह्मणो दीक्षिष्टेति दीक्षामावेदयत्येवमेवैतत्क्षत्रियस्यावेदयेत्पुरोहितस्यार्षेयेणेति तत्तदिति ३ ॥ निधाय वा
एष स्वां न्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्मभूत्वा यज्ञमुपावर्तत तस्मात्तस्य पुरोहितस्यार्षेयेण दीक्षामावेदयेयुः पुरो
हितस्यार्षेयेण प्रवरं प्रवृणीरन् ॥ २५ ॥ अथातो यजमानभागस्यैव तदाहुः प्राश्नीयात्क्षत्रियो यजमानभागां ३ ॥ न प्रा
श्नीयात् इति ॥ यत्प्राश्नीयादहुताद्भुतं प्राश्य पापीयान्त्स्याद्यन्न प्राश्नीयाद्यज्ञादात्मानमंतरियाद्यज्ञो वै यजमानभागः स

स. पं.

अ. ४

ब्रह्मणेपरिहृत्यः पुरोहितायतनं वा एतत्क्षत्रियस्य यद्ब्रह्मार्धात्मो ह वा एष क्षत्रियस्य यत्पुरोहित उपाह परोक्षेणैव प्राशित रूपमा
 मोर्तिनास्य प्रत्यक्षं भक्षितो भवति यज्ञ उ ह वा एष प्रत्यक्षं यद्ब्रह्मा ब्रह्मणि हि सर्वो यज्ञः प्रतिष्ठितो यज्ञेय जमानो यज्ञ एव तद्यज्ञम
 प्यत्यर्जति यथाप्स्वापो यथाग्नावग्निं तद्वै नातिरिच्यते तदनं न हि न स्तितस्मात्स ब्रह्मणे परिहृत्यो ग्नौ है के जुहति प्रजापतेर्विभा
 नाम लोकस्तस्मिंस्त्वादधामिं सह यजमानेन स्वाहेति तत्तथान कुर्याद्यजमानो वै यजमान भागो यजमानं ह सोमो ग्नौ प्रवृणक्ति य
 एनं तत्र ब्रूयाद्यजमानमग्नीं प्रावाक्षीः प्रास्याग्निः प्राणान्धक्ष्यति मरिभ्यति यजमान इति शश्वत्तथा स्यात्तस्मात्तस्या शानेयादा
 शानेयात् ॥ २६ ॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥

॥

॥

॥

विश्वं तरोहसौषध्नः श्यापर्णान्परिचक्षणो वि श्यापर्णयज्ञमाजहंत द्धानुबुध्य श्यापर्णींस्तं यज्ञमाजग्मुस्ते ह तदंतर्वेद्या
 सांचक्रिरेतान्हृद्भ्यो वाचं पापस्य वा इमे कर्मणः कर्तार आसते पूता यैवाचो वदितारो यच्छ्यापर्णा इमानुत्थापयते मे मे तर्वेदि
 मासिषतेति तथेति तानुत्थापयांचक्रुस्ते होत्थाप्यमाना रुरुविरेयेतेभ्यो भूतवीरेभ्यो सितमृगाः कश्यपानां सोमपीथमभिजि
 ग्युः पारिक्षितस्य जनमेजयस्य विकश्यपेयज्ञे तैस्ते तत्र वीरवंत आसुः कः स्वित्सोस्माकास्ति वीरो य इमं सोमपीथमभिजेष्यती
 त्ययमहमस्मि वो वीर इति होवाच रामो मार्गवेयो रामो हास मार्गवेयो नूचानः श्यापर्णीयस्तेषां होत्तिष्ठतामुवाचापि नुराजन्ति

१ ' त्सोस्माकमस्ति ' इति भाष्ये पाठः । अस्माकं राज्ञातिरस्कृतानां मध्ये इति तत्रार्थः ।

ऐ. ब्रा.

॥११॥

तथैवेदेरुत्थापयंतीतिस्त्वंकथंवेत्थब्रह्मबन्धविति ॥ २७ ॥ यत्रैद्रं देवताः पर्यवृजन्विश्वरूपं त्वाष्ट्रमभ्यमंस्तवृत्रमस्तु
तयतीन्सालावृकेभ्यः प्रादादरुर्मघानवधीदृहस्पतेः प्रत्यवधीदिति तत्रैद्रः सोमपीथेन व्यार्ध्यते तैद्रस्यानुव्यूद्धिं क्षत्रं सोमपी
थेन व्यार्ध्यतापीन्द्रः सोमपीथे भवत्त्वष्टुरामुष्यसोमं तव्यूद्धमेवाद्यापि क्षत्रं सोमपीथेन सयस्तं भक्षं विद्याद्यः क्षत्रस्य सोमपीथेन
व्यूद्धस्य येन क्षत्रं समृध्यते कथं तं वेदे रुत्थापयंतीति वेत्थ ब्राह्मणत्वं तं भक्षां ३ ॥ वेदहीतितं वै नो ब्राह्मणब्रूहीतितस्मै वै ते राज
न्निति होवाच ॥ २८ ॥ त्रयाणां भक्षाणामेकमाहरिष्यंति सोमं वा दधि वा पोवांसयदिसोमं ब्राह्मणानां स भक्षो ब्राह्मणां स्तेन भ
क्षेण जिन्विष्यसि ब्राह्मणकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यत आदाय्यापाय्यावसायीयथा कामप्रयाप्यो र्दावैक्षत्रियायपापं भव
ति ब्राह्मणकल्पोस्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा ब्राह्मणतामभ्युपैतोः स ब्रह्मबन्धवेन जिज्यूषितोऽथ
यदि दधि वैश्यानां स भक्षो वैश्यां स्तेन भक्षेण जिन्विष्यसि वैश्यकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यते न्यस्य बलिकृदन्यस्याद्यो र्थाका
मज्येयो र्दावैक्षत्रियायपापं भवति वैश्यकल्पोस्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा वैश्यतामभ्युपैतोः
स वैश्यतया जिज्यूषितोऽथ यद्यपः शूद्राणां स भक्षः शूद्रां स्तेन भक्षेण जिन्विष्यसि शूद्रकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यते न्यस्य प्रेष्यः
कामोत्थाप्यो र्थाका मवध्यो र्दावैक्षत्रियायपापं भवति शूद्रकल्पोस्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा
शूद्रतामभ्युपैतोः स शूद्रतया जिज्यूषितः ॥ २९ ॥ एते वै ते त्रयो भक्षाराजन्निति होवाच ये षामाशांते या त्क्षत्रियो यजमानो र्था

स्वैषस्वोभक्षोन्यग्रोधस्यावरोधाश्चफलानिचौदुंबराण्याश्वत्थानिप्लाक्षान्यभिषुणुयात्तानिभक्षयेत्सोस्यस्वोभक्षोयतोवाअ
 धिदेवायज्ञेनेष्ट्वास्वर्गलोकमार्यस्तत्रैतांश्चमसान्युब्जैस्तेन्यग्रोधाअभवन्न्युब्जाइतिहाप्येनानेतर्ह्याचक्षतेकुरुक्षेत्रेतेह प्रथम
 जान्यग्रोधानांतेभ्योहान्येधिजातास्तेयन्यंचोरोहंस्तस्माद्व्यङ्गोहतिन्न्यग्रोहोन्यग्रोहोवैनामंतन्यग्रोहंसंतन्यग्रोधइत्याच
 क्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवाः ॥ ३० ॥ तेषांयश्चमसानांरसोवाडैस्तेवरोधाअभवन्नथयऊर्ध्वस्तानिफलान्येषहवाव
 क्षत्रियःस्वाद्भक्षान्नैतियोन्यग्रोधस्यावरोधांश्चफलानिचभक्षयत्युपाहपरोक्षेणैवसोमपीथमामोतिनास्यप्रत्यक्षंभक्षितोभव
 त्परोक्षमिवहवाएषसोमोराजायन्न्यग्रोधःपरोक्षमिवैषब्रह्मणोरूपमुपनिगच्छति यत्क्षत्रियःपुरोधयैवदीक्षयैवप्रवरेणैव
 क्षत्रंवाएतद्वनस्पतीनांयन्न्यग्रोधःक्षत्रंराजन्योनिततइवहीहक्षत्रियोराष्ट्रेवसन्भवतिप्रतिष्ठितइवनिततइवन्यग्रोधोवरो
 धैर्भूम्यांप्रतिष्ठितइवतद्यत्क्षत्रियोयजमानोन्यग्रोधस्यावरोधांश्चफलानिचभक्षयत्यात्मन्येवतत्क्षत्रंवनस्पतीनांप्रतिष्ठाप
 यतिक्षत्रात्मानंक्षत्रेहवैसआत्मनिक्षत्रंवनस्पतीनांप्रतिष्ठापयतिन्यग्रोधइवावरोधैर्भूम्यांप्रतिराष्ट्रेतिष्ठत्युग्रंहास्यराष्ट्रम
 व्यथ्यंभवति यएवमेतंभक्षंभक्षयतिक्षत्रियोयजमानः ॥ ३१ ॥ अथयदौदुंबराण्यूर्जोवाएषोन्नाद्याद्वनस्पतिरजायतय
 दुदुंबरोभौज्यंवाएतद्वनस्पतीनाःपूर्वमेवास्मिन्स्तदन्नाद्यंभौज्यंचवनस्पतीनांक्षत्रेदधात्यथयदाश्वत्थानितेजसोवाएषवन